

التوحید

یہ کتاب پھرستی

لہ محازہ راہ کانی ماموستان: ناصر سبحانی
 کو کردنه وهو لیکن دانه وهی: بهنده یه گی خودا

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆنى پىگە

(مەنرى) (قرا) (ئىفانى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پىگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

یه کتابه رستی

ناوی کتیب: یه کتا په رستی

تایپ:

دیزاین: کاروان

سالی چاپ:

تیراژ:

چاپ:

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد واله اجمعين

ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا

انك رؤف الرحيم

ربنا لاتزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب

ربنا توقنا مسلما وألحقنا بالصالحين

اللهم اربنا الحق حقا وارزقنا اتباعه وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه

پیشہ کی :

خوینہ ری نازیز کاتیک ئم کتیبہ دہ خوینہ وہ پیش ہموو شتیک ہہ ولبدہ ئم
کتیبہ بہ قورئان ہہ لبسہ نگین، چونکہ قورئان قیاسی حہ قہ بق مسولمانیتن،
ہہ ولبدہ کاتیک ئم کتیبہ دہ خوینہ وہ بہ دلکی پر ئیمانہ وہ بیخوینہ وہ و دور
لہ بق و کینہ، بویہ ہیچ کہ سیک لہ ہہ لہ بہ دہر نیہ چ خاوەنی محازہ رات چ
کوکہ رەوہی ئم کتیبہ (کل بنی ادم خطاء) جا ہەر کاتیک پەخنە و پیشنیاریکت
ہہ بیئت بہ روحتکی ئیمانہ وہ بیدرکینہ نک بہ رق و کینہ .

ئیسنا کہ سانیکی زۆر ہەن لہ راستی (توحید) یە کتاپہ رستی دہ گەن، بہ لام لہ
رووی ئەوانیشە وہ کہ سانیکی زۆر تر ہەن شە عائری دینیان کاملہ لہ نوێژ و زۆژو
حەج و زەکات، بہ لام لہ (توحید) یە کتاپہ رستی نە گە یشتون، ہہ روہا لہ پووی
بۆمانشە وہ کہ سانیکی زۆر تریش ہەن نیتزانن (توحید) یە کتاپہ رستی چہ، پەنگە

گویشیان لی نه بوو بیت، که چی پیغه مبری خدا صلی الله علیه وسلم (۱۳) سال له مه که که قورنانی بۆ ده هاته خواره وه و فرمانی پی ده کرا که بآنگه واز بۆ (توحید) یه کتابه رستی بکات.

(توحید) یه کتابه رستی کۆله گی دینه، پیغه مبری خدا صلی الله علیه وسلم پیش هه موو شتیک کاتیک نه صحابی په روه رده ده کرد به (توحید) یه کتابه رستی په روه رده ی ده کردن، بۆ نه وه ی دور بن له شرک و خرافیات، بۆ نه وه ی ته نها دلیان به خوداوه په یوه ست بیت، کاتیک نه وه دلّه ته نیا (اطمأنیني) ئارامشی به خودا بوو لیږده دا هه رچی نه و امریک له لای خوداوه بیت بیگومان چی به جیی ده کات.

جا ئینسانی په روه رده ی قورنانی پیویسته دور بیت له هه ر خه ته ریه که له رووی (توحید) یه کتابه رستی.

پیویسته بۆ هه ر تاکیک که خۆی به مسولمان ده زانیّت شاره زایی هه بیت له (توحید) یه کتابه رستی، چونکه پیش هه موو شتیک کاتیک یه کیک ده بیتّه مسولمان ده بیت یه که م شت شه هاده بیتیت که (لا اله الا الله) یه نه مه خۆی ته وحیده.

بۆیه خویندنه وه ی نه م کتیبه به پیویستی ده زانم بۆ هه ر تاکیک که شاره زایی له رووی ته وحیده وه نه بیت یان شاره زایی یه کی لاوازی هه بیت.

زانایانی ئیسلامی رهحه تی خودایان لیبتت ده رباره ی (توحید) یه کتابه رستی زۆریان نووسیوه خودا پاداشتی خیریان بداته وه، به لام نه م کتیبانه ی ده رباره ی (توحید) یه کتابه رستی نوسراون تا راده یه ک قورسن بۆ یه کیک شاره زایی له علمی دینی نه بیت یان شاره زاییه کی ته وای نه بیت یان شاره زاییه کی سه ره تاییشی هه بیت ناتوانیت تیی بگات، چونکه پرپه تی له فروع و فروع، لیږده دا یتگی یشتن زۆر ئاسان نیه، به لکو زۆر قورسیشه، رهنگه یه کیک ساده یان گومان یه کیک به که میک شاره زاییه وه نه م کتیبانه بخوینتته وه نه و نه که هه ر په ی پی نابا به لکو له وانه یه

تووشی نۆر بیر و بۆچوونی هه‌له‌ بییت، که بیگومان هه‌له‌ش له (توحید) یه‌ کتابهرستی کوشنده‌یه‌.

جا بۆ تیگه‌یشتن له (توحید) یه‌ کتابهرستی بۆ ئه‌وه‌ی تووشی بیر و بۆچوونی هه‌له‌ی کوشنده‌ نه‌بین ده‌بیته‌ بچینه‌ لای مامۆستایه‌ک یان که‌سیکی شاره‌زا بۆ ئه‌وه‌ی دهرسی (توحید) یه‌ کتابهرستی بخوینن، جا ئه‌مه‌ش بۆ هه‌موو که‌سیک ناگونجیت، ره‌نگه‌ بۆ که‌سانیک بگونجیت، به‌لام ئه‌مجاره‌یان له‌وانه‌یه‌ مامۆستا یان که‌سه‌ شاره‌زا که‌ ده‌ست نه‌که‌ویت، بۆیه‌ لی‌ره‌دا پتویست به‌ بوونی کتییی (توحید) ی کوردی ساده‌ ده‌کاتت بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌ خویندنه‌وه‌ی ته‌نهای خۆی تیی بگات.

تییینی خوینه‌ری به‌ریز پتۆسته‌ پێش ده‌ست پیکردنت بۆ خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیه‌ قه‌لم و کاغەز ئاماده‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی خوا نه‌خواسته‌ ئه‌گر له‌ شوینی‌که‌دا دوچاری ده‌پاوکی بوی، ئه‌وا شوین و با به‌ته‌که‌ دیاری بکه‌یت و دواچار ده‌پاوکی‌که‌ت لای که‌سیکی شاره‌زا ساریژ بکه‌یت.

برای مسولمان (توحید) یه‌ کتابهرستی مه‌سه‌له‌یه‌کی نه‌گۆره‌.

واتا له‌ سه‌ره‌تای دروست کردنی یه‌که‌م تاکی به‌شه‌ر که (ئاده‌م) ه‌ علیه‌ السلام نه‌گۆر بووه‌ تاكو ئیستا به‌لام له‌ هه‌ندیک زه‌مان (کلیات) به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌یانکراوه‌ له‌ هه‌ندیک زه‌مانیش به‌ (جُزئیات) به‌ش به‌شی به‌یانکراوه‌، واتا به‌پتی بیرو بۆچوون و پێشکه‌وتنی ئه‌م زه‌مانه‌ له‌ به‌شه‌ریه‌ت یه‌عنی (توحید) له‌ ئاده‌مه‌وه‌ تا (محمد) صلی الله علیه وسلم وه‌ک یه‌ک به‌یان کراوه‌، به‌لام له‌ هه‌ندیک زه‌مان زیاتر روونکراوه‌ ته‌وه‌ دریتزه‌ی پێدراوه‌ و له‌ هه‌ندیک زه‌مانیش نۆر دریتزه‌ی پی ندراوه‌، گوتمان به‌ پتی بیر و بۆچوونی به‌شه‌ریه‌تی ئه‌م زه‌مانه‌.

بۆيە بىرلىك مسولمان به دوعاى خىرى هه موو لايهك هه ستام به كۆ كوردنه وهى ئەم
 محازەراتانە، بۆ ئەوهى تاكى كورد به پىي پىويستى ئيمانى شارەزايى له (توحيد)
 يه كتاپه رستى پهيدا بكات... جا ئەگەر ههركه م و كورپهكى تىدابوو داوا له خوداى
 پهروهردگار دهكه م لىم ببوريت. بۆيه من به پىي توانام وهك ئەركىكى دينيم
 بهوپه پى دلسۆزى به پىويستم زانى ئەم محازەراتانەى (مامۆستا نىتصرى
 سوبحانى) رهحمهتى خوداى لى بيت بخه م ناو دوو تووى كتيبىكه وه بۆ ئەوهى
 ئاسانتر به رجهسته ببيت، ههروهها بىرو بۆچوونى ههاله ناو دلى مرقفى مسولمان
 نه ميئنيت، جا وه صيهت دهكه م بۆ ئەوانهى دليان ئەم دينهى دهوئيت پيش
 خويندنه وهى ئەم كتيبە دوعا بۆ (مامۆستا نىتصرى سوبحانى) بگه ن خودا
 پاداشتى به خىرى بداته وه و ئيمهش له دوعا بى بهش مهكهن.
 خدا شادمان بكات به بههشت

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأَوَّلُوا الْقَوْلَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

خودای گه‌وره فره‌خنایی نیمان باویتیته ناو دله‌کامان سنگمان پر بیته له‌و
حه‌قی پیغه‌مبه‌ران علیهم السلام بوی هاتون و راستی و دروستیمان بیته له
به‌ندایه‌تی کردنی خودای په‌روه‌ردگارو ورد بین بۆ شه‌وه‌ی دور بین له‌ شیرکو
نکولی لی بکه‌ین. خودای گه‌وره هیمه‌تمان بدائی بۆ شه‌وه‌ی بانگه‌واز بکه‌ین بۆ
نه‌میشتنی شیرکو بیدعه‌تو خورافیات. هه‌روه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی ﴿وَلَقَدْ
بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ خودای گه‌وره بۆ
هه‌ر مله‌تیک پیغه‌مبه‌ریکی ناردوه بۆ شه‌وه‌ی دور بین له‌ عیباده‌تی جگه‌ خوداو دور
بن له‌ خۆشه‌ویستی طاغوت و گوئی‌رایه‌لی کردنی...

طاغوت: به‌هه‌مو په‌رستراویک ده‌وتری جگه‌ له‌ الله جل جلاله‌.

﴿بۆ شه‌وه‌ی خودای په‌روه‌ردگارمان به‌شیوه‌یه‌کی راستو دروست

بیناسین پی‌ویسته له‌ سه‌ره‌تا چه‌ند شتی‌ک بزانی‌ن﴾ ئینسانیک قه‌راره
(استدلال) بکات له‌سه‌ر بونی خودا له‌م زه‌مینیه‌، لی‌کولینه‌وه چه‌؟ ئه‌م جاره‌ شه‌و
وه‌سانیه‌ که (استدلال)‌یان پی‌ ده‌کات چین، کوتایی به‌ چ نه‌تیجه‌یه‌ک ده‌بیته‌.

هه‌ر مه‌وجودیک له‌م مه‌وجوداته له‌ پیوه‌ندی له‌گه‌ل مه‌وجوداتی تردا پیوه‌ندی
کار(فعل) و کاردانه‌وه (انفعال)‌یان هه‌یه هه‌ر مه‌وجودیک شتی‌ک ده‌گری‌و شتی‌ک

دهداته وه، ئهم په يوه نډيه له ناو هه نډيک له موجودات زړو به شيوه يه کي به هيز جوگه ده کانت، له بهر نه ميه ئهم موجوداته داراي سيفه تیک بوون تاييه تمه نډيه کيان تيدا پيدا بوه، که ئه و تاييه تمه نډيه بانتره له وهی موجوداتی خوارتر هه يانه شويته واره که له (فعل) و (انفعال) (تاثير) و (تأثر) دياره، ئهم نه وغه له موجوده موجوداتی رووه کڼ. بۆمانی ژيان رووه کيان تيدا هه يه له وه رگرتو دانه ويان بانترن له خاک و برد و ئاو:

يه که م: ژيانی رووه ک: که ئهمه دوو سيفه تيان هه يه:

۱- نمو: نه و هيه ئاو و خوراک و هره ده گرت گه شه ده کانت (وه رگرتن).

۲- توليد المثل: دواي نه وهی که ئاو و خوراکي وه رگرت نه مجاره بهر و بوومی ده بېت جا ئهم بهر و بوومه چ بۆ مړوځ به که لک بېت يان بۆ گيانداران يان نه نها بۆ جوانی (دانه وهی هاو شيوه).

به لام بانتر له ژيان پوه کي ژيان (حيوانی) ه که ئهم دوو سيفه ته ی تيدا يه و دووی زياتریشی هه يه

دوهم: ژيانی حه يوانی: چوار سيفه تی هه يه:

۱- نمو: که ئهمه ئاو و خوراک ده خوات گه شه ده کانت (وه رگرتن).

۲- توليد المثل: نه مهش بهر و بوومی هه يه (دانه وهی هاو شيوه).

هه روه ها زياده له سهر بۆمان وه رگرتو دانه وه يه کي تری هه يه.

۳- الاحساس بالحواس الخمسة _ هه ست کردن به پيښ هه ستيا ره که (زانياری و هره ده گرن له م موجوداته که وا له ده ورويه ريانه) (وه رگرتن).

۴- الحركة الاختيارية: (ته نسير داده نين له سهر شتانی تر به م حه ره که ئيراديه که هه يانه) (دانه وه)

نەمە ژيان حەيوانىيە كە لە ئىنسانىيەتدا ھەيە، بەلام ئىمتىيازى ئىنسان لە گەشتى
حەيوانىيەتتە ئەو ھەيە كە لەسەر ئەم چوار سىفەتە دوو سىفەتى زىاتى ھەيە (يان
بەواتايەكى تر لەسەر ئەم ژيانە جۆرىكى تر ژيان ھەيە)

ئەمەش عبارتە لەو ھەي ئىنسان (يەكەم: علم. دووھم: ارادە) ھەيە ئەم دوو
تايبەتمەندىيە ئىنسان جيا دەكاتتەو لە مەوجوداتى ترو بەناسىنى بۆمان ئىنسان
دەناسىن، وردەكاترى دەربارەي ئەم دوو تايبەتمەندىيە بەم شىۋەيە:

كە كاتىك ئىنسان دەگاتتە سنورى جيا كەردنەو چاودەكاتتەو مەوجوداتى
دەوروپەرى خۆي دەبينىت، ئەو مەوجوداتەي كە لە زەمانى خۆيدا ھەيە ئەك ئەو ھەي
لە رابردو داھاتو، واتە لەو بەشە زەمانەي كە خۆي تىيدا دەژى، پەيوەندى ئەم
مەوجوداتە لەگەل ئىنسان بەھۆي ھىزىكى زانستىيەو ھەيە، كە عىبارەتە لەو ھەي
ئىنسان (مشاہدە) تواناي بىننى ئەو مەوجوداتەي ھەيە، ئەوشتانەي كە دەبينى
لە دەوروپەرى خۆيدا ئەو پوداوانەي پەيوەندىيان بەم شتەنەو ھەيە لىكى
دەداتەو ئەو بىنراوانە پىكوپىك دەكاتتەو دەستەبەندىيان دەكات دەيان
گونجىنىت، ئەم بىننە دوبارە دەبىتەو ھەو كۆتايى دى بە ئەنجامىك.

زانىارى دەربارەي ئەم بونەو ھەرە بە سى جۆر ھەردەگىرىت :

ئەو ھىزە زانستىيەي كە لە ئىنساندا ھەيە دەيگەن ئە بە زانست دەربارەي
ياساكان و سونەنى دادو ھەر بەسەر ئەو مەوجوداتەي كە لەو بەشە زەمانەي خۆيدا
ھەيە، ئەو ھىزە پىي دەلەين: ھىزى بىنن (قوة البصر)، (بصر) بىننى جگە چاوە
(عين). بصر: عىبارەتە لە ھىزىك كە ھى رۆحى ئىنسانە، بەلام بۆكەوتە كارى
سود لەو ئەندامە ھەرگىز كە چاوە، جا ئەو ھىزە لەبەر ئەو ھەي لە رىگەي ئەم
چاوەو كار دەكات پىي دەلەين بصر، چوارچىۋەي كارى ئەو ھەش جىھانى بىنراوە _

ئەو مەوجوداتىي كە لە زەمانى ئەو لە دەوروپەريدا ھەن، چونكە ئەو ھى كە لە رابردوو داھاتو ھەيە جىھانى شاراوھە، ئەو ھى كە ئىستا ھەيە جىھانى (شھادە) يە بىنراوھ، جىھانىكە كە دەيىنئۆ تەماشاي دەكاتت، بىجگە لە شتاتىك كە غەيب بونيان پەيوەندى بە زەمانەوھ نىو زانستى پى پەيدا ناكريتت، ھەروەك ئىنسان لە پوى كاتەوھ (زمان) سنوردارەو بە شىك بىنراوھ بۆى (شھادە) يە وھ بە شىك ناديارە، بە ھەمان شىوھ لە روى شوپنەوھش (مكان) ھەندىك شت ھەن كە ئىنسان بە ھۆى ئەم ھىزى بىننە پىيان ناگاتو پەيوەنديان بە كاتو شوپنەوھ نىو، وەك زانست بە فرىشتەكان و تايبە تەندىەكانيان.

۱- بصر : بينين : زانيارى دەريارەى (عالم الشهادة) ئەوانەى بە چاو دەبينرئىن وەردەگيرئىت.

دواى ئەوھ بە بينينى ئەم نىشانەى بونەوھريە بەو مەوجوداتى جىھانى ھەستىە گەيشت بە دەركى زانيارەىكى رىكو پىك، ئەمجارە مەرحەلەيەكى تردىتە پىشەوھ بۆ بە دەست ھىنانى زانست كە ئەويش (قلب) ھ.

۲- (قلب) : دل : استدلال بە مەلوماتى (عالم الشهادة) ئەو ھى بە چاو دەبينرئىن دەكاتت بۆ (عالم ما وراء الشهادة) ئەو ھى كە لە پشت بىنراوھەوھ ھەيە.

استدلال: لىكدانەوھ بە شتىكى ديار بۆ شتىكى نىتديار:

بۆ گەيشتن بە دل نيايى دەريارەى خالقىك ئەو ھى كە دروستى كردوھ (عالم) زانئىت بوھ، چونكە بينينى ئەم مەوجوداتە شوپنەوارى زانستىيان لى دەردەكەوئى، نەگونجاوھ شتىك ئاوا بە رىكو پىكى دروست كرايئىت بە بىت زانست بوئىت، شوپنەوارى دەسەلات دەردەكەوئى كە ئەم دروست كراوھ زەبەلاحانە، دروست كراون، شوپنەوارى دانئىتى دەردەكەوئى كە ئەم مەوجوداتە ھەر ئەندامىكى ھەر چۆن بوھ وا رۆيشتوھ بىت لەكار كەوتن و لادان، جا بەمانە (استدلال) دەكاتت بۆ

په بېردن به سيفاتې ئېم به دې هېنډره كه بۆمانې هېناوه ته كايوه، ئېم هېزه ي كه له دواي هېزي بينين كارده كاتتو زانيارې بينين لېك ده داته وه و ده يكات به ده ليل بل جيهاني شاراهه پېي ده لېن (قلب) دل، نهك به و جورې كه له ناو فله سه فدا ووشه ي زهن به كار ده هېنډرې كه ته نها ئېشاره ت به ده ركو زانېنه كه دهكات به شېوه يه كي وشكو به بېت روح، له بهر نه وه له ئېسلامدا زانېن و ده رك بېت نه رزشه هر به ره سمې نېتنېتسېرې، زانېنېك به ره سمې ده نېتسېرې كه ئېنسان (منقلب) بكات (فؤاد) پې ده لېن واته: گرې بدا، واته كاتېك كه نېتسېت بنگورې و بېته هؤي باوه ر بون (كه وايو ئېم هېزي دووه مه زانيارېه كه ده رك دهكات له جيهاني (شهاده) بينراو نيه له جيهاني (غيب) شاراهه، به هؤكارې (استدلال) به زانيارې (بصر) بينين ده گانتت به مانه، ئېم ده دوو هېزن كه به م دوانه ئېنسان ده بېت نه وه ي وا پتوېستېتي له جيهاني بينراو جيهاني شاراهه بؤ نه وه ي كه بينشو جيهان بينيه كه (عقيد) هيك ته واو به ده ست به نېتت، ده بېت بتوانې به م دوو هېزه ته مېن بكات به جورېك كه بينشو شونېتسېكي وا په يدا بكات كه له مه به دواوه له ژيانېدا هېچ جولانه وه يه كي به بېت نه ساسو پايه نه بېت.

له م بينينه جورېه بابته گرېه كي بؤ په يدا ده بېت كه چي بكات يان چي نه كاتت كار لېزه برپار دانه، ئېم برپاره ش نه وه يه كه ئېنسان زانيارېه كه له زانيارېه كاني كه سې كردوه نه بېت له ناو چنده ها جور له بابته گرېدا كه ئېمكاني هه يه ئېنسان ته صه وړيان بكات له م زه مېنېه ته نها دانه يه كيان كه منېتسېه له گه ل نه و زانيارېه نه ويان وه رېگرې.

ده ي به وه ي ئېم جيهاني هه ستېه له گه ل نه و جوراو جورې كه هه يه تي له مه وجودات يه كه ده زگاي (واحد) ه جولانه وه ي ته واوي به شه كان په يوه نديان به يه كه وه هه يه، ئېم ئېنسانه ش به شېكه له م جيهاني هه ستېه ده بېت جولانه وه ي

نه ویش هه ماهه ننگ بیت له گه لّ جولانه وهی جیهانی هستی، هه روا ده بیت خودی
 خوی له گه لّ بهشی جگه نختیاری خوی هه ماهه ننگ بیت، ده بیت نه م ئینسانه هه
 بابه تیک که ده یه وی بیگری له بهرام بهر هه جوره زانیاریه که وه نه و
 بابه ته (اطمانین) ی بیت، که موافقه له گه لّ جولانه وهی گشتی نه م جیهانی
 هستیه، له گه لّ جولانه وهی بهشی جگه نختیاری خوی نه م پئویستی به زانستی
 ته واهیه له جیهانی هستی، که نه مهش کاری ئینسان نیه، که ده زانین هه م له
 بهشی علمی (بصر) وه هه م له بهشی علمی (قلب) له چوارچیه که یه کی زور که م
 نه م ئینسانه ده توانی کار بکات که نه م له ریگهی زانستیه وه بزانتیت، بابه تگیری
 گونجاوه له هه مه سه له یه که چیه ئینسان ده سه لاتیک نیه ده میتی به ریگهی که
 تر ده ست پی بکات، ده بی به زانیاریه که هه یه تی (استدلال) بکات له سه ر نه و
 شته ی که قه راره پیتی بکات بوی مه علوم بیت (واته به و زانیاریه ی که له عالمی
 غیبی یان عالمی (شهاده) بینراو پی گه ییوه (استدلال) بکات که بزانی چی بکات
 یا چی نه کات.

نه و شتانه ی له بهشی بابه ت گیرین، زانیاریه کن که پئیان ده لین (اعتباری) واته:
 به پیتی بریاری ئینسانه که یه، واته: که بریاری دا شتیک بیت ده بیت یان بریاری نه دا
 نیتیت، نه م له گه لّ نه وهی که به ریگهی (استدلال) پیتی ده گهی ریک نیتکه وی،
 چونکه شتیک که به (استدلال) پیتی ده گهی په یوه ندی به بریار دانی خوته وه نیه،
 بۆ نمونه چاوت ده که وی به دوک لّ که مه حلولی ناگره، بریار بده ی نه ده ی هه ر وایه،
 به لام لیزه روداو یک روده دا ده پروانی که چۆن بابه ت بگری بهرام بهری، نه م ئیتر به
 (استدلال) نه بوه نه م په یوه ندی شیراده بوه که ئینسان بریاری له سه ر ده دا (بۆ
 زیاتر زانیاری سه ردانی نه و کتیبانه بکه ده رباره ی سروشن).

پوخنه ی نه مه په جوړك له زانیاری هه په كه ښانسان به (استدلال) پټی نیتګات، نه مه ش نه وه په كه ښانسان نه به پڼګی (بصر) بینینو ته جړوبه وه ګه یشتوه به مانه، نه به پڼګی (استدلال) هوه، به لكو له شویننه واری په پړه وی به هیزی (قلب و فؤاد) هوه بیستویه تی و بویان وتوه، نه ویش وهری ګرتوه، كه نه مه ښتر ته قلیدی تیابه و ښانسان چاره ی نیه، بوی ده لښ نه مه وایه، نه ویش باوه پری به علمی به رامبه ر هه په پټی رازی، بونونه له زه مینه ی (تخصص) كه سټك ده چټه لای پزیشكك خوی ده داته بهر دهستی كه ګه وړه ترین نه شته رګه ری بڼ بكات، لیتره هیزی بیستنی (سمع) ی ښانسان كه وتوته كار كه به مه رازی، واته: (استدلال) ی ده كات كه كه سانك سهرانی نه پزیشكه یان كړدوه ده ركه وتوه له كاره كی خوی زانټت بوه، نه خلاقى گشتیشی ده ركه وتوه باشه، بینیت له سر نه و نیتسینه ی له و پزیشكه ی هه په خوی ته تسلیم ده كات و رازی به وه ی كه نه و له م زه مینه به دا شتانك ده زانی من نیتی زانم، ښانه و پټ رازی بونه كاری بیستنه (سمع) جا تاكه كانی ښانسان ته ماشا بګه ین هه ر تاككك له سر هه ر تاكككی تر به هوی بیستنه وه (سمع) زانیاری وهرده ګړئ. نه مه كاری هیزی سټیه مه.

۳- سمع: بیستن :- كه دهركی نه و زانیاریانه ی بینین (بصر) پټیان ده گانتت، نه ك (قلب) واته (حقائق) نین له جیهانی (شهاد) بینراو یا جیهانی (غیب) نه بینراو برپارن، نه بیت كه سټك علمی ته وای به سر نه م بونه وهرده هه په نه و برپارانیه به و جوړه ی چاكن بیاندا، له دواى ته حویلی ښانسان بدا، وه زیفه ی تریش دراوه ته (سمع) له شوین نه وه ی كه ښانسان له بهر لاوازیه كه كه هه یه تی سودی ته واو له هیزی بینینو هیزی قلب نیتكات، له سه ره نجام زانستكی شایسته به جیهانی بینراو (شهاد) په یدا نیتكات به و جوړه كه ده شی ملاحزه بكات نیتكات، عه قیده كه دروست له جیهانی غیب په یدا نیتكات به علم به مه، خودای ګه وړه له

زەمىنەى ئەم دوو ھىزەشدا ھىدايەتتىكى نىتىردوۋە كە لە رىگەى بىستىن (سىمى)
ئىنسان ۋەرى بىگىت ئەۋەپە كە قورئان تەۋجىھى خەلەك دەكەت كە چۆن
ملاھزەى نىشانەى بونەۋەرى بىگەن ئايات لە (ئافاق) لە (ئانفۇس) دا بىگەن، چۆن لە
پاستى غەيب بىگەن (بەشەر كاتىك ھىدايەتى خوداى نەبۋە، نەيتۋانىۋە بىنشىك
عەقىدەپەكى دروست لە جىھانى نەبىنراۋا پەيدا بىكات يان خۆپىندەنەۋەپەك
تېۋوانىننىكى دروست لە جىھانى (شەھادە) بىنراۋا بىكات).

بۆنمۇنە

بەرزترىن فەلسەفە لە رابردو فەلسەفەى (ئەرق سۈى) بۈە كە كۆتايى علم پىتى
دەكەتتە لە مەۋرى خودا دەلەتتە خودا مەنى دروست كىردۈە ۋەدىنىشى دروست
كىردۈە، بەلام ئىتر ۋىلى كىردۈىن كارى بەسەرمانەۋە نىە. دەلى چۈنكە ئىمە
نەتقىسەن خودا كامەل، كامەل پەيۋەندى بە نەتقىس نىە. كە ئەمە ھىچ مانىتەك نەتدا
شىتىكى بىت ئەرزىشە.

ئەم سى دانە ھىزە كە ئىنسان لەرىگەى ئەمەۋە زانىيارەك لازمە بىبىت لە
ژيانىدا ھەم لە دەرەكى پاستى ۋەھەم لە بابەت گىرى مەنەتسەب لە رىگەى بۆمانۋە
دەستى دەكەۋى (ۋەختىك كە دەلەتتە ئىنسان يەكەك لە ئىمتىيازەكانى لە سائىرى
خەيۋانىتتە علمە مەبەست ئەم علمەپە). لەشۈىن بۆمانۋە ھىزىكى تەرەپە كە
شىتىكى پى خۆش بىت ۋەرى دەگرەى ھەۋلى بۆدەدا، شىتىكى پى نەتخۆش بىت
نەتچى بەلايدو لەخۆى دور دەخاتەۋە، بۆنمۇنە جۆرىك خۇراكى پى خۆشە جۆرىكى
پى نەتخۆشە، جۆرىك لىباسى پى جوانە جۆرىكى پى نەتشىرەنە، ئەم ھىزە پىتى
دەلەتتە ھىزى ھەۋا (ئانفۇس) جا ئەم ھىزە (مەركە) جولىنەرى ئىنسانە پالى پىۋە
دەنەت كە شىتەك پى خۆشە بىكات شىتەك پى نەتخۆشە نەيكات، كاتەك ئەم ھىزە
كۆنترۆل نەكەتتە لەبەر ئەمەپە كە ئىنسان لاۋازە، دواچار داۋاكارى دەبىت

دوشنانه‌ی که له‌م ژبان دونیایه هه‌ن، له‌سه‌ره‌نجام داواکانی ئینسان ده‌بین به داواکاری هه‌یوانی، ئینسان ده‌که‌وێتو ده‌چێته‌ خواری خواره‌وه (اسفل السافلین).

به‌لام وه‌ختێک که کۆنترۆڵ ده‌کرێت (توجیه) ده‌کرێت وای لێدێ ئه‌و شتانه‌ی که خالقی ئه‌م ئینسانه به‌باشی زانیو و داوای کردو، ئه‌وانه‌ی پی‌خۆشه‌و بۆلای ئه‌وانه‌ جوڵه‌ ده‌کات، ئه‌وه‌ی که به‌داوانه‌کراو (مُنکر) دایناوه، له‌وانه‌ هه‌لدیو دور ده‌که‌وێته‌وه، ئیتر له‌و وه‌خته‌دا ئه‌م که‌سه‌ ئینسانه‌.

ئه‌م دوو دانه‌ هه‌یزه (١-علم-٢-اراده) له‌ هه‌موو ئینسانێک (بالقوة) هه‌یه‌ وه‌ ئیمتیازی ئینسان له‌ سائری مه‌وجودات، هه‌یوانیتت که‌ نزیکترین له‌ ئینسان به‌مه‌یه‌ به‌لام (بالفعل) بونی کارکردنی ته‌نیا له‌ ئینسانی ئیماندار هه‌یه‌ که‌ شوێنه‌واریان هه‌یه‌، هه‌م علمی ده‌ست ده‌که‌وێ له‌م سی‌ریگه‌وه به‌جۆرێک که‌ ده‌ردی بخوا، هه‌م ئیراده‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌رییه‌کی دروست هه‌یدایه‌تی ده‌داو نیتیه‌ لێ به‌هوتی.

جا ئه‌مه‌ی که‌ ئینسان ١-نمو ده‌کات ٢-ته‌ولیدی مثل ده‌کات ٢-احساس به‌ حواس ده‌کات ٤-حه‌ره‌که‌ ده‌کات له‌ دواپی (علم) له‌م سی‌ریگه‌وه به‌ده‌ست دێتی - وه‌ (اراده‌ی هه‌یه‌.

(کۆی ئه‌م شوێنوارانه‌ له‌ شتێک سه‌رچاوه‌ ده‌گرن پێی ده‌لێن ژبان) ژبان ئینسانی، چونکه‌ چواریان له‌ ژبان هه‌یوانی سه‌رچاوه‌ ده‌گرن به‌گشتی، ئه‌و دوو هه‌شیان له‌ علم و ئیراده‌ له‌ ژبان ئینسانی دایه‌ چونکه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ رۆحه‌وه هه‌یه‌.

به‌م جۆره‌ ئینسان ده‌نێتسین ئه‌مه‌ ئینسانه‌ که‌ له‌ به‌رامبه‌ری ئه‌م جیهانی هه‌ستیه‌ قه‌رار ده‌گرێ ئینجا بزانی چۆ به‌رجه‌سته‌ ده‌کات:

له (استدلال) كردن بۆ بونی خودا بهر له گشت شتیک ئینسان پو له مه دهکات، کاری ئه ساسی له م زه مینه دا لیکدانه وه ی جۆر جۆر کراوه: بۆنونه له لای فلسفه فیه کان جۆریک له (استدلال) کراوه. له لای (مُتکلمین) زانا واته علمی (کلام) ی ئیسلامی که پیتی ده لئین علمی (توحید) جۆریک (استدلال) جیتی باسه، قورئانیش جۆریک (استدلال) ی بۆ شتانی تر خستوه ته بهر دهسته وه، که ئیمه هه ر له و جۆره ده توانین (استدلال) بۆ بونی خودا ئیسفاده بکه یـ. (استدلال) ی فلسفه یی و (استدلال) ی علمی (کلام) زۆر وشکن له گه ل هه مو که س سازگار نین، له بهر ئه وه ئینسان که یفیان پێ نیتکات، هه ر له بهر ئه وه ئیمه ش تیده پهرین به سنه ریاندا، (استدلال) یک که فلسفه فیه کان ده یکه ن ده لیلی به ناوبانگ که هه یانه عیباره ته له ده لیلی (امکان) واته له زه نی خۆیاندا ته واوی تیگه شتنیک که ده رکیان کردوه ده یکه ن به سی به شه وه، به دابه ش کردنیکی عه قلی ده لئین ئه و مه فهومه له ده ره وه یان نیتکریت بونی به بیئت ئه سله ن ته صه وری مه فهومه که خۆی ئه وه ده گه یه نی که نیتکریت بونی به بیئت یان ته صه وری مه فهومه که هه ر خۆی ئه مه ده گه یه نی پێویستی زاتی مه فهومه که هه یه که حه تمه ن ده بیئت به بیئت، یا نه خیر هیچ کامیان نیتگه یه نی، که ملاحه زه ی مه فهومه که ده که ن نه به ره و بونی تیایدا نه به ره و نه بون (عدم).

ئه وانه ش که ملاحه زه ده که یه ن له م جیهانه گشتی دانه یه کیان نیه که له جۆری ئه وه بیئت، که ده بیئت به بیئت واته ئه وه ی ئیمه ده یبینین له زه ی و ئاسمان گشتی بون و نه بونی به رامبه ره که واو ئه م پرسیاره په یا ده بیئت ئه گه ر خۆی بون و نه بونی به رامبه ره ئه ی چۆن بونی ده ست که وت؟ جا ده بیئت ه یزکی تر هه بیئت تا به ره و لایه کیان بیا. کاتیک ئاوايه ته واوی ئه م مه وجوداته ممکن و شتی ممکنیش بون و نه بون بۆی وه ک یه کن، بۆ هیچ لایه ک ناچوئیت، به لام ئیستا ئیمه پوه پوه بون

له‌گه‌ل واقعيتيک که ئه‌م ممکنيته وجوديان هه‌يه، ئه‌بييت بگريين به شويين هينزيکی تردا که ئه‌و ترجيحي لای (وجود) بونی داوه به‌سه‌ر لای (عدم) نه‌بوندا، ده‌ی ئه‌و مه‌وجوده بیری لیده‌که‌ينه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش هه‌ر ممکن بييت هه‌ر ئيشکاله‌که له‌سه‌رجيی خۆيه‌تی، ئه‌ی ئه‌و چی بونی پێداوه؟ دوباره هه‌روا ئه‌ویش ممکنيکی تر ئه‌مه پێک نیتکه‌وێ به ئيستيلاحی فه‌لسه‌فه (تسلسل) له‌ دواي يه‌ك روده‌دات که هه‌ر برۆی دواي نيتيه‌ت، که ئه‌مه ئمکانی نيه چونکه مه‌وجوداته‌که سنوردان و ده‌بييت (مُنتهی) بييت به‌ جوړيک که ته‌سه‌وری زاتی خۆی ئه‌مه‌ی له‌گه‌لدايه‌و ده‌بييت بييت، که ئه‌م مه‌وجوداته نه (ممکن)ه نه (ممتنع)ه به‌لگه‌ واجبه (واجب الوجود)ه واته هه‌ر ته‌سه‌وری زاتی خۆی ئه‌مه‌ی له‌گه‌لدايه که ده‌بييت بييت، ئاوا ده‌گه‌ين به‌ علم به بونی خدا، به‌لام ته‌ماشای ده‌که‌ين علميان به (واجب الوجود) ده‌ست ده‌که‌وێ هيچی تيا نيه، ئه‌وه‌ی که ئيمه‌ده‌مانه‌وێ له‌ ژياندا ده‌ردمان ده‌خوا (واجب الوجود) هه‌ر له‌خۆی دياره په‌يه‌نده‌ی به‌ هيچ که‌سه‌وه نيه ته‌نها ئه‌مه بوه که ئه‌و شتانه بونی پێ به‌خشره‌وه.

-ژانایانی ته‌وحيد ده‌لييلی که به‌ناوبانگیان هه‌يه به‌ناوی ده‌ليلی (حدوث).

حدوث : يانی ئه‌م که‌ونه، ئه‌م دونيايه به‌برده‌وام گۆرانی تیداوه له‌ جولانه‌وه دایه، ده‌ی شتيک که بگۆرێ حه‌تمه‌ن ده‌بييت مه‌به‌ده‌نی هه‌بييت، شتيک که بگۆرێ سێ مه‌رحه‌له‌ی هه‌يه (١-زه‌مانێک که له‌مه‌و پيش هه‌بوه ٢-زه‌مانێک که ئیستا هه‌يه ٣-زه‌مانێک که له‌مه‌ودا دييت).

(متکلمين) ملاحه‌زه‌يان کردوه ئه‌م جيهانه گشتی له‌ جولاندايه، هه‌رچيه‌ک له‌ جولاندا بو ده‌بييت مه‌به‌ده‌نیکی هه‌بييت، ئه‌م جاره ده‌بييت مه‌عدم بييت، لی‌ره نیتچارين که ده‌بييت مه‌وجوديکی تر بييت که ئه‌و له (تغير) له (زمان) له (حرکه) به‌ده‌ر بييت که ئه‌و بييت مه‌به‌ده‌نو ئه‌و روداوانه له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه ده‌ستيان پێ

کردبیت که ئه ویش زاتی قه دیمی (الله) یه، (ئه وه ته ئه وان ده گه ن به ئسپاتی قه دیم) ئه مه ش هه ر شتێکی وشکه و جولانه وه کی تیا نیه و جو له یه ک به ئینسان نیتدات.

ئهم دوو دانه ده ليله له لایه ن فه لسه فه کانو (متکلمین) به ناوبانگن.
 *به لام دوو دانه ده لیلی تر هه ن که هه م (فطرين) گشتین بۆ هه موو که س، هه م کاریگه ری له ئینسان ده که ن، هه م جولانه وه ده ده ن به ئینسان.
 ۱- ده لیلی (وحی) ۲- ده لیلی (نظم).

۱- ده لیلی (وحی) :- به و جو ره له ده ورو به ری وه حی (مه به ست له وه حی قورئانه) لیکۆلینه وه یه ک بکرتت تایبه ته ندی ئه م وه حیبه ده رک بکرتت بگه ی ن به وه ی ئاوا شوینه واریک ئیمکانی نیه مه خلوق و تبتیتی، موعجیزه بونی ده رک بکه ی ن که نیتچار مونته می بین که ده بیت له سه رچاوه یه ک جگه مه خلوق ئه م وه حیبه هاتوه، له بهر ئه وه ی ده لیلی وه حی رونکردنوه ی زیاتره، له پیشدا ده لیلی (نظم) باس ده که ی ن.

۲- ده لیلی (نظم) : گونجاندن : یانی خودای پهروهردگار ئه م که ونه ی به شیوه یه ک دروست کردوه تا بگونجیت له گه لێ یه کتر.
 بۆ رونکردنوه ی (نظم) نمونه یه ک دینین:

کابرایه ک ده یه وی پانتۆلیک بۆ خۆی بدووی بۆ ئه مه پارچه قوماشیک دینی
 ده بیاته لای خه یاتیک، جا خه یاته که ده ست ده کانت به کارکردن له سه ر ئه م قوماشه، یه که م جار خه یاته که ئه ندازه ی ده گری (قیاس) ئه وه نده بۆ دریتزی ئه وه نده بۆ که مری... (خلق) له شوین ئه مه که ئه ندازه ی گرت به پیتی ئه و ئه ندازه که گرتویه تی جیای ده کانتته وه، واته پارچه پارچه ی ده کانت ئه م به شه په یوه سه ته به که میه ت (بره) ئنجا پارچه کان لیک ده داو ته رتیبی ده کانت، له دوای ئه وه

شپږه په کی تازه دروست ده کات، که پانتول که (تصویر) له لایه کی تریشوه ماده یی هم پانتول له هر شتیک نیتیت ه لېژدری به لگو دیاره سابه که قوماش، که همه ئیستعدادی دورینو له بهرکردنی تیدایه، ده بیت هم پانتول ه ماهه نگ بیت له گال نه و که سه ی له بهری ده کات، واته له گال نه مونی هم که سه و له گال نه و شپږه ی که تیدایه (واته نه نجامی وه زیفه ی هم پانتول ه ماهه نگ بیت له گال نه و شتانه ی تردا که وان له و دهوربه ره) بومان ملاحزه ده کړیو له کړی بومان پاتولیک دروست ده کړیو ه ده فیک له پيشدا له زهندا بوه دیته جی واته : که ممه یه تی دیاریکراو_ که یفه تی تاییه ت_ ئیستعدادی تاییه ت له ماده یی هم پانتول_ ه ماهه نگ بونی نه وه له گال نه وانه ی وان له دهوربه ری (بومان بۆ نه وه یه ه ده فیک دیار (تحقی) پی بیه خشری.

نه وه ی که هر مه وجودیک نه و تاییه ت مه ندیه ی بیت تا ه ده فیک دیاری کراو (تحقی) پی بیه خشری پی ده لاین (نظم) خدای گوره له سورهی (اعلی) به یان ده کات:

﴿سَيِّحَ اسْرَرِيكَ الْاَعْلَى ۝۱﴾ اَلَّذِي خَلَقَ فَسَوَى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳﴾

خلق : نه ندازه گپری (دوایی ده بیت به پیی نه و نه ندازه یه به شه کانی جیا کاته وه له بهر مانیته (بره) که جیا کړنه وه و برینه شویش لیره له گال خودی نه ندازه گپریه که (خلق) هاتوه.

فسوی: پیکوپیکي کړد له سر نه و نه ندازه یه، نه و ش بۆ به شی که یفه ته که به که شپږه په ک ریکو پیک ریک له گال نه و شپږه یی که له زانستی خدا (مقرر) کراوه. والذی قدر : قودره تو توانیته تاییه تی به هر مه وجودیک داوه، ئیستعدادی تاییه تی پیداره که بتوانی به ره و ته حقیقی نه و نامانجه جوله بکات.

فهدی: جولانەوێ هەر موجودیکی هەماهەنگ کردووە لە گەڵ جولانەوێ سائری
مەوجودات (لە گەڵ موجوداتەکانی تر).

بەمانە دەتێن (نظم).

کە هەر مەوجودیک لە مەوجودات ئەندازە و کەمیەکی دیاریکراوی هەیە،
بە ئەندازە لە ماددە ی گشتی ئەم جیهانە جیاکراوەتەوە، هەر مەوجودیک شیوە و
کەیفیەتێکی تایبەتی هەیە، بۆخۆی سازگەر لە گەڵ ئەو ئامانجە ی لە سەر شانی
دانراوە، هەر مەوجودیک ئێستەداتو توانیتیهکی تایبەتی هەیە بۆخۆی تا بگونجیت
بۆ پێداویستیهکانی کەواتە: لە دوایدا ئەم مەوجودە
بە (کەمیەتو) کەیفیەتو (ئێستەداتو) دیاریکراوە و هەر کامەیان لە پێشکەوتو
دەکەوێتە جولە، جولانەوێ تەواوی بەلامنیش تەنزیم و هەماهەنگ کراوە، بۆ ئەو
نێتێکۆبێکی و تێکچونو پێکدادان لە بەینیاندا پونەدا، بەو جورە ی جولانەوێ
جۆراوجۆر هەیە لەم جیهانەدا و یەک دەزگای واحدیش هەیە.

ئێنسانێک تۆزێ تەماشای هەندیک لە مەوجودات بکات دەرکی ئەو دەکات کە
ئەو کەمیەتو ئەندازە بۆ ئەو مەوجودە دانراوە جیتی خۆیەتی، بۆ گەشتن بەو
ئامانجە ی کە لە سەر شانی ئەو مەوجودە دانراوە هەر ئەو کەمیەتە گونجاو
کەیفیەتە گونجاو ئێستەداده گونجاو هەیە، بەراستی هەماهەنگیشە جولانەوێ ئەم
لە گەڵ جولانەوێ باقی.

نمونه یەکی سادە: مراوی وەزیفە یەک کە پێی دراوە بە پێی شوێنی ژیاڵ دەزانین
وەزیفە یەکی کە لە ناو ئاودا ئەنجام دەدرێ لە بەر ئەوێ وەزیفە ی لە ناو ئاودا یە لەوێ
ئەنجامی ئەدا، ئیتر بزانین چۆن ریعایەت کراوە، تەماشای دەکەین کەمیەتێک بۆ
پێکھاتنی لاشە ی ئەو مراویە گونجاو لە گەڵ ژیاڵ ئەو لە ناو ئاودا هەتا ئێسقانەکانی
خاڵی بونیان وەزنیان، کەیفیەتی حالەتی پان بونی سەنگو سکی بۆ ئەوێ بێتوانی

سەر ئاۋەك بېۋا، ھەتا تايىبە تەندى پەرەكانى كە ئاۋ نىتگىرتە خۇي ۋەك ھى مېرىشك نىيە، دۋاي ئۈۋە كە يىفە تى پېيى كە بەينى پەنجەكانى پىتى پەردەيان تىدەبە، دەنۈكى جۇرىك دروست كراۋە چونكە لە ئاۋ ئاۋ خۇراك دەخۇا بۆئەۋەى كاتىك خۇراك دەخۇا ئاۋەكە بىتتە دەرەۋە ۋە نەخكى، واتە ۋەختى خۇراكەكە بەدەنۈك دەگرى ئاۋەكە لە ۋ كۈنئىتتەۋە دىتتە دەرەۋە، يالە ئىستعداتىكدا كە ھەيەتى ئۈۋە ماددە چەۋرىيەى كە دەرى دەدا لەسەر پىشتىدا، ئۈۋىش بەدەنۈك ئەينى بەتەۋاۋى بەدەنئەۋە بۆئەۋەى ئاۋ نەگرىتە خۇي، سائىرى ئىستعداتىك كە ھەيەتى، ئەۋانەى ئەم زەمىنە كارىانە باشتر دەزانن.

تەماشدا دەكەين لە كەمىەت (چەندى) لە كەيفىەت (جۇرى) لە (ئىستعداد) لە (ھەماھەنگ كىردن) لەگەل دەۋرىيەى ژياندا مالاخەزە كراۋە، كەئەم مەجۈدە ئەم مراۋىيە ۋەزىفەى تايىبەتى لەسەر دائىراۋە بۆيە ھەماھەنگە لەگەل تەۋاۋى ئەۋانەدا. ۋەشەى (فطرە) تىش ئالېرەدا ماناكەى پۇشن دەيىتەۋە (كەئەلئىن فلان شت فطرەتى ئەۋەيە، واتە: فلان شت لەم رۈۋەۋە جۇرىك دروست كراۋە كە سازگارەيت لەگەلىدا).

نەمۇنەيەكى تر: ۋىشتر چونكە سەرۋ كارى لە بىبابانە يەكەم شت دەستۈ پىتى درىتتە، كاتىك دەستۈ پىتى درىتتە چۆن بارى لەسەر پىشتى دانىنۋ سۋارى سەر پىشتى بن؟، ئەمجارە تەبىئەتى ۋىشتر ۋايە دادەنىشى لە كاتى سۋار بونۋ دانىتتى بار لەسەر پىشتى، دەى كە دانىشت چۆن ھەئىستەۋە كە بارى لەسەر پىشتە؟، ئەمجارە مىلىكى درىتتە بۆ دروست كراۋە لە كاتى ھەئىسانەۋەيدا يارمەتى ئەدا، ھەروا چونكە تۇرۇ خۇل نۇرە چاۋى بەپىنچەۋانەى جۇرىك لە ھەيۋانئىتتە ترە، كەيەك پەردە ھەيە لەسەر چاۋيان، ئەم دوۋ پەردەى لەسەر چاۋ ھەيە كە رىگىرى تۈزە، بەلام رىگىرى بىنن نىيە، دەى رەنگە چەند رۇژ نەگاتە لەۋەپۈ ئاۋو خۇراك، بۆ

ئەمەش كىسەيەكى بۆ دروست كراوه كە ئارو خۆراك ھەلدەگرى بۆماوھى چەند رۆژنىك، جگە لەمانە لە تايبەتمەندى تر، كە ئەوانەى ئەھلى (تخصصن) لەم كارە باشتر دەزانن.

ئەمە پشان دەدات كەوھزىفەيەك دەبىت ئەم وشترە ئەنجامى بدات (كەمىەتەكى گونجاو لەلاشەيەك ھەيەتى بۆ ھەلگرتنى ئەو بارە، كەيفىەتى گونجاو لە شكلو شىوھى، ئىستعدادى گونجاو، ھەماھەنگ لەگەل ئەو شۆينەى كەتيايدا دەژى بۆى دروست كراوه) ئەمە (نظم) ە. ئىنسان وەختىك لەھەندى مەوجودات (نظم) ى دەرك كرد لێرە كارى (بص) بىنين تەواو دەبىت.

*ئەمجارە كارى (قلب) دل دیتە پێشەوہ كە بۆمان بكات بەدەلیل بۆ جیھانى (غیب).

بیر لەوہ دەكاتوہ ئەم مەنشەئە ئەكرىت بىت علم بوپىت؟! لەگەل ئەوہ كە شۆينەوارەكەى بەم وردەكاترەوہ لە كەمىەتو (چەندى) كەيفىەتو(چۆنى) ئستعدادو (رىكخستنى) جولانەوہى ئەم مەوجودە لەگەل مەوجوداتى تردا واتاى علمىك دەقیق دەكات، ئەكرىت قودرەتى نەبوپىت كەشۆينەوارەكە وانىتگەيەنىت، ئەكرىت حكەمەتى نەبوپىت، لەحالىك تەماشاشا دەكەين ھەر كام لەم مەوجوداتە بەجیئە، ئەوجۆرە كەدەبىت ببىت ھەر وایە لەمە زیاتریان لەمە كەمتر، لە كەمىەتدا بەجۆرى تر لە كەيفىەتدا جگە لەمە، لە ئستعداد نۆتدروست بوو ھەلە بوو، زۆر بەسادەيى ملاحەزەى ئەم (نظم) و تەرتیبو گونجاندنە دەيگەيەنىت بە علم بە زاتىك بە سىفاتىك كە گونجاوہ لەگەل بۆماندا، جا ئىتر ئەمە ئەم تايبەتمەندى (نظم) و تەرتیبو گونجاندنە دەيگەيەنى بەچەندىك لە سىفات، زۆر سادەيە مەسەلەن ئىشارەمان كرد بەقودرەت یا بە حكەمت...

ئەم ئىنسانە دەست بۆھەرچى دەبات لەبەر دەستىدايە، لە نيازەندىيەكانى لە
 بىندايىستىيەكانى ماددى و مەعنەوى، ئەو كىشە و گرفتەنەى دىتە پىشى رىگە چارەى
 ھەبە لەمانە، دەگاتت بە نىتسىنى سىقاتى جەمالى خودا، ئەو سىفەتەنەى ئومىدو
 رەغبەتن، بۆ نمونە دەگاتت بەوھى خودا رەحمانە، رەھىمە، سود بەخشە، لە
 ملاحەزەى شوپنەوارىكى تر لەم مەوجوداتە دەگاتت بە علم بە دەسەلاتو
 قودرەتى خودا، بە علمو دەسەلات بونى خودا بەوھى كە مالىكە مەلىكە قەھارە
 جبارە موتەكبەرە، ئىتر بۆمان لەقەزىيەى داواى سەرەكى تەوھىد نىزىكى دەكاتەوہ.
 ئابەم جۆرە ئىنسان بە دەلىلى (نظم) دەگاتت بە علم بەزاتى خودا، بەبونى
 خودا.

شتىكى تىرىش لە دەلیل باس دەكەن بەناوى (فطرە) كە گوايە ئەم ئىنسانە
 لەزاتى خۆى علمى بەبونى خودا ھەبەو ھەروا دروست كراوہ كەئەبىت علم بەمە
 پەيابكات، دەلىلىشيان ئەمەيە كەلەوہتەى بەشەر ھەبە ھىچ كاتىك ئىنسان بىت
 دىندارى نەبوہ، دەلەين مادام دىندارى ھەر ھەبوہ دەبىت لەزاتى ئىنسانەوہ ھەلقولەى
 بەلام لەوانەيە ئەمە دەلىلى سەرەخۆ نەبىت، دەلىلى فطرەت عىبارەتە لە
 زەمىنەيەك كە ئىنسانەكە ھەلدەنەت بۆئەوھى بە وەسىلەى دەلیل ئىنسان بگات بە
 علم بە بونى خودا، ئەوھى كە پىشى دەلەين دەلىلى فطرەت عىبارەتە لە
 گەرانەوہەكى زاتى لە ئىنسانداو داوايەك لە ئىنساندا كەدەبىت مەبگەرەم بەشوین
 ئەم مەوجودەو بىدۆزەمەوہ، بەلام لەچ رىگەيەكەوہ پىشى دەگاتت ئەوہجگە لەو
 فطرەتەيە، كاری ئەمە بەس ئەوہیە كەئىنسانەكە پالەدا بۆئەوھى خودا
 بدۆزىتەوہ، بەلام ئىتر چۆن دەبدۆزىتەوہ رىى (استدلال)ى چىبە تەنھا ئەوہ نىبە،
 ئەمجارە دەبىت (بصر) بگەوتتە كار (قلب) بگەوتتە كار (استدلالات) بىنە پىشەوہ
 لەرىگەى بۆمان بگات بە علم بە بونى خودا.

نمونه يه کی ساده: ئینسان غەریزه ی جنسی هه یه، ئەم غەریزه یه لە شوێنێک لە کاتێک دا پالێ دەنێت بگەرێ بە شوێن ئافره تێک بۆ ئه وه ی بیخوێنێ و ته ئه یمنی ئه و نیاز ه بکات، ئەم غەریزه یه کاری ته نها ئه وه یه پالێ دەنێت، بە لām دوای چۆن ده ی دۆزیته وه ؟ بۆ نمونه چۆن به یی لیده کاته وه له کوێ بێت چۆن بێت ئیتر ئه وه مه ساتلی تره و جگه خودی غەریزه که یه، ئه و غەریزه یه ته نها پال پێوه نه ری به بۆ ئەم کاره .

لێره ش ئه و فطره ته ی که ئینسان هه یه تی، ده لێن ده لیلێکه له ده لیله کانی علم به بونی خودا، له وانه یه به س پالپێوه نه ر بێت، واته خودا خۆی ئینسانی وا دروست کردوه که ده بێت په یوه ندی له گه لّ خودا ببێت و به ره و ئه و جو له بکات، له ده رونی دا شتێک هه یه که ده یه وێ خودا بناسیت، به لām چۆن بیناسیت ته نها ئه و فطره ته به س نیه بۆی، ئه وه هه ر وای پی ده لێ ده بێت من خودا بناسم هه تا خودا ش نه ناسیت، شتێکی گه ره که وه ک ئه وه ی شتێکی لّ به زبوییت.

ده لیلش بۆ ئەمە ی ئەم فطره ته خۆی ته نها ده لیل نیه بۆ بونی خودا، ئه وه ته زۆرینه گوهران له ناسینی خودا دا، له حالێکدا ئه گه ر فطره ت ده لیلی سه ره به خۆ بێت ده بێت ته وای به شه ر خودایان ناسیبا یه .

*که واته ده لیلی فطره ت خۆی سه ره به خۆ نیه، زه مینه یه پالپێوه نه ره، دوای ده بێت به ده لیلی (وحی) یا ده لیلی (نظم) بگن به علم به بونی خودا. ئەمجاره ده لیلی وه حی:

له ده لیلی وه حی ئینسان بگات به وه ی که قورئان موعجزه یه، کاتێک گه یشت به مه که قورئان له توانایی به شه ر بانتره، کاتێک ئەمه ساب ت بوو، هه م سه رچا وه یه ک که ئەم وه حی ی لّ ها توه ساب ت ده بێت، دوا جار زاتو سیفاتی خودا ساب ت ده بێت.

بۆ ئۇمەى باس بگەين لە موعجيزە بونى قورئان لەپيشدا دەبيت ملاحەزەى
 ئۇمەى بگەين كاتىك كەسەك لە ھەر شتەك بانگەواز دەكات و داواى موبارەزە دەكات،
 دەلى: من شتەك لايە ئىوھى گوئىگر ناتوانن لەم ھونەرەدا بگەن بەسنورى من،
 مەرجى سەرەكى ئۇمەى كەئە ھونەرە و ئۇ قەزىبەى كەمەوردى موبارەزە و
 تەحەددابە، لەوانە بىت كەلەگەل تەبىعەتى خەلك رەك بگەوى، بۆ نمونە: لەلاى
 كەسەك كەھىچ جۆرە سازگارەكى لەگەل وەرزش نەبىت، پالەوانەك بچى خۆى
 بنوئى كەم دەتوانم ئۇمەى وەرن ھەلگرم، داواى موبارەزە بكات، ئۇمەى
 بانگەوازەكى بىجىبە چونكە ئۇ لەم زەمىنەدا كارى نەكردوھ لەگەلدا رەك
 ناكەوى.

لە ھەر زەمىنەىك داواى موبارەزە دەكرىت، ئۇوانەى داوايان لیدەكرىت دەبى
 لەم زەمىنەىدا كارىان كرەبىت، قولتر لەو دەبىت لەزاتيان لەدەرونيان
 پالپتوھەنرەك ھەبىت بۆئەوى كەلەم زەمىنەى كار بگەن.
 ئىنسان سى دانە پالپتوھەنر لەزاتيدا ھەى، لەبونى ئىنسان جيا نابنەوھ
 تاكوئايى ئىنسانەكە:

۱- ھەستى ئۇمەى ئىنسان پالپتوھەنرەك بۆئەوى شتەك نازانەت دەبەوى
 بىزانى، ئۇمەى ھەستە لەسەرەتاي بونى بەشەر، بوھ بەھوى پەيدا بونى دوو جۆر زانەن
 بۆ ئىنسان. بەكەم: زانەنەك كەلەرىگەى بىنەنەوھ (بصر) وەردەگىرى. دووھەم:
 زانەنەك كەلەرىگەى (قلب) وھ جىبەجى دەكرىت كە (استدلال) بەبىنراوھەكان دەكات
 بۆ جىھانى غەیب، پىتى دەلەن جىھانبىنى

۲- ھەستى پالپتوھەنر بۆكارى چاكە، ئۇمەى ھەستە ھەمىشە ئىنسانى پالناوھ
 لەزەمىنەى ئۇخلاقى گشتى كار بكات (ئۇمەى ھەستە ئىنسانى ھەلناوھ بۆئەمە كە بۆى

رۆشن بێتهوه له بهرامبهڕ ئهم پوداوه تايبه تهوه چيبكات چ لايهك بگريو چ لايهك نه گري.

٣- ههستي جواني ئهوهي كه په دريترايي ميژوو پالي به ئينسان ناوه كه له زه مينه ي هونهر كار بكات، شوينه واري ئه مه له ته واي ميژوي به شهر ده بينريت.

سه ره تايي ترين زه ماني به شهر خالي نه بوه له م سي ههسته، نيشان ده دات ئهم سي دانه ههسته له زاتي ئينسان هه لده قولين.

دهي كاتيگ ئه مه مان زاني ئينسان ئهم سي نيره وي تيدايه، ئه مجاره ده زانين كه داوي موباره زه و ته حه ددي له زه مينه ي شوينه واري ئهم سي ههسته به جبي خويهي، به مه رجيك پويگريته ته واي تاكه كاني به شهر به پي ئه وه ي ههركه سه شاره زايي له كام به ش له م سي به شه ههيه.

جا كاري ئيمه له م زه مينه يه ئه وه يه كه كاتيگ ئهم قورئانه بانگه وازي به موباره زه كرد وه، كاتيگ كه ته حه دداي به شه ريه تي كرد، كه وهك من شتيكي ئاوا بينن يا بلين، خوي له م زه مينه يه چي نواندوه چي هيتاوه؟ تابزانين هيج كهس نه يتوانيوه شتيك وهك ئه و بيني.

بو ئه وه ي زياتر موعجيزه بوني ئهم قورئانه رونبېته وه، زروفېك كه ئهم قورئانه ي تيداا هاتوه، چاويكي به سه ردا بخشينينه وه: سنورېك كه قورئان تيايدا هات حيجاز ١٤٠٠ سال له مه و بهر ئهم راستيه ي بو درده كه وي كه هيج ئيمكانيك نيه له لايه ن ته واي به شهر شتيك له و بابه ته بېته كايه وه، به كيك له و قسانه ي ده يان كرد ده يانگوت محمد عليه الصلاة والسلام خوي ئهم قورئانه ي هيتاوه: رۆشنه بهرله وه ي پيغه مبه ر عليه الصلاة والسلام بېته دونيا باوكي ناميني، دواي ئه وه ئهم مندا له لاي دايكيشي نابيت، دواي ئه وه موده دتيكي زۆر كه م له لاي دايكي ده بيت

باشان دايگيشی وه فوات دهكات، دواى نه وه باپيره شى ناميئى، دواى نه وه ده كه وينه لای مامى نه بو طالب نه ویش له بهر فه قيرى و كلفه تى زۆر نه يكا ته شوان، له نه تيجه هه تا له هاتو چۆيه كى ساده كه منالان ده يكن له ناو كۆمه لگادا، هه لسوكه وتيك كه له كۆمه لگا وه ريده گرن له ویش مه حروم بو، ده بوايا زوو له گه ل مه رو مالا ته كى بچيته سه حراو نه و په رى يه ك كه س له گه ليد ايئت تا ئىواره كه نه سستيره ده ردين بگريته وه، له خو ئنده وارش بيهش بوو به مۆى نه وهى كه نه و له ناو كۆمه لگادا نه بو وه تا ۲۵ سالى هه ر خه ريكى شوانيتى بوه، دوربو وه له فهره نگی كۆمه لگا (بۆمان هه مووى حكمه تى خودا بو وه).

بانترين شو ئينه وارى فهره نگی نه و قه رنه كه له كۆتايى قورئان نازل بو له و سه رده مه بريئى بو وه له (۷) دانه قه صيده ی مه شهو ر به ناوى (معلقات السبع) كه له دواى نه وهى زمانى عه ره بى سه ده يه ك پيش نازل بونى قورئان گه يشته سنو ريكي زۆريه رزو كامل، نه م (۷) قه صيده يه پهيدا بون، خاوه نى نه م قه صيدانه بانگه وازيان كرد كه هه ر كه سى ده توانى وه ك نه م قه صيدانه دانى بايئته پيشه وه موباره زه بكه ين، له بهر نه وه پتيان ده لئى (معلقات) واتا ئاو ئيزانكراو. نه گه ر نه م ريوايه ته سه حيح نه بيئ سه حيح تر نه وه بيئ كه له بازاری عوكازدا ئاو ئيزانيان كرد بيئ، چونكه له دواى نه وهى ئىبراهيم عليه السلام بناغى مه كه ي دامه زراند، دواى نه وه خه لكه كه له سه ر شه ريغه تى ئىسماعيل عليه السلام بون چوار مانگ لايان حه رام بو له م چوار مانگ له جباتى شه ر خهريك بون به ئيش و كارو پيئكه وه ژيان، به تاييه ت كۆبونه وه و گۆرينه وهى تپروا ئينه كان ئنيان و هونه ر، له بازار پيئكه به ناو بانگ به ناوى (عُكاز)، گرنگ ترين هونه ريش له و سه رده مه هونه رى زمانه وانى و شيعرو قه صيده بو وه، له وى بانترين شاعير داده نيشت هه ر شاعيره و ده هات شيعرى خۆى ده خو ئنده وه دوايى نه و نمره ي بۆ داده نرئت، نه م جهوت شاعيره قه صيده ي خۆيان

خوینده وه و دوایی داوای موباره زه یان کرد، به تاییهت له ناو عه رب تا ئیمکانی
بییت نسه تهی ناتوانیی له خویان دورد ه که نه وه، هیچ کهس نه ی توانی وه لامیان
بداته وه.

ناوه پۆکی ئه م قه صیدانه چی بیته: جیا کردنه وه ی ئه م حه وت قه صیده یه ئاوا
ده ست پینده کهن، بیر کردنه وه له په یوه ندیه کی جنسی زۆر بی ئه ده بانه ی شاعیر
له گه ل نه یه ک ژن به لکو له گه ل چه ند ژنیک وه ک به ناو بانگترینیان (امرء القیس)
پینان ده گوت (ملك الشعراء) هه تا په یوه ندی راسته قینه عه شقیکی پاک دامه ن جیی
باس نه یوه لایان، به لکو فه خریان به وه کردوه که له گه ل چه ند ژنیک رابوئین.
له پویه کی تره وه باسی شه ر ده کات، ده لئ له شه ر ئاوامان کرد ئه سه په که م واتاودا،
وا ته کانی ئه دا، وا خوین ده پڑا، وادامان به سه ریان... له باسیکی تریان که له
مه جلیسی شه راب خۆریدا، بۆ نمونه چۆن سه خاوه ت مه ندانه وشتره که م سه ره ئه پرم
له وی ناترسم له هه ژاری و که م ده ستی. هه روا له م جۆره بابته بی ئه رزخانه
به (استثنیت ی (۱۵) دانه له قه صیده ی (زهیری بن ابی سلمه) که مقداریک په ندیان
تیایه، له بهر ئه وه ناوی نراوه (شاعر الشعراء).

که هه ندیکیان له گه ل عدل ریک ده که ون که ئیسلام دایناوه وه هه ندیکیان ریک
ناکه ون زۆر خراپن بۆ نمونه که ده لئ (ومن لم یزد عن حوضه بسلاحه یهدم ومن
لم یضلم الناس یضلم).

نیوه ی به که می باشه (که هه ر کهس به سیلاحی خۆی له حه ره می خۆی دیفاع
نه کات ده یروخینن به سه ریدا)

به لام نیوه ی دووه م زۆر خراپه (هه ر که سه زۆلم له خه لکی نه کات زۆلمی
لیده کریت).

ئەمە فەرھەنگى ئۇ غەصرەى عەرەبەكان بوە، چۈنكە بۆمان نمونەى بەرزى
فەرھەنگو ھونەرى ئۇوان بوە.

*زىاتر لەمانە سى دانە زانستىش لەناو ئۇوان ھەبو:

بەككىيان زانستى لىكدانەوہى خەونە نە بەپىئى ئەساس و چوارچىوہى بەكى
دىارىكراو، بەلكو كەسانىك ھەر بۆخۆيان شتىك فېر بوبون خەونيان لىك دەداوہ.
بەككىكى تر زانستى فېر بوبونى فەلەكيات بوە، نەبەو شىوہى ئەمرو ھەبە، بەلكو
بەناسىنى ئاراستەى با، ئەوہى بەشىوہى تەجروہىبە، باران كەى دەبارى، ئا لەم
جۆرە شتانە، خەلكى سادەى لای خۆشمان ھەبە لەم جۆرە شتانە دەزانى بەپىئى
تەجروہىبەى زىان.

شتىكىكى تر ھەبو لەناويان، كەسانىك تواناى لەبەركردنېان بەھېز بو لەناويان،
نەسەبېان لەبەر دەكرد، بۆنۈنە دەيان گەياند بە بېست ياسى لەپىشتى خۆيان،
ئەویش لەبەر ئەوہى فەخر بەنەسەب لەناويان بونى ھەبو لازم بو لەناويان ھەركام
نەسەبى خۆى بناسى.

ئەمە تەواوى فەرھەنگى عەرەبستان بو لەو كاتە (كە ئىنسانەكانن لەناو ئاوا
فەرھەنگىكدا پەرۋەردە بوبون) كە ديارە بېر كوردنەوہو بېنشىيان دەبى چۆن بى.
بەلكو كارىگەرى پېنچەم تەئسىرى فەرھەنگى ولاتانى تر لەسەر ئەم شوپنە
تەماشادەكەين، تەقدىرى خودا وابوہ كە ئەم بەشەى زەوى دەستى داگىركەر
(استعمار)ى پېنەگەيشتوہ.

ئىران بەشى شىمالى عەرەبستانى عىراقو بەشى جنوبى يەمەنى لەژىر دەستدا
بو، رۆم شامى لەژىر دەستدا، بەلكو ئەم بەشە ئىران تىدەپەرى بەسەرىدا دەستى
ھېچ لايەكى پېناگاتو ھېچ جۆرە پەيوەندىك لەبەينى داگىركەر ئۇوگۆشەى
زەوىدا نەبوہ، بۆيە تەئسىرىك نادا بە ئەم گۆشەى، تەئسىرىكى زۆركەم كە

تاجره كان له گەل خۆيان دەيان هێنا لە ئێرانەوه، وەك داستانى رۆستەمى زال و لەم شتانه، لە رۆمىش هەروا دەهات، لەو شتانه نەبوو بىنشىگيان پى بدات تەئسېريان لى بكات.

* جا ئەم ئىنسانە كاتىك قورئانى خوێند بۆيان چۆن تەحەددای كرد چۆن داواى موبارەزەى كرد لەچەند زەمىنەداو چۆن پەككەوتنى ئەوان سابت بو، بەگشتى چۆن تەحەددای تەواوى بەشەرەتەى كرد، لەهەر زەمانىك بە لىكۆلینەوێهەكى زۆر سادە دەزانين بەشەر پەككەوتووە لەوستان لەبەرامبەر تەحەددای موبارەزەى ئەم قورئانە.

- گوتمان هەستى پالپۆهەنەرى ئىنسان بۆ زانینی ئەوێ كە بەچاوا نابینرێت، بوە بەهۆى پەياپونى زانینىك بۆ ئىنسان لەزەمىنەى تەجروپە، زانيارىك لەوێ پشت بىننى چاوه. بەتەعبىرەكى تر لە جىهانىبىنیدا، لەو كاتە بەناوبانگترین جىهانىبىنى جىهانىبىنى فەلسەفەى یۆنان بوە، جىهانىبىنى سى روكنى ئەساسى هەیه:

۱- ئەمە ئىنسانە هەول دەدا بۆ ئەوێ ئەم جىهانە بىننى بەجۆرىك لىكى بداتەوه تا ئەوێ ئىمكانى بێت راستىكەى دەرەك بكات.

۲- خاوەنى ئەم جىهانە و خاوەنى ئىنسانە.

۳- ئەم جىهانەىە دروست كراوانى تر جگە لە ئىنسان.

دەركى راستى هەركام لەم سىيانە، تايبەتەندى هەركام لەم سىيانە و پەيوەندى بۆمان بەيەكەوه ئىتر دروست یا نادروست، بىرۆچونىك لەهەر كام لەم سىيانە لە زەنى ئىنساندا جىگىردەبى پى دەلێن جىهانىبىنى، لەدواى لە هەستى دوهم بۆ دەرەكردنى هەر راستىكە پەيوەست بەيەكى لەم سىيانە، دەبى بابەت گىرىك بكړى ئەمە پەيوەستە بەهەستى دوهم.

دهی به نوابانگترین جیهانبینی له و سهردهمه ئه رستق یه له باره ی خودا ئاوا ده لی.

خودا یه که له ته وای روه وه له بهر ئه وه ی یه که ده توانیت یه ک شت دروست بکات ئه ویش (عقل) ی یه که م بو دوا ی ئه وه نه فسی یه که م و عه قلی دوهم دروست ده کات هه روا به ته دریح تادیته کوتایی ئۆ دانه عه قلو ئۆ دانه نه فس دروست ده بی به زاراهه بۆ جهوت دانه ئاسمانو عه پشو کورسی که بیروبۆچونیکه هه له بونیان زۆر ناسان ده رکه وتوه، کوتایشیان زهوی و ئه وانه ی که تیا یه تی دروستی کردوه.

ده لیت چونکه خودا کامله و مه خلوقات به تایبته ئینسان ناقصه، ئه و کامل په یوه ندی به ناقص نیه، له دوا ی ئه وه ی دروستی کردوین و ئلی کردوین. (واته وه حشیه ت و جه هاله ت و سه رگه ردانی و بی ئاراسته و بی ئه نجامی ئه م جیهانه ده گه یه نی) ئه مه بانترین پله ی جیهانبینی ئه و سهردهمه بوه.

پیداچونه یه ک له جیهانبینی کانی ئه و سهردهم ده ری ده خات زۆر له وه بانتر نه چون، بۆ نمونه یه کێک وه ک (نیچه) یان ئه وانی تریان له (ئهرستق) له مه ندی لاوه خراپتر بینشیان کردوه بی ئه رزشر بوه، که یه کێکیان ده لی ئینسان وه ک کرمتیکه ده خولیته وه هه یی زیاتر نیه، یه کێکی تریان ده لی خودا ئه م ئینسانه ی بۆ ئه وه دروست کردوه بۆ ئه وه ی عه نته رێک که یفی پی بکات.

له م زه مینه یه کاتیک قورئان بانگ به گشت به شه ریته ده کات، ئاده ی وه ک من به یئن ده ی ته وای توانایی جیهانبینی خۆتان بخه نه گه ر نه ک هه ر خۆتان به لکه جنیش بیته کۆمه کتان، ته وای بیرو بۆچونو جیهانبینی خۆتان بخه نه سه ر یه ک و قیاسی بکه ن له گه ل جیهانبینی که قورئان عه رزی ده کات، که زۆر ساده ئه وه به یان ده کات که هه ر ده رد ناخوا قیاس بکری له گه ل قورئان.

ته‌واوی ئه‌و جیهان‌بینیانه‌ی که به‌شهر که‌سپی کردوه قابلی قیاس نیه له‌گه‌ل
ته‌واوی ئه‌و جیهان‌بینیه‌ی که‌قورئان عه‌رزی کردوه.

(پوخته‌ی جیهان‌بینی له‌ ئیسلام) :

له‌خودی ئینسان ده‌رده‌که‌وئ ئه‌م جیهانه‌ خاوه‌نیکی هه‌یه په‌یوه‌ندی ئه‌م
جیهانه‌ په‌یوه‌ندی خه‌لقو ئه‌مره‌، په‌یوه‌ندی خه‌لق به‌م مانایه‌ له‌په‌یوه‌ندی هه‌ر
مه‌وجودیک له‌و مه‌وجوداته‌ ده‌رده‌که‌وئ که‌هه‌ر کامیان که‌میه‌ته‌کی تاییه‌تی هه‌یه
به‌پیتی ئه‌و وه‌زیفه‌یه‌ی له‌سه‌ر شانی دانراوه‌، که‌مترو زیاتری نیه‌، واته‌ به‌ئەندازه‌یه‌،
هه‌روا هه‌ر مه‌وجودیک شیوه‌و که‌یفیه‌تی تاییه‌تی هه‌یه‌ که‌گونجاوه‌ له‌گه‌ل ئه‌و
شوینه‌ی تیی‌دا ده‌ژی، ئه‌و وه‌زیفه‌یه‌ی له‌سه‌ر شانیتتی که‌ جگه‌ ئه‌و شیوه‌و که‌میه‌ته‌
ده‌ردی ناخوا، ب‌ج‌ج‌یه‌ ئا ئه‌م ته‌رتیبو پ‌ت‌ک‌خ‌س‌ت‌نه‌ ته‌نها کاری خودایه‌. هه‌ر خودایه‌
که‌میه‌تو که‌یفیه‌تی تاییه‌تی به‌و مه‌وجودانه‌ داوه‌ هه‌رئوه‌ ئیستعدانو قودره‌تی
تاییه‌تی پ‌د‌داوه‌، هه‌ماهه‌نگی کردون له‌گه‌ل یه‌کتر به‌ج‌و‌ر‌یک که‌هیچ لادانو پ‌ی‌ک‌دا‌دان‌یک
رونه‌دا له‌به‌ینیان، له‌گه‌ل ب‌و‌مان‌ش یاسایه‌کی ب‌و‌ دان‌اوه‌ که‌به‌شی جگه‌ ن‌خ‌ت‌یار‌ی
ئینسان پ‌ی‌یه‌وه‌ په‌یوه‌ست ب‌یت، ب‌و‌ئ‌وه‌ی نه‌ب‌یت‌ه‌ زه‌ره‌ر له‌سه‌ر خودی خ‌و‌ی
ده‌وو به‌ری (ئه‌مه‌ به‌شی (خ‌ل‌ق‌) ه‌ که‌ کاری هیچ مه‌وجودیک جگه‌ خودا نیه‌)
له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌ فه‌رمان‌پ‌ره‌وایی فه‌قه‌ت کاری خودایه‌.

خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ ئه‌مه‌ په‌یوه‌ندی خودا له‌گه‌ل
ئه‌م جیهانه‌یه‌، جا له‌گه‌ل ئینسان به‌شی ن‌خ‌ت‌یار‌یه‌که‌ی زیاتر پ‌و‌ن ده‌ک‌ر‌یت‌ه‌وه‌ وه‌ک له
سوره‌ی (فاتحه‌) یه‌که‌م ئینسان ده‌بی خودا به‌زاتی دارای سیفاتی جه‌مالو جه‌لال
بناسی، زانینی ئه‌مه‌ په‌غبه‌تو ئومیدی پی‌ په‌یا بکات، ره‌غبه‌تو ئومیدی جگه‌ له
خودا له‌ ده‌رونیا ده‌ربکاتو په‌هه‌تو ترسی تیا په‌یدا بکاتو جگه‌ له‌ خودا
ره‌هه‌تو ترسی له‌ که‌س نه‌ب‌یت، ئه‌مجاره‌ په‌غبه‌ت هه‌لی نی ب‌و‌ئ‌وه‌ی داوی

گرمه که تنیا له خودا بکات و توه کول تنیا له سر نه و بکات، ره هبت هلی نی
 بونه و هی فرمانبرداري بی چۆن و چون هر له و بکات (الرحمن الرحيم) (مالك يوم
 الدين)، نه مجاره نه نتیجه ی کارو کرده وه بی به (ایک نعبد) (وایک نستعین) که نه مه
 لیکدانه وه ی نه م پرستی (الحمد لله رب العالمین) ه که له به شی نه مری نختیاری
 که له لایه نه بنده وه سوپاسگوزاریه و له لایه نه خودا وه خاوه نداری (ربوبیه)،
 پهیره ندی ئینسانیش له گه ل نه م جیهانه به وه ی که ئینسان دارای هتزی زانسته نه م
 جیهانه به لگه یه بزی، ده بی به دوا دا چون بکات به مه که جیهانبینی به راستو
 دروسته ده رک ی بکات، که گونجا وه له گه ل ناخی ئینسان. نه مه خولاصه ی
 جیهانبینی که که قورئان نهیدا به ئینسانتکی ئیماندار که بیرو بۆچونی چۆنه
 به رامبه ر خاوه نی نه م که ونه، به رامبه ر خۆی، به رامبه ر نه م که ونه.

له به شی دوه میش داوای موباره زه ده کات و تهحه ددا ده کات له به شی زانستی
 ته جریبه:

له داوای نه وه ی له قهرنی (۱۸) و (۱۹) زانستی ته جریبه زۆر به ره و پیش چو،
 لیکۆله ره وه کان وا مه غرور بوون خه ریک بو بلین ئیتر شتیک نه ما وه که نیمه پی
 نه زانین له م جیهانه، مسولمانه کاتنیش بۆنه وه که به رگری بکه نه به بیرو بۆچونی
 خۆیان له ئابروی ئیسلام له قورئان که وتنه شوین نه وه هر نه زه ریه به ک
 له غه ریه وه دیت بگه رین له قورئان موافق له گه ل نه وه شتیک بدۆزنه وه،
 به لیکدانه وه ی هه ندیکیان نه وه نه زه ریه ته ئیدی قورئان بکات، به م جۆره له سر
 قورئان به جواب بین، نه وه یه که زۆر به حرسو به په له ره شتیک که که مترین جی
 ده سگیره ی بی ده ستی پیوه ده گرن و له قورئان ته ئولی ده کن، له لایه که که
 موافق بی له گه ل ته جریبه ی غه رب، به بی چاو پیداشاندن که ئایا هیشتا نه زه ریه
 یان گه یشتوه به سنوری راستی، که ئیمکانی نه ره د بکریته وه، له داوای نه مه ئایا

راستی هەر لەم چوارچۆپۆه یە یان شتی تریش هەبێ، لەم زەمینە (یەك ئینسان دەبێ زۆر ورد بێت، ئەو نەزەرییە نەگاتە سنووری راستی ئەزەشی وای بۆ دروست نەبێ) کە خەریک بێ لە قورئان تەئیدبکی بۆ بدۆزێتەو، تەو فێق بدا لەبەینی ئەو لەبەین قورئاندا، دوو لەدوای ئەو ی تیگەیشیت لە راستی، زۆر نەکات لە قورئان مانای بدا بە لای ئەودا، بە لکو لێرە تەنھا ئافەریڤێک بکات لەبەشەری زەعیف کە لە زەمینە یەك زۆر سنورداردا توانیویەتی راستیەك لە پاستیەکانی کە قورئان بەواتای کردووە پێی بکات، نەك دلی خۆش بێ کە قورئان ئابرووی سەندراوە تەو تەئیدی کراوە بە زانستیەك لە زانستی بەشەر، لەدوای ئەو ی دەبێ هۆشی بێ ئەگەر قورئانەك دەلالەتی گشتی تر بو مۆخەصری نەکات لەشتیەك کە علمی بەشەر پێی گەیشتو، ئەکری زەمانیکی تر چەندەها بەرامبەری ئەو ی هەبێ).

نۆمە بۆ ئەو ی کە ئینسان نابێ بەلە بکات: ئایەتیەك لە سورە ی قیامە هەبە لەگەڵ مەسەلە یەك کە ئەمۆ کەشف کراوە ئەویش ئەو یە شوینەواری هیچ کام لە نەخشەکانی پەنجە (پەنجە مۆری ئینسانە کاتن وەك یەك نین، ئەلین ئەم ئایەتە کە دەفەر موی ﴿بَلْ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّیَ بَنَاهُ﴾ بەواتا ئەم راستیە دەکات، دەفەر موی: ئێمە تواناین لەسەر ئەو کە ئەنگۆشتەکانی ئینسانە کاتن رێک و پێک بکەین. بەتایبەت لەناو هەمو ئەندامەکان ناوی ئەمە دەبا ئەمە تاییبەتەندیەکی هەبە دیقەتیکی زیاتری دەوی، کە لەمە جالی بەواتا قودرەتی پێ داواتە خۆی ناوی ئەمە دەبات، بە لکو یە کە مین ئیشکال لەم زەمینە یە کە وشە ی (بنان) لە ناو زمانەوانە کاتن جیی ئختلافە کە (بنان) بۆ هەمو ئەنگۆشت بەکار دەهێنرێ یان تەنھا بۆ سەر ئەنگۆشت بەکار دەهێنرێ، کە وابو لێرە جیی ئەو نامبێتەو کە بلێین ئاوا یە، کاتیەك دوو ئحتمال دەبێ لەمانای ئایەتیەكداو ئێمە هەلی بنیین بەلایەك. واتە ئەگەر شتیەك لە ئەنجامی لیکۆلینەو هەکانی ئینسان رێک کەوت لەگەڵ قورئان ئەو

دانه بهش له به شه کانی ده بېته ټيکچونی کاری شم ده زگایه، له بهر نه وه نه بې
جولانه وهی هر مه وجود ټک له مه وجودات سازگار بې له گه ل جولانه وهی ته وای
مه وجودات وه کو نه وهی (ابراهیم) علیه السلام داوا له مه لیکه کی سرده می خوی
ده کات که هیچ (رب) ټک به مانای فرمانږه وایه جگه خودا، ده فرموی:
فرمانږه وای من خاوه نی من مردن و ژیا نی به ده سته، واته که سینک که له به شی غه یره
نختیاری خوم که سانی تر به ده ست نه وه هر نه وه که ده توانی له به شی
نختیاریشدا په یوه ندی بې تا جولانه وهی به شی جگه نختیاری له گه ل به شی
نختیاری هه ماهه نگ بکات، کابرای سه فیه واده زانی ژیا نو مردن شو شپوه زاهره یه
که که سینک بکوژی یان که سینک وټل بکاتو نه یکوژی (انا احیی وامیت) دیاره جوابی
نه وه زور پوښنه، نه مجاره (ابراهیم) علیه السلام نه وه ده لیلای تریش یاس ده کات
که هه لسو پینځه نهم بونه وهره خودای منه، جا نه گهر تو توانیت جولانه وهی خور
ناراسته بکه ی به که یفی خوت، دهی فرمو خور له روزنه لاتو هه لدی تو
به پینځه وانه وه له روز ناووه هه لی بیتنه، نه وکاته من ته سلیمی فرمانه کانتت ده بم
(فبهت الذی کفر) نیت سرگه ردان ده بیو جوابی کی نابی له دوی نه وهی راستی بو
روشن بوته وه، هر راستیه که له راستی جیهانی هه سته که نینسان ده رکی ده کات،
ده بې بابه ټیکی تاییه له به رامبه ری بگری به نه فی یا به نسیات، جاله بهر نه وهی
نینسان هیزی ته صه وری هه یه نه کری بابه تگری جوړاو جوړ ته صه ور بکات، به لگو
کامیان سازگار و گونجاوه هر نه وه یان دروسته و دامه زرانندی نه وه به جییه
(به ریگه ی ته صه یه نینسان ده توانی بکات به بابه تگری ته وایو، چو ن نه و بابه ته
ده گری ماوه یه که له گه لی ده بې نجا ده زانی نه مه هه لیه دواتر بابه ته که دی
ده گری دواتر دواتر... چیه نینسان خه ریکه ته جرویه ده کات له وانه یه توشی زور
هه لای گوره بېو له وانه یه پتی ږانه گات) که وایو نه وه ږنگه یه کیانه که نینسان

ئەم راستىيە لە زۆر زەمانەوه بۆ، ئەو راستىيەى لە جيهانى غەيب يا لە جيهانى بىنراو (شهادە) ھەر ئەوھى لە سەرەتاوھ ئەو راستىيە وجودى بۆھ ئىستا ئىمە خەريکىن بپيارىک دەدەين بابەتیک دەبى بگرين يا نهى گرین لەبەرامبەر ئەو راستىيە، شتیک ئىستا دیتە وجود کە سالاھايە ھەيە ئەمە خۆى نیشان دەدا کە پەيوەندى گىراوھ. ھەل کردن لەبەينيان نيه، کەنەبو گەياندننى زھنى لەيەکیکەوھ بۆ ئەوى تريان ئيمکانى نيه، لە ئەنجامدا ھەرگیز لە زانراویک لە زانراوھکانى بينين يان (قەلب) ناگات بە ناديارىک لە ناديارەکانى بەشى ئەبى چى بکەين يا چى نەکەين، لەنەتيجە ئيمکانى نيه مەحالە ئينسان يەك دانە ھوکم لەريگەى (استدلال)وھە کەسپ بکات پتەى بگات يا ھەركى بکات، لێرە مەسەلەى قیاس نيه لەبەينى بەدەست ھێنانى ئينسان و قورئان، لێرە قورئان دەفەرھمۆى بەشەر تۆ ھيچت نيه، لێرە بەشەر پەكى کەوتوھ علمی تەواوى نيه، (استدلال)یش لەم زەمینەبە کار ناگات (جا ريگەى تەصفیە کەباسمان کرد ئەویش تەنھا بۆ بەشى سلبى کار دەکات يان يەقین پەيا دەکات بەھەلە بونی ئەوانەى ھەلە بونيان دەردەکەوئ، بەلکو يەقین بە دروست بونی بابەتیک پەيا ناگات)، کەوايو لەزەمینەى ئاسارى ھەستى دوھم بەشەر لەپاڵیشدا جن ھيچيان نيه تا لەگەل ئەوھى کە قورئان عەرزى کردوھ قیاسى بکەن.

زەمینەى ئاسارى ھەستى سێيەم (ھەستى جوانى و ھونەر) کە عیبارەتە لە ھونەر ھەرگیز لەبەشەر دانەبراوھ، ئەمەش بەشێكى عیبارەتە لە (ھونەرى فەصاحت و بەلاغەتى قورئان) کە زۆرتر لیکۆلەرەوانى پيشوو لەمە بەحسیان کردوھ، فەصاحت پەيوەستە بە زاھرى (نظم)ى قورئان بەم جۆرە کە کەلىمات دەنگيان، (ترکیب) پیکھاتەى ھەرفەکان بەيەکەوھ نوسانى ئەم کەلىمانە بەجۆرێک بى کە بەرامبەر ھەستى ناخۆشى پى نەکات، پیکھاتنى پستە بەندى وشەکان

ھەروەك پېت ئەوانىش سازگار بىن و نا ھەماھەنگ نەبن، بەيەكەو ھەگونجاندنەكە
 جۆرېك بىۋ پېكھاتن و پرستە بەندىكە جۆرېكى تر بېت، كە ماناكان بۆخۇيان
 پېكھاتەيەكى تايىبەتيان ھەيە، پېكھاتنى لەفزەكەش داراي ئاوا پېكھاتنىكى ئاسايى
 بېت، ھەروەھا مانا كە پېكھاتەيەكى فطرىيە و پەيوەستى سەلىقە و گونجانيك
 تايىبەتيان ھەيە، لەفزىش داراي گونجاندنيك بن كە بەيانگەرى ئەو مانا و راستىيە بىۋ
 لە دلى ئىنسان دا، بۆنمۇنە ئەگەر لەزەن (فعل) بەر لە (فاعل) بىۋ لەدەرەو ھە (فاعل)
 بەر لە (فعل) نەبى، بەم شىۋە. ماناى غەيرە مەبەستى بۆ مەبەست تېدا نەبېت،
 بۆنمۇنە زۆر ئىسفا دەكرى لە زمانى عەرەبى لە عىباراتىك كە (ئىستعارى) نىيە
 (كاتىك) لەناو عەرەپ كەسېك زۆر سەخىيە دەلېن سەگەكەى ترستۆكە، واتە چى؟
 واتە ئەم سەگە زۆرى لىدراو لەبەر ئەو ترستۆك بو، بۆ زۆرى لىدراو چونكە
 ئەم مالا زۆر ھامو شوى دەكرى، واتە مېوانى زۆر دى) ئەمە زۆر سادە ئىنسان لە
 ترستۆكى سەگەو دەگات بەو ھەى خارەنەكەى سەخىيە. بەلكو كاتىك عىبارەتېك
 بەكار دەھىنرى مانايەكى ھەيە، كە لە ماناى يەكەمەو بۆ ماناى مەبەست زۆر
 بەزەحمەت ئىنسان پېتى دەگات، كە ئەمەئىتر لەفەصاحت دەرى دەكات، بۆنمۇنە
 كەسېك بلى شەرت بىۋ ئەوندە بگريتم تا چاوم وشك دەبن (كە زاھرىكەى ئاوايە،
 ئەوندە بگريتم كە ئىتر تواناى فرمېسك رشتەن نەمىنى) بەلكو كابر ھەدەفى
 ئەو ھەيە كە ئەوندە بگريتم تا كۆتايى بەخەم دى دوايى بگەم بە شادى، ئەمە لە
 مانا لەفزەكەو غەيرە مەبەست دەگەيەنى بە ماناى مەبەستەكە. ھەروەھا شتانى
 تر ھەن لەم بابەتەو كە پەيوەستە بە وشەكان و جىگىر كەردى وشكان لەپال يەكدا،
 رېكخستىيان بۆ گەياندنى ماناى مەبەست، كە ئەگەر لەوانە بو كە زۆر رۆشن ماناى
 مەبەست دەگەيەنى دەلېن ئەم وتەيە فەصاحتى ھەيە.

*بەلاغات : عىبارەتە لەو ھەمىيە كاتىپىك دەۋىتى كەبىكەۋىتە گۈپى
 بىسەر، واتە ئەۋ قىسە كەرە لەگەل زۇۋى مەرچەكانى بىسەر ئەمىيە واتە بەيان
 دەكات (واتە قىسەى بەجى بىكات)، بۇنمۇنە كەسىپك زەنى خالىيە لەۋى كە سەرۇك
 كۆمارى فلان ۋلات مەردە، ھىچبىشى لىتازانى، يەكەك بىت ئەۋەندە سۈپىندى بۇ رىز
 بىكات كە مەردە، ئەۋە نەك تەنھا خىزمەتى بە قىۋىلگەندى قىسەكەى نەكەردە، بەلكە
 ھەر ئەۋ كەسە شەك پەيا دەكات، كە واتە بۇ چى سۈپىندە دەخۇا كەمىن ھىچ
 رەدەدەيىم نەبو. ئەگەر بىيوتايە سەرۇك كۆمارى فلان ۋلات مەرد باۋەرى دەكەرد، بەلكە
 ئەم تەشكىلاتە بەم سۈپىندەنە لەجىنى خۇى نەبۇە. ھەرۋەھا بەپىچەۋانەۋە ئەگەر
 كەسىپك رەددى ھەبو نىسبەت بە شىتەك، خالەتى ئىنكارى ھەبو ئەۋ بى ھەرۋا زىد
 سادە بەۋاتە بىكات ھىچ تەشكىلى نەكەتتەۋە، ئەمەش جىنى خۇى ناگىرەت، چۈنكە
 بەسادەىي بەيان كەردن ھەرئەۋەندە مەسەلەكە باس دەكات بەشۈۋەى ئىتھمال،
 لىرە شىتەك بەشۈۋەى ئىتھمال لە زەنى پەيا بو بەلام لەۋانەيە شەكى ھەبى، يان
 ھەتا ئىنكارى دەكات، لىرە ھەرۋا بى تەشكىلى كەردى دەرد ناخۇا، بەجى قىسەكەردن
 ۋەلەگەل خالەتى ئەۋ كەسەى قىسەى بۇ دەكەرد، مەرچىك كە ئەۋ قىسەى تىا دەكەرد
 پىنى دەلەن بەلاغات.

جا ئەمە نىسبەت بەيەك كەس يا كۆمەلەيەكى دىارى كراۋ ئەگەر ئاسان بى
 رىعايەت بىكەرد، ھەتا بۇ كەم كەس ئەمە ئاسانە رىعايەت بىكەرد بۇ كۆمەلەيەكى بى
 سۈر، بۇ نۇمۇنە بۇ گەلەك بۇ يەك تەبەقە لەبەشەرىيەت لەيەك زەماندا ئەبى چۈن
 بى، لەۋلا بۇتەۋاۋى بەشەرىيەت لەۋ كەتەۋە كە ئەمىيە واتە دەردەچى دەبى ئىتەر چۈن
 بىگاتە ھەمۋى. يەك لەۋى فەساحەتەۋە كەلىماتىك كە ھەلدەبۇزىرەتەن بۇ گەياندنى
 مانا، پىنكەتەۋ رىخىستىنەك كە بەم كەلىماتە دەردى بەجۈرەك بى كەھىچ كاتىپك
 نەبىتە ھۋى درۈست بۈنى ئىشكال لە گۈيگەر. دوۋ ھەر كاتىپك لەھەر شۈپىنەك لەھەر

مهرچنگدا هر کسې شو و ته به ده بیستی به جې بې بؤی و هیچ کات نه بې که
 ئینسانیکې ژیرو وریا بتوانې سابتی بکات نا شو که لاهه بؤوه به جیبه بؤ شو
 مهرجانه به جې نه. هه لېته به مهرچنگدا هر به و رهوشه که شو قسه که ره خوې
 دیناوه وشه کانی له هر کاتو شویتیک عهرز بکړې، بؤ نمونه له م قورئانه به بیان
 ده کات بانگه واز به حکمت بیت، له پېشدا داعیه که ده بې له خودی شم قورئانه
 حکمت که بگړې و بیتته نه هلی حکمت تا به و جزره که قورئانه که ده بې عهرز
 بکړې و عهرز بکات، یا به گشتی به شهریه له لایه که داده نیږ و قورئانیش
 له لایه که وه، به شهریه به تاییه مهندي گشتیه وه دادنین و شم قورئانه ش
 داده نیږ بزانین چی وای تیدایه که له گه ل به شهر ناگونجې، له گه ل زاتی به شهر ری
 ناکه ویت، قورئانیک که له بینشو جیهانینیدا گزوانیکې تیدا نه، چونکه به واته
 راستیه به شیک له به شه کانی نه هیشته وه که لازم بې به شهر بیزانیت، بې شو هی
 که به واته ته و اوو کزتابی بکات، به لکو هر شو قورئانه که جوزنی ترین مه سائل
 به بیان ده کات، تاشو سنوره که بؤ ئینسان پښوېسته له مه سائل نه حکام و له
 باب تگری و له به شی ژبان ئینسان که نه بې چیبکات و نه بې چینه کانت، له زوریک
 له مه سائل گرنه به شداری (جُزئیات) به شه کان ناکات، به لکه (کلیات) گشتیه کان
 به بیان ده کات تا ئینسان ئینسانه شو (کلیات) ه سازگاره له گه لیه تی، بؤ نمونه
 (کلیات) ی نیزامی ئیقتصادی، نیزامی سیاسی، نیزامی ئجتماعی، (جُزئیات) ئصولو
 زه وابتیک داده مزینتی که به پېی شو زه وابتو ئصولیاته له هر کاتو شویتیک به پېی
 نیاز (جُزئیات) له و (کلیات) ه درده که ن. به لکو (جُزئیات) ټکیش تا به شهر به شهره
 هر نه وانه ی بؤ سازگاره، بؤ نمونه شم قورئانه له زه مینه ی ئقتصاد (کلیات) به بیان
 ده کات له زور شت، به لکو له و زه مینه یه (جُزئیات) به بیان ده کات ناگړې، بؤ نمونه له
 نوږ به ته فصلیل به بیان ده کات، ده لی دهمو چاوت بشو ئنجا ده ست بشو تا نه ژنو

سەرتان مەسح بىكەن پىكانتان بىشۇن تا گۇزىنگ، قورئاننىڭ لەمەسائلى گىرنگى ئىجتىمائىي و سياسى و ئقتصادىدا زۆرۈك لە (جۇزئىيات) سكوتى لى دەكات، بۇ چونكە ئۇم قورئانە بەجى قسە دەكات، ئەبى قسەيەك بىكات كە بۇ ھەمىشەى بەشەرەيە دەرد بخوات، دەى (جۇزئىيات) لە مەوردى نوپۇز يان رۇزويان شتى تر تا بەشەر ھەيە ناگۇرپىت، بەجىيە كە بەيان بىكرىتت، بەلكو لە ئقتصاد يان لە سىياسەت يان لە ئىجتىمائىدا ناكىرى (جۇزئىيات) بەيان بىكرىتت، (جۇزئىيات) لەمانە دەگۇرپى بەپىتى مەرجهكانى كاتوشوئىن، بۇيە فەقەت (كلىيات) بەيان كراوہ.

لەزەمىنەى فەصاحەتو بەلاغەت : _

قورئان لەكاتىك ھات كە فەصاحەتو بەلاغەت گەورەترىن ھونەر بووہ، لە بازارى (عۇكان) گىرنگىترىن پىشپىركىتى تىا دەكرا، لەو كاتى عەرزى كرد كاتىك كە (معلقات السبع) جولانەوہ دەكەن، ھىچ كەس زاتى نىيە بىرپا بە دەورىاندا، لەو كاتە ئو ئىنسانە بەو تاييەتمەندىيە كە گوتمان چەند وشەيەك عەرز دەكات كە بازارى شىعرو شاعىرى و ھونەر تەعجىب دەكەن، زەپەيەكى وادەخوا كە ئىتر شاعىرىك نىيە ھەلىسىتەوہ تا دوايى ھەندىك لە شاعىرەكانى ئىسلامى وەك (حسان) و (كەب بن زوھىر) و (عبدلە بن رواحە)... كە ئەمجارە ئوان دەچن لە مەكتەبى قورئان بىنشو جىھانبىنى وەردەگىرن، مەجبورن شوئىنكەوتوى شىوہى بەواتە قورئان بىكەن. ئا ئاوا داواى موبارەزەى كرد لەزەمىنەى فەصاحەتو بەلاغەت، ئەوئش لەكاتىك كە زمانى عەرەبى گەشىتبوہ لوتكە، نە لەوہوبەر گەشىتبوہ ئو سنورہ، نەلە دوايىش ھەرگىز ناگاتە ئو سنورہ، ھەتا تەماشاش دەكەين دواى ماوہەك كەم زمانى عەرەبى دابەزىنىكى وای بەخۇى بىنى خودا وەعدى داوہ كە قورئان بىپارىزىت، ئەگەر نا زمانى عەرەبى وئران دەبوو عەرەب نەياندەزانى بە عەرەبى تەواو قسە بىكەن، عەرەب ئىستىنا نىيازى بەوہ ھەيە كە قورئانى بۇ تەرجمە بىكرىتت، لەئەنجامدا ھەر

كه سيك ليڙهولا بگاته سنوريك له فەصاحو بەلاغەى جاهليەت ئەو له قورئان دەستى كەوتو. ئيتەر لەبەرامبەر قورئان كەوتنە سەر چۆك نە يانتوانى موبارەزەى قورئان بكن بە تايبەتى ئەو كاتە ئەو ھونەرە لەجىبى خۆيدا بو نە يانتوانى ئيتەر ھىچ كاتىكى تر ناتوانن.

كه پىيان و ترا، كه ئەگەر وەك سۈرەيەك لە سورەكانى قورئان شتىكى ئاوا بلىن ئيتەر مەن دەچمە داواو دەلئيم: بەلئى دەكرى و تەيەكى ئاوا بەشەر بىلئى، ئەو عەرەبانە ئەگەر پىيان بكرايە يەك دانە سورە وەك قورئان بلىن نەجاتيان دەبو لەوہى كه خوئنى بەرئزترين پياوہ كانيان برئزين، نە يانتوانى لەم زەمىنەيە كەمترين بەرەو پىشچون بكن.

يەككە لەو سەفياھانەى لەجوابى داواى موبارەزەى قورئان ماوہيەك خەريك بو كه گوايە ئەويش شتىك وەك قورئان عەرز بگات (مسيلمەى كذاب) بو كه ئىددەى پىغەمبەرايەتى كرد، بۆ نمونە وشەكانى ئا بۆمانن:

(الفيل ما الفيل وما ادراك ما الفيل له خرطوم طويل).

وہك ئەوہى (القارعة ما القارعة وما ادراك ما القارعة) يان (الحاقة ما الحاقة وما ادراك ما الحاقة) ئەو بى چارەيە بى خەبەر لەوہى لە راستيەك كە ئەم عىبارەتانە ئەداى دەكەن ئەو وا دەزانئى ھەر وشەيەك (ال) يكى پتوہ بنووسىنى، دووہ مجار (ما) يەكى لە پىششى دا بنئى، بۆ سىيەم جار (وما ادراك) ەى لە پىششى دانئى، ئيتەر تەواوہ.

ھەتا ئەگەر نەچىنە زەمىنەى راستيش ئەو ئاھەنگەى لە وشەى (الحاقة) ھەيە خۆى تەئسىر دەكات لە بەرامبەر.

داواى ئەوہش ھەروا كەسانىك بون ھەوليان داوہ وەك (ابن مقفع) ھەندىك پىيان گوت بەلگە تۆ كارىك بەكى وەك قورئان شتىك بنوسى ئەم بىچارەيە سى سال ھەر

نوسيو فرییدا هر بهم شیوه، له کورتاییدا هیچی پی نه ما جگه نه وهی ناتوانایی
خوی دهر بخا.

نهمه تهنها بهشی فەصاحتو به لاغەتی قورئان.

گوشه‌ی (فن القرآن) هونه‌ری قورئان:

که له رابردو زوی تینه‌کراوه و (سید قطب) په‌حمەتی خودای لی بیت مقداریک
کاری تیا کرد، پېشه‌کی بۆ چنی که‌لم زه‌مینیه لی‌ره و لا کار بکړی بۆ‌وی
مۆسیقی و ئاه‌نگی قورئان.

دوو جۆر علم هه‌یه به‌کێک له ئایاته‌وه بۆ دهرکی زاتی خودا، دوو له‌زاتی خوداوه
بۆ دهرکی راستی، بۆ نمونه که‌سیک لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر له ئایات ده‌کات، دوا‌یی
یه‌کێک له سیفاتی خودا ده‌رک ده‌کات، به‌لکو رینگه‌یه‌کی تر به لی‌کۆلینه‌وه‌ی هه‌ندیک
له ئایات به ده‌لیلی وه‌حی یان هه‌ر شتیکی تر سیفه‌تیک له سیفاتی خودا بناسیت،
جا له‌و سه‌ره‌وه بېته‌وه بۆ دهرکی راستی، وه‌ک که من ده‌زانم خودا (الرحمن
الرحیم) ه‌ یانی هه‌رچی دهرده‌یه‌ ده‌رمانی هه‌یه. هه‌رچی کێشه‌یه‌یه چاره‌ی
هه‌یه. هه‌رچی لازمی جولا‌نه‌وه‌ی ئینسانه‌ دایناوه.

ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر له‌زه‌مینیه‌ی مۆسیقی کار بکات و بچیته‌ پېشه‌وه ده‌بی کورتایی بی
به‌وه‌ی تهنها مۆسیقایه‌ک سازگار بیت له‌گه‌ل پره‌وانی ئینسان و تیکی نه‌دات و لازم
بی بۆ زیان ئینسان، تهنها مۆسیقیه‌ک نهمه‌ مۆسیقی قورئانه.

(سید قطب) په‌حمەتی خودای لی بیت جار جار له (تصویر الفنی) و (فی
ضلال) یشدا جار جار گوشه‌یه‌ک به‌یان ده‌کات له هونه‌ری قورئان.

بۆ‌نونه له سوره‌ی (ضحی).

(۵) ئایەتى يەكەمى سورەى (ضحى) (استدلال) بە ئایاتى كەونى لەسەر ئەمە
 كە خودا پىغەمبەرى خۆى عليه الصلاة والسلام نەجىيشتوو نەرقى لى بوەتو
 بۆ ماوەيك. لە ئەنجامدا دەبى بگات بە كەمال استدلال دەكات بە (ضحى - لیل).
 چۆن خۆر لە دواى ئەوێ لە زەعیفترین شێو هەلدیت دواى بەرە بەرە
 دەجولیت بەرەو كەمال.

هەروەها شەو كە دیت لە سەرەتا لە زەعیفترین تاریكى دەست پى دەكات تا
 دەگاتە حالەتى (اشباع) كە لەو تاریكتە نابێت.

لێرە ئەگەر هەمیشە (ضحى) بوايە یا هەمیشە (لیل) بوايە، یا هەموو موجودات
 دەتوايەو لە گەرمان یان سێ دەبون لە سەرمان، هەردوو بۆمان نیشانی رحەمتە
 لە دواى خۆر هەلاتن شەو داهاتن، تاریكى نیشانی رق لێكەوتن و تەرك نە نیشانی
 رحەمتە تۆش بەبێتێكە كە وەحیت لى پچراو نیشانی ئەو نە كە خودا رقى
 لیتە یا وازى لێهێناوى نا، لازمى تەواو بونى تۆ ئەو یە بەین بەین ئیسراحتێك
 بگەى هەروەك چۆن خۆر جولانەوێ هەیه بەرەو كەمال، هەروەها شەو جولانەوێ
 هەیه بەرەو كەمال، تۆش دەبى وابى هەر حالەتى دوايیت لە پێشوت باشترە
 (وللاخرة خير لك من الاولى) تا ئەو دەگاتە حالەتى (ضحى) رۆشنایی تەواو تۆش
 دەبى بگەیتە (ولسوف يعطيك ربك فترضى) حالەتى كەمال.

(والضحى والليل اذا سجى) (ما ودعك ربك وما قلى) (وللاخرة خير لك من الاولى)
 (ولسوف يعطيك ربك فترضى)

ئەمجارە (استدلال) بە ئایاتى (انفسى) هەر لەسەر ئەم قەزى بەیانی ئەو
 دەكات سى دانە بەلا هاتە ریت، ئەگەر خودا لەگەڵت نەبوايە هەركامیان بەس بو
 بۆ ئەوێ لەناوت ببا، خودا لەو سى بەلایە رزگارى كردى، ئیستە رقى لیت دەبى؟
 نەخێر.

(الم يجدك يتيما فآوى ووجدك ضالا فهدى ووجدك عائلا فأغنى).

یه تیم بون خوئی یه کیکه له و شتانهی که پشتی ئینسان ده شکینئی، تۆ یه تیم بووی به لام خودا په نای دای نه یه پشست له بهین بجی دلسوزینکی بۆ په یاکردی وهک باوکی خوئی (ابو طالب)، خودا تۆی به ریی لۆ ونبو به دهست کهوت هیدایه تی دای بۆ سه ر پئی راست، ئیستا وئلت دهکات نه خیر، هه روه ها تۆ نه بوون بووی بالی قورسی نه بونی به سه رت زالّ بوو خودای گه وره (خدیجه) ی کرده قسمه تتو پاره شی هه بوو خسته ئختیاری تۆ وه (فقر) یه کیکه له و شتانهی که پشتی ئینسان ده شکینئی، هه روه ها خودی وشه ئی (فقر) له له گه لّ وشه ئی (فقر) بۆ نه و به پرانه ی پشت به کار دئی هاو به شن له ماده.

دهی خودا له و سئ به لایه رزگاری کردی ئیستا رقی لیتو وازت لیده هینی؟ نه خیر، لیره دلّی راحت دهکات که جیی نه هیشتوه و رقی لینه بۆته وه. به لگو ئیستا داوایه که وهک ته علیق ماوه له دوا ی نه مه دهفه رموئ ئیستا نه و مه سه له یه ها تۆ ته پیشه وه له ئایاتی (انفس) دهفه رموئ یه تیم بونت ها ته پیشه وه خۆت تالی یه تیم بونت چه شتوه دهی ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْزَلْ﴾ غه له بهت نه بی نسبهت به یه تیم خۆت دهردی یه تیم بونت چه شتوه ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ خۆت دهردی هه ژاریت چه شتوه ده زانی چه نده تاله دهردی نه که ی نه وهی داوا ی شتیکت لیده کات.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ خۆت دهردی ریی ونبونت چه شتوه نه و نعمه تی خاوه نه کات که هیدایه ته، بانگه واز بکه و باسی بکه بۆ خه لکی.

جا لیره له م ته علیق ته رتیب ده گورئ له دوو ئایه ی کۆتایی له پشدا (عائیل) دوا ی (ضال) ه به لام لیره (سائل) ده خاته بهر (نعمت ربك) بۆ چونکه له وئ

ددهرموئ (ووجدك ضالا فهدى) يه كه م هه سنى سه رگه ردانى تيدا په يابو هر له ده ورانى لاويدا له روى زوتره وه نه وه پيشتره له فقير بون كه دواى نه وه به سهرى هات به لكو له دوايى له ته عليقه كه ددهرموئ (سائل) به توندو تيژى دهر مه كه، باسى نعمتى خاوه نه كه ت بكه، ليژه مه سه له نه وه يه كه دواى نه وه خوت له م دوو به لايه رزگارت بوو با نه نجامى نه وه به خلكى تر بگات، هيدايت دير تر چاره سهر كرا له چل ساليډا به لكو (عائل) فقير بون زوتر له ۲۵ ساليډا، وه يه كيكيش له مه سه له ي هيدايت ددهرموئ (فحدث) باسى بكه چونكه نه وه مه سه له يه كه په يوه ندى به ئختياري خلكه وه يه له سهر تو باس كړنه جا نه وه خلكه قبول ده كه ن يان نا نه وه كه يفي خويانه جا هه ده فى چى بو ليژه، چونكه پينغه مبر عليه الصلاة والسلام دلى تنگ بو كه ماوه يه كه وه چى بو نه هاتوه واى زانيوه كه خودا رقى ليكه وتوه يان واژى لي هيناوه به ته واوى (استدلال) به ثايات له (تافاق انفس) دهكات بو نه فى نه وه، له دواى نه وه يه كه بابته ي (عائل) و (ضال) دپته پيشه وه ته عليقكيش له سهر نه وه ده دات كه نه ویش بو خلكى هوشى پيښانه وه بيت، نه وانه ي كه نه م سى دهر دانه ي هه يه ئامانجى سه ره كى دوو پارچى يه كه مه (استدلال) به ثاياتى (تافاق انفس) ته ماشا ده كه ين ئاهه ننگه كى نه وان به كيكه ﴿وَالضُّحَىٰ ١ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ٣﴾ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ٤ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارْضَىٰ ٥ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ٦ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ٧ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ٨﴾ به لكو له ته عليقه كه مه سه له يه كى تازه له دوايى هاتوته پيشه وه ئاهه ننگ ده گويى ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ٩ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ١٠﴾ وه هه تا (ر) هكان خوى هر حالته ي مانا كه ده گه ينى توندى و تيژى و

غەلە بە بەلگە ئوۋەكەى تر باس كىرنە باسى ھىدايەت ەرز كىرنىتى بى ئوۋەى
قەھرو غەلە بەى لەگەل بى بەوشەى (ث) سى نوقتەك زۆر نەرمو ناسكە كۆتايى
پىدەينى ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۋەھەتا دوو بەشى يەكەمىش ئايات (ئافاق
انفس) تۆزىك فەرقىيان ھەيە لەگەل يەكدا تەماشىا دەكەين كاتىك ئاياتى (ئافاق)
تەواو دەبى ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارْضَى﴾ لەھنەكە بەجۆرىك دەگورى لە
يەكەمى ئايەتەكانە ۋە ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ رۇدەكانە خۆى چۈنكە مەسەلە
پەيۋەستە بەخۇيەۋە، ئايەتەكان ھەر لەيەكەمەۋە دىرىتۇن تا كۆتايى ۋەك ئوۋىيە.
ئا ئەمە پوى مۇسىقى ھونەرى قورئانە كە پىۋىستى ھەيە بە (متخصصين) كارى
تىدا بكن كە كۆتاييان بى بە نەتىجەيەكى تەواو كە تەنھا ئاھەنگىك سازگارە لەگەل
پەوانى بەشەر ئاھەنگى قورئانە ۋەس. جا قورئان ئا لەم زەمىنەيە تەھەددى
كىدوۋە تەھەددى باقىيە، بەشەر بەكۆمەكى جن فەرمون بىن لەم زەمىنەيە كار
بكن ھەرچى بەدەست ھىتانى مۇسىقىيان ھەيە، بېھىتن لەپال قورئان دى بىنن،
ھەر ئو مۇسىقىيەى ھەزارانى تىك داۋە بەيەكدا، نەخۇشى نەفسى و شىتى ئو
جۆرە شتانەى دروست كىدوۋە لەناو ئىنساندا، كەھەر پۆزىك ئاھەنگىك بىنن
چەندەھى پى شىت بكن ئو كاتە بىدەن بەملوۋە يەككىكى تر بىنن تابۇيان
دەردەكەۋى كەھەمو مۇسىقاكانيان ھەلەو پوچن. بەلگە بىن ئىمان بىنن بەم
قورئانە ۋەگوى بگرن بۆ ئاھەنگى ئەم قورئانە تا پەوانتان لەبەشى مۇسىقى سازگار
بى:

باسى چوار دانە دەلىلمان كىد لە دەلىلەكانى بە زاراۋە ئىسپاتى وجودى خودا،

جا ئىستا چەند رۇنكىرنەۋەيەكى پىۋىست لەسەر ئەم دەلىلانە:--

۱- لە دەلېلى ئىمكان كە دەلېلى فەلسەفە كە : ھەر لە زوھو بۇ خەلى ئەم مەسەلە يە بۇ ئىسپاتى وجودى خودا يان نەفى ئەمە بابەتى جۇراو جۇر ھاتە پېشەو، ھەندىك لە شوئە وارى يەئسو ناتوانايى لە ئىسپاتى ئەمە يان لە بەر ھۆكارى تر ھەئساون، وتويانە ئەسلەن راستىك وجودى نىە لەم كەونە ھېچ نىە خەو خەيالىكە واپان زانیوہ ئەگەر ئەم راستىە ناو بنىن خەو خەيال لە كۆليان ئەكە وىتو نەجاتيان دەبى لە زەحمەت كېشان بۇ گەيشتن بەئەنجامىكى كۆتايى لەم زەمىنە يە، لىرە ھەرچى باسېش بکەى بۇ ئەوانە ئەم باسەش ھەر بە خەيال دادەننۆ وەلامىكى نىە، ئەرزىشكى واشى نىە كە ئىنسان گرنكى بدا بەوانە وەو باسېك بکات.

-گروپىك وتويانە ئەم كەونە ئەم جېھانە خۆى قەدىمە پېئوستى بەكەسېك نىە، پېئوستى بوە نىە كەسېك قەناعەتى ھەبى يان نەبى، ئەمەش لە دەلېلى دووہ دەلېلى (حدوث) بە تېروانىنى گۆرانكارى ئەم جېھانە بۆمان رۆشن بۆوہ كە شتېكى نادروست ئىمكان نىە شتېك كە گۆرانكارى بەسەر دابى قەدىم بى.

گروپىكى تر وتويانە قەدىمە پالى دايتە سەر خودا، كەئەوېش قەدىمە، واتە خودا ھەمېشە بوە ئەم جېھانە وەك سېئەرى ئەو بوە لەگەلېدا بوە، چونكە خودا سەرەكەو ئەم جېھانە گىراوہى ئەو، ئىتر لىك جيا نابنەوہ، كەوابو خودا ھەمېشە بوە، جېھانىش ھەمېشە بوە لەگەلى، ئەم گروپە (اشتباہ) يان لەمە بوە كە ئىرادەيان لەبىر چۆتەوہ، كە خودا قەدىمە ئەو ھەئسوپتەرو دوست كەرى ئەم جېھانە يە ئىرادەشى ھە يە، ئىرادە دەكرېت لەناو زەمانەكەتتى روداوى ئەم جېھانە (واتە ئەوہى كە دواى دەبى بە زەمان چونكە بەر لە وجودى ئەم جېھانە زەمانىك جىي باس نىە) يەككىيان ديارى بکات، واتە بەر قەرارى بکات بە ئىرادەى خۆى.

له دواى زه مانيك نه گړ دروست بى ناوى بنين زه مان هم جيهانه بيته
وجوده وه بهر له وه نه بيت، كه وابو كاتيك سيفه تى ئيراده مان ملاحه زه كرد ئيتړ
ناسانه بومانو بيهيتينه بهر چاومان كه جيهانك وا خودا دروستى كړدوه له ولاړه
بويت، هميشه له گډل خدا وهك سته روجودى نه بويت.

به شيكى تريس وتويانه روداوه، به لكو وه لاميان نه وه بوه به وجود هاتنى هم
جيهانه به شيوهى (تصادف) بويت، وه لام هم زه مينه به هه روهك وه لام له زور له
زه مينه كاتنى تر زور له مه سائيلي تر پتويستى به مه هه بهر له وهى وه لامه كه
بده ين بېرسين له وه كه سهى واده لى شو وشهى (تصادف) ه ماناى چيه؟ رونى
بكه روه وه شى بكه روه تا بزائين ثايا جيگه ي باسه يان نا، بؤ نمونه (تصادف)
واته هه ريك راست زه ميهك هاتو هم جيهانه ي لى دروست بو نه بى شتيكى
خولاصه به يان بكات له وشهى (تصادف)، وه لامى يه كيك نه وه بو كه له ده ليلي
دووم به يانمان كرد كاتيك هم جيهانه (حادث) ه هاتنى بؤ وجود له نه بونه وه
به ماناى نه وه به كه نه موجوده زاتى خوى پتويستى نه بون يا بون ناكات، نه بى
ته نكيد بى له سه ر دروست كراويكى قه ديم چونكه نه مه سه لهى (تسلسل) وه نه
مه سه لهى دور هيچ كاميان دروست نين، ناچارين كوتاي و سه ره لدانى دروست
كردنى هم جيهانه زاتيك كه (حدوث) بؤ نه ونه بينينه بهر چاومان، جوابى تريس
ده دريخته وه كه يه كيكيان مه سه لهى (احتمالات) ه له شتيك ته واو ناسانو ساده بى
نحتمالاتى كه مه و زورتر نزيكه به ئيمكانه وه، بؤ نمونه دوو دانه كاغه ز له ناو
كيسه يهك بن يه كيكيان ژماره يه كي له سه ر نوسرابى نه وى تريان ژماره دوو، ئيمه
ده ست كه ين به ناويا بؤ نه وى يه كيكيان ده ريپنين، نحتمالى ژماره يهك په نجا له
سده و نحتمالى ژماره دوو په نجا له سده، به لكو نه گړ كړدمان به چوار ژماره
هه ر ژماره يه كيان نحتمالى ده بيته بيستو پينج له سده، هه روه ها تا به شو تاكيك كه

ئىمكانات له مەوردى ئۇوان جىيى باسە زۆر بىن ئىمكان كەم دەپتەو، دەى كاتىك ئاوا ئىمكانات زۆر بو لە مەوردى شتىكى زۆر سەرەتايى لە بەشى مەوجوداتى زىندو ئىتر ديارە كە ئىمكانى بەدپهاتنو بە وجود هاتنى مەوجودىك زىندو كەمىك لەوہ بانتر، ھەروەھا لەوہ زياتر بى چەند مەوجود چەند جۆر ھەر جۆرىك لە تاكى جۆراو جۆر بەنزىكى ئەگات بە سفر، واتە ئىتر دەتوانىن بلىين مەحالە ئىمكانى نىە كە يەك دانەش لەم مەوجوداتە كەبەشى زۆريان ھەيە، بۆ نمونە وەك مار وەك پشیلە، جۆرانى تر لە شىوہى ئىمكان دەبى نەخشەيەك لەلايەن عالمو قادرو ھەكىمىكەوہ ھاتىنە دى.

– بە تىپوانىنى مەسائلىك كە زۆر سادەو لەبەر چاۋن زياتر كۆمەك دەكات بەمە كە تەصادف دورە لە ئىمكانەوہ، بۆ نمونە ئەگەر تەواۋى ئەھلى عەقلى ئەم جىھانە كۆپىنەوہ گەرەكيان بى يەك ئىنسان، ئەگەر چى ئىنسانىكى سادەش بى قەناعەتى پى بىنن بەوہى كە نەخشەى ئەم گۆى زەويە كە كىشەوہرەكانو پايتەختەكانيانو شارە گەورەكانو فروكەخانەكاتنو ھىلى شەمەندەفەرە دەريا نىشان كراوہو باوہپى پى بىنن كە ئەم نەخشە ئاوا دروست بوو، كە لەيەكەمەوہ باس لە پوشو پەلاش لەگەل برك ئاوا كۆپونەوہ جولانەوہيەكيان تى كەوتو دوايى كاغەزى لى دروست بو، ئەمجارە قەلەم ماجىكى رەنگاۋ رەنگ پەيا بون كەوتنە سەر ئەم كاغەزە يەك راست ئەو نەخشە رىك و پىكە پەيا بو، ھەرگىز ناتوان باوہر بەم كەسە بىنن، ئەمىش گالتەى بەم قسانە دىت، چونكە دەلىلىك زۆر سادە ھەيە ئەم نەخشە رىكو پىكە لەكاتى تەماشىا كردنى ئەوہ دەردەكەوئ كە دققەتى تىدا بەكار ھىتراوہ، ئەم دققەتەش ئەگەر لە چوار چۆوہيەكى زۆر كەم بى بەھەر حال قەبول بركى لە شىوہى تەصادفە لەئاوا شتىكدا قەبول ناكړتت، نەخشەيەك بەو گشتە دققەتەوہ بەو ھىلى وردو بارىكەوہ بەو تەقسىماتەوہ، ئىنسانىكى زۆر سادەش بىر

ده کاته وه شه وه موو رنکوپنکبه پټويستی به پټشه کی و لټکولینه وه هیه،
 نیمکانی نیه هه روا له خزینه وه شه که لویه له دروست بوبی و شه نه خشه یان لټ
 دروست بی. که مټک وردتر له وهش نه کری قسه ی لټبکری، شه ته صادفه، بټ نمونه
 له زه مینه ی شه نه خشه یه که شا شه ماددانه وا نیددعا ده که نه به ته صادف شه
 نه خشه ی لټ دروست بوه، ثایا فقه ته خودی مادده کان په یوه نندیان هه بوه یان
 شتیکی تری دهره کیش له مه په یوه نندی هه بوه، نه گهر شتی دهره کیه نیتیر باسی
 لټده کری ثایا شه شته دهره کیه چیه، که شه ویش مادده یه وه که شه وان یان شه وه ی
 په یوه نندی هیه مادده یه، هه روه که خودی مادده کنی پټکه پټنه ری نه خشه کیه، شه وه
 زقر گرنگ نیه نه گهر ته نه خودی نه خشه که و مادده کان پټکه هیته ری نه خشه کیه،
 شه وه دهره پسرین لټره ثایا له زاتی شه ماددانه پټدایوستی که هیه بټ شه که یه که
 راست له پارچه یه که روداوټک شاوا روداو نه خشه یه که دروست بیټت، نه گهر
 پټويستی که هیه بټچی هه میسه شه پټويستی کاری نه که رده و بریاره پټويستی
 زاتی بیټت، ده ی ده بی هه کانتیک شه ماددانه بوبن، شه پټدایوستی شیان له گهل
 بوبی هه له یه که مه وه، که مادده کان بون نیتیر شه روی بدایه، هه له سه ره تای به
 وجود هاتی شه نه خشه بهاتی هه گهر پټويستی زاتی بوه. نه گهر پټويستی زاتی
 نیه له دوایدا پټش هاتنه که یان شه مهش خوی پرسپاریکی تره، که چی دروستی کرد
 تیایان شه پټويستی بکات، شه حاله ته که استعداد په یا بکن، ناماده یی په یا
 بکن بټنه مه، که شه روداوانه ی لټ رودات و نه خشه یه که په یا بیټت، شه وهش هه مه
 خوی پرسپاره که لټره بی وه لام ده مینټه وه، مه گهر هه مه دوپاره هه والی بکه یین
 به مادده یه کی تر وه که به لام شه ویش هه جی قسه یه یان ناچارین هه والی بکه یین
 به مه وجودیکی دارای علم و نیراده و قودره ته بیټت، نه گهریش وه لامه که شه مه یه که
 شه سلن مه سه له ی پټويستی جی باس نیه، ته صادف به مانایه یه که هه روا

لهڅوځيه وه، هم ماددانه جولانده كيان تپده كوي، هم نه خشه يه يان لي دروست ده بيت، هر خوي نا هم وشانه كه له م رسته يه به كار ده بري هر خوي جي باسه كه هم ماددانه هر لهڅوځيه وي پيداويستي كه وته جولانده و كړونه وه، هم نه خشه يه لي دروست بو، جولانده واته چي دانه دانه وشه كان جيگاي قسه ن لهڅوځيه و كوتنه جولانده، واته چي لهڅوځيه وه هم جولانده وه هم دوباره عيني پرسپاره كان ديننه وه كه لهڅوځيو له زاتي خوي ده ست پي ده كات يان پالپوه نريكي تر هيه به وردې پرسپاره كان كه له پيشدا بون دپته پيشه وه، هم مو كيشه كان دپته پيشه وه، به هر حال مه سه له ي ته صاف كاتيگ ئينسان قسه يه كه ده كات دهر باره ي ته صاف شتيگ هيچو پوچه، فقه ت وشه كه ناوبانگي پيدراوه. كومه له خلكيكي پي فريودراوه. ده ي ئيستا مه سه له ي به وجود هاتني هم جبهانه هيچ كام له م قسه پرو پوچانه ي ته صاف نيه. ليږه دهر ديك هيه كه نه وانه ي هم وشه ي ته صاف به كار ده هينو گرنگي پيده دهنو ده ياره ي نه ناو مه يادني علم زردارنو خاوه ن مه سه له ته تيكن، چونكه له غره به وه هاتوه نه وانيش زردارنو خاوه ن مه سه له ته تنو ده سه لاتدارن، بويه گرنگي پيدراوه.

— وه له زه مينه ي ده ليلي دوهم ده ليلي (حدوث) جار جار پرسپاريك دپته پيشه وه، كه نه ويش هر كه لك وه رگرتنه له بوني دقغه تي بيسه ران له وشانتيكدا كه به كار ده هينرين، وه كه نه لين بومان روشن بوه كه هر چي روداوه ده بي دروسته رنكي هه بي (به شيوه يه كي تر كه هر چي شته خودا دروستي كړدوه، نه ي خودا چي دروستي كړدوه) پرسپاره كه له سه ر نه وه يه كه خوداش دروست كړنكي پيوست بوه، واته ناوا دپنينه بهر چاو كه نه ويش پيوستي به دروست كړنك هيه تا پرسپاريك ناوا بپته پيش، به لكو نيمه له نسباتي روداوه كانو دروسته ر ب هم جبهانه كه روداوه، چيمان سابت كړد، نايا نه وه ي كه سابتان

کرد به تېروانینی نه وه ئیتر نیجازه ی ئاوا پرسیارک ددهات، ئیمه وتمان به گورانکاری نه م جیهانه بۆمان سابت ده بی که نه م جیهانه روداوو نیمکانی نه قه دیم بی، ده ی هیچ روداوینکیش بی وجودی عاملکی به دهر له خۆی له نه بون نایه به بون، هه روا ناکرئ بلئین نه م روداوانه رودای وهك خۆیان دروستی کردون، چونکه هه رچه که بی مه وجوداتی نه م جیهانه دیاری کراون له چوار چینه به کدا، لیره دا ده گه یه جیگه یه که ئیتر دوا ی روداوێک دانه یه کی تر نه مینئ که نه ویش حه وال له بکه ین به نه و که بلئین نه و نه می دروست کردوه له بهر نه وه ناچارین سه رچاوه و ده سته پیکه ری نه م جیهانه زاتیک جگه له روداو بئیننه بهر چاومان که نه بون به سه ریدا نه هاتوه و گورانی نه بوه، له نه نجام له روداوو له نه بون دور بیت، کاتیک ئاوا هاته بهرچاومان زاتیک قه دیمه و له روداوو له نه بون دوره، ئیتر پرسیاره که هه ر جیی خۆی نه هه له یه. نمونه یه کی ساده بۆ نه م نه لئین هه ر جیگایه کی تاریک له م جیهانه نور پۆشنی ده کاته وه، که سێک بلئ نه ی نور چی رۆشنی ده کات ئیتر نه وه جوابی نه، چونکه کاتیک ده لئین هه ر جیگایه کی تاریک مه به ستمان نه وه بوه که تاریک بی، به لکو گوتمان نور، نور ئیتر تاریکی تیا نه تا بلئین چی رۆشنی ده کات. له ویشدا نه لئین هه رچی روداوو زاتیک قه دیم ده بی دروستی کردبی، که وتمان قه دیم مه سه له ی نه بون لیره نه تا بلئین چی نه م نه بونه ی دروست کردوه.

– له ده لیلی سیه م ده لیلی (نظم) شتیکی خۆش هه یه تېروانینی بکرئ نه مه ی که نه بی ئینسان به (نظم) به وجودی گونجان له روداوو شته کان خودا بناسیت، نه که وهك عاده تی زۆر کهس له شتیک که دهرکی ناکاتو که دهرکی نه بو کاریگه ری تی ناکات، شتیکی ره مزى که ناتوانی به علم بونی بکات ئا له وه وه خودا بدۆزیته وه، بۆ نمونه شتیک روده دا بیرى لیده کاته وه، روه که بۆ نه م روداوو نابینئ ناتوانئ بیدا به لایه که، شتیکی بۆ دهرک نابئ له دوا یی ده ست ده کات به (ماشاء الله) و (لاحول

ولا قوة الا بالله) كۈردۈنۇ ۋە كاتە سەرزەنشۇ ئۇۋانەى كە لەرىى خۇدا نىە لەم شتانه، چۈنكە لەسەر ئۇ ۋە ساسە بوە كە ئۇ شتانهى ۋا ھۆكارىان پۆشنە دىارە ئىتر لەسەر ئۇ ھۆكارە بوە لەۋى گەرەكى نىە ئىتر تىپوانىنى شتىكى بانتر لە ھۆكار بكات، بەلكو لىرە بىر دەكاتەۋە ھۆيەك بۇ ئەمە نابىنى مەجبۇرە لىرە بچى بەشۋىن وجودى خۇدا، چۈنكە ھۆكارىكى نەدىۋە دەبى خۇدا دەستى لەم كارە ھەبىت، ۋەك ئەمە بۇ نمونە مندالەك لەسەر بانىك بەردەبىتەۋە ۋە دەكەۋىتە خوارەۋە ھىچى لىنايە، ئەمە ھۆيەكى ھەيە، بەلى ئىرادەى خۇدايە، نەخشەۋ تەقدىرى خۇدايە كە ئەمە مندالە بمىنىت، بەلكو خۇدا ھەتا لەكاتى موعىزەشدا بى ھۆكار ناكات كاتىك موعىزەيەك ئەنجام دەدات ھۆيەكى تر، بەلكو جگە ئەمە ھۆيە دۇبارەۋە عادىانە بەكار دەبا بۇ كارى خۇى لە چوارچىۋەى ئەمە دوست كراۋانەۋە كارىگەرى خۇى دەخاتە كار، دەى چۈنكە عادەتەن ھۆكارىكى دىارى كراۋ لەم زەمىنەيە نىە ئەمە مندالە لەم بانە بەرىۋەۋەكەۋتە خوارەۋە ھىچى لىنەھات، لىرە كە ھۆيەكى دىارى كراۋيان دەست نەكەۋت ھەۋالەى دەكەن بە خۇدا، بەلكو لە شتىك كە ھۆيەكى رۇشن بىت، ۋەك ئەمە يەك كەس نەخۇشەيەكى سەخت بۇى رۇدەدا لەدۋايى دەيگەيەننە دكتورىكو داۋو دەرمانى بۇ دادەنىتو چاك دەبىتەۋە، لىرە كەم كەس ھەيە ھەۋالەى بكات بە خۇدا، دەللىن ئەگەر نەگەيشتىبايە دكتورەكە تەۋاۋ دەبو لەبەين دەچو، بەلام تىپوانىنى ئۇۋە كە (نظم)ى ئەمە جىھانە بەرنامەى جولانەۋەى ئەمە جىھانە لەسەر پىشەكى ۋە ئەنجام ۋ ھۆۋ ھۆكار دانراۋە، ئۇۋەى كە ھەر كارو كۈردەۋەيەكى خۇدا لە چوارچىۋەى شتىكەۋە بەناۋ ھۆ دەردەكرى بە تىپوانىنى ئەمەش ئىتر ئىنسان لەئاۋا بىنشىك دەگەرىنىتەۋە كە ئەمجارە ھەر كاتىك شتىك گونجانو رىكو پىكى تىا بوۋ ئا ئۇۋەيە ئەبىتتە لای خۇدا، ئۇۋەى ۋا ھۆيەكى نىە شتىكى تىا دىارناكەۋى ئۇۋەش بەم شىۋە دەيگەيەنى بە وجودى

خودا، كه ئويش ھۆيكى ھەيە پېشەكەك ھەيە بۆ ئەم كارە، بەلكو ئەم پېتيان نازاننى، نەزانىنو ھۆكەي لېرە كه ئاياتن دەي گەيەننى بە خودا و نابېتە كېشە بۆي، چونكه لە زەمىنەكاننى تر لە زۆر جېگەي تر ھۆو گونجاندىن رېكخستىن بەدىارى خستو ھەيەيان دەيگەيەننى، لېرە ئىتر ئىتراف بە نەزانىنى خۆي دەكات، بەنەزانىنى خۆي لەم زەمىنەيە كه ئاياتەكەي دەرك نەكردو ھەيە بېگەيەننى بە خودا، نەك نەبونى ھۆي رۆشن لەم زەمىنەيە (لە جۆرېك كىتېب و باس كراو ھەيە جۆرە كەسانەي لەكاتى دەرك نەكردنى ھۆ بېرى خودا دەكەنەو، ئەو لە شوپىنېك ھېچ ھۆيك نەبو ھەيە ئىترەلەوئ مەجبورىن وجودى خودا قبول بكن، بەلكو لە شوپىنېك ھۆ رۆشن بو ھەر بېر لە خودا ناكەنەو، چونكه و بېر دەكەنەو كه ئەم ھۆيانە سەرەخۆن ھەمو كارەكە دەدەنە پال ھۆيكە)، ھەك تېپوانىنېكى جارجار ئەوانەي كه پېتيان دەلېن ئەھلى تەخەصص كه لە زەمىنەي تەجربە كاردەكەن لەدواي ئەمە بەشېك لە زانستى تەجربە، زاننى سونەن و ياساى حاكم بەسەر گۆشەيك لەم جېھانى ھەستىە دەر كردو دەلېن ئىتر جېگەيك نەماو بۆ وجودى خودا ھەك ئەو ھەمو بەر، بۆيە پىويست بوە ئيمان بە خودا، چونكه ھۆيكەكان دەرك نەكراو، بەلكو مادام گەيشتىن بە زاننى ھۆ لەم زەمىنە ئىتر تەركيان كرد بە خودا.

– لە دەلېلى چوارەم (دەلېلى وەھى) بەكورتى گەيشتىن بەمە ئەم دەلېلە بە وجودى خودا، پەيامەكانى نىردراوەكانى خودا، يەكەم جار پەيامى محمد عليە الصلاة والسلام تەواي وەھىەكەشى سابت دەبىت، كاتېك كە سابت بو ئەمە كە موعجىزەيە ئىمكانى نىە لە دروستكراوانەو دەر بىرقتت، چونكه ئەوانەي و لەبەر دەستدان ئىتمالى ھەيە نەسبەت بدېرقتتە لای ئەوان، ئىنسان و جن ئەوانە بانئىن لە دروست كراوانى تر كە لە زەمىنەي پەيابونى ئەم قورئانە وجوديان ھەيە، كاتېك

ئىمكانى نەبو نىسبەتى بەلای ئەوان بىدرىتت باشتىر ئىمكانى نىە نىسبەتى بەلای دارو
 بەردو ئەو جۆرە شىتانه بىدرىتت، ئەوہى ئەو وەحىەى دەرکردوہ زۆر بەرزترە
 لەجنو ئىنسان و ھەر ھەروہا دروست کراوانى تر، بەو جۆرەىە کە خۆى لەناو وەحىە کە
 خۆى دەناسىننیت، کە ئەم دەلەلە زۆر پەرە کەتە و ھەمو شىتکى پى سابت دەبى،
 رى ئىنسان پۆشن دەکاتەوہ دەلەلە کەش تۆزىک چاوى پى بخشىننەوہ بەم شىوہ
 بو کە لە چوار زەمىنەدا دەبى ملاحەزەى ئىعجازى ئەم وەحىە ئەم قورئانە بکەين،
 يە کە لە زەمىنەى جىھاننىى لەبەواتە چۆنەتى و پەيوەندى بەينى (خالق و ئامى)
 خودا لەلایە کەوہ، ئەم جىھانە لەلایە کەوہ بەناو نىشانى (مخلوق و مأمور)،
 ئىنسانىش کە ھەر لەم جىھانەى جۆرە ئىمتىازىکى ھەيە لەلایە کى ترەوہ، ھەر ھەروہا
 پەيوەندى ئىنسان و ئەم بونەوہرە بەيە کەوہ، قورئان بىنشىک و جىھاننىىە کەرز
 دەکات، کە بەشەر تا ئىستا ھەر نەچوہ بە رۆخىدا، ئىمكانى نىە ھىچ کاتىکى تر
 بتوانى لەگەل قورئاندا لەم زەمىنەى بەرە کەنى بکات، جانگەر شىتکى ھىتا
 جگە ئەمە چونکە ئەمە کەمو کورتى تيا نىە ئەو شتە ھەلەيە، ئەگەر عىنى ئەمەى
 ھىتا بەس ئەمەى شىتکى ترى نە ھىتاوہ، کە بلىين توانىوہتى لەم داواى
 موبارەزەى سەرکەوئت.

وە لە زەمىنەى ئەحکاما ئەبى چى بکەين و چىنە کەين: باسى ئەمەمان کرد کە
 ئىمكانى نىە ئىنسان بتوانى بەشىوہى (استدلال) بەشىتکى ديار لەسەر ناديار يان
 بە وەسىلەى دارا بون لەسەر علمى تەواو کە ئىنسان ئاوا شىتکى نىە لەم دورە يان
 بە ئىسپاتى ھەتا يە ک دانە حوکم، لە ئەنجام لەم زەمىنەى ئىنسان بەتەواوى دەستى
 خالىە ھىچى نىە لەبەر ھەمەر ئەحکام و رەوشى ژيان کە خودا عەرزى کردوہ، بى
 نەتىجەى، لىترە ھەسەلەى قىياس کردن تەرجىح لەبەينى ئەوہى کە خودا عەرزى
 کردوہ لەم قورئانە، ئەوہى کە ئىنسان عەرزى کردون نىە، ئىنسان لەم ھەسەلەى

هیچی لایه، نه‌گه‌ر قبول بکین نه‌و شتانه‌ی وائینسان له‌زه‌مینه‌ی نه‌حکام عه‌ری کردوه، بلیین ئینسان به‌ریگه‌ی (استدلال) گه‌یشتوه به‌م پله‌ نه‌خلاقانه‌ چونکه نه‌م نه‌حکامه‌ که‌ هه‌یانه‌ هه‌وه‌س نین پپی خویش ببت یان پپی خویش نه‌ببت، به‌لگو به‌ریگه‌ی (استدلال) بوه، با لی‌ره‌شدا قیاس بکین نه‌عجازی نه‌وه‌ی که‌ له‌ قورئاندا هه‌یه‌ له‌م زه‌مینه‌ش ده‌رده‌که‌ویت، بۆ نمونه‌ له‌پیش چاو گرته‌ی راستی ئینسان له‌ یاسایه‌کدا که‌ له‌ قورئاندا قه‌رار دراوه، له‌پیش چاو نه‌گرته‌ی له‌ نه‌حکامی به‌شه‌ر جگه‌ نه‌وانه‌ی له‌ کتیبانی ئاسمانی ده‌رکی په‌یوه‌ندی نه‌م نه‌حکامه‌ له‌ لایان له‌گه‌ل نه‌و کتیبه‌ ئاسمانیانه‌ ده‌کن، بۆ نمونه‌ نه‌مه‌ی که‌ نه‌م قورئانه‌ له‌ زه‌مینه‌ی نه‌حکامیکدا واکورانه‌کاری کاتو شوین په‌یوه‌ندی به‌ گورانه‌کاریان هه‌یه‌ شتیکی جگه‌ (اصول و کلیات) به‌یان نه‌ کردوه، که‌ نیشان ده‌دات که‌ دانهری نه‌و نه‌حکامه‌ عالمه‌ به‌ راستی ئینسان، به‌لگو له‌وانه‌ی هه‌رگیز ناگورین چ نه‌حکامی (جزئی) چ (کلیات) و (اصول) دیاری کردوه قه‌راری داوه‌ به‌جۆریک که‌ ئیتر ئینسان بۆ هه‌یچ دانامینیت، هه‌تا له‌و (کلیات) هه‌ی به‌یان کردوه، (جزئیات) ی به‌یان نه‌کردوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ که‌ به‌پپی مه‌رجه‌کانی کاتو شوین ده‌گورین (اصول و ضوابط) ی به‌ر قه‌رار کردوه که‌له‌هر زه‌مانیکدا نه‌و که‌سانه‌ی ناگیان له‌و (اصول و ضوابط) هه‌و مه‌رجه‌کانی کاتو شوین هه‌یه‌ بتوانن له‌و (کلیات) ه‌ جواب بۆ مه‌سائلی تازه‌ به‌دی هاتوی نه‌و کاتو شوینه‌ بدۆزنه‌وه، نه‌مه‌ هه‌ر نه‌وانه‌یه‌ واکورانه‌کیه‌ نه‌م نه‌حکامه‌ هه‌ر نه‌وانه‌یه‌، نه‌گه‌ر خودا قه‌رار بویه‌ به‌یانیان بکات هه‌ر نه‌وانه‌ی به‌یان ده‌کرد له‌سنوریکدا که‌ به‌شه‌ر توانایی هه‌یه‌، له‌زه‌مینه‌ی قیاسکردنی مه‌کته‌بی نه‌خلاق که‌ قورئان عه‌ری کردوه مه‌کته‌به‌کانی نه‌خلاق تێدا ده‌توانن نه‌نجام و ئاساریش له‌ نه‌زه‌ردا بگرین، نه‌نجامیک که‌ شوینکه‌وتنی مه‌کته‌بی نه‌خلاق قورئان که‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌ دریتژیایی نه‌م چهند سه‌ده‌یه‌، نه‌نجامیکیش که‌ شوینکه‌وتنی نه‌حکامی

هه وه سرو ئاره زوی ئینسان و مه کته به ئه خلاقه کانی دهستی به شهر له ته وای دریتژی میژ داویانه به ئه به شهره .

– وه له زه مینه ی مه سه له ی علمی ته جروب به ئی عجاز به م شیوه بو نه گهر چی تابه تمه ندی قورئان نه مه نیه که راسته و خو ئاشکرا بی بو مه سه له ی علمی ته جروب هه قهت، له و لای وه ئیشاره یان بو ده کات که ببن به ئه ساس بو که سپی بینشیک ده قیق له م جیهانه و له دروستکری ئه م جیهانه، ئه و راستیه علمی که ئیشاره ی پیکردوه کاتیک ملاحه زه ی ئه وه ده که یان له کیه هاتوه ئه م وه حیه، له و لاشه وه ملاحه زه ی ته وای زه حمهت و کوششه کانی ئه م به شهره له دریتژی میژودا ده کریئ، چهنده ها مه رحه له که هاتوه به سه ر ئه م زه حمهت و ره نه چو کوششه یان، ته نها ئالو گوهر هاتوه به سه ر نه زه ریات و بیرو بو چونه کاتنیان، ده که یان به هه ندیک له و راستیه ی که قورئان عه ززی کردوه که له زه مینه ی علمی ته جروب ئیشاره یان بو ده کات، ئه ویش له م قورئانه به جوریک به یان کراوه که ئاسمان تا زه وی له گه ل ته جروب ی ئه وان و له گه ل بابه تیک که خو یان پێیان راستیه جیاوازی هه یه، له م قورئانه کاتیک راستیه که له زه مینه ی به یان ده کریئ به شیوه ی ته وایو یه کجاره کی به یان ده کریئ، هه یج له و قورئانه ده رناکه وی له کاتی و ته کانی که ئه وه به وه سیله ی بینین و ته جروب به پێی گه یشتوه، به لکو ئینسان هه ست ده کات که عالمیکه علمی ته وای هه یه به سه ر ئه م جیهانه و هه مو شتیک و له بهر دهستی ئه ودا، گۆشه گۆشه یه که له مانه به یان ده کات بو به شهر زۆر به لای وه شتیک ئاسانه، به لکو ئه م به شهره هه م له به واته ی راستی علمی که هه خر ده کات که گه یشتوه به مانه، جار جاریش بیر ده کات که به راستی ته ئمین نیه له و مه سه له ی که پێی گه یشتوه، بۆمان یه قین نین که به شهر پێی گه یشتون، له دوا یی له مه سه له ی ته وحید باسی ئه وه ده که یان که علمی ته جروب یه قینیات نین ئیستا یه که ئیشاره

بکەین، ئەوەی که ئینسان نان بخواتێر بێی یەقین نیه، ئەوێ جا تۆزێک جیی
 عەجیبە که چۆن هەزاران سالا ئینسان هەر کاتێک خۆراکی خواردوێ تێر بوو،
 دەکرێت بلێن ئا ئەمە جیی گومانە ئینسان یەقینی نەبێ که ئەگەر خۆراک بخواتێر
 دەبێت، لە دواییدا زیاتر رونی دەکێنەوێ.

لە زەمینی (جمال) جوانی و هونەر که وتمان لە ئینساندا پێویستی هەیە بۆ
 ئەمە، هەستێک هەیە لە ئینساندا بۆ ئەمە که بە شوێن جانی و هونەر بێت، وتمان که
 قورئان موعجیزە هەم لە روی فصاحت و بەلاغەت و هەم لە روی مۆسیقی و
 ئاهەنگی قورئانەوێ، لە فصاحت بە لەفزهکان و زاهیری گونجانی قورئان بوو که
 ئەم لەفزانە و لە قورئاندا بەکار براون بۆ گەیانندی ماناو راستی، هیچ لەفزیکی جیی
 رەخنە و ئیشکال نیە بەم جۆرە که حەرفەکانی پێکھاتنی ئەم وشە سازگار نەبن
 لەگەڵ یەکدا بە جۆزێک لە کاتێک دەخوێنرێتەوێ یا بۆ گوێگر هەست بە
 ناخۆشی ناکات، ئەمجارە و شانێک که بەکار براون لە و شانە نین و غەریبن بۆ
 خەڵک، بەکارهێنانیان کەم بێ لە زمانی عەرەبی که کاتێک یەکیێک عەرەبی دەزانێ
 گوێی لێدەبێ دەرکی نەکات، ماناکە ی تێنەگات و وشە یەکی نائاشنا بێت، هەم
 (اصول و ضوابط) ریعایەتی ئەوانە ئەبێ بە هۆی ئەوەی وشەکان بەباشترین روو
 لە دوبارە بێ نیاز بێ ئەوەی ئینسان پێویستی پێ بێت و جگە بۆمان ئەم (اصول و
 ضوابط) هەم لە شانێک که لە قورئان بەکار براون لەبەر چاوەگیران، پێچەوانەی
 ئەوانە وشە یەک بەکار نەبراون هەر و لە پێکھاتە و رستە بەندیدا و شانێک بەکار براون
 هەر وەک گوتمان لە هەر وشە یەک پێتەکان ناسازگار نین لەگەڵ یەک، ئەم و شانەش
 ناسازگار نین بە یەکەوێ گەشتن بۆ گوێگر هیچ حالەتی ناکۆکی و ناپەسەندی
 ناخۆشی ناگەینێت، لە پێکھاتە ی بۆمان ملاحەزە ی گونجاندن و فطرەتێک که مانا
 لە زەنیاندا هەیانە کراوێ، که ئەو لەفزانە بەواتە ئەو مانایانە دەکەن و ئەرزشیان

هه‌یه، جا هه‌ر داوا‌یه که هه‌ر بابە‌تێک له‌ زه‌نی قسه‌که‌ر پێک‌هاته‌یه‌کی فکری هه‌یه، که
چ شتێک له‌پێشه‌وه‌ی و چ شتێک له‌ داوا‌یه‌ی له‌ پال‌ چیدا قه‌رار ده‌گرێت، کاتی‌ک
پێک‌هاته‌و رسته‌به‌ندی ئه‌رزشی ته‌واوی خۆی هه‌یه، که خزمه‌تکاری ئه‌و پێک‌هاته‌یه
بێ‌ که ماناکه‌ هه‌یانه، واته‌ ماناو راستی له‌ زه‌ندا جو‌ره‌ پێک‌هاته‌یه‌کیان هه‌یه که
ده‌قیق به‌هۆی ئه‌وانه‌ له‌فه‌زه‌کان رێکو پێک ده‌کری‌ن، ئه‌دای ئه‌و پێک‌هاته‌یه که له‌
زه‌ندا هه‌یه قورئان له‌م زه‌مینه‌شدا ریعایه‌تی کرده‌، ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی له‌ فه‌صاحه‌ت‌و
به‌لاغه‌ت‌دا ده‌رکیان هه‌بو هه‌رگیز نه‌یانتوانی له‌ یه‌ک رسته‌ له‌ رسته‌کانی قورئان هاو
شیوه‌ بێ‌ن، هه‌روا له‌و رسته‌و عیباراته‌ که تیگه‌یشتنی وشه‌کان خۆیان مه‌به‌ست
نێن، به‌لکو به‌ کۆکردنه‌وه‌ی تیگه‌یشتنی شتێکی تر مو‌راد ده‌گرێت، وه‌ک بۆ نمونه
له‌ کۆبو‌نه‌وه‌ی تیگه‌یشتنی (استوی علی‌ العرش) مو‌راد له‌مه‌ که ده‌سه‌لات‌و توانا
به‌سه‌ر ته‌واوی ئه‌م جیهانه‌ بگه‌یه‌نرێ، گه‌یشتن به‌ تیگه‌یشتنی ئه‌مو‌شانه‌ که
کۆبو‌نه‌وه‌ بۆ مو‌را‌دێک له‌ کۆی ئه‌م پێک‌هاته‌و رسته‌ هه‌یه زۆر گه‌یاندنی فکری
ساده‌یه، به‌لاغه‌تی ئه‌و عیبارته‌ له‌سه‌ر ئه‌و مانای مو‌را‌ده‌ که ئێستا هه‌یه‌و
به‌لاغه‌تی رۆشن‌و ئاشکران له‌ زه‌مینه‌ی فه‌صاحه‌ت‌دا، له‌ زه‌مینه‌ی به‌لاغه‌ت‌یشدا
وتمان به‌و شیوه‌یه که به‌پێی مه‌رجه‌کانی گوێگه‌ره‌کان له‌ ته‌واوی کاتو شوێنه‌کانن
باس کراوه، ته‌واوی تایبه‌تمه‌ندی ته‌واوی تاکه‌کانی به‌شه‌رو جو‌ری به‌شه‌ر له‌به‌ر
چاو گیراوه، ده‌لێلێش ئه‌وه‌یه که به‌ک داوا‌ی (جُزئ)یش له‌ قورئاندا نیه که ته‌واوی
به‌شه‌ر کۆبینه‌وه له‌سه‌ری بتوانن ئه‌سپاتی بکه‌ن که له‌گه‌ڵ مه‌رجی‌کی تایبه‌ت له‌
کاتو شوێن له‌ گۆشه‌یه‌ک له‌ گۆشه‌کانی سه‌ر زه‌وی، له‌ زه‌مانێک له‌ زه‌مانه‌کاننی
سه‌ر زه‌وی، له‌گه‌ڵ که‌سه‌یک یان کۆمه‌لێک رێک ناکه‌وێ و ناگو‌نجیت‌و سازگار نیه
له‌گه‌ڵیدا، ئه‌مه‌ش خۆی قورئان داوا‌ی مو‌بارزه‌ ده‌کات، ئه‌م جاره‌ له‌ زه‌مینه‌ی
مۆسیقی دا گوتمان که له‌دوو لاوه‌ مۆسیقی قورئان مو‌عجیزه‌یه یه‌ک خودی

ئاهەنگەكە كە ھەر ئاهەنگىك بۆچ جۆرە داۋامىي مۇرادىك ھىنراۋە، كە ئاهەنگىك فطرە كە ئەگەر بەشەر لىكۆلەنەۋە بىكەت لە زەمىنەى مۇسىقى ئاهەنگ دەگەت بەۋەى كە ھەر ئو ئاهەنگ دەگونجى لەگەل فطرەتى ئىنساندا، لەگەل پەۋانى ئىنسان سازگارە، بۆگە ياندنى ھەر مۇرادو مانايەك ئاهەنگى سازگار لەگەل ئەۋدا بەكار براۋە، بۆ نمونە سورەى (ضحى) مان ئىشارە پى كىرد كە بابەتەكان مۇرادەكان ئەگۆردىتەن، پەپىنى ئەۋانىش ئاهەنگەكان دەگۆردىتەن.

ۋە لە ئەنجام لە زەمىنەى ھونەرىشدا بەفەصاحتو بەلاغەت، ھەم بە ئاهەنگەۋە بە ھەردو رۈھەى خودى ئاهەنگو سازگار بونى لەگەل مانايەك كە ئەدا ئەكرى بەو جۆرە كە ئەو ئاهەنگەى ھەيە لەم زەمىنەشدا موعجىزەى قورئانە، قورئان تەخەدداى كىردو لە ئىنسان و جن كە دەتوانن شتەك ئاۋا بېتن لەكۆى بۆمان رۆشن بۆۋە بۆمان كە قورئان ئىمكانى نىە لەيەن دروستكراۋە ھاتبىت، ھىچ چارە نىە جگە ئىعتراڧ بەمە كە خاۋەنى ئەم قورئانە ھەر ئەۋەيە كە خۆى دەيناسىنىت، ھەروا وتمان كە دەلىلى پىر بەرەكەتەو تەۋاۋى ئەو شتانەى كە لە قورئانەكەيە خود بەخود ھەر بەمە سابىت دەبىت، ئەمجارە ئىتر سەرو كارى ئىمە لەگەل ئەو قورئانە دەبى كە چىمان بۆ باس دەكەت، بە پىتۈستى ئەو قورئانە بىجۈلەنەۋە.

لەسەرەتاۋە باسى ئەۋەمان كىرد ئىنسان بۆ كەسپى علم سى دانە ۋەسىلەى ھەيە (سمع_بصر_قلب) يان (فؤاد) پونكىردنەۋەيەك لازمە لەزەمىنەى ھەستى پىنچ دانە پەنگە كەسىك بىر بىكەتەۋە كە چۆن ئىنسان فەقەت (سمع و بصر و قلب) ى ھەيە كە جگە ئەۋانە ۋەسىلەى تىرىن ئىلمىيان پى كەسپ بىكەت؟، ئەم (اشتباہ) ە واتە جىيا ئەكىردنەۋەى ۋەسىلەى علمى تايىبەت بە ئىنسان لەگەل ۋەسائىلكە ھاۋەشەن لە ئىنسانو ھەيۋاندا، لە ھەندەك لە كىتەبە دىنىەكانىشدا ھەيە، بۆ نمونە وتۈيانە ۋەسىلەى علم عىبارەتە لە (عقل_حواس_وحى_ھەۋالى

راست) جاري له ته عبيري يه کم که وتويانه (عقل) ملاحهزه نه کړدنی زاراوه
 قورئانيه که په که (قلب يا فؤاد) باس ده کاتو (عقل) کارنکه که نه م (قلب) ه
 نه نجامی دهدا، به م شتوه که کاتیک شتيکی زانی به پټويستی نه و خوی کونترول
 ده کات، که وشه ی (عقل) به مانای به ستنه وهی (وهک حه یوانیک دهی به ستنه وه
 بؤنه وهی نه چيته ناو زراعت و شت زيانی لینه دا) ئینسان کاتیک به (قلب يا فؤاد)
 شتيکی زهبت کړد، بؤ نمونه نه وه به که لکه یان نه وه زهره ره، له وهی که زهره ره
 به گویره ی نه وه خوی کونترول ده کات، له و زه مینه ی که به که لکه خوی پی
 ده به ستنه وه، نه وهی که زهره ره خوی لی دور ده گړت، له وهی که وتويانه هه والی
 راست (وحی) که هه والی راست شتيکه وا باوهری پی ده کړی نه و ه سیله ی علمه له
 ئینسان و ه سیله که ش هیزی بیستنه، جا بیستن له گال گوئی فهرقی هه یه (سمع)
 عیبارته له نیرویه که روحی ئینسان هه یه تی له ریگه ی نه م نه ندامه وه به ناو گوئی
 وه ده زنگایه که لیږه هه یه کار ده کاتو شت و ده ده گړت، هه ره ها که بینین جگه
 چاوه که نه بی فهرقی بؤمان بکړی، (سمع) عیبارته له و هیزی له کاتیکدا ئینسان
 له ریگه ی بینین یان له ریگه ی (قلب) وه نه ی توانی ده ست پی بکات بؤ که سپی
 علمیک، واته نه له زه مینه ی جیهانی بینین بوو که له ریگه ی هیزی ته جروبو و بینین
 نه و شته ی ده ست که وی و نه په یوه ندی به جیهانی غه یبه وه هه یه که به و ه سیله ی
 نه و زانیاره که (بصر) ده رکی کړدوه، بؤ نادیاره که نه و هیزی هه والی ده نی بؤ
 نه وهی گوئی راگړی بؤ که سیکي تر که نه ویش به جگه و ه سیله ی (قلب) و (بصر)
 شتيکی ده رک کړدوه و پټويستی به مه نه بوه که به ریگه ی بینین و ته جروبو
 شتی ده ست که وی، له مه نه بوه که (استدلال) به زانیاری بینین بکات بؤ
 راستیه کانی جیهانی غه یب، به لکو له ریگه یه کی تره وه راستیانیکي ده رک کړدوه نه و
 که سه شتی بؤ به یان بکاتو نه ویش گوئی بؤ بگړت و ته سلیمی بی و قبولی بکات،

ئەمە ھیزی بیستە (سمع) که کاتی کۆمەڵی بەشەریت ببیت ئەم ھیزی بیستە دەمیتێتەوہ بۆ وەرگرتنی زانیاریەك که خودا لەرێگە وەحیەوہ دەینیری بۆ ئینسان، لەبارە وە چۆن جولانەوہی ژیان که ئەبێ چی بکری وە ئەبێ چی نہکری، بۆ دروست کار کردنی ھیزی (بصر) و (قلب) دەنێدریت بۆ ئینسان لە رێگە وەحی بەتایبەت وەئەوانە و ئەگەر ئینسان بیتوانیبایە ئیسفادە و تەواوی لە (بصر) و (قلب) بکردایە و بیتوانیبایە دروست بێ هیچ رێگرتک پێداچونی تەواوی لە جیھانی بینین بکردایە (استدلال)ی دروستی بکردایە و لەوانە کەسپی جیھانی بینراو بەسەر جیھانی غەیب، بەلام خودا دەزانی که ئینسان لەم زەمینە ئیشکالاتی بۆ پەیا دەبیت و کەلکی شایستە لە (بصر) و (قلب) ناکات بەرھەمەتی خۆی لە زەمینە (بصر) و (قلب) یشتا شتێکی بە کەلکی تری دروست کردوہ، که بەلامنیش لە رێگە بیستەوہ تێی دەگەن.

ھیزی (بصر) عیبارەتە لە و ھیزی رۆحە که لە رێگە ئەم دەزگای بینینەوہ دەکەوێتە کارو تەماشای جیھانی بینراو دەکات، لەم زەمینە زانیاری دەرک دەکات و دەگات بە زانیینی سونەن و یاساکانی حاکم بەسەر ئەم جیھانی ھەستیدە.

قلب ھیزیکی ترە لە دوا و کاکردنی ھیزی (بصر) تۆبە و ئەوہ که لە زانیاری بینین کەلک دەکات بۆ دەرکی ئەوہی لە پشتی بینراو کەنە، چونکە ئەو زانیاریە که بەچاو دەرکیان دەکات ئایاتن نیشانەن لە پشتی ئەوانە راستیانیک ھەن که راستەو خۆ (بصر) دەرکیان ناکات که (قلب) بە زانیاری (بصر) (استدلال) دەکات و ئەو غەیبانە دەرک دەکات، بەزیادە ئەمە حالەتی تەئسیری ھەبە لە زانیاریەك که دەرکی دەکات، بۆ نمونە سیفاتی ئومید ئافەرینی خودا دەرک دەکات (منقلب) دەبێ (رغب) و ئومیدی تیا دروست دەبێ، لە سیفاتی رەھەب ئافەرینی خودا ترسو رەھەبی تیا دروست دەبێ و بەپێی ئەو تەئسیراتە که تێیدا دروست دەبێ دەکەوێتە

جولانه وه لايه نگرېه وه. ئه م سى دانه هيزه له زه مينه ي علم ئينسان جيا ده كه نه وه له حه يوناتى تر.

ئه وانه ي كه پتيان ده لتي پتيچ ههسته كه، ئه وانه وه سيله ي كن هاويه شن له به ينى ئينسان و حه يوناتى تر، كه به وه سيله ي علم بۆ ئينسان نابى ناويان بېريت، بۆنمونه چاو هه روهك چاوى ئينسان و چاوى حه يوناتى تر شيوه و شته كان دهرك دهكات وه لوتى ئينسان هه روهك لوتى حه يوناتى تر بۆن دهرك دهكات وه هه روهها ههسته كانى تر، كه ئه م زانياريه خويان شتيك نين تاييهت هى ئينسان بن، له مانه دا ئينسان له گه ل حه يوناتى تر هاويه شن، له نه نجام له كاتيكدا ئيمه باسى جيهان بينى و كهسپى زانيارى له م زه مينه يه ده كه ين، كاتيك كه باسى ئايدى لۆجى به ماناى تاييهتى دهركى مه كه ببى ئه خلاق و ئه حكام ديت ه پيشه وه و له كاتيكدا مه سه له ي زانينى سونه و ياساكان به سه ر جيهانى ههستى جيى باسه له وانه دا، ئيتر ئه و پتيچ ههسته په يوه ندى نيه به ناو نيشانى وه سيله ي كهسپى علم نابى بيريان لى بكهينه وه، كاتيك كه زانيمان ئينسان داراى ئه و سى دانه زانياريه يه وه له دواى ئه مهش كه له ده ليلانيك باس كرا بۆمان رۆشن بۆوه خودايهك كه قورئان ده يناسيني وجودى ههيه، ئه م جاره ئيمه به و وه سيلانه ي علم وه له به رامبه رى قورئان و هيدايتى قورئان قه رار ده گرين، كه ئه و شتانه ي له زه مينه ي (بص) بۆ ملاحه زه ي ئاياتى مه وجود له (تافاق) و له (انفس) دا، ئه وانه ي كه وان له جيهانى ههستى كه لك وه رگرين چۆن رينموييمان دهكات چۆن دهستمان دهگرى بۆ ئه مه كه كه لك وه رگرين له ئاياتى كه ونى وه له و زه مينه يه كار بكه ين و هه روهها له رينموييه كان بۆ كارى (قلب) هه م به (استدلال) هه م به ته شير بون يابه و زانياريه كه كهسپى دهكات وه به شوپن ئه م قورئانه بكه وين و شوپن هيدايت ه كه ي بكه وين، له زه مينه ي ئه حكامو ئايدى لۆجى به ماناى تاييهت له زه مينه ي ئه خلاق جگه ئه وه ي

گوئی بگرین بۆ قورشان هەرچیمان بۆ باس ده کات قبولی بکهین ته سلیمی ببین
 کارتیکی ترمان نیه، که له دواى ئه وهى زانیمان ده بى چیبکهین و چینه کهین لایه ن
 گریمان بۆ روشن بۆوه، جا ئینسان به و تاییه تمه ندیه وه له به رامبه ری قورشان وه
 زوتر له به رامبه ر گشتی شیوه کانی وه حى خودا برپاری گرتوه وه برپار له سه ر ئه مه
 بوه که به و جزیره وه حى خودا و دروستکراوانى خودا جیهانی هه ستی ده یناستینیت،
 ئینسان بیان ناستیت، دیاره که ناسین و زانیاریه ک دروستی په یا کرد به پتویستی
 ئه وه بابه تگیری بکات به و جزیره وه حى دایناوه له دریتژیی میژوی به شه ر له دواى
 مه رحه له یه ک زۆر کۆتا له م زه مینه یه ئشکالاتی سه ره کی په یا بوه، لادانی گه وری
 شرک هاوتۆه ناو کاری ئینسان، که ئه مه پتویستی کردوه خودا له دواى هه ر
 پارچه یه ک وه هه ر مه رحه له یه ک له مه رحه له کانی ژیاى به شه ر دوباره ئه م هیدایه ته بۆ
 به شه ری داناوه دوباره بکاته وه ئینسانه کاتن و ئاگاداریان بکاته وه که چ جزیره
 لادانیك تییاندا روی داوه دواى ئه وهى نه زانین توشیان بوه، هه وه س و ئاره نو
 توشیان بوه .

(طهورترین (انحراف) لادان کە بەشەر کردوویتی شرکە)

خودای گەورە دەفەر مویت

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾.

له هەندیک شوین له قورئان

۱- (الخلق - براء - تصویر) له دوو یەک هاتوو هەریەک بە مانایەک

وەک ئەم نایەتە: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾.

۲- له هەندیک شوینیش (خلق - براء) بەس دەوتری (خلق)

(تصویر) دەوتری تسویه (فسوی)

وەک ئەم نایەتە: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ (۱) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ (۲)﴾.

۳- له هەندیک نایەت زیاتر کورت کراوەتەو بە هەرسێکیان (خلق - براء -

تصویر) دەوتری (الخلق) یانی (خلق) بە مانای هەرسێکیان دێت وەک ئەم نایەتە:

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ ٥٤ الاعراف

هەرسێکیان بە وشەی (خلق) تەعبیری لیکراوە.

(الخالق - البارئ - المصور)

جا ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾.

(خلق) ئەو دروستی کرد و تەواو.

(امر) ۱- بۆ ئیدامەیی مەوجوداتەکە.

۲- بۆ بەخشینی (بقاء) بە مەوجودات.

۳- بۆ گەشتن بە سەرئانجام.

کاتێک وشەی (امر) بۆ شتێک شعوری نەبێت:

۱- به خشیینی ئستعداد و توانا بهم مهوجوداته.

۲- گونجاندنی ئەم مهوجوده له گهڵ مهوجوداتی تر بۆ ئەوهی کاری خۆی بکات.

ئەم دووه بۆ مهعنای (تقدیر و هیدایه).

به لکو ئەمر بۆ ئینسان : دهکریته دوو بهش:

۱- امری تسخیری (اجباری) : به دهستی خۆی نیه ئەو ئەمره نیشی خۆی دهکات، وهك مردن و قهزا و قهدهر - ئیتر.

۲- امری ابتلائی (تشریعی) : خودا ریگهی حەق و باطل بۆ ئینسان پیشان دهدات بۆ ئەوهی به قوهی علم دهركی پێ بکات، ئەمجاره ئیرادهی پێداوه بۆ ئەوهی (انتخاب) به کێکیان ههڵبژێریت.

• تا ئیتره ئەم زهمینانهی دهکریت شرک تیاياندا رووبدات :

۱- خلق : (۱) ئەندازه (۲) جیاوازی به پێی ئەندازه (۳) دروست کردنی شیوهیهکی نوێ.

۲- امر : به خشیینی قودرهت و ئیستعدادی خاص به ههر مهوجودێک.

* ئیستا بزاین لهم چهند زهمینه به دریتزایی میژوو له کامیان شرک رویداوه :
قورئان یهك دانه ئایهتی تیدا نیه كه قهومیك ئینکاری وجودی خودایانکردبیت،
جا لێره به پێی ئایهت هیچ کام له قهوم له بهشی (خلق) شرکیان بۆ خودا ئەنجام نهداوه.

وهك ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَرَجَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾.

لیتره پټویست به روونکردنه وه یکه ده کات:

شایعه یکه هیه له مهوردی فیرعون یان نه مرود له ئیدعای خودایه تی نه فیرعون نه نه مرود ئیدعای خودایه تیان به معنای نه و خودایه نه بووه وه خالق، نه وان ئیدعای فرمانروایان ده کرد. که فرمانروا یه کیکه له (ه) دانه معنای (رب) ته رجه ی وانا خاوه ن.

وه ههروه ها (اله) که فرمانروایه.

نه مرود و نه و گه له ی شرکیان بۆ خودا نه نجام ددها بۆ (تقرب) بۆ نزیک بوونه وه له خودا

ههروه کو خودای گه وره ده فیرمویت که ابراهیم علیه السلام پێیان ده لیت:

﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾.

وه خنتیک نه وان هه ره شه له ابراهیم علیه السلام ده که ن که خودا کانه مان تو شى هیلاکه ت ده که ن.

دوایی ده فیرمویت:

﴿قَالِ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾.

کام له م دورو گروپه شایسته ی نه وه ن نه ترسن.

وه ههروه ها خوا ده باره ی فیرعون ده فیرمویت

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾.

به زاهیر ینکاریان ده کرد به لکو له ده روونیان یه قین بوون موسی علیه السلام له سه ره حقه وه قه وه که ی هوشداری ده ده نه فیرعون که چاری نه که ی کارت تیک ده چیت.

خودای گه وره ده فەرمویت :

﴿أَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ﴾

ئەوێتو چۆن وازدینی لە موسی و ئەوێتو لەگەڵ ئەوێتو لە قەومەکی تەخراپەکاری
بەخەنە سەر زەویی واز لەتۆ لە خوداکانت (آلهة) بێنن.
یەعنی فیرەوێن (الله) خودای هەبوو وەک بت بۆ (تقرب) نزیکیبوونەو لە خودای
گه وره .

جا لێره دا لە زەمینە (خلق) دا لە هەر سێ مەرحەلە کە شرک رووی نەداوه .
بەلام روودانی شرک لە زەمانی نوح علیه السلام تا ئێستا لە زەمینە (امس) دا
بوە .

لێره دا پەيوەندی هەیه بە قەزیە (توکل).

بۆ روودانی هەر کارێک دوو شت هەیه :

١- (سبب) هۆ .

٢- ئێرا دەی خودا .

لێره دا ئێنسان هۆ (سبب) جی بەجی دەکات وە دەبێت (توکل) ی لەسەر خودا
بێت .

نمونه / یەکیەک رەشکە دەخوات کە شفا یە بۆ هەموو دەردێک بەلام ئەبێت
(توکل) ی لەسەر خودا بێت .

نمونه کی تر / سێ نەخۆش هەن هەرسێکیان گرفتارن بە دەست یەک
نەخۆشیەو، یەکیکدێت بێیان دەلێت ئێو بۆ ناچن بۆ لای فلانە دکتۆر زۆر باشە،
جا ئێم نەخۆشانی یەکە میان هەڵدەستی خودای بیر نامینی وای دەزانێ (شیفا) لای
ئێو دکتۆر یە ئێمە مرتەکی شرکە، نەخۆشی دوویم دەلێت کاکە هەر خودا شافی
یە دکتۆری ناوی ئێمەش مرتەکی شرکە چونکە باوەڕی بە سەبەبی خودا نیە،

به لّام سَنِيهَم كه نِيماندارنكي به ناگاهيه هه لّده سَنِي ده چِيته لاي دكتور ده رمان
 وهرده گري ده لَيْت خودايه نه وه من سه به بم جي به جي كرد توش بيكه شيفا بوم .
 كه ده لَيْت به س خودا شافي به نه مه يان مرته كبي شرکه چونكه ده رمانِي
 به رامبه ر خودا داناوه (ده لَيْت خو ده رمان شيفام نادات) نازاني ده رمان سه به به .
 جا ليره دا (اسباب) هو ته كليفه .

ياني وه خَتِيك نِيهسان نه سباب به كار دِيخِي و به لّام ته وه كلي گشتي له سر
 خودايه ، بو وه ته واوي شته ته جروب به يه كاني به شهر فقهت تا زه ماني حال
 به قينمان هه به لّام له مه ودوا گومانه نه ويش ٥٠٪
 بو نمونه / ناگر سيفه تي سوتاندني هه به به لّام خودا نه م سيفه تي پيداوه هه ر
 نه ويش ده توانيت به جورنكي تر بيگوريت هه ر وهك به سه رهاته كاي نِيهراهم عليه
 السلام .

﴿يَنَارُ كُوْنِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ ؑ﴾

وه ته واوي مه خلوقاتيش له ژيروه ستي خودان خودا نه م سيفه تي تاييه ت
 به خوياني پيداوه .

ئا نه وه نِيتر گه رانه وه ي ته واو (رجوع كامل) به خودا ده كات (توكل) له به شي
 (استعداد به مه وجودات) مَرُوْهُ موه حيد ده بيت هيج به كار هِنه رنكي تر نانا سِيْت .
 زه مينه ي پر جه نجال و بارز كه شرك تنييدا به ريلاو بووه نه ويش فه رياد پره س
 (اله) قبول كردني غه يري خودا .

وا گومان بكات (ملائكه يان امبياء يا اولياء) مه لائيكه ت يان پيغه مبه ران عليهم
 السلام يان پياو چاكان شويننكي وايان هه به له به ريان بپاريتته وه (دوعا) بو نه وه ي
 خودا له به ر خاتري نه وان ليِي خوش بيت .

بۆ نمونه / سونه‌تى خدا له مه‌وردى نه‌خوشى.

كه‌سېك باوه‌پرى وا بېتت به وجودى هۆ (سبب) كه‌ خدا دايناوه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م هۆيه به‌كار بېتتت گرفتارى ئه‌م ده‌رده نابيتت چ به‌هر شي‌وه‌يه‌ك چ خۆى به‌ دوور بگري‌ت يان مه‌ناعه‌يه‌ك بخوات.

بۆ نمونه / منداڵ له سه‌ره‌ناى ژيانى چەند ده‌رزيه‌يه‌كى لى‌ده‌درتت وه‌كو مه‌ناعه دژى سورژه (سوريكه) وه‌ه‌نديك نه‌خوشى تر. ئه‌مه‌ خدا واى داناوه‌ ئه‌م هۆيه جىبه‌جى بكه‌ى بۆ ئىرادەش هى خودايه‌.

لي‌زه‌دا ئه‌م هۆيه به‌كار دىنى وه به‌كار هيتنانى باشيشه چونكه خوداى گه‌وره ري‌گه‌ى به‌ مرقۇ داوه بۆ ئه‌وه‌ى ده‌رباره‌ى ژيانى شتى چاك دابىن بكات به‌ ته‌وه‌كل له‌سه‌ر خدا.

به‌لام نابيتت بلتين شتىكى تر غه‌برى خدا هه‌يه بۆ دوور خستنه‌وه له‌م ده‌رده يان چاك بوونه‌وه‌ى ئه‌م ده‌رده .

به‌لام به‌كار هيتنانى هۆ (سبب).

ئه‌مه سونه‌تى خودايه كه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م هۆيه به‌كار بېتتت وا ده‌بېتت.

بۆ نمونه / كه‌سېك منداڵه‌كه‌ى نه‌خۆشه‌ ئه‌و ده‌بباته لای فلان شىخ يان فلان به‌رد يان فلان ئاويان فلان قه‌بر به‌ باوه‌پره‌وه (اعتقاد) كه‌چى ري‌گه چاره‌ى ئه‌م نه‌خۆشه له‌لاى پزىشكه چونكه خوداى گه‌وره ده‌رمانى داناوه بۆ ئه‌م ده‌رده له ري‌گه‌ى دروستكراوا نى خۆى (مخلوقات).

جا نه‌وه‌ى ئيسرائيل (بنو اسرائيل) به‌و لادانه‌ى (انحرافات) كه‌ كرديان ده‌يانگوت :

﴿نَحْنُ أَبْنَاؤُا لِلّٰهِ وَأَحِبُّوْهُ﴾

نەك بەو مەعنايەى كە ئىمە كۆپى خوداين، بەو مەعنايە دەيانگوت كە ئىمە
نازمان ھەيە لە لای خودا و قسەمان دەپوات.

بۆچى دلى خۆى خوش بکات كە كۆپى يەكئىكە لە فلان پياوچاك ئەگەر شرکيش
بکات ناچىتە دۆزەخو ە بەلام مەحالە لای خودا چونكە كۆپى نوح عليه السلام
دەچىتە دۆزەخ.

مداغ - بەرگريکار - ئەمە تەنيا کار وکرده وەت بەرگريت لى دەکات.

شفيع - تکا کار - ئەمەش تەنيا کار وکرده وەت تکات بۆ دەکات.

***

(دوعا - ھاوار کردن لە غەيرى خودا)

تەواوى ئايات ماناى ھاوارکردنى تىدايە بەشەکانى (مشتقات)ى دوعاى تىدايە
ھاوار کردن لە غەيرى خودا شرکە ھەميشە پىغەمبەران عليهم السلام ئەمەيان
ووتو ە.

بزانين دوعا يەعنى چى.

د - ع - و / يانى بانگ لى کردن.

بۆ نمونە / دعوت ابني احمد كۆپەكەم ناونا احمد.

چونكە دوايى بانگى لى دەكەم احمد.

جا ھاوار کردن (بانگ کردن) جۆرى ھەيە.

جۆرى ھەيە فەقەت بانگ کردنى سادە: فلان وەرە.

استغاثە / ھاوار لەبەر کردن.

ھاوار لى کردن بە فرياد بە ھانا ھاتن ئەمە شرکە.

بۆ ھېنانى خۆشى و لادانى ناخۆشى (دفع الضرر - جلب النفع).

بۆ نمونە / گەنم كەدەچىندىرىت پىيوسىتى بە ئاۋ و خاك ھەيە ئەم ھۆيە (سبب)
دەبىت جى بەجى بىكرىتت.

ئايا غەيرى خودا ھېچ شىك يان كەسىك دەتوانى چاكە و خۆشى بىەخشى و
ناخۆشى لا بىا.

خودا (الرحمن الرحيم)

الرحمن : چاكە و خۆشى دەبەخشى (جلب النفع).

الرحيم : ناخۆشى لا دەبا (دفع الضرر)

دوعاۋ پارانەۋە لە غەيرى خودا مرتەكىى شرکە، واتە ئەم كەسە شركى كىردوۋە،
جا لىئەدا دەبىت پىئى رابگەيەنرىت كە ئەم كارەى تو دەيگەى شرکە.

(الدعاء هو العبادة)

لەبەر ئەۋە دەبىت پارانەۋە تەنھا روو لە خودا بىت

ھەروەك خوداى گەورە دەفەرموئىت:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (الجن: ۲۰).

لە بەعزىك تەفسىر وشەى (ادعو) گۆردراۋە لەبەر ئەۋەى خۇيان تووشى ئەمە

بوون، لەبەر ئەۋەى لە غەيرى خودا بپارىنەۋە يان پاساۋ دىننەۋە بۆ ئەم كارە.

دەللىن (ادعو) واتە (اعبد) واتە (عبادة) عبادەت كىردن.

. جا با بزائىن (اعبد) يانى چى

عبد - ع - ب - د / يانى زۆرترىن (منتها) زەللىلى بەرامبەر يەككىك.

خوای گەورە لە سورەتى احقافدا دەفەرموئىت:

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
لَتَأْتُنِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَكْثَرُ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾

ئەى موخەمەد پەيئان بۆ ئۆي نالەن ئەوئ بانگى لێدەكەن لە غەيرى خودا
لەيان دەپاڤەنەوه چيان لە زەوى دروست كردووه يان دەستيان هەبووه لە دروست
کردنى ئاسمانەكان لەگەڵ خودا. دەى باشە دەلەيلەك پەيئان يان لە كەتەيبەك لە
كەتەيبەكانى پەيش ئۆستا يان شوپەنەوارەك لە علم پەيئان دەلەيلەى نەقلەى لە كوئى
باسكرەوه ئەم هاوار كۆرەنە لە غەيرى خودا، ئەگەر ئۆه راست دەكەن.
وه دوايى دەفەر مۆيت :

﴿ وَمَنْ أَسْأَلْهُ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ
دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ ﴾ . كۆى
هەيه لەوكەسە سەرگەردانتر و گومرا تر كە جگە لە خوا كەسانەك بانگ دەكەن هەيچ
وەلامەيكى بۆ نە تارۆزى بەرپا بونى قىامەت _ ديارە كەسەك ئەگەر هاوار بكاتە
شەتەك جگە لە خوا بۆ ئەوئەتەى تا لە ژيانە فریای بكەوئ نە دواى مردن و
بەرپا بونى قىامەت، جا ئەگەر قىامەت هاتە پەيش تازە سودیشى بۆخۆى نە نە بۆ
كەسەيكى تر _ وەئەوان لە بانگو دوعا كۆرەكەى ئەوان بۆ ئاگان. هەركاتەك خەلكى
كۆكرانەوه بانگ لێكراوان دەبن بە دۆژمن بۆ بانگ كەران، ئەوان بەو بەندابەتەى
پەرستشەى ئەوان بۆ باوەرن.

هاوار كۆرەن لە غەيرى خودا چ سەرەخۆ (مستقل) يان بە واستە (واسطە) بۆ
بەخشینی چاكە و لادانى خراپە و ناخۆشى ئەمە تووشى شرکى گۆرە بووه.
جا لە رۆزى دوايى پياو چاكان دەلەين ئۆيمە قبوڵ ناكەين و ئۆيمە ئاگامان لەوه
نەبووه كە بۆمان هاوارى ئۆيمە يان كردووه، خۆيان لا دەدەن لەم كارەى ئەوان.

له م ثابته دا هاوار کردن به عبادت ناو دهبأ.

له پيشدا ده فره رمويت ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا ﴾ كئ هه يه له وكه سه
سه رگه ردانتر و گومپا تر كه كه سانيك بانگ ده كات ، دواي ده فره رمويت ﴿ وَكَانُوا
يَعَادَتِهِمْ كَغَيْرِهِمْ ﴾ بي باوه پ بون به و عيباده ته ي نه وان كرديان.

﴿ وَيَوْمَ يَخْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴾ (٧) قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ
دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا
(٨) ﴿ له و رژه وه ي حشر ده كرين پياو چاكان و نه وانه ي هاواريان له بهر كردوون
جگه له الله به رامبه ريك راده گيرين خوداي گه وره به پياو چاكان ده فره رمويت:
نيوه به نده كاني منتان گومپا كرد كه هاوار له نيوه بكن يان خويان ربي راستيان
لي بزد بووه هاوار له غهيري خودا ده كهن ؟. به لام پياو چاكان ده لئين پاك و بي
گه ردي بؤ تويه خودايه بؤ نيمه شايسته نه بوه كه دوستانيك و به رستراوانيك جگه
له توبؤ خومان بگيرين به لام تونازو نيعمه تت دابه نه وان و باو باپيرانيان هتا وايران
لنجات يادي تويان له بير چوو نه وان كومه ليكي داروخاوو بي خيرو بيرون.

سواليك پرسياريك دروست ده بيت.

رهنگه خه لكيك بلين نه م هاوار كرنه وه خنك ده بيته شرك كانيك وه كو
قوره يش بگهين.

جوابي نه وانه جوابي نه و به رد و ته خته و نه و تاغوتانه نيه نه م جوابي نه و
پياو چاكانه يه.

ره‌نگ به عزیزی تری خه‌ک بلّین نی‌مه گونا‌ه‌کارین رومان ناییت راسته‌وخۆ له
خودا بی‌پارینه‌وه.

ئه‌و خودا ده‌شوبه‌ینی به‌ فه‌رمان‌په‌وایانی دنیا چون‌که هه‌موو که‌سی‌ک ناگاته‌ لای
فه‌رمان‌په‌واکانی دنیا مه‌گه‌ر به‌ واسته‌ نه‌بیت.

به‌لام خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی راسته‌وخۆ بی‌پارێوه له‌به‌رم جوابت ده‌ده‌مه‌وه
(ادعو الله وانتم موقنون بالایحابة)

هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی :

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَسْتَشِيرُ اللَّهَ إِمَّا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

سُبْحَانَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (يونس ١٨)

عیباده‌تی که‌سانیت ده‌که‌ن جگه‌ له‌ الله نه‌ زه‌ر و نه‌ چا‌که‌یان هه‌یه بۆ ئه‌وان
به‌لام ئه‌وان ده‌لّین ئه‌وانه‌ ده‌بنه‌ ت‌کا‌کار بۆ مان له‌ لای خودا، ه‌ی‌ یان بلّی ئایا نی‌وه
هه‌وال‌ک‌یک به‌ خوا ده‌ده‌ن که‌ ئه‌و نایزانی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا پاک‌ی و بالاده‌ستی
بۆ ئه‌و خ‌وایه‌ له‌ شه‌ری‌کانه‌ی که‌ نی‌وه بۆی قه‌رار ده‌ده‌ن.

هه‌رچی شته‌ خودای گه‌وره له‌ ب‌واری بیر و با‌وه‌ر (عقیده) به‌یانی کرد‌وه به‌ش
به‌شی به‌یان کرد‌وه (جزئیات)

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: ١٨٦).

خودای گه‌وره به‌ پی‌غه‌مبه‌ر علیه‌ الصلاة والسلام ده‌فه‌رمویتی وه‌خت‌یک
به‌نده‌کانی من له‌ باره‌ی منه‌وه پرس‌یاریان کرد ئه‌وا من خ‌ۆم نزیکم پی‌ویست به‌تۆ

ناکا نه مه دهر باره‌ی دوعایه به پیغهمبر علیه الصلاة والسلام ده‌فرمویت من
خوم نزیکم پیویست به تو ناکات.

به لام له زه‌مینهی یاساکان (احکام)

کاتیک پرسپاریان لی کردی دهر باره‌ی یاسایه ک (حکم) تو پییان بلی نه‌ی
پیغهمبر علیه الصلاة والسلام

نمونه / ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ﴾

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ﴾

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ﴾

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ﴾

لیراو له م نایه تانه‌دا ﴿قُلْ﴾ به پیغهمبر علیه الصلاة والسلام ده‌فرمویت:
تو پییان بلی،

به لام خودای گه‌وره ده‌فرموی وهختیک دهر باره‌ی من پرسپاریان کرد (فانی
قرب) حه‌قی قسه کردنی به پیغهمبر علیه الصلاة والسلام نه‌داوه (نه‌وان
راسته‌وخو بیارینه‌وه له من نه‌ک له پیغهمبر علیه الصلاة والسلام داوا بکه‌ن بو
نه‌وه‌ی له لای خودا بیته تکا کاریان یان شه‌فیعیان خودا ری نه‌مه‌ی به پیغهمبر
علیه الصلاة والسلام نه‌داوه).

لیره نافه‌رمویت قل ده‌فرمویت ﴿وَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

خودای گه‌وره ده‌فرمویت :

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْوِسًا بِدَيْفِ نَفْسِهِ، وَحَنُّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (۱۶)

به راستی نیتِ مرقعان دروست کرده و زانین به و سه‌سه به درونیدا دیت
نیتِ له شاده‌ماری ملی زیاتر له و وه و نیتِ زیکین.

(صلاة) یانی چی ؟

صلاة له لوغهی عهره‌بی یانی پارانه‌وه (دوعا).

﴿وَإِلَّا كَنتَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ رۆژی به لای که ۱۷ جار نیتِ له نویتدا ده‌یلتین:

(استعانه) داوای یارمه‌تی کردنی پیدانی چاکه و لادانی ناخوشی، ههرچی کار و
ته‌سیره خودا دایناوه، به‌لام خودا هۆی (سبب) ی داناره بۆ نه‌وه‌ی پویدات.
به‌لامن شتیک خودا داینه‌نابوو به‌هۆ (سبب) نه‌مه‌ نابیت شرکه.
بۆ نمونه / وه‌ختیک یه‌کیک نه‌خۆش ده‌بیت خودا داو و دره‌مانی داناره له پینگه‌ی
(علمی) نه‌ک نه‌وه‌ی بچیت لای پیاویک وه‌ک پیاو چاک ده‌ستی به‌سه‌ر دابینیت بۆ
نه‌وه‌ی چاک بیت‌وه.

وه‌ک دره‌مانی ماددی عسل فيه شفاء للناس

وه‌ک دره‌مانی مه‌عنه‌وی نه‌مه‌ش به‌ پیتی ثایاتی قورتانی.

وه‌ختیک دوعا ده‌کات نه‌و کاته سه‌به‌به‌که‌ی جی به‌جی کردبیت.

مسولمانیک دوعا بۆ برابه‌کی تری ده‌کات :

۸ - ۹ - ۱۰ حشر ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا

وَلِاخْوَتِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ

رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

به پیتی نه‌م ثایه‌ته و ثایه‌تی تریش وه نه‌حادیث ههر رسولمانیک (مکلف) به بۆ
برای رسولمانی تر دوعا بکات. جا ههر رسولمانیک (مکلف) به به‌وه‌ی که بچیت سه‌ر
ههر قه‌بریک جا نه‌م قه‌بره چ پیاو چاک بیت چ سه‌حابه بیت دوعای بۆ بکات، نه‌ک

له بهری بپارېته وه و دوعا له بهر نه و بکات، به لگو نه و پټویستی به دوعای زیندووان هه یه.

یانی ئیمه دوعا بڼه پېشیننه ی ئیمانداران ده که ین که نه وان زور له ئیمه بهر تر بوون له پله ی ئیمان.

(وه ده بی بزانی دوعا بڼه کی ده که ین)

له سوره ی (منافقون) هم (توبه) خودای گوره به پټغه مبهر علیه الصلاة والسلام ده فرمویت نه گره هفتا جار داوی لیخو شېبون (استغفار) بکه ی بڼه منافق خودای گوره لییان خوش نابیت.

لیره ده ده بیت دوعا به جی بیت ده بیت بزانی چون دوعا ده که ین وه بڼه کی ده که ین، مشرکینی مه که ناوایان دهوت که نه م بتانه بڼه ی ئیمه دوعا له بهر نه وان ده که ین و له بهریان ده پاریینه وه چونکه بڼه مان لای خودا به قه درن تکامان بڼه ده که نه له لای خودا.

چونکه خودا (اعز) نه وان ده بیان وت کچنکی هه یه ناوی (عزا)

وه خودا (الله) یه ده بیان وت به کڅک له کچه کانی ناو (لات) ه

که ده یانگوت بڼه مان نازیان هه یه لای خودا ده بڼه تکاکارمان.

له سوره تی (انفال) ۳۰ ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ

يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِرِينَ﴾

خودای گوره ده فرمویت: زه مانیک کافره کان پیلانیان بڼه بهر قه راردا بڼه نه وه ی سجنکه ین یان بتکوڅن یان ده رتکه نه نه وان فرتو فیلیان کرد خوی گوره ش پیلانه که ی نه وانی به زانای و ناگاداری له دوزمنانی تو ه لوه شانده وه خویگه وره چاکترین ماکیره.

وه نهوان دهیانگوت خودایه نه گهر شه وه حقه به رد بیاریته به سه رمان یان
عه زاب و دهر دمان بو بنیره.

جا له بهرچی خودای گه وره عه زابی نه دان.

۱- ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾

خودای گه وره عه زابی انادات هه تا تو له ناویان بیت نهی پیغه مبه ر علیه الصلاة
والسلام.

دوایی ده فهرموتیت

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

مشرکه کان دوایی نیستغفار یان ده کرد که مناقه شهی پیغه مبه ر یان ده کرد علیه
الصلاة والسلام نه مه نهک به مه عنای تهویه، به لکو تو زیک ده ترسان.

نهم دوو هوکاره له ناویان بوو خودای گه وره عه زابی نه دان.

به لام سالی دووه می هیجری هیچ کام له دوو هوکاره نه مان خودای گه وره

ده فهرموتیت:

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا

أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾﴾

دوای روودانی غه زوهی به در نهم دوو هوکاره له ناو مشرکه کان نه ما به که میان

چاکه کان یان له ناو نه مان پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام و یاره کانی.

۲- ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً﴾

یانی موشرکه کان نویژیان ده کرد به لام ئیتر ئه و شیوه ئیستیغفاره ی پیشوو
مقداریک به دل ده یانکرد ئه مه نه ماوه ئیتر به س ببوه جولانه وه بی ئه وه ی بیریان
لای بیّت.

هۆکاری دووهم ئه م نویژه ی پیشوو ده یانکرد مقداریک به دل بوو به لام دوا یی
ئه م مقداره ی نه ما.

دوا یی خودای گه وره ده فه رمو یّت: ﴿فَذُرُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾.

ئیتر ئه م دوو هویه نه ما بکێشن عه زاب.

یانی که که سێک نویژ ده کات به لام هاواری غه یری خودا بکات ئه مه توشی شرک
بووه .

(مشرکین) هه جیان ئه نجام ده دا یانی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام ئه وه ی به
فرسه ت ده زانی بۆ بانگه واز رۆژانی هه ج بوو که موشرکه کان ده هاتن بۆ هه ج،
ئه نصار (انصار) که بوون به مسوڵمان له هه ج بوو شه ش نه فه ریان بوون به
مسوڵمان گه رانه وه بۆ سالی داهاتوو هاتن پێنجی سالی پیشوو ترو هه فتیان
کردبووه مسوڵمان ئه مجاره یان که گه رانه وه مامۆستایان له گه ل ناردرا ئه ویش
(مصعبی کوری عمیر) بوو بۆ سالی سییه م هه فتا پیاوو دوو ئافه رت له به یعه ی
عه قه به ی دووهم (عقبه الثانیة) دوا ی ئه وه کۆچ بۆ مه دینه .

(مشرکین) وه ختی که هه جیان ده کرد شیعاریان مه شه وره ده یانگوت:

(لبیک لا شریک لک الا شریک هو لک تملکه وما ملک)

ده یانگوت ئه ی خودایه هه ج هاو به شیکت نیه ته نها یه ک نه بیّت مه به ستیان

(هبل) بوو

ده یانگوت : ئه ویش له ژێر چنگی تۆدایه .

وه له هه دیسی سه حیح رۆژوی عاشورایان ده گرت.

وه مهروه ها نه زریان ده کرد.

سوره انعام ۱۳۶ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾.

له و شتانه ی که خدا پئی دابوون له زه راعت و مه پ و مالات به شیک له مه یان
قه ارادا بۆ خدا بدریتت به فه قیران.
نه و جاره ده هاتن ده یانگوت به شیک بدریتت به فه قیر بۆ خدا به شیکیش بۆ
بته کان.

وا ده زانن خودا شتی ئاوی قبوله.

﴿فَمَا كَانُوا شُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانُوا لَهُمْ
يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾.

جا نه وه ی که بۆ بته کان بوو نه ده گه یشت به خودا یانی نه یانده دا به هه ژاران
به لام نه وه ی که بۆ خودا بوو به عزنکی ده گه یشت بۆ (شرکاء) بته کان یانی
به عزنکیان ده دا به فه قیر به عزنکیشی بۆ (شرکاء) - بته کان.

ده رنه نجام / هاوار کردن له غهیری خودا نه گه رچی به و شیوه به بیته به
شیوه ی نزیکبوونه وه (تقرب) له خودا یان به شیوه ی سه ربه خو (مستقل) ئاوا
شرکه نه گه رچی نه م که سه ته واوی شه عاثری دین نه نجام بدات له نوێژ و رۆژوو و
حه چ و زه کات.

شرک بۆ خودا نه نجام دانی ئاوا نیه بلیتی خودا به کی دی ههیه غهیری خودا له بهر
نه وه ی که س ئاوی نه گووتوه که سیش ئاوا نالیت.

ئەسلى شىرك بۇ خۇدا ئەنجام دان ئەوە بوو كە پىياوچاكانى پىتىش نوح عليه السلام (ود - سواع - يغوث - يعوق - نسر) وهفاتیان کرد شهیتان فیتلى لىكردن، له سهرهتا پىتى گوتن پهيكهريان بۇ دروست بگن بهس بۇ ئەوہى له بیریان نهكهن يادیان بگن دواى نهمانى ئەم جيله پىتى وتن بیان په‌رستن ئەوانیش ده‌ستیان کرد به په‌رستنى ئەم پیاو چاكانه‌و خه‌لكى هاواریان له‌به‌ر ده‌کردن بۇ ئەوہى له خۇدا نزىكیان بگه‌نه‌وه‌.

له‌سه‌حیحى بوخارى باسى ئەمه‌ ده‌كات.

موشركه‌كان هه‌میشه‌ باوه‌ریان وابوو ئەو بتانه‌ (الهه‌) له‌ ده‌سه‌لاتى خودابه‌ده‌ر نین.

خۇداى گه‌وره‌ له‌ سوهره‌تى مؤمنون ده‌فه‌رموئیت ۸۴-۹۰.

(به‌یانی ئەوہ ده‌كات كه‌ عه‌قیده‌ی موشركه‌كانى زه‌مانى پىغه‌مبه‌ر ئاوا نه‌بوو كه‌ ئیستا خه‌لك بیریان لى ده‌كته‌وه‌، به‌لام كه‌ هه‌رچى ئالبه‌یه‌یان هه‌بوو واتا هه‌رچى بتیان هه‌بوو ده‌یانپه‌رستن بۇ ئەوہ بوو له‌ خۇدا نزىكیان بگه‌نه‌وه‌ .

﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۸۴) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ يُدِيرُ الْأُمُورَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾

یانی موشركه‌كان باوه‌ریان وابوو كه‌ زه‌وى و ئەوہى تىیدایه‌ هى خودایه‌ وه‌ باوه‌ریان وابوو ئاسمانه‌كانن و عه‌رشى گه‌وره‌ خۇدا خاوه‌نیانه‌ هه‌تا موشركه‌كان باوه‌ریان وابوو به‌كانیش له‌ ژێر ده‌ستى خودان جواپیان ئەوہیه‌ كه‌چى مه‌له‌كوتى

په ناځای هه موو شته ته نیا هی خدایه وه دهسه لاتی به سر هرچی شته ته نیا هی خدایه به لام عه قیده ی ئوان وانه بوون که ببن به یه کتابه رست.

جا لیږه دا / نه و شته ی کافره کان و موشرکه کان تووشی بیون به دریتزایی تاریخ هر که سیک تووشی بییت وهک ئوانه به هر تاییه تمه ندیه که وه.

تاییه تمه ندی : مه به ستمان نه ویه نه گهر نه و که سه نویژ بکات یا رۆژوو بگریت....

جا وهک ئوانه وهختیک (اقامة الحجة) بۆی به یان نه کرابی له لایه نه که سیکي شاره زاوه. که نه مه ی تو دهیکه ی شرکه.

وهک ئوانه وهختیک (اقامة الحجة) کرابن یانی بۆی به یان کرابیت که نه م کاره ی تو دهیکه ی شرکه.

جا هر که سیک دهچیته سر هر قه بریک دهبی نه وهی له بیر بییت لادانی ناخووشی و پیدانی خووشی به دهستی نه م پیاوه نیه. جا نه م قه بره پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) بییت یان پیاو چاک.

ده بییت بۆ نه وه بجیت :

۱- بۆ نه وهی دوعای خیر بۆ نه م قه بره بکات نهک له بهر نه م قه بره بیاریته وه.

۲- یان بۆ نه وه بجیت (تذکرة) بۆ نه وهی بیرى قیامت و مردن بکات.

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۸۸)

(الاعراف: ۱۸۸)، (خدای گوره باش روشنی ده کاته وه که نه و پیغه مبه ره (علیه الصلاة والسلام) ره نگه خه لک وا تینگه نه که پیدانی چاکه و لادانی ناخووشی به

دهسته (جلب النفع) و (دفع الضرر) نه مه نهك تنها بۆ خهك نه مه بۆ خوشی ههچى به دهست نيه.

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾.

خودا دهفه رمویت به پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بلی هه تا بۆ خۆم ههچم به دهست نيه تنه نیا نه وهی خودا که یفی لی بیت.

﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾.

وانه زانم من وههیم بۆ کراوه به شیک له غههیم بۆ به یانکراوه من ئیدی هه موو غههیم ده زانم نه گه غههیم زانییا تووشی خراپه نه دهه بووم به لام تووشی زۆر گهچهر و خراپه بووم.

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بلی من ههچیک نیم جگه له ناگادار که ره وهو موزده دهه نه ویش بۆ نه وانهی ئیمان دینن.

هه ره ها خودای گه وه له سوره تی جن ۲۱-۲۲ خودا ئاوا دهستور به پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده دات.

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾.

خودای گه وه به پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) دهفه رمویت بلی من نه ده توانم بتوانم زه ره رتان له سهه رابه م یان زه ره رتان پێگهیه نه بتان ترسینم وه نه رێگهیه کم پێ نیشاندان سهه به خۆ غههیری نه وهی خودا نه مری پێ کردووم.

﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾.

ئی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بلی من خۆشم نه گه خودا شتیکم به سهه بێنی کهس نیه له سهههه لاییا غههیری خودا. جا نه مه مانای نه وه نیه له مه نزله تی

پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) که م بکینه وه، ریز دانان بۆ پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) بۆ نه وه نیه که نزیک بکینه وه له خودا.

نه وانهی هاوار له پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) ده که ن ئاماده نین سونه تیک له سونه ته کانی پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) جی به جی بکن.

ریز دانان و ریز گرتن له پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) نه وه یه که تۆ شوین په یامه کی بکوی سونه ته کانی نه و جی به جی بکی.

دهرباره ی نه وهی که پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) بکرتت به واسته هه ندیک ئیشاره ت به ئایه تیک ده که ن غه له ت تیگه یشتون.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي

سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (مائده ۳۵).

نه وانهی ئیماندارن له خودا بترسن هه ولبدن ته واوی زه حه مه ت بکیشن بۆ نه وهی وه سیله یه ک بدۆزنه وه تا له خودا نزیکتان بکاته وه ئیتر فه لاح و رزگاریتان ده بیت.

ده لێن نه وه تا وه سیله لیتره هاتوه

جا بۆ وه لامدانه وهی نه مه خودا ده فه رمویتت:

﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ، فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَوْلًا

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ الَّتِي هُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ

وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (اسراء ۵۶-۵۷).

ئهی پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) بلێ به وانهی گوماند ه که ن که غه یری خودا نه فح و زه ره یری به ده سه ته نه ته نها بۆ خویان هه چیان به ده سه ت نیه ناتوانن

بيدهن به يه کيکي تريش. هر ئهوانه‌ی هاوار که ران هاواريان ليده کهن غه يري خودا
 ئهوان بۆ خويان دهگه پيژن به دواي هويه (وسيله) بۆ ئه وه‌ی له خودا نزیکيان
 بکاته وه.

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾.

به راستی ئه وه عه زابه حه قی خويه تی خه لکی ليی بترسن.
 جا بۆ نمونه:

له مه حشه ر ئهوا مه خلوقات به رهو خودا ده چن له ملاره مه لانيکه ت له م لاوهش
 جن له ولاوهش به شه ر له م لاوهش محمد (عليه الصلاة والسلام) که اقرب الى الله يه
 که نزیکترین که سه لای خودا جا خودای گه وره ده فهرمويت ئه وه‌ی وا (اقرب) نزیکه
 به شوين هۆ (وسيله) ده گه ری ئايا ئه کریت ئه ويش محمد (عليه الصلاة والسلام)
 ئهوان بکات به هۆ (وسيله) بۆ نزیکبوونه وه له خودا.
 سه ره نجام (وه سيله) شتيکه غه يري مه خلوقات زۆر ساده له سوره تی (علق)
 به يان ده کات.

﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾.

(اسجد) سجد / مرقۆ له به رامبه ر شتيك خۆی زۆر زه ليل و کز بنويئيت.

وه سيله عباره ته له:

١- ناسيني خودا

٢- نيمان و عه مه ل

يه عني ئه وه‌ی مرقۆ خۆی جی به جی ده کات.

خودای گه وره ده فەرموئیت :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ (حج ۷۲).

ئەو ئەو کەسانەى کە بارە پەتان ههناوه شتیکی زۆر خۆش به بیان ده کات گوئی
بۆ راگرن تهواوی هاوار لیکراوان له (ملائیکه و انبیاء و اولیاء) هه رگیز ناتوان
میشتیکیش دروست بکه ن ئە گه ر چی کوشینه وه خۆ ئە گه ر شتیکیان لى هه لمزئ
ناتوان لى بستیینه وه شوین که وتوان و شوین که وتو هه ردوک لاوازو بئ ده سته لاتن.
جا هاوار کردن له غهیری خودا شرکه.

خودای گه وره ده فەرموئیت :

(به بیان ده کات که موشرکه کان ئە و فەریاد ره سانه یان ته نیا به وه سیه
ده ناسی)

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ (زمر: ۲).

هۆشت بیته خالصانه ته نیا بۆ خودایه ئەوانه ی به غهیری خودا پیاوچاکیان بۆ
خودا قەرار داوه بۆ ئەوه ی له کاتی کێشه هاواریان بۆ بکه ن کاتیک ره خنه یان لى
ده گیرئ ده لاین به س بۆ ئەوه یه له خودا نزیکمان بکه نه وه له رۆژی قیامت خودا
مه حکه مه ی به یینیان ده کات له ئەوانه ی هاواریان له پیاو چاک کردووه وه ئەوانه ی
ره خنه یان لیگرتوون وه خودای گه وره هیدایه تی که سانیك نادات که درۆزن و کافر

بیت نه و گشته نایه تی خودا له بهر چا و نه گری که هاوار کردن له غیری خودا شرکه.

دوایی چاره ی خیلاف ده کات

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ﴾

نهوانی هاواریان له غیری خودا کردوه بق دوزه خه.

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ﴾

وه ئیمانداران نهوانی ره خنریان لی گرتون بق به هشت.

هه روه ها له نایه تی ۳ زمره ۱۸ یونس وه ۲۳ احقاف روشن ده بیت که موشریکه کانی هه موو زه مانیک ده یانگوت ئیمه پوی نه مان نیه راسته وخو بپارینه وه له بهر خودا په نا ده بهینه نه شتانه بق نه وه ی بینه وه سیله له لای خودا بومان.

وه ختیک موشریکه کان شرکیان نه نجام دده ده یانگوت بومانی ئیمه ده یانپه رستین کچانی خودان وه کوپانی خودان:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۖ﴾

﴿وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۖ﴾

له نایه تی ۷۱-۷۲-۷۳-۷۴ سوره ی نحل له هینانه وه ی چهند دانه مه سه له یک بق حوکم کردنی شرک ناگادار ده کات به وه ی مرؤف حق نیه نمونه بق خودا به بیان بکات ته شبیهی خودا بکات به هیچ شتیکی تره وه وه نه گه ر مه سه له یک باس بکریت ده بیت خودا خو ی به یانی بکات.

﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ (٧١)

نیوه شهريك بۆ خودا قهزار ده دهن حازر نين له و رزقه نۆزیه ی زیاده ی بدهن به و كه سانه كه نزیکى خوتانن چۆن رازین (مساوات) له گه ل خودا بكریتت ده ی نه وای نیعمه تی خودا ئینکار ده كه ن.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةٍ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنَبِعْتَ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ (٧٢)

ناوی هه نديك له نیعمه ته كانی ده با كه خودایه ك نه م نیعمه تانه ی داوه به مرقۆ ده بیئت هه ر نه و (اله) بیئت.

ده فهرمویتت خودا هه ر له خوتان ژنی بۆ خهلق كردن وه له ژنه كاننتان رۆله ی بۆ خهلق كردن وه كه سانتيکی پیدان بۆ نه وه له بهر دهستان بن وهك رۆله هه روه ها له رۆزییه پاک و خۆشه كان كه حه قی كه سی به سه ره وه نیه له رووی مه عنه و ییه وه وه له رووی مادديه وه حه رام نین.

ده ی ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنَبِعْتَ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾

نه مجاره به غائب ناویان ده بات ئیمان به شتی بی نه ساس و پر و پوچ دینن نیعمه ته كانی خودا پشت گوی ده خه ن كه نه وان هیچیان به ده ست نیه .

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا

يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٧٣)

وه خه نتيك نعمة ته كانی خودا پشت گوی ده خه ن به ندایه تی بۆ كه سانتيك ده كه ن كه هه یج ده سه لاتيکیان نیه .

خودای گه‌وره ده‌فهرمویئت خدا مه‌شوبه‌یینن به که‌سانی تر

﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٧٦)

جا خودا خۆی مسال (مثل) به‌یان ده‌کات گویِ راگرن له دوو (مثل)

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّْا رِزْقًا حَسَنًا

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴾ (نحل: ٧٥).

خودا نمونه‌یه‌کی باس کردووه له ناو چه‌نده‌ها نمونه بۆ ئه‌وه مرۆف بگات به‌وه‌ی

که که‌س فهرمان‌په‌واو فهریاره‌س نیه به‌م شیوه.

ده‌ی قیاس بکه‌ن له به‌ینی دوو که‌س که یه‌کیکیان (مملوک) هیچی به‌ده‌ست

نیه و ناتوانی هیچ نه‌نجام بدات وه که‌سیکی تریش رزق و رۆزی به‌ده‌سته به‌که‌یفی

خۆی لیتی ده‌به‌خشی به‌ نه‌ینی و به‌ ناشکرا (سر - جه‌ر) الحمدلله ده‌ی ئاوا مسال

ده‌کات بۆ خۆی یانی ته‌واوی مه‌خلوقات وه‌ک ئه‌م عه‌بده (مملوک) ه وایه که‌ خۆی

مولکی که‌سیکی تره‌ هیچی له‌به‌ر ده‌ست دا نیه وه مه‌سلی خوداش وه‌ک ئه‌و که‌سه

وایه که‌ رزق به‌ده‌سته به‌که‌یفی خۆی ده‌یه‌به‌خشی چۆن ئه‌م دوو نه‌فه‌ره یه‌کسان

ده‌بن وه خوداو مه‌خلوقه‌کان یه‌کسان نین به‌لام ئه‌وان (لا یعلمون) یانی

نیستی‌عه‌ادیان تیدا نیه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رکی حه‌قیقه‌ت بکه‌ن.

مثل ٢ ٧٦ النحل ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى

شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ خَبِيرٌ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ

بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (٧٦)

دوو پیاو په کټکیان توانای به سهر هیچ نیه و بووه به بار له سهر خاوه نه که ی که
دهینیری بۆ هر شویتیک به خیره وه ناگه پټه وه بۆ لای وه هیچ شتیکی باشی بۆ
نه نجام نادات دهی نه وه وک به که له گه ل که سیک نه مر به عدل و چاکه دهکات،
ئاوا نیه ریی راست پی نه زانی ته نه ریی راستی گرت خیر پی ده زانی ئایا نه م دوو
پیاوه وک به کن.

یانی ته وای مه خلوقات هیچ دهسه لاتیکیان نیه وه هیچ قودره تیکیان نیه
بوونه ته بار به سهر خاوه نه کاتنیان که خودایه ته نه خودا ریگی راستی نیشان
دهدات، نه گه بیداته دهست خوایان نه و تیک و پیک ده دهن

ته نه خودایه نیداره ی نه م که ونه دهکات مایه ی ته وازی نه م که ونه یه .
وه ختیک هاوار دهکاته (امبیاء) یان (اولیاء) که نه ناگای له وه وه نه لئی نزیکه
وه نه زیندووشن.

به عزیک نستان ده که نه سهر نه و نایه ته ی دهریاره ی شهید که ده فهرمویت
زیندوون نه مردوون له بهر نه وه ی زیندوون دروسته بیانکه ین به واسته نه بیستن.

جا لیره ده بیت دوو شت پوښن بیته وه :

۱- ره بتی نینسان له گه ل غیب چونه .

۲- (حیات وموت) مردن و زیان له فهره نگی قورئاندا ئایا وک نه وه به که
خه لکی له دنیا لئی تیگه یشتوون.

یه که میان

سی جوړ زیان (حیات) هه یه :

۱- زیانی درهخت.

ئەمە دوو سيفەتى ھەيە :

۱- نمو.

۲- تولیدی مثل.

لەسەرەتادا باس کراوہ .

۲-وحیاء حیوانی چوار سيفەتى ھەيە :

۱- نمو: ئاۋو خۆراك دەخوا بۆگەشە ۲- تولید مثل دەرەنجامی ھەيە

۳- احساس بە حواس بۆ ۋەرگرتنى زانیاری یە ۴- الحركة الارادیة جولانەوہ بە ویستی خۆی.

جا بەر لە نزولی قورئان ژیان (حیاة) بەکار دەھینرا ئەگەر شتێک ئەم چوار سيفەتى تیدا بوایە، ئەگەر ئەم چوار سيفەتى تیدا نەبوایە دەیانگوت مردووہ . بەلام دواى نزولی قورئان، قورئان ژیانى بۆ ئەو شتە بە کار دەبرد کە خواھنى ئەم چوار مەزھەرەيە ۋە بۆ شتى تریش بەکارى بردووہ .

ۋەختێک کە رۆح واردی لاشە دەبێت دوو دانە مەزھەر بە شتێوی جوان پەیا دەبن بۆ ئەو رۆحە

۱- علم

۲- ارادە

علم : یانی خودای گەرە زانستی پێدای واتا عەقلى پێدای بۆ ئەوہی خراپە و چاکە لەیەك جیاواز بکەیتەوہ .

ارادە : ۋە ھیزی ئێرادەى پێدای بۆ ئەوہی بە ویستی خۆت کامیان باشە ھەلى بۆیى .

قورئان بۆ ئەم دوو سيفەتە وشەى ژیانى (حیاة) بە کار ھیناۋە .

بۆ نمونه / زولم - نور بەر لە نزولی قورئان خەلکی ھەر بۆ تاریکایی و روشنائی بەکاری ھێناوە، بەلام لە قورئان زولم (تاریکایی) بۆ ئەو کەسە بەکار دێنیت کە ئیمانێ نەھێناوە.

﴿يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾.

لە تاریکایی بۆ ئیمانێیەو ھەر بۆ رووناکی ئیمان.

ھەروەھا لە سورەتی نور ۴۰

(ضلعات) تاریکایی بۆ گومراھی بەکار دەھێنریت تەشبیھی حالی کافر دەکات بەوێ کە لە ناو تاریکی ناو بەحر لە ناو شەپۆلەکانی ژێر ئاو شەپۆلی سەتھی ئاو وە تاریکایی ھەردا تاسی تاریکی وە لەو تاریکی یە وەختێک دەستی دەردەھێنی خەریکە نەبینی.

دەفرمویتت :

﴿أَنزَكَلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَّيِّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكَدُهُ لَمْ يَكْدِرْهَا﴾.

حالی مرۆفی کافر وە ئەو وایە کە لە ناو بەحر لە ناو سێ تاریکی وەختێک نەبینی لە ناو بەحرێکی شەپۆل وەشتێن شەپۆلی ژێر ئاو شەپۆلی سەر ئاو وە تاریکی ھەر.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾.

ھەر کەس خودا نوری ھیدایەتی بۆ نەدا نیتەر لە ھیچ لایە کەو ھە نوری بۆ نیە ئەو ھە نوری (ضلعات) بۆ تاریکایی و روشنائی مەعنەوی ئەو ھە پەيوەندی بە رۆحی مرۆفە ھە ئەویش ئیمانە.

مه‌به‌ست شه‌ویه له قورئانوشه‌ی زۆر هه‌ن به‌ ئیزافه‌ی شه‌و مه‌عنايه‌ی له‌وه‌و
 پيش به‌ مه‌عناي تر به‌کار ده‌هيندریتن جا ليره‌دا ده‌بی له‌ فهره‌نگی قورئان بگه‌ین.
 له‌سه‌ر شه‌م شه‌ساسه‌ وشه‌ی (حياة) له‌ قورئان وه‌ختیک نه‌زه‌ر به‌ روحی ئینسان
 به‌کار هاتوه‌ وه‌ هه‌روه‌هاش بۆ مانای (علم) و (اراده‌) ی شه‌و که‌سه‌ به‌کار هاتوه‌
 یانی فلان که‌س زیندووه‌ چونکه‌ خراپه‌ و چاکه‌ لیک جیا ده‌کاته‌وه‌. (حق - باطل)
 خودای گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی انعام ۱۲۲دا ده‌فه‌رمویتت:

﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي
 الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾

ئایا که‌سیک که‌ مردوو بوو له‌ ناو تاریکی گوزهر ده‌کات ئیمه‌ زیندوو مان کرده‌وه‌
 روشنایمان دروست کرد ئایا وه‌ک یه‌کن. لیره‌دا ئینسانی جاهل به‌ (میت) مردوو ناو
 ده‌با به‌ هۆی شه‌م دوو مه‌زه‌ره‌ی داخلی ئینسان ۱ علم ۲ اراده‌ له‌ به‌ر شه‌وه‌ی شه‌م
 دووانه‌ی تیدا نه‌بووه‌ له‌ فهره‌نگی قورئان به‌ مردوو (میت) ناو ده‌برێ لیره‌ نور
 زیندوو کردنه‌وه‌یه‌ شه‌مه‌ به‌شی علم و له‌ دواي شه‌مه‌ پیتی خۆی زانی حه‌ره‌که‌ت
 ده‌کات به‌ ئیراده‌یه‌.

یه‌ک وا له‌ ناو ناو و تاریکیه‌کان له‌ شرک و غه‌فلت له‌ یادی خودا (اراده‌) ی نه‌یه
 بۆ شه‌وه‌ی ریتی راست هه‌لبژێری.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی (یس: ۱۱) دا ده‌فه‌رمویتت :

﴿إِنَّمَا تُذَرُ مِنْ أَتْبَعِ الذِّكْرِ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ﴾

ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) تو هۆشداریت ته‌نها بۆ که‌سیکه‌ که‌ یادی
 خودای له‌ دلدايه‌ وه‌ له‌ خودا ده‌ترسی وه‌ خودای نه‌دیوه‌ ته‌نها به‌ غه‌یب نه‌بێ.

ههروه‌ها له ئایه‌تی ٧٠ یس ده‌فه‌رمووت :

﴿لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾.

ئه‌وقورئانه بۆ كه‌سێكه كه زیندووه بۆ ئه‌وه ئینزازی بکات.

ئه‌م دوو ئایه‌ته یس ١١ و ٧٠ له پالێه‌کدا بنیچین له پێشدا ده‌فه‌رمووت (بۆ كه‌سێك ترسی خودای له دڵدا بیت) دوا‌ی ده‌فه‌رمووتت : بۆ كه‌سێك زیندوو بیت) یانی كه‌سێك یادى خودای له دڵدا بیت زیندووه .
هه‌ر له ئایه‌تی ٧٠ ی یس

﴿وَيَحَقِّقَ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، کافره‌كان ده‌بێ بچنه دۆزه‌خ به‌فه‌رمانی خودا.

له به‌رامبه‌ر (حي) ده‌فه‌رمووت (کافرین) وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌فه‌رمووت (لينذر من كان مؤمنا حيا ويحق القول على الكافرين الميتين)
كه ئه‌مه ئسلوویكه به ئیستلاحي (علما) زانا‌یان پێی ده‌لێن (اشتباك) له دوو ته‌ره‌فه‌وه دوو شتی به‌رامبه‌ر یه‌ك هه‌ن له دوانی ئه‌م لا یه‌كێکیان باس ده‌كرێت له دوانی ئه‌ملاش یه‌كێکیان باس ده‌كرێت.

موقابلی ئه‌م له هی ئه‌ولا لاده‌بریت (حذف) وه‌هی ئه‌ملا له‌ولا (حذف) لا ده‌بریت بۆ كورت كردنه‌وه (اختصار) (حي) (مؤمن) ده‌گه‌یه‌نی وه (میت) (كافر) ده‌گه‌یه‌نیت.

١- كه‌وا بوو چۆن (١) نمو (٢) تولید مثل (٣) احساس بالحواس (٤) حركة الاداریه.. وشه‌ی (حي) بۆیان به‌كار ده‌هێنریت.

٢- هه‌روه‌ها مه‌عه‌فه‌ی رێگه‌ی حه‌ق و له خوا ترسان و یادى خودا وشه‌ی (حي) بۆ به‌كار هێنراوه .

که واپو نه بوونی چ به شی یه که م چ به شی دووه مردوه (میت) به لام نه بوونی به شی یه که م مردنی جهسته یه، نه بوونی به شی دووه مردنی رۆحی یه..... به ستمان له به شی یه که م (۱) نمو (۲) تولید مثل (۳) احساس بالحواس (۴) حركة الارادية (به م چواره ده وتری (حیاتی حیوانی)). به شی دووه م (۱) اراده (۲) علم

له نه نتیجه دا :

۱- هه یه ئیستا له ژياندا یه به لام به لیكدانه وهی قورئان مردوه که ئیمانی نیه کافره.

۲- هه یه ئیستا (حیاتی حیوانی) نیه واتا که سیک له دنیا دا مردوه نه ماوه به لام لای خودا زیندوه وه که سیک به ئیمان وه مردیت.

۳- هه یه هیچ کامیان نیه کافریک بمریت.

۴- هه یه هه ردوکیانی هه یه ئیمانداریک که زیندوه له ژياندا یه.

دوو جۆر له دایک بوون هه یه :

- ئینسان که ئیمان دینیت له دایک بوونیکى تازهی ده بییت، نه مه به ئیستلاحی قورئانی به وهی که (انما المؤمنون اخوة) نه مه له دایکی ئیمان نه مه په یوه ندی هه یه به رۆحی ئینسان.

- وه له دایک بوونیکى دنیایی هه یه نه ویش له دایک و باوکی خۆیه تی.

له به شی یه که م وشه ی (اخ) له (انما المؤمنون اخوة) به مانای نیر و می (مذکر ومؤنث) نایه ت لیتره گشتی ده گرته وه.

نه مه برایه (اخوه) وه که (اخوه) کانى تر نیه (وجاء اخوة يوسف) چونکه لیتره به یانکراوه که براکانی یوسف علیه السلام له دایک و باوک.

له دايك بوونی ئیمانی بهرده وامه له ژيان كاتيك كه جهستی دهمری هه
بهرده وامه له ئیدامه ی ژيانی بهرزه خی ناوگۆر تا زیندوو كرده و هی جهسته .

وهك دهفه رمویتت : ته سبیح دهكەن له بهههشتا .

تسبیح : یانی دور كرده و هی خودا له شتیک كه شایسته ی ئو نیه .

حمد : یانی هه ر شتیک بێته پێشی له چاكه له خواوه ی بزانیته .

خودای گه وره له سوره تی بقره ۱۵۴ دا دهفه رمویتت :

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾

به ته عیبری تر له سوره تی ال عمران هه یه .

وشه ی (شعور) یانی (شعر) موو و اتا زۆر ده قیق و باریك .

شعور مصدری فعول بۆ دهركی شتی زۆر ده قیق و ورد و باریك .

ههروه ها به ته عیبره كه ی له سوره تی ال عمران دایه :

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾

بۆمان نه ك زیندوون، به لكو رزقیان پێ ده درێت زیندوون له لای خودا، وشه ی

رزق له دنیا مه عنای دیاره (محدد) ته نیا بۆ خواردن و به عزتێك شتی تر بۆ پۆشین .

رزق له لوغه یانی (العطاء الجاني) .

به خششی پێویسته بهرده وام له هه ر نه وعیك به هه ر شیوه یه ك بۆ رۆح و بۆ

لاشه به پێی پێویست .

ئو رۆحه له ده ورانی بهرزه خی رزقی پێ ده درێت ههروه ها مه عرفه تی زیاد

ده بیته به لام ئینسان دهركی پێ ناكات .

جا نهو رزقانهی له ده‌ورانی به‌رزه‌خی نه‌دریت تاییه‌ت به نه‌وانه نیه که له ریځه‌ی خدا شه‌هیدن له سوره‌تی حج گشتی (تعمیمی) ده‌کات بو مسولمانان شه‌هید و غه‌یره شه‌هید.

﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ (حج ۵۸).

نه‌وانه‌ی هه‌موو شتیان تهرک کرد بو خدا کوچیان کرد جا یا کوژران یان مردن خدا رزقی باشیان پیده‌دا.

به‌لام نایه‌تی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُّصُونَ﴾ (زمر: ۳۰-۳۱). به پیغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام ده‌فه‌رموئیت تو مردووی نه‌وانیش مردوون نافه‌رموئ ده‌مرن.

۱- نافه‌رموئ (تموت) ده‌فه‌رموئیت (میت) وه‌ک نه‌وه‌ی ئیستا مردوون.

۲- له جملهی (اسمیه) که (اسم) ه بو (ان) میت خه‌به‌ره.

۳- بونی حه‌رفی ته‌ئکید که (ان)

به‌لام له روژی قیامه‌ت ده‌ست ده‌کن به کیشمه کیش له‌گه‌ل نه‌هلی باطل هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت :

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾.

هه‌چ که‌س جیاواز نا‌کاته‌وه به کو (جمع) ده‌فه‌رموئیت چ نه‌وانه‌ی شه‌هید ده‌بن چ نه‌وانه‌ی له کوچ کردن ده‌مرن و چ له غه‌یره ئیمانداران له ئاده‌مه‌وه تا کوتایی به مسولمان و غه‌یره مسولمان ده‌مرن.

یانی ئیستا بووه به سی شوین

۱- ده‌فه‌رموئیت: هه‌رچی هه‌یه ده‌بی بمه‌ریت.

- ۲- دةفهرمويت: تق و ئهوانيش مردوون ئهئ پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام).
- ۳- دةفهرمويت: ئهوانهئ له ربي خودا كوژدان و له كوچ كردن مردن زيندوون.
- ئهمهئ دةفهرمويت: مردوون و هموو دهبئ بمرن ئهمه بؤ به شيبئ لاشه به پهيوه ندي به هر چوار سيفه ته كه هه به كه ناميني (۱) نمو (۲) تولد مثل (۳) احساس بالحواس (۴) حركة ارادية به لام ئه وهئ دةفهرمويت: كه زيندوون ئهمه بؤ ئيماندارانه كه حيايتي مه عته وي به رده وامه.
- ليژده دا دوو ژيان و دوو مردن هه ن ژيانئ ئينسانئ ژيانئ حه يوانئ به شئ رۆح و به شئ لاشه هه روه ها مردنئ ئينسانئ مردنئ حه يوانئ، به م پييه نزيك ده بينه وه له داوا (مطلب).

(ئەو كەسانەى ھاۋارىيان لىدە كرىت، لە ھالى مەرگدان ئايا گوئييان لىدە بىت يان نا؟ ئىتر ئايا دەتوانن خوشى بىەخشىت يان خراپە و ناخوشى لادت؟)

ئەو كەسانەى ھاۋارىيان لىدە كرى ئايا ھاۋارە كە دەبىستى ؟
بە شىۋەيەكى تر ئايا لادانى ناخوشى پىدانى خوشى بە دەستە ؟
جواب : ديارە بىستى دەنگ برىتە لە گوئى ئىنسان ۋە بىستى يەككە لە
چار سىفەتە زىندوۋە كە ئەگەر ئەوانە نەمان مردوۋن .
بۇمان پەيۋەندىان بە ژيانى ھەيۋانىيە كە مەربوتە بە بەشى ماددى مۇقەۋە .ئەو
كەسەى وا دەمرىت ھەر كەسك بىت لە پىغەمبەران وعلېھم السلام ھەتا كۆتايى لە
بەشى (ھەيۋانى) ئەم چار سىفەتە دەمرن .
فەرقى مردوۋى ئىمانداران لە گەل مردوۋى كافران ئەۋەيە كە لە ژيانى بەرزەخى
مۇۋقى مسۇلمان رۇخى رزقو رۆزى ھەيە ، بەلام بە شىۋەيەك كە ئىمە نازانين .
كەسك ئىدعاى ئەۋە بكات كە مردوۋ دەبىستىت ۋەك ئەۋەيە ئىدعا بكات كە
مردوۋ دەبىنىت و دەپوات . يان سەرماۋ گەرمای دەبىت يا بۇنى خوش و ناخوشى
دەكات .

بەلام بۇچى ئىمتىياز بە بىستى دەدەن بەس ؟
پەنگە بەزە كەسك لە مەۋردى سەلاۋات دانەۋە رىۋايەت كراۋە دەكەۋنە
اشتباۋە .

دەئىت لە ھىكە (ھەر كەس سەلاۋات بدات لەسەر پىغەمبەرى خدا عليه
الصلاة والسلام لە ھەقتا رۆژ جارىك دەبردىتتە لاي پىغەمبەرى خدا عليه الصلاة
والسلام بە ھۆى مەلائىكە .

نه گهر دبیقت بکه ی باسی بیستن ناکات.

حه دیسی تر ریوایت کراوه له مه وردی کورواونی غه زوهی به در حه فتا نه فر له
سه رانی کوفر کورزان خرانه ناو چالیکه وه به ناوی (قلیب) پیغه مبه ری خودا علیه
الصلاة والسلام چروه سه ریان یه که یه که به ناوی خویان بانگی کردن :

(ابا جهل - عتبه - شیهه - فلان)

هل وجدتم ما وعدم ربکم حقا فقد وجدت ما وعدنی ربی حقا .
نهری ئیوه ئه وهی خودا واده ی پیدان دهستان که وت عه زابیک که واده ی پیداون
له له حزه ی ده رچوونی رۆح من ئه وهی واده ی پیدام ده ستم که وت .
لیزه یه کیک له صحابه رضي الله عنهم پرسیار دهکات ئایا گوئیان لیت ده بیت
لیزه له جوابه که ئشکالیک په یا ده بیت له نه قلی حه دیسه که .

(ابن عمر) له و سآله مندال بوو له کاتی چوون بۆ غه زوهی به در پیغه مبه ر علیه
الصلاة والسلام وتی نیجازه نیه مندالیک بیت .

(ابن عمر) جوابه که ی گیزاوه ته وه به لام دایکه عائیشه (رضی الله عنها) راستی
ده کاته وه ئه مه له (صحیحی بخاری) هه م ئیشتیبا که ی (ابن عمر) وه هه م راست
کردنه وه که ی دایه عائیشه ی تیدایه .

به لام ئه وانه ی ده یانه وی که لک وه ریگرن له م حه دیسه به شی یه که م باس ده که ن
به لام راستکردنه وه که ی دایه عائیشه باس ناکه ن،

(ابن عمر) ره زای خوی لى بى وا ده گیزیته وه ده لیت پیغه مبه ر علیه الصلاة
والسلام فرمووی وانه بیت ئیوه له مان باشر بیستن .

به لام عائشه رضي الله عنها ده فرمویت (ابن عمر) اشتباهی کردوه .

عائیشه رضي الله عنها ده فرمویت پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام وای فرمووه
(ئیستا ده زانن که ئه وهی من گوتومه راسته چونکه ئیستا وان له عه زاب دا)

لیره عایشه رضي الله عنه استناد بهیهك له ثایات دهكات

سوره تی فاطر ۲۲ ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾.

ئهی پیغه مبهه علیه الصلاة والسلام تو ئاوا نیت که بتوانیت دهنگ بگهیه نیت به وانهی که له ناو قه بردان، لیره دا (من فی القبور) واتا نه وانهی له ناو کوفرن، لیره

﴿مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ ئیستعاره یه وه رگه راوه بۆ کافره کان به کار هاتووه.

لیره له وانه یه نه وانه بلّین: ﴿مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ له گه ل کافره کانیتێ نهك له گه ل مردوو، به لام نه وان غافلن له سه ره سه لّیک که ئیستعاره له سه ره نه وه سه له مویتنه یه.

استعاره : یانی مبنی له سه ره سه لّی تشبیه.

واتا وشه یهك له مه عنای خۆی هه لیگری بۆ مه عنای تر به کاری بیتی (

بۆ نمونه / ده لّی علی وهك شیره (له ئازایه تی)

ئه مجاره بۆ نه وه ی زیاتر بگه یه نی که علی وهك شیر ئازایه تی هه یه، له مه عنای سه لّی خۆی هه لیده گری

ده لّی (نه مۆ شیره که م له مزگه وت دیت)

یانی ده بیت علی و شیر له ئازایه تی نزیکه یه کتر بن، به لام شیر ده بیت ئازاتر

بیت نه مجا ده توانین بلّین علی وهك شیره یانی سه لّی ئازایه تی لیره هی شیره .

جا له م ئایه ته دا ته شبیهی کافر ده کات بۆ که سیک که له ناو قه بر دایه .

که واته لیره سه لّی نه بیستن هی نه وه که له ناو قه بردایه . یانی ته شبیهی کافر

کراوه به نه بیستن که نه م نه بیستنه هی نه وه یه که له ناو قه بره سه لّی نه بیستن

هی مردوو نه م نه بیستنه (استعاره) کراوه بۆ نه وه کافر بشو به یتنی به م نه بیستنه .

یانی نه وه ی له ناو قه بره دهنگ نابیستی وه کافریش دهنگی حق نابیستی.

(علما) ته‌وزیع‌یان داوه : که ئەم (وجه‌الشبه) روی شەبەهە دەبێ بەهێزتر بیت
له (مشەبە) یانی بەهێزتر بیت له‌وهی ته‌شبییه ده‌کرت.

لێره شوپهانندی کافر کراوه به‌وهی له‌ناو قه‌بردايه یانی نه‌بیستنی ده‌نگ
مه‌عروف‌تره به‌وهی له‌ناو قه‌بردايه، بۆیه کافر ده‌شوپه‌یتندرت به‌ئوهی له‌ناو
قه‌بردايه.

ئەگەر چی لەم ئایەتە ئیستعارەیه، بەلام باشتەر ئەگەیه‌نی چونکە عاثی‌شە ئاوا
رەدی ابن عمر رضي الله عنهم دەداتەوه که جوابی پێغه‌مبەر عليه الصلاة والسلام
ئاوا نه‌بووه که ئه‌وان گوێیان لێده‌بیت.

یانی پێغه‌مبەری خودا عليه الصلاة والسلام بۆیه ئەم قسانە‌ی کردووه بۆ ئه‌وه
سه‌حابییه‌کان به‌خۆیاندا بچنه‌وه نه‌ک ئه‌وهی قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکات.

(وه ههروه‌ها به شیوه‌یه‌کی ته‌واو مه‌سنه‌له‌ی ته‌لقین دیته ژێر ئه‌م مه‌ورده‌وه ئه‌گه‌ر قه‌رار بێت ئه‌م ته‌لقینه جائز بێت بۆ ئه‌وه‌ی وا له‌ ناو قه‌بردا به نه‌فیعێکی هه‌ بێت).

لێره بۆمان دیته پێشه‌وه :

یا ته‌کلێف و بانگه‌وازه‌یه‌شتا به‌رده‌وامه‌.

یا(اعوذ بالله)نسه‌ته‌ی زۆلم ده‌درێتته پال خودا، که یه‌کێک به ئیمانه‌وه مردووه نایا خودا رینگه‌ی لێده‌گرێت که نه‌توانی جوابی پرسباری مه‌لائیکه‌ت بداته‌وه .
وه هه‌یج هه‌دیسێک له پێغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام نه‌قل نه‌کراوه که یه‌کێک مرد ته‌لقین بدرێت.

جاریک له (نیام احمد) ده‌پرسن نایا ئه‌م ته‌لقینه چی یه ؟

(امام احمد) ده‌فه‌رموێت نازانم خه‌لکی ده‌وری شام ئه‌م کاره ده‌که‌ن.

(امام احمد) وا ده‌لێت که موسنه‌دی هه‌یه ۳۰ هه‌زار هه‌دیس.

سێ دانه هه‌دیس که یه‌کێکیان سه‌نه‌ده‌که‌یان مقدارێک زه‌عیفه‌. له تابه‌ینه‌وه نه‌قل ده‌کرێت.

ده‌فه‌رموێت : (کانوا یستحبون ان یقال) که پێیان خۆشبوو له‌لای مردوو ئه‌مه بگوتریت، به‌لام کانوا یستحبون کێن به‌یان نه‌کراوه که سابقینی ئه‌وه‌لین بوون یا به‌یعی رضوان بوون یا دوا‌ی فه‌تحی مه‌که بوون ئاوا شتێک ده‌لیل نیه‌.
به‌رزخ له‌ لوه‌ به‌ مه‌عنا‌ی (حد فاصل) له به‌ینی دوو شت له‌ قورئان له‌ سێ شوێن هاتوه‌.

وه‌ک (بینهما برزخ لا یبغیان)

که ئه‌و دوو به‌حره حاجزێک له به‌ینیان دایه نایه‌لێت تێکه‌ڵ بن.

ئه‌مجاره له مه‌رحه‌له‌ی مه‌رگی هه‌ر که‌سێک حاجزێک له به‌ینی دنیا و ئه‌و.

نه‌وی که گومتان له به‌رزخ عه‌زاب هه‌یه بۆ کافره‌کان له‌سه‌ره‌تای رۆح ده‌رچوونیشی.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الانعام: ۹۳). وهختێك كه سته‌م كاران درۆ به‌ده‌م خوداوه هه‌له‌به‌ستن یا ده‌لێن وه‌حیمان بۆ هاتوو ه‌یان ده‌لێن نه‌مه‌چی به‌ئیمه‌ش ده‌زانین له‌م شتانه‌ بلێین.

نه‌گه‌ر چاوت لی بێت نه‌م سته‌م کارانه له‌ ناو گێژاوی مه‌رگدا مه‌لاشیکه‌ته‌کان ده‌ستیان درێژ ده‌که‌ن و ده‌لێن خۆتان رزگارکه‌ن نه‌م‌پۆ عه‌زابی زیلله‌ت ده‌خۆن له‌ به‌رامبه‌ر نه‌و قسانه‌ی ده‌تانکرد که نه‌تانه‌ده‌ویست ته‌سلیمی ئایاتی خودا بن و له‌ ئاست ئایه‌ته‌کانی خودادا خۆتان به‌لوت به‌رزیه‌وه‌ راده‌گرت.

له‌ سوره‌تی مؤمن- غافر ۴۶ له‌گه‌ڵ نیوه‌ی ئایه‌تی ۴۵ له‌باره‌ی فیرعه‌ون و ئالی فیرعه‌ون ده‌فه‌رموینت :

﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٥٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾.

عه‌زابی ناخۆش نیشته‌ ملی ئالی فیرعه‌ون به‌یانی و ئیواران ئاگیران پێشان ده‌دری نه‌مه‌ له‌کاتی مردن.

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾.

وه‌ له‌و رۆژه‌ی قیامه‌ت به‌رپاده‌بی ده‌ستور له‌ خوداوه‌ ده‌دریت که ال فیرعه‌ون بخزینه‌ ناخۆشترین عه‌زاب.

فه‌رقی قیامه‌ت و ناو‌قه‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ قیامه‌ت به‌ (اشد عذاب) ناو ده‌با.

وه له سورتهی نوح ثایه تی ۲۵ به یانده کات که له له حزه ی مردنیانه وه ده خرتنه ناو ناگر تا قیامه ت.

﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَذِلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾.

له باره ی قهومی نوح که خنکینران به کسه ر بۆ ناو ناگر غه یری خودا یاریده ده رانیان ده ست نه ده ک وت.

له ناخری سورته ی واقیعه گشتی تر باسی ده کات چ بۆ سابقین چ اصحاب الیمین چ بۆ کافران و نهوانه ی قیامه تیان به درۆ ده زانی دوا ی مردن به کسه ر نعمه ت و عه زاب ده ست پی ده کات.

۸۸ ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿۸۹﴾﴾ (الواقعة: ۸۸-۸۹).

که له پیشدا ده فه رمویت ﴿وَالسَّعِيدُونَ السَّعِيدُونَ ﴿۱۰﴾ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿۱۱﴾﴾.

وه ختیک جولانه وه یه که له ناو جاهله کان ده ست پی ده کات پێشپه وانی نه م دینه بانگه واز ده کن و پێ له خراپه ده گرن. هه ر که مردن به کسه ر ئیسراحت و بۆنی خوشی و به هه شتی نه عیم. دوا یی ده فه رمویت :

﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۱﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۲﴾﴾.

به لام له شوین ریگه ی (سابقین) که (سابقین) ریگه روشن ده که نه وه (اصحاب الیمین) به شوین ریگه ی نهوان ده پۆن.

جا که مردن مه لاتیکه ت سه لامیان پی ده گه یه نن ده لێن براکانتان (اصحاب الیمین) سه لامتان لی ده کن.

دوا یی ده فه رمویت :

﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿١٣﴾ فَنُزِّلْ مِنْ جَمْرِ ﴿١٤﴾ وَنَصْلِهِ جَحِيمٌ ﴿١٥﴾﴾

ئەوانە کەوا کافرن وەختێک دەمن میوانیەکیان بۆ ئامادە کراوە لە ئاوی داغ و گڕ و ئاگرەووە.

لە هیچ حەدیسێک (صحیح مرفوع) یانی نەیسبەت دراوە بە لای پێغەمبەر علیە الصلاة والسلام وە هەتا لە لای صەحابەش (موقوف) لە سەر ئەو نەیه تەلقین بەم شیوەیە ئیستابەت کرابێت.

بەلام جار جارە پێغەمبەر علیە الصلاة والسلام چووەتە سەر قەبرێک و شتیکی فرموووە بۆ ئەوەی ئەوانە ئی لەوین سودی لێ وەرگرن یان دوعای خێری بۆ مردووەکە کردبێت.

ئابەم شیوە روژن بۆوە ئەوەی کەوا مردووە یان دەمریت گۆیی لێ نابێت چ جایی ئەوەی هاواری بۆ بکریت.

جا ئەوەی هاواری بۆ دەکری ئایا دەتوانیت بێت بە هاواری :

خودای گەورە لە سورەتی فاطر ئایەتی ١٣-١٤ دەفرمویت :

﴿وَالَّذِينَ نَادَعُواكَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾

قِطْمِير : ئەو پەلکە تەنکەی خورما

ئەوانە ئیووە هاواریان لێ دەکەن لە غەیری خودا ئەوانە قِطْمیر یان بە دەست نەیه.

دەسلاتیان نەیه بە قەد قِطْمیر نەفع بگەیهنن.

رەنگە کەسانێک بلێن ئەمە خطابە بۆ بێهەکانی موشرکەکان، بەلام قاعیدەیە کە هەیه لە علمی شەری ئەوانە ئی مقدارێک ئاگایان لە علمی شەری بێت دەبێت ئەم

قاعیده یه بزانیّت، سه به ب نزولی ئایه تیک تاییه ت به وه نیه که بِلّیّ تاییه ت به م مه ورده یه و ره بیّ به مه وردی تر نیه . چونکه ئه گه ر وا بیّت قورئان ده با هه ر بۆ ئه و عه سره بوایه و بۆ عه سری تر نه ده بوو.

به ته عیبری علماء :

خصوصیه تی سه به ب تخصیصی ئایه تی نازل بوو ناکات. یانی سه به بی دابه زینی ئایه تیک تاییه تمه ند نیه به س به و سه به به .

لّیره (الذین) ده فهرمویت بۆ (جمعی مذکر) ه هه تا ده بیّ بۆ (جمع مذکر) ی عاقل به کار ببری.

بۆ نمونه / بۆ جه معی پیاو بِلّیّین (الذین قعدو) یان (الذین جائوا) ئه وه بۆ به ته کان قورئان له جینگای تر به م شیوه ته عیبریان لّیده داته وه

- ضمیری مفردی مؤنث - ها

- ضمیری مفردی مؤنث ی منفصل - هی

- ضمیری مفردی مؤنث ی منفصل - هن

﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَّتُوهَا﴾

به لّام لّیره بۆ به (الذین) ته عیبر لّیده کات بۆ ئه وه ی (خاص) تاییه ت نه بیّت به م مه ورده وه.

جا هه ر که سیک له هه ر زه مانیک هاوار بۆ هه ر شتیک بکات غه یری خودا ئه مه ده یگرته وه.

له پێشدا فه رموی : ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ﴾. له رۆژی قیامه ت ئه وانه ی هاوارتان بۆ کردوون ئینکاری ئه م شرکه ده کن.

ههروه‌ها خودای گه‌وره ده‌فه‌رموئیتت:

پێغه‌مبه‌ران علیهم‌السلام و پیاوچا‌کان خودای گه‌وره محاسه‌به‌یان ده‌کات:
ئه‌ری ئیوه بوون به‌نده‌کانی منتان گوم‌پا کرد یان خۆیان گوم‌پا بوون هاواریان له‌به‌ر
ئیه ده‌کرد.

پێغه‌مبه‌ران علیهم‌السلام و پیاوچا‌کانیش ته‌برئه‌ی خۆیان ده‌که‌ن که ئیمه
نه‌بووین، به‌لکو خۆیان ئه‌م کاره‌یان کردووه ئیمه ئاگادار نین.

په‌نگ به‌ حدودی (٥٠٠) ئایه‌ت له‌ قورئان هاوار کردن له‌ غه‌یری خودا به‌ شرک
داده‌نیت، ئه‌و ئایه‌تانه‌ی دوعا و موشته‌قاتی دوعای تێدایه‌ وه‌ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی باسی
ئه‌وه ده‌کات که غه‌یری خودا (جلیبی نفع) و دفعی ضرر) پێدانی چاکه و خۆشی و
لادانی خراپه و ناخۆشی به‌ده‌ستی نیه‌.

(که س غهیری خودا غهیب ده زانیت غهیری نه وانهی هاواریان لی)

ده کریت وهك پیغه مبه ران علیهم السلام و پیاوچاكان؟)

مه سته لهی زانینی غهیب ره بتی به ئینسان بوون و ئینسان نه بوونه وه ههیه.

نه گهر ئینسان هه رچی غهیه بیزانیبا مانای نه وهیه ئینسان نه بوو چونکه

ئینسان به دوو شت ئینسانه

۱- علم ۲- اراده.

۱- علم هه وڵدان بۆ زانین.

۲- اراده هه لێژاردنی ڕیگه.

ئینسان به وه ئینسانه که نه زانیت له حزهیهك دواي ئیستا چی ده بی چونکه

نه گهر زانی عومری چهنده وه زانی سبه و سالی تر چی ده بیت، که وا بوو نه مه

ئینسان نیه، چونکه ئیرادهی نیه. که وابوو بۆچی خۆی ماندوو بکات.

به لām خودای گهره ئینسانی بۆ نه وه دروست کردوو که نه زانیت له حزهیهك

دواي خۆی چی روو ده دات وه (علم و ئیرادهی) پێداوه بۆ نه وهی ده رکی شته کان

بکات.

بۆ نه وهی ئیرادهی هه بیت وه ختیك شتیك نه نجام ده دات له و زه مینه دوو دانه

احتمالی ۵۰٪ مه تره ح ده بیت.

نه مه له چاره ی نووسراوه نوێژ ده کات ئیتر نوێژ ده کات نه مه له چاره ی

نووسراوه نوێژ ناکات ئیتر نوێژ ناکات، نه مه له چاره ی نووسراوه (قتل) ده کات

نه مه ش نووسراوه نایکات.

لەم زەمىنەدا دەبىت (ابتلاء) ئىمتىحان ھەيىت ۋە ئىلمى بەكار بېتى بۇ ئىش ۋە كامىيان باش ۋە بە ارادە باش كەيان ھەلبىزىرى بۇ ئىش ۋە ئىرادە پارىزىراو بىت، دەبىت لە لە ھەزەى دۋاى خۇى ھىچ نەزائىت.

ھەلبەت ھەمۇ شىتەك خوداى گەرە موقەدەرى كىرۋە ھەتتا ئىوانەى ئىنسان بە (ارادە) ى خۇى ئىنجامى دەدات.

ئەمە بە ھانە نى، چۈنكە كەسىك بلى قەتلم كىر ئىش ۋە بۇم رۇشن بۇرە قەتلكە موقەدەر بۈۋە لەلەين خوداۋە ئەمە كەى بە ھانەى.

لېزە خوداى گەرە رىگەى چاكە ۋ خراپەى بۇ رۇشن كىرۋە ۋ ئىرادەى پىدەى بۇ ئىش ۋە بىزانى دۋاى ئىش ۋە بە ارادەى خۇت ھەلبىزىرى.

بە كابرەى قاتل دەلەت دەستى خىستىۋە سەر ماشەى تەنگە كە لېزەدا ۵۰٪ ئىختىمالى كۈشتى بۈۋە ۵۰٪ ئىختىمالى نەكۈشتى بۈۋە بەلام تۇ كۈشتەكەت ھەلبىزارد.

ۋە تۇ لە تەشرىع لېت داۋا كىرۋە كە خراپەنەكەى كۈشتى نەكەى لەسەر ئىش ۋە ھەسەبەت دەكەرىت كە خراپەت ھەلبىزاردۋە. ۋە تۇ پىش ھەر كارىك خوداى گەرە ئىلمى پى دۋاى بۇ ئىش ۋە بىزانى ۋە ئىرادەى پى دۋاى بۇ ئىش ۋە ھەلى بىسەنگىنى كامىيان باش كامىيان خراپە.

يەكەك دەپەۋىت يەكەك بىكۈرىت تەنگەكەى لەسەر رادەكەرىت بەلام لە ۋ كاتە تەنگەكەى كار ناكات يان بە ھەر ھۆپەك كابرە نەجاتى دەبىت، ئەمە لە قىامەت قاتلە بەلام لەدۇنيا قاتل نى.

ۋەك ئىش ۋە دۈۋە دىسەى دەفەرۋىت

(دۈۋە مۇسۇلمان شىرىيان لە يەك ھەلگىشا يەكەكىيان يەكەكىيانى كۈشت)

(قاتل ومقتول فى النار) ھ

بکۆز و کۆژداو بۆ له ئاگردان.

پرسپاریان کرد ئه ی پێغه مبه ری خودا علیه الصلاة والسلام ئه وه ی کۆژداوه
بۆچی؟ گوتی ئه ویش ته مای کوشتنی هه بوو، به لام ئه وی دی ده ست پێشخه ری
کردوه.

مانای هه رچی شته لای خودا جێگیره نه فی ئه وه ناکات که ئینسان (مختار)
بێت.

یانی خودای گه وره به عزتک له کاره کانی له رێگه ی موسه خه ر ئه نجام ده دات،
وه ک ئاگری موسه خه ر کردوه بۆ ئیمه که گه رمی بیه خشیت.
وه به عزتک له کاره کانی له رێگه ی نه سبابی ئیختیار و هه لێژاردن و ئیراده
ئه نجام ده دات.

هه رچی کارێک ئینسان ده یكات خودا نوسیویتی، به لام به ئیراده ی خۆی
ده یكات.

جا لێره دا گشت ئینسانه کاتن به پێغه مبه ران و علیهم السلام و پیاوچاکان هه یچ
شتێک له غه یبیان نه زانیوه. (ته نیا پێغه مبه ران علیهم السلام ئه وه ی خودای گه وره
به شێوه ی وه حیی پێی گوتوون)

به لام مه حدوده یه ک غه یب بزانی ئه ویش به هۆی قورئانه وه. وه ک به هه شت و
دۆزه خ و ئاوی که و سه ر و ئیتر ئه وه ی له قورئان به یان کراوه.

خودای گه وره له سوره تی (نمل) ئایه تی ٦٥ به پێغه مبه ر علیه الصلاة والسلام
ده فه رمویت: بلی هه رچی شته له ئاسمان و زه وی له مه لائیکه ت و پێغه مبه ران و
علیهم السلام پیاوچاکان و جن هه یچ له غه یب نازانن له غه یری خودا وه ته نیا غه یبێک
نازانن که په یوه ندی به خۆیان بێت، به لکو شعوریان نیه که که ی زیندوو
ده کړینه وه.

شعور گوتمان بۆ دهركى مه سائىلى نۆز بارىك ده قىق و ورد.
 له قاعیده گشتیه ته نها يه ك (استثناء) جيا كه ره وه يه ك كراوه بۆ ئينسان له
 ئاخىرى سوره تى جن.

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ ٢٦ ﴿إِلَّا مَنِ ارْضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ ٢٧ ﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَتْلَعُوا رِسَالَتِي رَبِّهِمْ﴾ (الجن:
 ٢٦-٢٨).

يُظْهِرُ له (ظهر) وه هاتوه، واته: پشت تاييه ته سه ر غيب.
 ظهر ده رى ناخات.

خودا زانای غه يبه هيج كه سيك غه يری خودا نه له پتغه مبه ران و عليهم السلام نه
 له پياوچاكان و نه مه لائىكه ت و نه جن ئاگای له غه يی خۆی نيه مه گه ر كه سيك
 پێی بزانیت ئه ویش كه خۆی پێی خۆش بێت وه كو (رسول) ره سول كى يه ؟
 مه لائىكه ته هه روه كو له سوره تى (تكوير) ده فه رمویت: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ ١٩
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ ٢٠ ﴿

خودای گه وره خۆی غه يی پێده دات ئه ویش بۆ ئه وه ی غه يبه كه بپارێزیت.
 هه روه ها له سوره تى (فاطر) ده فه رمویت: خودای گه وره له مه لائىكه ت ره سولی
 بۆ قه رار داوێن رینگا پاك ده كه نه وه ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾.

روح : وحى - زيان - قورئان
 هه روه ها مه لائىكه تى له گه ل بۆ ئه وه ی رینگا پاك بکه نه وه له کاتى دابه زینى

وه حى

﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَتْلَعُوا رِسَالَتِي رَبِّهِمْ﴾.

لیره تاییهت ده بیټ ﴿رَسَلَتْ رَحْمَهُمْ﴾ به عنی شتیك كه ئینسان ده بیټ بیزانیت له غهیب، نه ویش ته نها نه و غهیبانهی (قورئان - زیور - تورات - انجیل) به یانی ده گن.

غهیری نه وانه هیچ كهس هیچ شتیكي تر نازانیت له غهیب.

كه واته : پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام هیچ شتیكي له غهیب نه زانیوه ته نها نه وهی له قورئان بوی به یان كراوه وه به عزیزی تریش له ریگهی تروه وه خودای گه وره بوی روون كردوته وه و به یانی كردوه .

بۆ نمونه / خودای گه وره له قورئان باسی نزیک بوونه وهی قیامت ده كات، به لام پیغه مبه ر باسی نیشانه كاتنی قیامت ده كات.

ئایا پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام نه نیشانه نهی باسی كردوه ته نیا له غهیب بۆخوی زانیویتی؟ نه خیر نه مهش خودای گه وره به شیوهیه کی دی بوی به یان كردوه .

بۆ نمونه / كاتیک موشركه كان پرسیارى (ذي القرنين) یان له پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام كرد، نه ویش فهرموی: سبهی وه لامتان ده ده مه وه .

نه گه ر غهیبی بزانیبا هر نه وه دم وه لامی ده دانه وه، به لام چاوه پتی وه حی خودای گه وره ی كرد تا جوابیان بداته وه .

هه ووه كو خودای گه وره ده فهرمویتت :

﴿قُلْ لَا أَمْرٌ لِّنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ (اعراف ۱۸۸).

نهی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام پتیا بلی من هه تا هیچم ده ربارهی خۆم به ده ست نهی له چا كه وه له خراپه جگه له وهی خودا ویستی له سه ره .

﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾.

نه گهر من غېم بزانېا نه وا ده ست پېشخه رېم ده کرد له خېرداو هېچ زيانېک
توشم نه ده بو.

﴿إِنَّا لَا نَذِيرٌ وَلَئِنَّا لَاقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ﴾.

من ته نها ئاگادار که ره وه و موژده دهرم نه وېش بو که سانېک ئيمان دېنن.
که و ابو خه به رې غېبې که پېغه مېر عليه الصلاة والسلام باسې کردووه
به شېکې له قورئان بوې به بيان کړاوه وه به شېکې ترېشې له رېگې تره وه خودای
که وره بوې به بيان کردووه.. غه یرې بو مان هېچې له غېب نه زانېوه.
وه له سره ئم نه ساسه هاوار کردن له غه یرې خودا که غېب نازانن وه غه بېش
نه پېغه مېر ان عليهم السلام نه مه لائیکه ت و نه پیاو چاک نازانن.
له نه نتیجه ئاگایان له وه نه که که سېک هاواریان له بهر ده کات وه ک نایه تی (۵)
ی سوره تی احقاف باس مان کرد.

لېره به عزتک ناخری سوره تی لوقمان ده که نه به ده لیل ده لېن (۵) شت له غېب
ته نها خودا ده یزانی به لام باقی ئم (۵) شته ده کرېت خه لکېک بېزانن.. که له
نایه ته که تېناگان و (اشتباه) ده که ن.

خودای که وره ده فېرمو یتت

یه که م ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾.

عنده : (حصر) به شېوه ی (منحصر) باس ده کات که ته نیا خودایه زانستی
روژې دوا یې لایه هېچ که س نازانېت، ئمه یه که م.

دووم : ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾.

(غېث) یانی (غوٹ) واتا فېریاد رهس - به هانا که یشتن واتا که سېک خراپه و
ناخو شې لادا و چاکه و خو شې بېه خو شې واتا غه یرې خودا هېچ که س (غوٹ) نه .

ينزل الغيث : باران به هانايان ديت له نه بوونی ئاور و شکانی رزگاریان ده کات (
 نه مه خودا ده بیارینی)

جا لیتره که ده فەرمویت ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ .
 نافەرموی (یەلم و قت نزول الغيث).

له نه تیجه ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ عه مه له علم نیه باسی علم ناکات.
 چونکه به پتی زانستی سه رده م که زۆر جار ده زانن کاتی باران بارین (نه مه ش
 خودا رتی پی داوه چونکه له ریگی زانسته نه ک بلیت غیب ده زانم)
 جا لیتره به کیک له (ه) شته کهوت، که ده لێن ته نه ئه م (ه) شته خودا
 ده یزانیته .

سینیه م : ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ده زانی ئه وهی له ناو ره حم دایه چی به
 لیتره ش نه یه فرمووه (لا یعلم ما فی الارحام الا هو) چونکه لیتره ش باسی علم ده کات
 باسی غیب ناکات. وه یان حصری نه کردووه بلی (عنده ما فی الارحام) نه گه ر
 حه صری کردبا هیچ که سیک نه یه ده زانی چی له ناو ره حم دایه . به لام ریگی پێداوه .
 به وهی پیشکه وتنی زانست ئیستا به وهی سۆنار ده زانین چی له ناو ره حم دایه
 کوپه یان کچه (نه مه ش حه رام نیه چونکه به وهی زانستی ئه م کاره ده کریت نه ک
 به وهی ئه وهی بلی غیب ده زانم)

جا لیتره دوویان له م ه شته کهوت که ده لێن به س ئه م (ه) شته غه ییه .
 چواره م و پینجه م ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
 تَمُوتُ﴾ .

وه هیچ که سیک نازانی به یانی چی لیدی و هیچ که س نازانی له چ زه وهیه ک
 ده مریت .

ئەم دوو (خاص) ھى خوايە

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بەراستی خودا زانا و خەبەر دارە بە ھەموو شتێک.

کە وابوو لەو (۵) شتەى ئەوان باسیان کرد (۲) غەیب بوون (۲) یان غەیب نەبوون. لەمانیش ھیچ دەلیلێک ھیچ نیشانەى یەکیان نیە کە ھیچ کەسێک غەیب بزانێت.

کەوا بوو لە نەتیجەى کۆتایی بە قەرارى قەتعی ھیچ کەس غەیب نازانی.

حەدیسێک رىوایەت کراوە بەم عىبارەتە

(مفتاح الغیب خمسة)

کە دەلالت بنچینه کاتنى غەیب (۵) شتن

ھەتا بەلای ھەندێک واتى دەگەن ئەم حەدیسە (صحیح) ھە جواب دەدرێتنەو

لەو ئىشتىباھەى کردویانە کە علمى غەیبیان لەم (۵) شتە (منحص) کردووە.

لەلای عولەماى (اصولى فقه) مەشھورە کە عەدەد تىگەىشتنى مخالفە نىە.

بۆ نمونە / یەكێك دەلالت لەم ماله چوار نەفەر ھەن شەرت نىە چوار نەفەر بن

لەوانەى ئەو وای پى چاك بىت بلت (۴) چوار نەفەر ھەن وەك ئەو نىە حصرى

بكات.

بلتى لەو ماله چوار نەفەر زیاترى نىە.

وہ قاعیدەىك ھەبە بۆ ھىانی تىگەىشتنى گشتى بۆ ئەوہ باش جىگىرىن لە

زھندا.

بەرزترىن کەس ئەوہى تىگەىشتنە گشتى بەکە (مفھوم کلى) بەسەریان باس

دەکریت جا دواىى تەعمىمى بدات بەسەر کەسانێک کە ئەم تىگەىشتنە گشتى

(مفھوم کلى) دەیانگریتەوہ.

بۆ نمونه / له تهفسیری ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ رپوایهت کراوه که
(مغضوب) جوله که ن
وه (ضالین) دیانن.

له حالیک له سائری قورئان هیچ نیشانه یه که ده رناکه ویت که (مغضوب) ته نه
جوله که بن وه (ضالین) ته نه دیان بن وه گومراهی هه تا سیفه تیکه بۆ ئه وانه ی
(مغضوب علیهم) ن باشر سابت ده بیت.

به لām بۆچی له (حدیث) ئاوا به یان کراوه که (مغضوب) جوله که ن وه (ضالین)
دیانن. بۆ ئه وه ی تیکه یشتنی گشتی بدات که ئه گه که سائیک وه که جوله که و دیان
بکات ئه واه وکو ئه وان (ضال) و (مغضوب) ن.

جا له قورئان نایه ته یه که یه که ئه وانه ی (مغضوب) و (ضال) ن ناویان بیتیت،
به لگو دیت دیارترینیان هه لده بژیری ناوی دینی وه که ئه وه ی وه که ئه واه بیت، ئاوا
ئویش ئاوایه، وه که ئه وه ی وه که جوله که بیت (مغضوب) ه ئه وه ی وه که دیان بیت
(ضال) ه.

بۆ نمونه / له قورئان باسی فیرعه ون ده کات کاتیک باسی طاغوت ده کات خو
طاغوتی تر زۆن، به لām بارزیان هه لده بژیری ده کری به نمونه.

وه ههروه ها خودای گه وره کاتیک باسی به سه رهاتی پیغه مه ران علیهم السلام
ده کات به (انباء الغیب) ناو براوه وه زۆریش ته ئکید کراوه که غهیری ریگه ی وه حی
ئیمکانی په یاکردنی بۆمان نه بووه.

وه ههروه ها دوا ی یه کیک له و (قصص) انه ده فره مویت ﴿ذَٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ
الْغَيْبِ﴾.

وه ئه مه له هیچ کام له م (ه) شته نیه.

بۆ نمونه / له سوره تي قصص دهرباره ي موسى عليه السلام دهفه رموئيت: تۆ
له مهدين جيگير نه بووي تۆ له جانبي غهريي طور نه بووي.

بۆ نمونه / دهرباره ي (مريهم) دهفه رموئيت: تۆ له وي نه بووي کاتي قورعه که يان
کرد کام له مانه دهبيت به که فيلي (مريم).

به يان دهکات نه گهر هۆي گوزه شته نه قله که ي دابراو بوو دهستي به دهستي
دهم به دم نه گهيشته دهستي گوئگر، به لکو له دواي دابرايتک به شيوه ي ناديار
دهرهيترا بوو دووباره باسکراوه نه مه شتيکي غهيبه، ته نها که سيک عالم به غهيب
بيت ده توانيت نه مه باس بکات.

ته نيا به شيوه ي (رسال) هت بۆ پيغه مبه ران عليهم السلام.
نه مهش جواب به لاي نه وانه وه که دهديسه که به (صحيح) دهزانن له هيچ
کاميان دهليلک نيه که غهيب جگه له م (ه) شته بن.

بزانين غهيب چيه ؟

مصدر غيب : غاب - يغيب په نها بوون ، وهك خۆر ئاوا دهبيت په نهان دهبيت
وهك (غابة الشمس)

نه مجاره وشه ي (غيب) که مصدره به کار براوه به مهعناي (اسم فاعل) يه عني
شتيک که غائب بيت يه عني (مغيب عنه) يه کيشي مه يه که شته که له (غائب) بووه
نه وه چي يه که نه وشته ي لي غائب دهبي.

بۆ نمونه / مه لانيکه يه ک به نيسبه تي به شهر غهيبه له به عزیک لاوه نيته علمي
پي په يا دهکين غهيب بووني شتيک له شته کان ماناي نه وه نيه که به ته ووي له
مروقه په نهان بووه.

نينسان بۆ به دهست هيتاني علم سي ريگه ي هه يه :

١- سمع (گوئي) ٢- بصر (چاو) ٣- قلب (دل)

۱-سم : كاری ئووه به كه شتېك خۆی ناتوانی كهسپی بكات، ئه بی له كهسپكى ترهوه گوئی لی بیت، بۆ ئووهی تیی بگات.

۲-بصر (چاو) : ئه مه ته ماشای ئه م دونیا به دهكات، كه چى ده توانیت به چاو بیان بینیت، زانیاریه كه له باره یانه وه وهرده گریت.

۳-قلب (دل) : دواى ئه وه (استدلال) به و زانیاریانه دهكات كه به چاو وه ریاى گرووه، بۆ (عالم ماوراء شهاده) بۆ ئووهی به چاو نابینرئ.

(استدلال) له پێشدا باسماى كرد مانای چى به

وهختىك شتېك له چوارچێوهی بینینى چاودا نه بوو پێى ده لێن ئه مه (غیب) ه ئه گه له چوارچێوهی بینینى چاودا بوو پێى ده لێن (شهاده) واتا ئه وهی به چاو ده بینرئ.

بۆمان به نسه تهى به شه ر و نمونه ی به شه ر (غیب) ه وه بۆ خودا (غیب) و شهاده) مه تره ح نیه.

كه ده فهرمویت :

عالم الغیب والشهاده) یانى ئه وه به نسه ته ی ئیوه وه غه یبه .

غه یب ده بیته دوو به ش:

۱-غیب مطلق.

۲-غیب نسبی.

۱- غیب مطلق: عباره ته له شتېك زاته ن ئمکانى زانیارى له وانه له ریگه ی چاوه وه بۆ ئینسان نیه. یانى بۆمان له ریگه ی چاوه وه نابیندریتن.

هر مه وجودىك به نسه ته چاوى ئینسان له وانه نه بوو كه رهنگىكى پێى ببینرئ دياره ئیتر توانای چاو ناتوانی له سه ری كار بكات. وهك مه لائیکهت و جن.

په یوه ندی به كات و شوین نیه.(زمان و مكان)

بۆ نمونه / ئەمۇ مەلانىكە تىك لىڭرە نىيە بەيانى دىتتە ئىترە ھىچ فەرق ناكات لە
 ھەر كام لەم حالە تانە ئىنسان بەم شتە لە رىڭەى چاۋدەۋە نازانى، تەنھا رىڭەى
 ئەۋەيە كە لە ھەندىك لە غەيبىياتە كە زانىارى چاۋ بكانە استدلال بۆ زانىارى بۇمان
 لە بەعزىك لاۋە ۋە لە بەعزىكىش لەم زانىارى غەيبىيانە لە رىڭەى گوى ۋە زانىارى
 ۋە رىڭى.

۲- غەيب نەسبى : بەعنى شوپىن ۋە زەمان (زمان ومكان) دەبنە پەردە لە بەينى
 ئەوان ۋە ئىنسان كە ئەگەر ئەۋ پەردەيە لا بىرى شتە كە لە رىڭەى چاۋ و گوى
 ئەكرىت زانىارى لە بارەيەۋە ۋە رىڭى.

بۆ نمونه / ئەۋ رووداۋەى پەيۋەندى بە نوح عليه السلام ۋە قەۋمەكەى بەلام
 قورئان ناۋى دەنى غەيب لە حالىكدا رووداۋىك رووداۋە خەلكىك حازر بوون تواناى
 چاۋيان ھەبۋە يانى رووداۋەكەيان بىنيۋە، بەلام چونكە زەمان گوزەراۋە ھەۋالى
 مەۋاتى ئەم سەر گوزەشتە داپراۋە، بەلام ئىستا باس دەكرىت لەبەر ئەۋە پىتى
 دەللىن غەيب.

ھەروا بۆ ئايندە نازانى بەيانى چ دەبينى چى گوى لى دەبى.

﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ ئەمە لە روۋى زەمان

بەلام لە روۋى شوپىنەۋە (مكان) بەعزىك رووداۋە ھەن كە ئەگەر ئىنسان لايان
 بىت بە ۋەسىلەى بە ھۆى (بصر) چاۋ زانستى پى پەيا دەكات، بەلام لەبەر سنوردار
 بوۋنى ئىنسان رىڭى شوپىن دەبن.

بۆ نمونه / لە مەۋرى ئەسرارى بەينى ئن و مىرد لە ئايەتى ۲۴ سۈرەتى نساء
 ۋەشى غەيب بەكار دىت.

دەفەرموئەت ژنانى شايستە ئەوانەن (قانتات) بىن يەك دوو (حافظات للغيب) بىن
يانى ئەسرار و شتەك كە لە بەينى خۆى و شوەكانيان كەس نايزانى ئەوان
دەپپارزىن دەرى نابىن.

دەى بۆ ئەم ژن و شوو هېچ شتەكى غەيب نە، بەلام بۆ كەسانىكى تر حاجزى
شوئەن (مكان) بوو هۆى بوونى، بەلام نە بە غەيب.

جا ئەو دەى غەيبى (مطلق) كارى بە شوئەن و كات نە هەميشە ئىنسان لە
رەگەى چاوهو ناتوانەت دەركيان بگات.

مەگەر يان لە رەگەى گۆى وە زانيارىيەك لە بارەيانەو وەرگەرت يان ئايەتەكى
بە چاوبەينى بۆ دەركى بەشتەك لەم شتەنە.

ئەوانەى غەيبى نەسبىن ئەكەرت وەختەك رەگەر شوئەنەكە (مانع مكان) يان
رەگەر كاتەكە (مانع زمان) نەمان ئىنسان پەتيان بگات لە رەگەى ترەو دەكرى
(شەبەى عەلم) بەوانە بزائەت.

(شەبە عەلم : مەسئەلەى (مكاشفات) لەناو ئەهلى تەرىقەت دا هەرودەها
نزىكى ئەمە لە ناو ئەهلى (ريازەت) دا وە لە ئايىنە غەيرە ئىسلامى يەكان
مەسئەلەى (هەپنوتەيزم) ى زەمان شتەنى تەرىش لەم قەبىلە هەرودەها شتەك
لە ئايىندە پەتەى بگات.)

بۆمان (زاھىر) لە سەرودە خەلك و دەزانن عەلم بە غەيبان هەيە چونكە ئەوان
وا نیشان دەدەن.

بۆ نمونە / لە (هەپنوتەيزم) كاىرايەك دەكرەتە خەو دەچەت لە شارىكى تر
زانيارىەك دىنى يان دەنەردى بۆ ئايىندە زانيارىەك دىنى يان بو رابردو دەنەردى

ههروهه له ئههلی تهریقته ئهوان به ناوینکی تر دهیلین (مکاشفه)

ههتیک شت له غهییی نسیبان دیاره دهرك کردوه.

گرنگترین شت ئهکرێ مهلاحهزه بکریته لهمانه له ههچ کامیان (علم) زانست نین زانستی به معنای ۱۰۰٪ زانستی ئینسانه.

ئه مه په یوهندی به رۆحه جا رۆح عاله میکی زۆر گهروهیه یه کیک به تهواوی له حهقیقهتی دین نه زانی له م روهوه معامله بکات تووشی زۆر کیشه دهیته.

وه هه ئه م مهسهله ی ههینۆتیزمه ههچ په یوهندی به دین نه. ئه م کهسانه ی کاریان به مکاشفه بووه له حالیکدا له بهر ئه وه قوهتی رۆحی خویان (متمرکن) کردوه له سه ر شتیک، له بهر ئه وه تهواو غهرق بوون له م عاله مه گومانیک کهوتۆته دلایان (اطمنان)یان پێ په یا کردوه له بهر گوێ نه دانیان به راستی دین ئهوان (قاطعا) به یانیان کردوه.

جا ئینکاری ئه وه ناکریته کهسانیک له ئههلی تهقوا خهفای رۆحیان بگاته سنوریک جار جار شتیک بکهویته دلایان له شیوه ی (الهام)، به لام ئه م شته به شیوه ی گومانه چونکه ئیمه عهقیده مان وایه که ههچ کهس غهیب نازانیت غهیری خودا، به لام ئه و کهسه حهقی ئه وه ی نه شتیک دیته ناو دلایان خه ته ره یه ک دیته دلایان په کسه ر به یانی بکات. چونکه ئه م خه ته ره یه له دلی زۆر کهس مهیه.

بۆ نمونه / له کهسانی ساده جار وایه یه کیک دانیشته بیری خزمیکی دهکات له ناکاو خزمه که ی دیته ژوره وه. یان له پێگا ده پوات له دلایا ده لیت بریا ئیستا فلان له گه ل بوایه له ناکاو فلان له بهرامبه ری په یا ده بیته ئه مه شتیککی ساده یه.

بۆمان خاتراتیکن به شیوه ی (شعاع) ی (نوری) له به یینیان دیت (تماس) یک پیکدادانیک له به یینی دلی یه کیکه وه به دلی یه کیککی تر روو ده دات.

زیاتر ئو كەسانەى لە پلەى بەرزى تەقوان خۆشەويستى دونىايان لە دلدانىيە
زیاتر شتى وا دیت بە دلداندا، بەلام ئەم خەتەرەتە يەقین نین، ئەمە لە رووى راستى
شتەكەو.

بەلام ئىعتىبارى لای خودا و لە شەرىعەتدا ئاوا شتىك تەنیا بە شىئوہى
دلخۆشكەر دروستە لە لای خودا.

۱- يانى ھەر ئەوئەندە ئو كەسە بلیت رەنگە ئاوا بیت دلخۆشكەر بیت.

۲- ھېچ حوكمىك لەسەرى نادریتت، بۆ نمونە بلیتى شتىك حەرام دەكات یان
حەلال دەكات.

ھەروەھا لە ھەوردی خەون حەدىس ھەيە ناوی ناوہ (مبشرە) (رؤيا) خەون
مۆژدە دەرە دلخۆش كەرە يانى ئىنسان لە رىگەى خەوہ وە (تەماس) دەكات لەگەڵ
كەسێك یان لەگەڵ مردوو تەنھا حەقى ئەوہیە دلى خوشبكات، حوكم دەر نین،
ئەویش لە سنورىك نەگاتە (جزم) و (قطع) دان بە ئەم شتە فەقەت گومانىك
دروست بكات.

ئەمەش جوابىك بۆ ئەوانەى دەلێن ئەھلى تەسەوف لە رىگەى (مكاشف) ھوہ
شت دەرزان ئەمە زانین نیه.

بەم شىئوہیە رۆشن بۆوہ كە شتىك تەنیا ئىنسان زانستى غەیبى پى پەيا بكات
۱۰۰٪ ئەویش (رسالات) ھ واتا (قورئان)

قورئان باسى پرێك شتى غەیب دەكات يەقىنمان ھەيە كە بۆمان ھەن بەلام بە
چاوايان بىنین.

بەلام لێرە جياوازی لە بەینى كەسەكان ھەيە بە پى تىگەيشتنى (فہم) بۆ ئەم
(رسالة).

خودای گه وره له سوره تی فرقان ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾.

ئهی نه وانهی که باوه پتان هیناوه نه گهر ئیوه له خوا بترسو ته قوای خوا بکه ن
نهوا شنیکی واتان پی ده دات که جیاوازی له نیتوان راست و چه وتدا بکه ن.
ئهمه له باره ی غه یب (منحصس) بوونی بو خدا که ته نیاو ته نیا خدا غه یب
ده زانیت، بیجگه له وه ی خدا خوی به یانی کردووه له ریگهی (رسالات).

شَفَاعَت

شه فاعهت چ له دونيا چ له ناخرهت (قيامهت)

له چه ند ريگه وه باسي شه فاعهت ده كه ين.

۱- ماناي شه فاعهت.

۲- به كار هيناني وشه ي شه فاعهت له ناو خه لكيدا.

۳- نه في كردني شه فاعهت به (مطلق) ي.

۴- شه فاعهت له غه يري خودا نه في به.

۵- ته وزيعاتيك ثايا له قيامهت ريگا دراوه به كه س شه فاعهت بكات.

۱- شفاعهت - شفيع شتيك بدرت به پال شتيك.

ياني دراني كه سيك به پال كه سيكي تر بو ته نيدى نو كه سه.

بو نمونه / له ثايه تي ۸۵ ي سوره تي نساوا وشه ي شه فاعهت به كار هاتوه بو

يارمه تيدان له به يني خه لكى.

﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ

كِفْلٌ مِنْهَا﴾

ياني هه ره كه س هاوكاري كه سيكي تر بكات له كاري خير پشتي بگريت نه ويش

به شيك له نه جري نه م كاره ي بو ده نو سري وه هه ره كه سيك پشتي كه سيك بگري له

كاري خراب نه ويش به شيكي ته واوي هه به له پاداشتي نه م كاره.

له م ثايه ته وشه ي شه فاعهت هه م به شيوه ي مصدر هاتوه (شفاعه) وه هه م به

شيوه ي مضارع هاتوه (يشفع) نه مه بو ماناي وشه ي شه فاعهت له لوغهت كه

گوتمان ياني كه سيك پشتي كه سيك بگريت له هه ره كاريك.

جا ئەم شەفاعەتە لەم روووه پەيوەندی ھەبە بە عەقیدە، یانی ئەوانەى دەیانەوئى شەفیع قەرار بدەن بۆ خۆیان ھەم لە دنیا قەرار بدەن ھەم لە ئاخەرت ناویردنی ئەم کارەش بە شەرك لە قورئان لە قەلەم دراوه.

چ کەسێک لە دنیا شەفیع بۆ خۆى قەرار بدات بەو جۆرەى قورئان روونی کردۆتەو ھە چ لە قیامەت بۆ خۆى قەرار بدا ھەردوو شێوەکەى قورئان مەحکومی کردووه و بە شەرك دایناوه. بەوجۆرە مەعنا لوغەویەى وشەى شەفاعەت بۆ ئەوێ ئینسان یەکیکی تر بکات بە تەکا کارى. لە لایەکی تریشەو ھە کە خودا بۆ ئیرادەى ئەم جیھانە سونەت و یاسایەکی داناوه حاکمى کردووه کە تەواوێ مەخلوقات بە کافر و موسولمان گشتى دەیانگرتتەو. لێرە (استثناء) لە ھێچ کەسێک نە.

بۆ نمونە / بەشێک لە مەوجودات بە ئاگر دەسووتێن چ موسولمان چ کافر بە جیا کردنەو ھەڵە تێکى تاییبەت ھەک لە زەمینەى نەجاتى (ابراھیم) (علیہ السلام) جا سونەن و یاساکانى بە (استثناء) بۆ شتێک. سەرەو ھە حاکم) ھ.

لێرە ھە ھێچ شتێک غەیری خودا ناتوانێت شتێک یا کەسێک (استثناء) بکات. بۆ نمونە / لە کاتى ئاگر ئینسان دەبێ خۆى لە ئاگر بپاریزێ ئەگینا دەسووتێ. ھە کەسێک باوھەری وایێت بە بەکار ھێنانى فلان شت ئاگر ناتوانێ بیسووتێنێ ئەمە شەفیعی بۆخۆى بەکار ھێناوه.

بۆ نمونە / سونەتى خودا وایە ھەر قەومێک لە مەسەلەى تەوحید لایان دایێت ئاگادار کرانەو ھەم کارەو موزدەیان درایی ئەگەر بێتە سەر رێى راست وە (اقامە حجە) کران وازیان نەھێنا، ئیتەر تووشى ھیلاکەت و لەبەین چوون دەبن، لێرە ھە کەسانێک باوھەریان وایێت سونەت و یاساکانى خودا لەبەر خاترى کەسانێک دەگۆردیتن، ئەو لە قورئاندا ئەم عەقیدەى مەحکوم کراو ھە رەت کراو ھە بە شەرك دانراو ھ.

یانی له مه وردی قیامت سونهت و یاسای خودا وایه که که سێک له دونیا کار و کرده وهی چاکی کردبێ ئیماندار بێت وه نه گهر گوناخیکی کردبیت تۆبهی له سه ر کردبیت نه مه ده چیت به هه شت. وه هه ر که سێک له کوهر و خراپه ژيانی دونیای گوزه ران دبیت ده چیته دۆزه خ.

له قورئاندا ئاوا به یان کراوه وه نه مه ش یاسایه کی نه گۆره، خوداش نه م گهردوونهی له سه ر بنچینهی رێسا و یاسا دروست کردوه هه په مه کی نه.

نه گه ر که سێک باوه پری وا بێت که که سێک هه یه لای خودا نازی ده پواو پشتوانی رزگاری ده کات، نه مه تووشی لادانی عه قیدهی گه و ره بووه شتی که قورئان له چه ند جێگه به شیوهی جیاواز (عبارات مختلف) ره تی کردۆته وه، ئاوا عه قیده به کی به شیرکی گه و ره داناوه (شرك الاکبر) که به شتی که له شرک له (امری تسخیری)

۱- که به خشندهی ئامادهیی به شته کان ته نها خودایه وه هه ر که سێک باوه پری وابیت که هۆیه ک ته ئسیرێک له غهیری خودا وه نه دریت به شتی که له مه خلوقات نه مه تووشی شرکی گه و ره بووه.

۲- له دای ئه وهی مه خلوقات تاییه ته ندی و ئامادهیی جیا که ره وه یان پی به خشره که وتوونه ته جولانه وه هه ماهه نگ بوون له به ینی یه کتر، هه ر که سێک باوه پری وابیت که که سێک غهیری خودا به شیوهیه ک به شداری ده کات وه له رووی ئه وه بێت که له لای خودا نازی ده پوات، ئه وه تووشی شرکی گه و ره بووه (شرك الاکبر).

له بهر نه م جۆره له شرک به درێتژیایی تاریخ بهر له پیغه مبه ر (نوح) علیه السلام تا پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام ملله تی جۆراو جۆر تووشی بوون، له بهر نه مه عه قیده ی ئینسان تیک ده دات وه ئاسارێکی خراپی زۆر گه و ره دروست ده بێت له ژيانی ئینساندا، قورئان زۆر گرنگی پی داوه به شیوهی یه کێک له شیوه کانی

گه وړه ی شړک نه م عه قیده یه به شه فاعه ت باس کردووه ره تی کردو ته وه چ نه وه ی په یوه ندی به دنیا بیت چ نه وه ی په یوه ندی به قیامت بیت.

وه ختیک که سیک حاکم ده بیت به سر شوینیک نیزام و یاسایه ک درده کات که خه لکی پابه ندی بن جا نه نیزام و یاسایه له گه ل عادات و هه ل و که وتی نه م خه لکه تیکه ل ده بیت، لیره قورئان باسی شتیک ده کات له نیزامی جاهیلی ده لی مه یکن به لام شتیک تر له جتی دا ده نیت.

یانی که (اصطلاح) ټک له جاهیلی به کار براوه له قورئاندا زور له مانه به کار هاتووه به لام به شیوه ی رحمانی.

بۆ نمونه / له نیزامی سر زه ویدا نه م هیه وه ختیک یاسایه کی گشتی دهر ده کری بۆ له شکرک ناوا نیه یکه به یکه به که سه کان بلتی به لکو ناوایه له سر نه م سه عاته فو ده کرتیه شه پیور گشتی حازر ده بن، ده ی ته ماشا ده که ین له قورئان مه وردی فو تیکردن به شه پیور باس کراوه له کاتی مردنی گشتی و له کاتی زیندو بوونه وه ی روح و جهسته کان وه له کاتی بانگ بۆ حیساب.

قەرار دانی شه فیع له دادگای دنیاوی دوو شتی هیه :

۱- گه وړه ی دادگا علمی ته وای نیه.

۲- ټینسان دارای هه وه سه.

بۆ نمونه / کابرایه ک نا فرمانیه ک ده کات، ده یبه نه دادگا نه م کابرایه نه گه ر توانی خوی رزگار بکات له علمی سنوور داری گه وړه ی دادگا یان له هه وه سی گه وړه ی دادگا بۆ نه وه ی شتیک پی بدات تا به رائه تی بۆ دهر بکات. به لام هه میسه وا نیه نه م ټینسانه خوی بتوانی قسه بکات بۆیه نه کری به که سیک تر پشستی بیه ستی وه (محامی) پاریزه ر یان واسته.

ئاوا مەسەلەى شەفیع پەیوەند بوو لەگەڵ دادگا دونیاویەکان، جا ئەم کەسە تاوانبارە ئەکری خۆی رزگار بکات لە حوکم بەدوو هۆ، یەکەم یان دادگا نازانی بە تەواوی ئەم کەسە تاوانبارە ئازادی دەکات، دوهم دادگا دەزانی تاوانبارە، بەلام بە هۆ واستە شەفیع قەرار دەدا خۆی رزگار دەکات. وە پێچەوانەى ئەمەش هەیه کە کەسێک هیچی نەکردووە بەلام تاوانبار کراوە، جا ئەم کەسە یەکەم دەترسێ بە هۆی نەزانیی گەورەى دادگا لەبارەى ئەوەى کە ئەوبێ تاوانە تاوانە کە بەسەر ئەودا بسەپینى.

دوهم لەو دەترسێ لە هەوەسى گەورەى دادگا کە ئەوەک بە تاوانبارى دابنێ لەبەر ئەمە وای کردووە ئەم کەسە یەکێک ببات بۆ ئەوەى پشتوانى لى بکات (وکیل مدافع) لەبەر ئەمە لە ناو دنیا وختیک وەحى دابەزى یە بەیانکراوە کە ئاوا تەسەر نەکەن کە لەلای خوداوە ئەمەش روو دەدات و نەزانن بى تاوان بە تاوانبار دادەنرێ تاوانبار بە بى تاوان دادەنرێ، چونکە دادگای خودا یەکەم هەم زانستى تەواوی هەیه وە دوهم لە هەواوەوەس بە دوورە.

لە نەتیجە هیچ کام لە تەکار و شەفیعیك لە دادگای خودا نیە. کەوابوو ئەوانەى دلایان خۆش کردووە بەوەى کەسێک هەیه لای خودا دەبێتە شەفیعیان ئەمە لە دادگای خودا دا نیە. وە ئەوانەى پیاوچاک بوون زالم نەبوون بە دلایان فەرەح ئاوا شتیک لەلای خودا نیە.

وە کەسێک باوەرى وابێت لە دادگای خودا دەکریت شەفیع ببێ لە کوێ ئەمەى میناوە کە خودا رێى پێ نەداوە وە ئەو کەسەى بە شەفیعی دەزانی لای خودا نازى دەپوا لەبەر ئەوەى فلان زۆر بە تەقوا یە ئەم باوەرە شرکە، وەکو ئەوە وایە بلیت فلان کوپرخودایە نازى دەپوات چونکە ئەوەى اسرائیل وختیک دەیانگوت:

﴿عَنْ أَبَتُوا اللَّهَ وَأَجَبَتُهُ﴾

به و مانایه ده یانگوت که نیمه لای خودا نازمان ده روات نه که به و مانایه ی که کوری خودان. واتا که سیک باوه پری و ابیت بلیت له دادگای خودا شه فیع هه به نه وه وه کو نه وه به بلین خودا کوری هه به.

له نه نجام باوه پ بوون به شه فاعهت به م شیوه به شرکی گه وره به.

یه که م : وه کو نه وه به باوه پری و ابیت خودا زانستی ته وای نیه.

دووهم : وه کو نه وه به باوه پری و ابیت خودا به هوس حوکم ده کات وه هر که سیکیش هم باوه پانه ی هه بیت به لادانکی گه وره له دین لای داوه.

وه له روی ره وشت و ره فتاریشه وه :

که سیک باوه پری و ابیت که که سیک هه به لای خودا پشتوانی بکات، دیاره هیچ شتیک نیه بۆ نه وه ی پابه ند بیت به به رنامه ی خودا، یانی هرچی شته نه نجامی بدات له خراپه دوی نه وه که سیک هه به لای خودا بیپه ریتته وه. دیاره هم شته له ناو جوریک له مسولمانان به تاییه تی نه وانه ی پتیاان ده لنین نه هلی ته ریه ت شعریک به زمانی هه ورامی هه به ده یخویننه وه، نه وان ده لنین که بویه له دنیا ده ستم گرت به تو له سارای معشر هیچ باکم نه بوو. مانای نه وه نیلتزام کیشه نیه ده ی دیاره نینسان ناوا باوه پریکی په یا کرد دیاره له بینشو نیلتزام هیچی پیوه نامینیت. بویه گه وره ترین لادان له دین تووشی بووه نه ویش دلای خوشه لای خودا شه فیعیک هه به بۆی. نا له بهر نه مه به شیوه ی جوراو جور نه فی شه فیع کراوه له دونیاو له قیامت یه کلا کراوه ته وه بۆ خودا هیچ که سیک تر ناتوانی له م زه مینه دا ده خاله ت بکات.

له هه ندیک نایات له قورئان شه فاعهت به ته وای نه فی کراوه، به لام نه گهر نینسان دیقه ت بدات هم شه فاعه ته ی به شرک دانراوه له گه ل هم شه فاعه ته ی ری پی دراوه ته نیا له ناو وه که یه کن نه گهر نا له مانا ناوه یژکدا زور جیاوازن، پیشتی باسی نه و شه فاعه ته مان کرد که باوه پ بوون پی شرکی گه وره به، به لام نیستا بزاین نه و شه فاعه ته ی له لای خودا ری پی دراوه چی ؟

نَفَر شَفَاعَتَهَيِ خُودَا رِيي تَيَاوَة

له دواى ئه وهى كارى دادگا له رۆژى دواى تهواو ده بێت له لایه ن خُوداوه حوكم بۆ كافر ده رچوو بۆ دۆزه خ وه حوكم بۆ مسولمان ده رچوو بۆ به هشت، له دواى ئه وانهى مسته حقه لِيخۆشبوون ئيزن ده دري ت له لای خُودا به شه هيدى هه ر قه ومي ك دوعاى خي ر بۆ ئه وقه ومه بكات كه شه هيد له سه ر ئه وان بووه، خُودا ئه م لِيخۆشبوونهى ئه وان موسته حه قن ره بتي ده دا به دوعاى ئه م شه هیده وه وه ك ئه وهى ئاخىرى ئيمزايه ك بۆ به هشت، جا لي تره ره نگه حي كمه ته كهى ئه مه بي ت شه هیده كان له دونيا له ته ره ف زۆرداران زۆر مه وردى ئيه انه بوون له وي دا خُودا ره بتي چونه ناو به هه شتى جۆري ك له مسولمانان ئه كا به دوعاى ئه م شه هیده بۆ ئه وهى بي دا به رووى زالم و زۆرداران.

خه لكى يه كه يه كه حازر ده بن له دادگاى قيا مه ت هه روه ها له ئايه تى (۸۰-۹۵) سو ره تى مريم وه له ئايه تى ۹۴ سو ره تى انعام به يان ده كړى.

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُمُ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾

(انعام: ۹۴).

له و كاتهى مجرم گيانى ده كيشري مه لاني كه ت هه والى تووشبوون به عه زايان پى ده ده ن له ري گه ي خُودا ئه مه يان پى ده گه يه نرى: ئه وه ئيه وه يه كه يه كه ها توونه ته لای ئيمه هه روه ها چۆن يه كه م جار دروستمان كردن ته نها بوون وه هه رچى له دونيا پي ماندان به جيتان هي شت.

۸۰ مريم

(له دواى ئه مه وه لامى وته كانى ئينسانى كافر ئه لى من ئه هلى سه رو هت و مال بووم له دواييش هه ر وا ده بم. خُوداى گه و ره ده فه رموي ت :

﴿وَرَبُّهُ مَقُولٌ وَيَلِينَا فَرْدًا﴾.

ئەوێ ئێوە دەتای لە دوازی دەستم دەکەوێ بە دەست ئێوە خۆی بە تەنیا
دەگەڕێتەو.

۹۵ مەریم ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْفِيسَمَةِ فَرْدًا﴾.

هەمویان یەکە یەکە دێنەو بەر دەستی خودا.

ئەمە بەرنامەی خودایە کە خەڵکی یەکە یەکە بە بێ پشتیوان و شەفیع دەچێتە
لای خودا و دادگایی دەکری.

وێ هەر کەس بە پێی کار و کردەوێ خۆی حوکمی بۆ دەردەچێ وێ دوازی
ئەوێ حوکم دەرچوو خەڵکی دەکری بە ئێوە بەشەو مسوڵمان و کافرەکان، جا
مسوڵمانەکان بەر لەوێ بچنە ناو بەهەشت، کە هێشتا دەستوری کۆتایی
دەرنەچوو لێرەدا نەقشێک بۆ شەهیدانی ئەم میلەتانە لە درێژایی تاریخ لە
قورئان بەیان کراوە، نەقشێک بۆ گشتی شەهیدەکان کە دەلێن گشتی شەهیدەکان
رەنگە مەلایکەتیش بگرتەو چونکە ئەوانیش شەهیدن، لێرە بەلام دوعای خێریان
رێگە پێدراوە لەلای خودا دوعای خێر بکەن بەلام ئەم دوعای خێرە هیچ شتێک
ناگۆڕی یانی هەروا لەو و پێش باسما کرد کە ئێوە دوعایە و خەتێک دەکری کە
کاری دادگا تەواو بوو دەستور دەرچوو لەلایەن خوداوە هەروەک لە کاتی زیندوو
بوونەو گشتی خەڵک نامەی پێ دەدرێت ئەوێ بەهەشتی یە بە دەستی راستی وێ
ئەوێ دۆزەخی یە بە دەستی چەپی، بەلام دواپیشی لەسەر گشتی ئەم کارانەیان
لێپرسینەو بیان لەگەڵ دەکری.

جا وەختێک کاری دادگا تەواو بوو ئێزێن بە شەهید دەدرێت دوعا بۆ خەڵکێک
بکات، کە ئەم خەڵکە لە دادگای خودا دەرچوون و بەهەشتین.

ئەمە ۋەكەر دوعايە چۈنكى ئىنسانى مۇسۇلمان كاتتىك دوعا دەكەت دەپىت ھۇ
 (اسباب) ى جىي بەجىي كىردىي بۇ ئەۋەى دوعايەكەى گىرا بىتت. خوداى گەۋرە
 دەفەر مۇتت :

﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا﴾ لىرەدا ھۇى لىخۇشبوون ئىمان ھىنانە واتا خودايە ئەۋە
 ئىمە ئىمانمان ھىنا كە تۇ داۋات كىردىبوو خودايە تۇش لىمان خۇشەبە. واتا كەسىك
 ئىماندار نەبىت بلىت خودايە لىم خۇش چۈن دەپىت ئەگەر ھەموو پىغەمبەرەن و
 علىھم السلام پىاۋچاكانىش دوعاى بۇ بكن خدا لىي خۇش نابىت. ھەروەھا جائز
 نىە كەسىك دوعا بۇ يەككە بكات كار و كىردەۋەى چاكى نەبىت ھەروەھا لە سورەتى
 (توبە) ئاگادار كراۋە بە پىغەمبەر عىلە الصلاة والسلام بۇ ئەۋەى پىغەمبەر عىلە
 الصلاة والسلام ھەروەھا مۇسۇلمانان ھەقىيان نىە دوعاى خىر بۇ ئەۋەكەسانە بكن
 كە مشركن (اقامە ھجە) كراۋن، ئەگەرچى خىزمىش بن دايك و باۋكىش بن بەلى
 پىغەمبەر ابراھىم (علیہ السلام) دوعاى خىرى بۇ باۋكى كىرد كە باۋكى مشرك بوو
 ئەمە شىتىكى تايبەت بوۋە كە لە پىشدا ۋەعدەكەى پىي دابوو چۈنكى ابراھىم (علیہ
 السلام) (خلاق ۋەعدى نەبوو ئەم دوعايەى كىرد ھەر ۋەفا بۇ ۋەعدەكەى ۋە
 دوعايەكەشى ھىچ ئەنجامىكى نەبوو ناش بىت ھەرچەند خوشەۋىستى خودايە
 چۈنكى مەرچەكانى دوعاى تىدا نەبوو.

بۇ ئەۋەى رۇشن بىتەۋە دوعاى لىخۇشبوون بۇ كەس قىبول نىە ئەنیا بۇ
 كەسانىك كە مستەھقى لىخۇشبوون.

خودای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾
(حشر: ۱۰).

لیره دهفه رمویت (لنا) یانی ئیمه‌ی ئیماندار وه بۆ ئه‌وانه‌ی له ژياندان وهختیک دروسته ئهم دوعایه بکات ده‌بیته شایسته بیته واتا ئه‌وه‌ی دوعای بۆ ده‌که‌ی ده‌بی ئیماندار بیته به‌لام بۆ مسوولمانانی به‌ر له خۆی کوچکردوان و پشتوانان (انصار و مهاجرین) ده‌گرتیه وه وه هه‌رچی مسوولمانانی دوا‌بیش ده‌گرتیه وه. به‌کیکی تریش له‌و ده‌لیلانه‌ی که دوعای خیر لیخۆشبوونیان ته‌نیا بۆ که‌سانیک پێویسته که مسته‌حه‌قی لیخۆشبوون بن.

ئایه‌تی ۷-۸-۹ غافر یا مؤمن ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾.

ئه‌وانه‌ی ته‌ختی فه‌رمانپه‌وایی خودا هه‌لده‌گرن وه ئه‌وانه‌ی که‌وان به‌ ده‌وری ته‌ختی فه‌رمانپه‌وایی خودا ته‌سبیح وحه‌مدی خاوه‌نی خۆیان ده‌که‌ن و ئیمانیان پێی هه‌یه وه داوای لیخۆشبوون ده‌که‌ن بۆ ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌ناوه. جا بزنان دوعا بۆ کێ ده‌که‌ن بۆه‌موو که‌سێک یا له‌ چوار چێوه‌ی قاعده‌یه‌ک دا ته‌نیا بۆ که‌سانیک

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾.

خواه نه که مان به رحمت هه موو شتیکت داپۆشیوه وه زانستت سه رتاپای بوونه وه ری داپۆشیوه دهی له گوناحی نه وانه خوۆشبه که تو به یان کردووه و شوین پینگاکهی تو که وتون وه له عه زایی ناگری به گری دۆزه خ بیانپاریزه .

لیره نه وان دوعا بۆ که سانیك ده کهن ﴿الَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾ یانی نه وانهی تۆبه یان کردووه وله سه ر تۆبه که یان به رده م ده یقن به پینگای خوادا. دهی که سیک تۆبه بکات مسته حاقی لیخۆشبوونه له قورئاندا خودا ده فره مویت نه وانهی تۆبه ده کهن و ئیمان دینن خودا لییان خوۆش ده بیئت، دهی مه لانیکه تی نزیکي خودا بۆ که سانیك دوعا ده کهن که خودا لییان خوۆش بووه .

کاتیك دوعا ده کهی زه مینه ی کاره که ت فره ام ده کهی به (توکل) له سه ر خودا ئینجا دوعا ده کهی.

بۆ نمونه / مه لایه ک له خوۆبه دوعا ده کات ده لی خودا خوکی ئیسلامان بۆ بچه سپینه جا لیهرده ده بیئت تو ده عوه و بانگه واز بکهی ته وای مان دوو بوونت نه نجام بدهی به (توکل) له سه ر خودا ئنجا دوعا ده کهی.

بۆ نمونه / کاتیك دوعای باران بارین ده کهین ده بی پشتر تۆبه و داوای لیخۆشبوون بکهین له خودا له و گوناخانه ی کردوومانه، ئینجا دوعای باران بارین ده کهین هه روه کو خودای گه وره ده فره مویت :

﴿ قُلْتُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِمُ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْذِقُهُم مِّنَ الْمَوَالِ وَيَسِّرْ لَّهُمْ جَنَّاتٍ يَجْعَلُ لَكُمُ فِيهَا أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ ۝﴾

لیره خودا رنکه به مه لانیکه ت و پیغه مه ران علیهم السلام و راستگو یان و شه هیده کان (ملائکه - امبیاء - صدیقین - شهداء) ده دات که هه ر کامیان بۆ گروپ و کۆمه لیک که له گه لیاندا ژیاون، به لام مه لانیکه ت به شیوه یه کی گشتی

دوعای خیر ده‌کن له دواى ئه‌وه‌ی رۆشن بۆوه ئه‌وان موسته‌حه‌قی ئه‌و شته‌ن که
ئه‌وان دوعای بۆ ده‌کن.

له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌ رۆشن بۆوه نه‌وعێک له‌ پارانه‌وه (دوعا) هه‌یه له‌ قیامه‌ندا له
دواى ئه‌وه‌ی خودا رێیان پێده‌دا ئه‌ویش وشه‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ به‌کار ده‌هێنرێت،
جیاوازی هه‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌م شه‌فاعه‌ته‌ی یه‌که‌م که باسما‌ن کرد باوه‌ر ب‌وون پێی
شرکی گه‌وره‌یه‌.

جا ئه‌وانه‌ی دوعای خیر ده‌کن له‌ دواى ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره‌ رێگه‌یان
پێده‌دات ئه‌م دوعایه‌ش وشه‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ به‌کار ده‌نێت. ئه‌وانه‌ کێن ؟
۱- انبیاء (پێغه‌مبه‌ران) علیهم السلام : ئه‌وانه‌ی رساله‌تیان بۆ هاتوه‌.
۲- شه‌هید (شه‌هید) : ئه‌مه‌ش دیاره‌ که‌سێک له‌ پێی خودا شه‌هید بووه‌.
۳- صدیقین (راستگۆیان) : ئه‌مه‌ مه‌علوم نیه‌ کێ یه‌ ته‌نیا له‌ ناخ و کار و
کرده‌وه‌ی ئیما‌نی خۆی خوا ده‌زانێ.

ئه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ جائزه :

- ۱- وه‌کو ئه‌وه‌ نیه‌ ب‌لێی خودا کو‌پێ هه‌یه نازی ده‌پوا شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌کات.
  - ۲- وه‌ به‌م شیوه‌ش نیه‌ که هه‌وه‌س بدرێتته پال خودا.
  - ۳- وه‌ به‌م شیوه‌ش نیه‌ سیفه‌تی نه‌زانین بدرێتته پال خودا.
- به‌لام ئه‌مه‌ خودا رێگه‌ به‌مانه‌ ده‌دات دوعا ب‌کن.

(نېستا دهليل به چند ناياتيک که ريگه به شه فاعه تی)

به که م نادات وه ريگه دان به شه فاعه تی دوه م)

له و نايه تانه ی به شيوه ی ته واو (مطلق) ريگه به (شفيع) ناده ن به کيکيان نايه تی ۵۲ سوره تی اعراب که له مه وردی کافره کان له دوی نهمی له چند نايه تيک به يان ده کريت، نوانه ی مسته قی دوزه خن ده چنه دوزه خ وه نوانه ی مسته قی به هشتن ده چنه به هشت وه که سانيکيش هن وان له سهر (اعراف) نهمه که ساريکه له م به ينده دا، نويش ره نی جياواز هيه که چ ته به قيه کن ده چنه نوي دواي به يانی گفتوگويه که له به ينی نه هلی به هشت و نه هلی دوزه خ وه دوی نه وه گوفتاريک نه هلی ناعراف ده فهرمويت :

﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَفَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (اعراف: ۵۲).

نو که سانه ی دين و ناين و خويان کرده جیي که مه و دونيايان گرت وه رۆزی قیامه تيان له بير چۆوه نيشانه ی هاتنه پيشی قیامه تيان خسته پشت گوی به لام وا نه بی ئيمه و ئلمان کردبن، له پيشدا بۆمان روون نه کردبن وه و (اقامه حجه) مان نه کردبن، به لکه له زيانی دونيا کتیبمان بۆ ناردن ته واوی شته کانمان بۆ روشن کردنه وه و دباره که سانيک نايانه وی ئيمان بينن نيتر مسته قی نهم ره حمه ته نين ده فهرمويت :

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ .

له دونيا له باره ی نوانه ی نهم کتیبه پشت گوی ده خن چاوه پوانی چين.

جا ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ، يَقُولُ الَّذِي نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ﴾.

ئەو رۆژەى ئەوەى وا لەوہو پېش وا لەبىر چووبوہو وە شتېك لەبارەى قىامت لەم كىتېبە بەيانكرايو ئەوان خستبووانە پشتى گوى، رۆژك ئەوان دەزانن ئەمە راستى بو ئەوانەى ئەوہيان لەبىر چوو بوو دەلەين شای نىردراوى خاوەنەكەمان شىتېكى راست و دروستيان پى گوتين، حەقيان بەيان كرد بەلام ئىمە بە گويمان نەکردن.

دەى ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شُغَاءٍ فَيَسْفَعُوا لَنَا﴾.

دەى خۆزگە ئىمە تەك کارانىكمان شەفيعانىكمان بىن كە شەفاعەتمان بۆ بكن رزگارمان بكن لەم عەزابە كە ئىمە كارى خراپمان كرد پى گىشتين.

﴿أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾.

يان بمانگە پىنەوہ بۆ دۇنيا بۆ ئەوہى كەردەوہمان بگۆرين بە چاكە.

بەلام نا ﴿قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

تازە خوشى و سەعادەتيان لە دەستدا تازە وە ئەو قسانەى هەليانەبەست كە گوايە ئىمە ئەگەر زىندوو بگىرتىنەوہ شەفيعەكانمان پىماندەگەن تەكمان بۆ دەكەن، بەلام رۆشن بۆوہ ئەمەى دەيانگوت هەلە بوو تەنيا كار و كەردەوہى خويان بە كەلكيان بىت.

لە ئايەتى ١٠٠ى سورەتى شعراء نەقى شەفيع دەكات، بەلام بە نەسبەت بەو كەسانەى كە مستەحەقى عەزابن، كە چەند ئايەتەك لەوہ و پېش دەفەرمووت ئاگرى دۆزەخ دەخىتە بەرچاوى سەر لىشىواوان لە دواى ئەوہى حەقيان بۆ رۆشن بۆوہ لەبەر سەر لىشىواوى خويان لارىيان گرت، جا چەند ئايەتەك بە شىوہى سەرزەنش دەفەرمووت: ئەوانەى غەيرى خودا عىبادەتيان دەكرد، ئەوانەى بە ناوئىشانى شەفيع بۆ خۆتان قەرارتان دابوو، ئىستە هېچ كام لەمانە دەتوانن

کۆمهكتان بکن؟ نا جواب نیه، هه م ئهوانه ی کردویان به شه ریکی خودا وه هه م خۆیان هیچ کاریکیان پێ ناکریت. ده فهرمویت: سه رلێشیواوان له گه ل ئهوانی تر که ده کرێته ناو دۆزه خ ده یکن به کێشمه کێشم هه ریه که و ئه ویترا تاوانبار ده کات، کێ ووتی به شوین من وه ره. لێره دا سه ر لێشیواوان ده لێن: ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ ئێمه که مجرمین له پێی راستی لامان دا هیچ شه فیه یکه مان نیه.

﴿وَلَا صَدِيقَ حَمِيمٍ﴾ وه هه ره ها دۆستیکی وامان نیه که داخ بیته بۆمان و تکامان بۆ بکات و رزگارمان بکات.

ئوه لێره نه فی شه فیه ده کریت بۆ که سانی که مسته حه فی دۆزه خن، قسه له سه رزاری خۆیان نه قل ده کری.

وه ده رده که وێ عه قیده یه کی پوچه بووه هیچ ئه ساسیکی نیه ئه وان ده یانگوت له قیامه ت شه فیه مان ده بیته.

ئوه شه فاعه ته ی باس مان کرد شرکه وه کو ئوه وایه بلێته غه یب ده زانم چونکه نه له قورئان باسکراوه نه له حه دیس.

به لام ئه م شه فاعه ته ی له قیامه تدا رێگه به (مه لانیکه و - پیغه مبه ران و علیهم السلام - راستگۆیان و - شه هیدان) ده دریت دوعا بکه ن ئه مه له قورئان باس ده کات ئێمه له قورئانمان وه رگرتوه.

وه هیچ که س ناتوانیت بلێته من ده که ومه به ر دوعای (مه لانیکه - انبیاء - صدیقین - شهداء) چونکه گوتمان ئه م دوعایه له دوا ی ته واو بوونی دادگا ده کری، دوا ی ئه وه ی دوعای بۆ ده کری روون بۆوه ده چیته به هه شت.

ده ی کێبه ئه مین بووه له مه کری خودا؟ کێبه غه یب ده زانی که به ئیمان وه له دونه ی ده رده چی تا به توانی ئاوا شتی که بۆ خۆی قه رار بدا؟.

یه کیکی تر له و ئایه تانه ی به شیوه یه کی ته واو (مطلق) نه فی شه فیع ده کات
 نه ویش ده رباره ی کافره کان (ئایه تی ۴۸ سوره تی مدش) گفتو گوی ئیمانداران له
 به هشت له باره ی کافره کان له دۆزه خ که رویان ده که نه کافره کان، نه ری ئیوه
 بۆچی چوونه دۆزه خ ناو سه قهر شه وانیش ده لئین له نوێژکه ران نه بووین خواردنی
 هه ژارانمان نه ده دا زه کاتمان نه ده دا زیاتر له مه له ناو شتی باطل و بی هوده بووین
 وه روژی جه زامان به درۆ ده خسته وه ئاوا وه ختیک یه قین هاته به رمان، ئیتر فائیده
 نه بوو ئیمان هیتان، جا ده فره مویت :

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾، ئیتر تکای تکاکاران هیچ سود به وان نادات.

ههروه ها ئایه تی ۱۸ سوره تی غافریا مؤمن) نه فی شه فیع ده کات له باسه که
 له گه ل کافره کان وه ختیک عه زاب و هیلک نازل ده بیته له بۆ بی باوه ره کان دوا ی
 نه وه ی که نینگه نه ران به ته واوی (اتمام حجه) کران، له وه خته به یان ده کات
 که سیان نیه بیته به فریایان تکایان بۆ بکات له یاسای خودا، دوا ی (اتمام حجه)
 نه گهر ئیمان نه هیتن ئیتر عه زابی خودا نازل ده بیته، ده فره مویت:

﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسِيرٍ

وَلَا سَفِيعٍ﴾.

دوا ی نه وه به یان ده کات هه ر که س به پئی که سپ و سه عی و کاری خوی
 پاداشتی ده دریت بی نه وه ی زۆلم له هیچ که سیک بکریته.

نه فره مویت هۆشداریان بده ری له روژی به لایه ک خه ریکه وا نزیکه دیت (ازفه)
 مانای زمانه وانی (ازفه) نزیک بوونی رووداوێک به جوړیک واته نگه بویتته وه خه ریکه
 روو بدات (به یانی هیلک و به لایه ک که له قیامهت رووده دات نزیکه) که س ناتوانیته
 قسه یه ک بکات هه ر له و روژه.

بۆ ئەوانەى كە زالمەن غەيرى رىگەى خودا رىگەى تريان گرتووه لەو رۆژه
(حميم) بۆ وان نيه.

﴿حَمِيمٌ﴾: ئاوى داغ (دۆستى گيانى ئەوهى بۆى دەسووتیت بە تەواوى توانای
دیفاعى لى بکات)

﴿وَلَا شَفِيعٌ﴾ ئەوه لێرهش نه فى شەفیع دەکات بۆ ئەوانەى زالمەن، واتە رىگەى
حەقیان بۆ روشن بۆتووه، بەلام غەيرى ئەم رىگەیان گرت لە دنیا.
ئایەتى ۱۲ - ۱۳ سورهى رۆم، لێرهش نه فى شەفاعەت دەکرى بە شێوهیهكى
تەواو بۆ مجرمەکان.

﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ
وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾

لە وێژەى قیامەت بەرپا دەبێ تانباران ناو میدو مەئویس دەبن. بۆ ئەوان نیه
لە شەریکو پەرستراوه کانیان تکیان بۆ بکات (نەك تکیان بۆ ناکەن بەلگە) ئەوان
بەهاوبەشى و شەراکه تەکانیان بێ باوە.

لێرهش نه فى شەفاعەت بە شێوهى (مطلق) دەکات .

ههروهها له ئایەتى ۹۴ سورهى انعام هەر بەم شێوه نه فى شەفیع دەکرى.

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وِرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا
نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾.

بەر لەم ئایەتە باسى ئەوه دەکات ئەوانەى تووشى زولم و شرک دانان بوون بۆ
خودا وه پێو پاگەندەى ئەوه دەکەن کە وه حیان بۆ هاتوووه ئدعای (نبوة) دەکەن،

ئەوانەى ئاۋما پېر روىى دەكەن، ئەو چى يە كە دەلئىت منىش دەتوانم ھەر وەك
ئە پىغەمبەرە بگەم، منىش شتىكى ئاۋا بېنم، دەفەرموئىت: ئەوانەى توۋشى ئەم
زولمە بوون دەفەرموئىت ئەگەر بېانېننن وا لە ناۋ كېژاۋەكانى مەرگدا مەلائىكەت
دەلئىت ئا دەى گيانەكانتەنن دەركەن بە شىۋەى سەرزەنشەت بە ھىز ھەر ئەو
وہختە ئەينىنە سەر دلېان .

﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ
آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

ئەو ئەمپۇر لە لەحزەى مەرگ بە دواۋە ئىۋە سزاتان دەدرىقت وە بە عەزاب و
زەلىلى لەبەر ئەۋەى درۆتان ھەلەدەبەست نەسبەت بە خودا شتىك ناحەق باطل و
پوچ بوو دەتان گوت خۆتان بەرتر دەگرت لەۋەى بە پېتى ئاياتى خودا كار بگەن،
دواى ئەمە دەفەرموئىت: دەى ئىۋە ھەر كام بە تاك و تەنيا ھاتۋنەتەۋە بۆ لامان
ۋە ئەو نەمەتانەى پىماندان لە دۇنيا بە جىتان ھىشت ئەرى ئەو شەفىعەنە ۋا بە
گومانى خۆتان داتانناۋون گومانتان ۋابوۋ رىزگارتان دەكەن، ئەرى ئەوانە ناينېن
لەگەلتان بە شىۋەى (استهزاء) گالتە پىي كرىن. لە عەزاب رىزگارتان بگەن خۆ بەينى
ئىۋە ۋەئەۋان پىچاۋە ۋە ئەو گومانە پوچەتان لى گوم بوۋە. ئەۋەش لەگەل
كافرەكان كە دەلى كەس نىيە بېي بە شەفىعەتان.

ھەرۋەھا لە سورەتى يونس ئايەتى ۱۸ دەفەرموئىت:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
شَفَعُونََنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

ئەوانەى توۋشى زولمى بىي سنور بوون عبادەتى غەبرى خودايان دەكرد ۋە
ئاياتى خودايان بە درۆ خستەۋە دەفەرموئىت: ئەوانەى عبادەتيان دەكەن نە

ده توان زياتان پي بگه يمن وه نه ده توان چاكه و خوشيتان بو بينن وه ختيك
ره خنه يان لي ده گيري ده لئين به لام تكا كارمان ده بن لاي خدا، چونكه بومان باشن
شه فاعه تمان بو ده كن نه مه كه ي خراپه.

پتيان بلي ﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

ده فهرمويت نيوه شتيك به خدا ده لئين له ناسمانه كاتن و زه ويده كه نه
نه يزانيوه، ياني نيوه شه فيع و تكا كارتان داناهه كه خدا شتي واي باس نه كرووه
ده شي نيوه شتيكتان زاني بي كه خدا پتي نه زاني بي به شيوه ي (استهزاء) پاك و
بي گهردي بو خدا بو نه و شره ي نيوه ده يكن.

نايه تي ۲۲ سوره تي يس

نه و يه نه فهره ي سي دانه پتغه مبه ره كه چونه ناو شاره كه موه فقه بون كه
به س نه و هيدايت بدهن نه و نه فهره روو له تايه فكه ي خوي ده كات ناوا
ده فهرمويت :

﴿أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُقْدِرُونَ﴾.

نه وه من غه يري خدا فريادره سانك بو خوم قه رار بدهم فريادره سانك كه
نه گر خدا شتيك به سر بيني هيچ كارنك بو نه كن و هيچيان پي ناكريت من ناوا
شتيك ده كه م نا چون كاري وا ده كه م.

ليزه ش نه م شينسانه نيمانداره كه حقي بو روشن بوته وه ده لي نيمكاني نيه
يه كيك خدا بناسي بلي شه فيعمان هه يه لاي خدا شه فاعه تمان بو ده كن.

ثایه تی ۴۴ سوره تی (زم) ده فره مویت:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

به شیوه به کی به کلا که ره وه (حصر) ده فره مویت: پٚیان بلی شه فاعهات گشتی هی خودایه چون به شیکه له کاری فره مانره وایی و زهوی و ناسمان و فره مانره وایی گشتی هی خودایه.

نو ثایه تانه ی به یانی نه وه ده که ن شه فاعهات ناوها نیه ٚنسان له لای خوی قه رار بدا که شه فاعهات هه به که سانی که ده بن به شه فیعیان به م شیوه به به ثایه تی قورنانی خودای گوره ره دیان ده داته وه وه به مجرم و کافر دایان ده نی چونکه تووشی شرکی گوره بوون.

تا ٚیره گه یشتینه نه وه ی که هر که سیک ناوا شتیک قه رار بدات که من شه فیع و تگا کاریکم ده بیت، ده گاته فریام له قیامهت به شیوه به که له شیوه کان بزمان بی به ش ده بن له شه فاعه تی دوعای مه لانیکهت و پیغه مبه ران وعلیهم السلام راستگویان و شه هیده کان.

هر له بهر نه مه به شه فاعهات گشتی هی خودایه و له ده ست خودایه که سیک ناتوانی ناوا شتیک قه رار بدات وه ختیک له قورناتان باس ده کریت وشه ی (من دون) به کار ده بری یانی شه فیع و شه فاعهات له غهیری خوداوه نیه ته نها هی خودایه.

هه ره وه له سوره تی انعام ثایه تی ۵۱ ده فره مویت:

﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا

شَفِيعٌ لَهُمْ يَنْقُوتُ﴾.

به یانی خه تریکه هوشدار به به وه ی که عه زایی خودا دی، به لام به کی هوشداری ده ده ی ٚنسانی داعی ده بی بزانی له گه ل کی قسه ده کات باس باسی هیدایهت و

گومرپاییه هۆشداریه وانه بده که ترسی ئه وه یان هیه رۆژیک کۆ ده کرینه وه
ده برینه وه بۆ لای خودا، ترسی ئه وه یان هیه له غهیری خودا شه فیع و تکا کاریان
نیه.

ههروه ها له سوره تی (یس) خودای گه وده ده فه رمویت :

﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ﴾.

هۆشدارى بۆ گشت كه سێك نیه بۆ كه سانێك ئهستعدادی ئیمانیا ن هیه ترسی
خودایان له دلدایه.

ده فه رمویت: بۆ ئه وانه هۆشدارى بكه ئه وانه ی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ئه وانه ی ترسی
خودایان له دلدایه بۆ ئه وه ی كارێك بكه ن خۆیا ن بپاریزن له عه زاب.

له م ئایه ته به یانكراوه كه سانێك وا ده چنه وه به رده م خودا (ولى و شه فیعیان)
نیه.

ولى : واته كه سێك په یوه ندى نزیکى له گه ل كه سێكى تر هه بیته كه بتوانی
كۆمه کی بکات به شیوه ی سه ربه خۆیا ن كه ووتۆته ژێر ده سته چاوه پێ كۆمه کی
ئه وه وه.

شفیع: (وکیل مدافع) تکا کارى هیه داواى بۆ ده کات له لای خودا بۆ ئه وه ی
لێى خۆش بیته، وهك (واسطه) بچیت لای خودا واسته ی بۆ بکات.
ولى: خۆی ده ست به کار ده بیته.

شفیع: وهك تکا کار.

ولایه: جمعی (ولى).

ئه فه رموی (من دونه) یانی شه فیع و وه لیما ن نیه غهیری خودا، ده فه رمویت:
كه سانێك كه ئه م راستیه ده زانن ئه زاریان بكه.

نه گهر ديفت بگين له زهمينه ی (ولايه) له ثايه تتيکی تر بزمان روشن ده بېته وه
 که شه فاعهت غه يری خودا (من دون الله) به شيوه يه کی (مطلق) نيه چونکه له
 ثاياتی تر به يان کراوه ئيمانداران له قيامه تدا (ولی) يان هه يه.
 بۆ نمونه /

۲۱ فصلت خودای گه وره ده فهرمويتت به زمانی مه لائيکه ت:

﴿ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ﴾.

له وی ده فهرمويت: له و روزه ی که ده گه پته وه شه فیه و وه لی نیه غه يری خودا،
 ليره ش مه لائيکه ت ده لئين ئيمه (ولی) ئيوه ين له دونيا و قيامه ت، چون بريار له هر
 زهمينه يه که ده ده ست خودايه نه گهر نه و قهراری دا که سيک شه فیه ی که سيک بېت
 هه لبه ته به م شيوه ناکه که باسما ن کرد، قورئان ناوی ده با به شرک، به م شيوه
 دوعايه برياری دا که سيک وه لی که سيک بېت (و اتا خودا ربي دا دوعای خير بکات)
 ده بېت وه نه گهر برياری نه دا نابيت.

جا مشرکه کان به گومانی خويان (شفيع - ولی) بۆخويان قهرار ده دهن ئيتز
 له (ولايه - شفاعه) به شيوه يه کی ته و او بی به ش دهن.

به لām نه وانه ئيماندارن هر له دونيا په يوه ندي (ولايه) (ولی) له به ينی خويان
 په يا ده که ن ئيمانداران (ولی) په کترن دهنه (ولی) په کتر.

هه روه که له سوره تی (توبه) خودای گه وره ده فهرمويت :

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ ﴾.

په يوه ندي نزیکيان به په کتره وه هه يه ئيتز که (جلب النفع) - (دفع الضرر) له
 هينانی خوشی و لابردي ناخوشی به شيوه ی هۆ (سبب) بۆ په کتر نه که ن، نه مه له
 دونيا يانی له چوارچېوه ی (اسباب و مسببات).

بۆ نمونه: ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ أَمْرَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾.

يانی بۆمان له چوارچێوهی (اسباب و مسببات) خودای گهوره رێ ده‌دات بێن به وه‌سیله‌ی لابردنی ناخۆش و هه‌ینانی خۆشی له‌سه‌ر یه‌کتر.

له‌م ئایه‌ته‌وه ده‌گه‌یه‌نی ئیمانداران په‌یوه‌ندی (ولایه) تیان له‌لایه‌ن یه‌کتر هه‌یه.

هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌ به‌یان ده‌کات مه‌لائیکه‌ت په‌یوه‌ندی (ولایه) تیان له‌گه‌ڵ ئیمانداران هه‌یه هه‌م له‌ دنیا و هه‌م له‌ قیامه‌ت.

ئه‌مه‌ چون ئه‌م ولایه‌ له‌ به‌ینی مه‌لائیکه‌ت و ئیمانداران وه‌ له‌ به‌ینی ئیمانداران خۆیان بریارێکه‌ له‌لایه‌ن خوداوه، ئیتر مانای ئه‌و (ولایه) ته‌ نایه‌ت که‌ مشرکه‌کان به‌ گومانی خۆیان بۆ خۆیان قهراری ده‌ده‌ن.

بۆ نمونه له‌سه‌ر (ولایه) تێ مه‌لائیکه‌ت بۆ ئیمانداران له‌ دنیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌لائیکه‌ت موزده‌یان بۆ دین و جیگیریان، ده‌که‌ن بۆ نمونه له‌ (غه‌زه‌ی احد) (ملائکه) ت کۆمه‌کیان ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵ ئه‌وان شمشیر ده‌وه‌شێن وه‌ سوپای دوژمن شکسته‌ پێ ده‌ده‌ن وه‌ هه‌روه‌ها غه‌یری بۆمان خودا خۆی رێ به‌ مه‌لائیکه‌ت ده‌دا، بۆ نمونه دوعای خیر بکات هه‌روه‌کو له‌ ئایه‌تی ۷-۸-۹ ی سوره‌تی غافر باسماں کرد ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾.

که‌ دوعای خیر بۆ مسولمانان ده‌که‌ن.

ئا بۆمان شېۋە يەكەن لە (ولايە) ھەروەھا (شفاعە) تېك كە بە ماناي دووھ لە قىامت (ماناي دوعا) كە بۆمان لە لايەن خوداوە بریار دەدا بە و مانايە نا كە كافەر و مشركە كان بۆ خۆيان (شفاعە) و (ولايە) قەرار دەدەن.

ولى : ئىتر راستە وخۆ دەست بە كار نابېت، بە لكو خودا رىي پى دەدات كە ئەو مەلائىكەت بچىت لە قلان غەزە يارمەتى ئىمانداران بدات يان رى دەدات دوعاي خىر بۆ كە سائىك بگەن كە مستەحقى ئەم دوعاي خىرەن.

دەى لە ئايەتى ۲۱ سۆرەتى (فصلت) خوداي گەرە بە يان دەكەت كە مەلائىكەت لە ئاخەرەت (اولياء) ى ئىمانداران بە پىي ئەم ئايەتە رۆشن دەبىتەو كە (ليس لهم من دونه ولى) وه لە لايەكى تر غەيرى خودا (ولى) يان نيه. جا ماناي ئەو يە لە غەيرى خودا (وه لى) يان نيه ئەگەر خودا قەرار بدات دەبىت.

وهك بۆ مەلائىكەت برىارى دا ئەو بو، بە لام ئىتر تىگەيشتن و ماناي غەيرى ئەو يە كە مشركە كان بۆ خۆيان قەرارى دەدەن.

ھەروەھا لەم ئايەتە دووشت نەفى كراوه (شفيع) (ولى) (من دونه) جگە لە خودا.

(ولى) زانيمان ئىتر ماناي ئەو نيه ئىتر (ولى) نەبىت ئەگەر خودا پىي دا بە شېۋە يەكى سنووردار.

(شفيع) لە لاي غەيرى خوداوە شەفيع نيه ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾.

ھەروەھا لە ئايەتى ۷۰ سۆرەتى (انعام) خوداي گەرە دەفەر مۆيت:

﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ

أَنْ يُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيحٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ

عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

نه‌وانه‌ی وائینی خویان به گمه وهرگرتووه به ناویشانی سرگرمی
گرتوویانه وه ژبانی دنیا خه‌له‌تاندوونی نه‌وان وئَل بکه کارت پئیاندا نه‌بیّت نه‌وه
ناکهن که خۆت پئیانه‌وه ماندوو بکه‌یت چونکه مه‌سه‌له‌ی بانگه‌واز په‌یوه‌ندی هه‌یه
به به‌رامبر که چهند نیستعدادی هه‌یه بۆ وهرگرتن وه نه‌وانه‌ی له ده‌روونی خویان
نیستعدادی نه‌وه‌یان نیه تۆ ناتوانی بیانگۆری که‌وابوو تۆ له دوا‌ی نه‌وه که وه‌زیفه‌ی
خۆت رۆشن کردۆته‌وه ئیتر وئیلیان بکه کارت پئیان نه‌بیّت، یاد ئاوهری نه‌وه‌که‌سانه
بکه که ترسی نه‌وه‌یان هه‌یه رۆژێک دیت لێپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کرێ له‌وه‌ی که
کردوویانه‌له‌ حالێکدا له‌غیری خودا نه‌شه‌فیع و نه‌ وه‌لی یان نیه، وه نه‌وانه‌ی
کوفریان ده‌کرد دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆیان رۆشن ببۆوه جا حق نه‌ویه عه‌زاب بدرین.

هه‌روه‌ها له‌ سوره‌تی (سجده) ئایه‌تی ٤ خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت :

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ

الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾. (الله) نه‌وه‌که‌سه‌یه که ئاسمان
و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ به‌پنیا‌ندایه له (٦) رۆژ دروستی کردوون یانی له‌ شه‌ش دانه
زه‌ماندا دروستی کردوون به‌ که‌یفیه‌تی خۆی له‌ دوا‌ی نه‌وه راست له‌سه‌ر ته‌ختی
فه‌رمانه‌وایی وه‌ستا نه‌وه‌ی که ده‌فه‌رمو‌یت (سته‌ایام) له‌ ئایه‌تی تر ته‌وزیعی داوه
رۆژێک له‌لای خودا وه‌ک هه‌زار سا‌له‌ لای ئیوه وه هه‌زاریش له‌ محاوهراتی عه‌ره‌بیدا
بۆ (تحدید) نیه یانی هه‌زاری رێک دوا‌ی ٩٩٩ به‌ر له ١٠٠١ به‌لگه‌ر بۆ (تکثیر) ه که
نه‌تیجه ئاوا‌ی لێ دێ شه‌ش رۆژ یانی شه‌ش مه‌رحه‌له زه‌مانی درێژتر که له‌م شه‌ش

مه‌رحله له دوی ئاسمانه‌کاتن و زه‌وی دروست کردوه له چوار مه‌رحله‌ش له‌و رزق و ریزی و به‌ره‌کاتیک نسبت به زه‌وی تیايدا دروست کرد.

که له سوره‌تی (فصلت) خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (استوی) به شی‌وه‌یه‌کی کورت یانی ته‌واوی ده‌سه‌لآت و فه‌رمان‌په‌وایی به‌سه‌ر عاله‌می هه‌ستی، هه‌روه‌ها دواي ئه‌م دروست کردنه خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویتت بۆ ئی‌وه نه (شفیع) و نه (ولی) نیه غه‌یری خودا.

وه‌ختیک قورئان قاعده‌یه‌ک داده‌نی به شی‌وه‌ی (استثناء) روون کردنه‌وه ده‌دات چ له عینی ئایه‌ت یان ئایه‌تی تر.

به‌لام ئه‌گه‌ر قاعده‌یه‌ک به شی‌وه‌ی (حصص) دايمه‌زrand ته‌واو ئیتر به شی‌وه‌ی (استثناء) باسی لێ‌وه ناکات.

بۆ نمونه / وه‌ختیک ده‌فه‌رمویت به شی‌وه‌ی قاعده‌:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ النمل: ٦٥. لێ‌ره ئیتر قاعده‌یه‌کی گشتی داده‌نیت، هه‌چ که‌س غه‌یری خودا غه‌یب نازانی له دوا‌ییش وه‌ختیک (استثناء) به‌م شی‌وه ناکات که‌سیک غه‌یری خودا غه‌یب بزانی، به‌لکه ده‌فه‌رمویتت : ئه‌گه‌ر ئی‌مه به شی‌وه‌ی وه‌حی (وحی) ریساله‌ت بنێترین به‌شی‌ک له غه‌یب روون بکه‌ینه‌وه.

ده‌ی لێ‌ره نه‌ف شه‌فاعه‌ت ده‌کات به شی‌وه‌یه‌کی گشتی وه‌ چۆن جو‌ریکی تر شه‌فاعه‌ت هه‌یه که رێگه‌ باس ده‌کات بۆ (استثناء) باس‌مان کرد کاتیک خودای گه‌وره نه‌ف شه‌فیع ده‌کات (من دون) به‌کار دینی واتا له غه‌یری خوداوه شه‌فاعه‌ت نیه، به‌لام خودا ئه‌گه‌ر رێگه‌ی دا به (ملائکه - انیاء - صدیقین - شهداء) دوعای خیر بکه‌ن ئه‌مه ئیزنی خۆیه‌تی.

له سوره تی (زم) ثایه تی ۴۲ خودای گوره ده فهرموت :

﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ سُفْعَاءً قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾.

ئەری راستی لەلایەن غەیری خوداوە نکا کار و شەفیعیان بۆ خۆیان قەرار داوه،
ده فهرموت: پێیان ئایا ئەگەر ئو شەفیعەنەتان هیچ شتێکیان لەبەر دەستدا نەبێ
و هەتا ئاواش کە خاوەن دەرك نەبن عەقلیان نەبێ با دلایان پێی خوش بکەن
ئەوانە دەکەن بە شەفیعی خۆتان ئیعتیقاد دەکەن سەر ئەوانە.

لا یملکون شیئاً : لە مەلایکەت و پیغەمبەرەکان علیهم السلام هەتا دوازی هیچ
کامیان نابن بە شەفیعیان.

وہ ئوہی تر (لا یعقلون) : کە بۆمان بەندە خراپەکان و هەم مەوجوداتی بێ
شعور وەک بەرد و پەڕۆک.

ئەمە قاعدەیی ئەفی شەفاعەت بە شێوەی (مطلق) کە ئەفی شەفاعەت دەکات لە
غەیری خوداوە.

جا لێرەدا با بزانین ئەم ئایەتانەیی باسی کافر و زالم و مشرک دەکات، بەلام هەر
کەسێک کافر مسوڵمان مشرک زالم ئەگەر باوەڕی وایبێت کەسێک هەبە لەلای خودا
نازی دەپوا وە کەسێک لە دنیا دەست نیشان بکات بە شێوەی سەر بەخۆ کە ئەمە
شەفاعەت بۆ ئێمە دەکات لە رۆژی دوایدا، ئەمە تووشی ئو هەلەگەورەبە بوو لە
عەقیدە کە یەکیکە لە شێوەکانی شرکی گەر وە ئەگەر راستی بۆ روشن بژو
وازی نەهێنا لەم بارەوہ ئیتر خودا هیچی لێ قبول ناکات وە ئەگەر حەقی نەزانی
هەر ئوہەندە مشرکیکە کە خودا عەزازی نادا چونکە نازانی (تەبیینی بۆ نەکراوە).

که او باو و بیون و ئیعتقاد به شه فاعهت به و مانایه ی باسما ن کرد که شرکی گه وره یه، نه گه ر دیقهت بکی ده بیته له یه کیک له چوار زه مینه ی شرکی (توحید) چونکه و تو و مانه که شرک و ته و حید به یوه ندی ده بیته به زه مینه ی (خلق - امر).

له (امری تسخیری - ابتلائی) روشن ده کات که له زه مینه ی (افعال) فه قهت خودایه (فعلی) دروست کردووه ته ئسیری کردووه به (اسباب) ته ئسیره که زاتی نیه سه ره خۆ نیه وه له سه ر ئه م ئه ساسه ئینسان ده بیته یه قینی بیته هه ر (فعل) له هه ر شتیک بیته فه قهت (فعلی) خودایه.

ئیهتقاد بیون به شه فیهع به م شیوه یه ده بیته له یه کیک له مه سه نه له ئه ساسیه کانی شرک.

له هه ندیک جار شرکی عبادی بۆ به کار ده هیتریت.

چه ند ئایهتیک بۆ سه ره نجامی ئه وانه ی باوهریان وایه له رۆژی قیامهت شه فیهعیان هیه له بهر ئه وه له دنیا ئلتزامی ته وایان نیه ته رکی فرهمانی خودا ده کهن، چونکه ده لێن شه فیهعیان ده بیته له قیامهت.

خودای گه وره له سوره تی (بقره) له ئایه تی ۲۵۴ ده فره مویتت :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾.

خطاب به وانه ی که ئیمانیان هیتناوه دینیته وه بیریان که ئه و شته ی لیره دینیته وه بیریان ملتزم بن پیتی ده فره مویت ((انفاق) بکه ن بیه خشن که هی خۆتان نیه هی ئیمه یه، له سه ر ئه مه ده ستوری ئیمه جی به جی بکه ن و ئه وه ی زیاده یه له پنیوستی هه لینه گرن بهر له وه ی رۆژیک بیته له و رۆژه نه فروشتن هیه یا ئینسان به

شېۋەى ئەۋەى لە دونىا شىتېكى ھەيە بېبەخشى لە پېئناو خودا بۆ ئەۋەى خۆشپەك
بۆ خۆزى بە دەست بېئى نە (خلە) دۆستى گيانى بە گيانى.
. (خلە) لە وشەى خلل بە ماناى رەخنە.

كە دۆستېك رەخنە بكات لەۋەى ئىنسان ئىستىفادە بكات لەو رۆژە ئەمەش
نې، ھەرۋەھا شەفاعەت و تەكا كار نې، ئەوانەى كە كورفريان كوردوۋە دواى ئەۋەى
راستى يان بۆ روشن بۆتەۋە ئا ئەوانە ستم كارن، ديارە جەزائ ستمكاران چۆن
دەبېت.

لەم ئايەتە بە شېۋەى (مطلق) بە (لا) كە بە ئىستىلاخى (علماء) پېئى دەلېن (نفي
جنسي) ۋە نە فى شەفاعەت كراۋە ۋە ھېچ جۆرە شەفاعەتېك نېە لەم رۆژە.
لەوانەى كە سېك بلى (من دون) تېدا نېە بە (مطلق) ھەموو شەفاعەت نە فى
كردوۋە.

جوابى ئەمە ئەۋەى ئەم شەفاعەتەى شرکە و باۋەپ بوون پېئى توش بوون بە
شركى گەرەپە ئەمە لەگەل ئەۋەى تر كە باسما كورد فەقەت لە لەفزوەك يەكن.
خوداى گەرە لە ئايەتى ۴۸ ى سورەتى بقرە دەفەرموئەت :

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾.

خطاب بە بەنى ئىسرائىل ئەوانەى لەبەر مەغرور بوونيان بەمەى كە دەلېن:
لەلاى خودا مەنزەلتېكى وامان ھەيە ئەگەر نا فەرمانىش بكن خودا عەزابيان نادا.
يەكەم عەزابيان دەدا لەبەر ئەۋەى سەرپېچى و نا فەرمانى خودايان كرد، بە
رەۋشت و بەرنامەى خۇيان خطاب بەمانە دەفەرموئەت: خۆتان بپارېئەن لە رۆژتېك

هیچ جوړه که سټک ناگاته فریای که سټکی تر وه هیچ که سټک ناتوانی شه فاعهت بکات له و روزه هیچ جوړه فیدیه کی لی قبول ناکړیت.

خودای گه وړه له نایه تی ۱۲۳ ی سوره تی بقره ده فرمویت :

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾.

هر عربي نه و نایه ته فقههت جیگه ی دوو وشه گوزپاوه له وی ده فرمویت (لایؤخذ منها عدل) لیره ده فرمویت (لا یقبل منها عدل) له وی ده فرمویت (لا یقبل منها شفاعه) لیره ده فرمویت (لا تنفها شفاعه) هر وه کو به کن که نه یی به سر ده ستیان که نینسان نه گه ر بوخوی کاری نه کردبوو هیچ شتی که دهردی ناخوا له قیامهت.

بؤ نمونه / نه و بلی من نه وه ی فلان پیغه مبرم علیهم السلام یان بلی کوپی فلان شیخ هم جوړه شتانه له قیامهت کار ناکات، به لکو هر که س به پیی سه عی و کاری خوی، بؤیه بیر له مه مه کن نه گه ر کار و کرده وه ی خرابتان بوو کارتان ته واره.

نیستا چن نایه تیک که وشه ی نیزی نیدایه له مه وړودی شه فاعهت :

خودای گه وړه ده فرمویت له سوره تی بقره نایه تی الکرسی.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۵. نه وه کی به نه و که سه ی لای خودا شه فاعهت ده کات بی نه وه ی خودا خوی نیزی بدا.

اذن : یانی نیجازه یه که ته ره ف به گوی بیستی .

(اذن - اذن) گوی

لیږه دوو داوايه

۱- نه فی شفاعت بهو که سانهی خودا نیجازهی نه داون.

۲- نیستثنایه که که نکړت، نه گړ خودا نیجازه بدا، به لام هم تېگه یشتنه زه عیغه.

ناکړت نیمه له زه مینهی شفاعت بینشیک وا په یدا بکهین.

هم نایه ته تاوا ده کړی نیمه فهم بکهین کښه به بی نیجازهی خودا شفاعت ده کات، نی خق خوداش نیجازه نادات وانا نیه،

جا نیستثنایه که دوو مه تره که ده کړی نیجازه به به عزیک نه فربدات یا هر نیجازه نادات.

همه ناکړتته مې بنی بې عه قیده نه بی له نایاتی ترکومه وهر بگرین.

خودای گوره له سوره تی یونس له نایه تی ۳ ده فهرمویت :

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ﴾.

هم به شه له پېشدا له نایه تی ۴ ی سوره تی (سجده) خویندمانه وه (یدبر الامر) له وی نه بوو له وشه ی (دبر) یانی دوا (تدبیر) نه وه یه که ټینسان فرمانپړه وایی بکات له زه مینه یه که هم بکات به له نه زهر گرتنی سهره نجامی هم زه مینه یه که لیږه ده فهرمویت خاوه نه که ی ټیوه (الله) که زه وی و ناسمانی له ۶ روژ دروست کرد دواپی راست چوه سر ته ختی فرمانپړه وایی.

(استواء علی العرش) (تدبیر) ی هم ده کات فرمان دهر بکات بې هه موو شتیک وه سهره نجامی هر فرمانیک له لای هیه وه دیاره بهرو کوئ ده چی وه له

ئاخىرى سۈرەتى (شورى) دەفەرمۇيت ﴿إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾. ھەرچى شتە سەرەنجام بۇ لاي خۇدا دەگەرپتەوھ.

﴿مَّا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾.

(ما) بۇ نەقى يە (من) كە لە دۋاي ھاتوۋە پېتى دەلتىن (من) زائىدە بۇ تەئكىدى نەفبەكە ماناي ھېچى لىدەگىرى ھېچ شەفيعىك نىھ مەگەر دۋاي ئىزنى خۇدا. ئەمىش ھەروەك جۈملەكەي (اىة الكرسى) دوو دانە فەھمى لى دەكرى ۱- ئەگەر خۇدا ئىجازەتى دابىت.

۲- ياخۇد ئىجازە نادات، قەت نابىت.

لىرەش بە تەواۋى رۇشن نەبۇتەوھ دەبى بېچىن بۇ ئايەتى تر.

خۇدای گەرە لە سورەتى طە ئايەتى ۱۰۹ دەفەرمۇيت :

﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾.

لە دۋاي بەيانى تىكچۈۋى ئەم عالەمە ئىشارەتى بۇ دەكات ۋەختىك كە زىندۇدەكرپتەوھ دەبىرئە بەردەم دادگاي خۇدا دەفەرمۇيت: لە ئاۋا رۇزىكدا شەفاعەت و تىكا ھېچ سۈۋدىكى نىھ ۋە لە ھېچ كەسەۋە دەرد ناخۋا ئەگەر شەفاعەت بىكات تىكا بىكات مەگەر كەسىك كە خۇدا ئىزنى بدات.

جا لىرە

۱- خۇدا خۇزى دىيارى دەكات كىتە.

۲- جۇرى دوعايەكەي بۇ دىيارى دەكرىت چى بلى.

ئەم ئايەتەش ۋەك ئەم دوو ئايەتى ترە لىرەش دەكرى كەسىك بلى شەفاعەت ھەيە كاتىك خۇدا ئىزنى دا، جا لىرەش بىنشىك ناكەين ھەر چەندە ئىستىسناكە زىاتر تەۋزىح دەدات.

﴿إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾.

نُه مه زیاد کراوه.

ته وزیعیتک بۆ ئه وانهی دلبان خوش ده که ن باوه پریان وایه که که سانبیک له قیامت ده بن به شه فیعیان بۆ ئه وهی ئومیدی ئه وانه بیریت.

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ، عِلْمًا﴾.

هرچی له بهر دهستیانه ئه وانهی واگومان ده که ن که شه فاعهت بکه ن وه ئه وانهی خودا ئیجازه یان پی ده دات، بیکه ن هرچی له بهر دهستیانه له وهی مه علومه بۆیان له گوزه شته که بوه به شه هاده بۆیان له پشتی سه ریاندایه غه ییه و له ناینده یانه که پتیا ن نه زانیوه، جا هیچ ئومیدیک نیه له م زه مینه یه که بتوانن کاریک بکه ن وه ک تکا کار.

هر چیه که هیه له علمی خودا یه ئه گه ر نا هیچی لی نازانن دلخوش نه که ن به که س که شه فیعتان بن له لای خودا.

ههروه ها خودای گه و ره له سوره تی (مریم) ئایه تی ۸۷ ده فه رمویت :

﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾.

له پێشدا ده فه رمویت ئه و رۆژه که خه لکان کۆ ده بنه وه ده یان به نه به رده م دادگای خودا ههروه ها له و رۆژه موجه مه کان لیده خورین به ره و دۆزه خ.

وشه ی (ورد) له مصدری (ورود) ئه سلای ئه وه یه که ئینسان بچیته سه ر ئاوێک.

لیره به شتیه ی ئیستهزا وشه ی (ورد) بۆ ئه وان به کار ده با که ئه م دۆزه خه ئاوێکه ئاماده مانکردوه بۆ ئه وان تا ئه وان بچه سه ری، که ئاو نیه ئاگره له دوایی ده فه رمویت: هیچ کام له وان ده سه لاتی هیچ جوړه شه فاعه تیکیان نیه مه گه ر

که سټک که عهد و پیمانېکې لای خدای رحمان بېی یانی پېښینه که له دنیا
که نيزنی نه وهی بدا.

نهمهش هه روه ها دوو ئیحمالی هه یه:

۱- که سټک بېن پېښینه یه کیان هه بېی له دنیا _ که یشتن به مه رته بهی
شهید _ به لکو خدای نيزنیان بدا شه فاعه ت بکه ن (نه م شه فاعه ته ی باسما ن کرد
وه کو دوعا) .

۲- غه یری نه و که سه ی له خدای رحمان عهدېکې وه رنه گرتبیت که سی تر
ناتوانی شه فاعه ت بکات.

ده ی خو که سټک نه عهدېکې له م زه مینه یه دا سه ندبې که وا بوو بو هیچ که س
شه فاعه ت نه یه .

لیره ش ماوه هیشتا به ته وای فهم ناکریتت.

خدای گوره له سوره تی (نجم) نایه تی ۲۶ ده فهرمویتت :

﴿وَكُرَّ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾

چند مه لایکه ت وان له ئاسماندا که تکایان هیچ ئیستفاده یه کی نه مه گهر
دوای نه وهی که خدای نيزن بدات بو که سټک که بیه وئ و رازی بیت.
نه لیره ش زیرکی نه مه ده کات مه گهر به نيزنی خدای مه تره ح ده کړئ، لیره ش
هم دوو ئیحتیمال مه تره حه .

۱- مه گهر دوایی به نيزن و ئیجازه ی خدای نه وان کارېک بکه ن. خو نه ویش
ئیجازه نادات به هیچ جوړه قسه یه ک، له م زه مینه دا مه تره ح نه یه .
۲- نه وه هیچ شه فاعه ت و تکایه ک له رتی مه لایکه ته وه ش نه یه .

خودای گه‌وره له سوره‌تی (نبا) له ثایه‌تی ۲۷ و ۲۸ ده‌فرمویت :

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَلِكُ مِنْهُ خُطَابًا﴾ (۲۷) **يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا** ﴿۲۸﴾

له دواى ئەمه که سه‌ره‌نجامی جه‌زا و پاداشت ئەکا له کوتایی به‌یانی پاداشتی له‌خوا ترسان ده‌فرمویت : که ئەمه پاداشت و جه‌زایه له ته‌ره‌ف خاوه‌نه که‌ت، ده‌فرمویت، خاوه‌نی ئاسمانه‌کاتن و زه‌وی و هه‌رچی له به‌ینیاندایه مه‌گر هه‌ر خۆی که‌یفیه‌ت و که‌میه‌تی ره‌حه‌تی خۆی بزانی که هیچ که‌س ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌ی نیه له رۆژنکی ناوا له رۆژنیک که (جبرائیل) و مه‌لائیکه‌ت (صف-صف) ده‌سته ده‌سته راده‌وه‌ستن له حزوری (رب العالمین) هیچ کامیان قسه‌ناکه‌ن مه‌گر که‌سیک که خودای ره‌حمان ئیزنی بدا نه‌ویش قسه‌ی دروست بکات (صواب).

بۆ نمونه / (صواب) نه‌وه‌یه دوعای خیر بۆ که‌سیک بکریتت که شایسته‌ی ئەم دوعایه‌یه.

بۆ نمونه / له ته‌حریمی خوین به‌ شیوه‌ی (مطلق) ته‌واو نه‌فی خوین ده‌کات، به‌لام چۆن له دوایدا جگه‌ر و سه‌پل جائزه بخوری. لێره وشه‌یه‌که هه‌یه له‌به‌ر چاو (زاهرا) گه‌شتیه.

قاعیده‌یه‌که له مه‌وردی فه‌همی شتی‌ک له عیباره‌تی‌ک وشه‌یه‌که گه‌شتی تێدا‌بێت، له زه‌مینه‌ی تایبه‌تی شتی‌ک که گه‌شتی بێت به‌ نیستنه‌ی هه‌ندێ که‌س له گه‌شتیه.

بۆ نمونه / له شوێنی‌ک شتی‌ک به‌ قاعیده‌ی گه‌شتی به‌یان ده‌کریت، له دوایدا نایا به‌ چ شه‌رائتی‌ک ده‌توانین هه‌ندێک له که‌سه‌کان له‌مه‌ نیستنه‌ (جیا) بکه‌ین که نه‌یانکه‌ینه نه‌وه‌ی ئەم قاعیده‌یه بیانگریته‌وه که نه‌و وشه‌ی گه‌شتیه‌ی تێدا باس کراوه.

قاعده که نه مه یه که نه گهر هاتوو له فزێك گشتی له عباره تیكداس باس كرا، له دواى به ده لیلیك دهركوت كه تهواوى خهلك بهم له فزه مه قسود نین، ئه بیته بگه پێین به شوین زابته یه ك كه بۆچی ئهم له فزه گشتی یه تهواوى خهلك ناگرێتهوه. بۆ نمونه / له حهرام كردنى خوینی ئاژه له و ئایه تانیهى خواى گهوره ده فهرمویته: له سه رتان حهرام كراوه مردار و خوین و گۆشتی به راز و شهوى به ناوى غهیری خوداوه سه ر ده بردرێت. له وى له سى جینگه له ئایه ته كاندا به شیوه ی (مطلق) تهواو زاهری حهرام دهكاته ده ی چۆن له دوایدا جگه ر و سپل كه خوینه جائزه بخورین، بۆ ئیستسنا بوون له م شته گشتی یه شهوا وشه ی خوین ده بى تهواوى (مشققات) ی خوین بگرێتهوه كه جگه رو سپلیش بگرێتهوه، به لام چۆن ئهوان ناكهونه بهر حوكمى ته حریمه وه ئه مه لیژه وشه یه كمان هه یه (زاهرا) حه راهه، به لام هه ندیک له مراد لێی به ده رن ئه بى بگه پێین به شوین شتیك حه تمه ن لیژه شتیك كه نه گه ریش (زاهرا) نه مان دیبى ده بى دیقه ت بكه ین بیدرزینه وه كه زابته یه ك بیته له م زه مینه یه، به پێى شهوا زابته ئه سلان هه ر له یه كه مه وه شهوا كه سه هه ر مورا ده نه بوو فه قه ت له بهر چا و دیا ر بوو مورا دن.

بۆ نمونه / له حهرام كردنى خوین

وه ختیك ته ماشای یه كه م ئایه تیك ده كه ین له م زه مینه كه نازل بووه له سوره تی (انعام) دا ته ماشا ده كه ین وشه ی (دم) به (نكره) به یان ده كات (الدم) (وقف) یكى بۆ زكر ده كات یانى خوینی رژێنراو، ئه مجاره له م سى سوره ی تردا (بقره - مائده - نحل) به (ال) بۆ (عهده) وهك بلیى پیاویك هاته لام یان پیاوه كه هه لسا لیژه ش. ده فهرمویته (الدم) خوینه كه، خوینه كه چیه؟ (دما مسفوحا) خوینی رژێنراو نهك گشت خوینیك، كه واته ته ماشا ده كه ین هه ر له یه كه م حوكمى ته حریم

نازل نه بو به س جگر و سپل نا نه وه په هم دوانه حوكمی تریان هه په (حرام) نین (حلال) ن.

هم مه سه له ی تاییه ت کردنی هه ندیک له تا که کانی گشتی به دهر بکریت لی ی حوكمی کی تر سابت بیت، نه بی بگه ریڼ به شوین شتیک بزانی زابته په ک قاعده په ک قهیدیک شتیک هه په که ته وای خه لک له و گشتیه ناگریت، نا هم زابته گشتیه ناگریته وه جا به پتی نه وه له م زه مینه دا ناوا ده بیت له زه مینه ی شه فاعه ت.

له پیښدا به شیوه ی گشتی ده فهرمویت: که شه فاعه ت ولایه ت نیه وه له چه ند ثایه تیکیش به قهیدی (الا یاذنه) که ده کریت په کیک له م دوو ئی حتماله فهم بکریت نه مه ته گه یه نیت که له جهه تی غهیری خوداوه شه فاعه ت ولایه ت نیه.

جا ماوه ته وه بزانی له جهه تی غهیری خوداوه ببیت یان نه بیت نه وه مه وردی باسه.

وه خفتیک ده گینه نه و ثایه تانه ی که قهیدی (من دون) یان تیدایه له جهه تی غهیری خوداوه شه فاعه ت ولایه ت نیه، ده بی بگه ریڼه وه بو نه و ثایه تانه ی به شیوه ی (مطلق) نه فی شه فاعه تی کردوه.

بو نمونه / ثایه تی ۲۵۴ ی سوره تی (بقره) به شیوه ی (مطلق) نه فی شه فاعه تی کردوه، بزانی له خودی ثایه ته که ده بیت شتیک فهم بکریت، ناگریت قورئان له جیهه ک شتیک نه فی بکات هیچ قهید و شه رتیک تیدا نه بیت وه له دواپی له جیهه کی تر تاییه تی بکاته وه، ده بیت له خودی هم ثایه ته شتیک بیت ئیجازی تاییه تمه ندی ئیستسنا بو دواپی بکات که ده فهرمویت (ولا شفاعة) شه فاعه ت یانی ئیستسنا دلی بو نه وه بپوات که له پوژی دواپی په کیک تکای بو ده کات وده بیته واستی و رزگاری ده کات، به م شیوه نیه، به لام نه وه ی که دواپی باسی ده که ین که ئیستسنا هه په فقهه ت ناوه که ی شه فاعه ته.

بق زياتر ته وزيغ له م زه مينه يه دو باره سر ده دهنه وه له نايه تي ۸۶ له
سوره تي (زخرف) هه روه ها يه ك دوو نايه ت بهر له نه و له و چنه د نايه ته نيشاره ت
كراوه بق نه وه كه كه سانتيك نه كړي بين كه خودا نيزنيان پي بدات بق شه فاعه ت بق
كه سانتيك كه خودا لنيان خوشبووه جا نه وان له م زه مينه دا شه فاعه ت بكن.

نايه تي ۱۰۹ سوره تي (طه)

﴿لَا مَن أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾.

نايه تي ۸۷ له سوره تي (مريم)

﴿لَا مَن أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾.

نايه تي ۸۶ سوره تي (زخرف)

﴿لَا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾.

ايه ۲۶ سوره تي نجم: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِّنْ

بَعْدٍ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾.

به نه وجيبي ده ليله قاطعه كه كه گوتمان له سوره تي (فصلت) نايه تي ۳۱ دا

هه يه نه م نايه تانه ناوايان لي فهم ده كړي.

نايه تي ۱۰۹ سوره تي (طه): ﴿لَا مَن أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾.

نه گه به نيټ كه كه سانتيك له بنده كاني خودا كه خودا نيزنيان بدات وه خودا

خوي دابني بويان نه وعيك له دوعايكېن وه نه وانيش نه م كاره ده كېن.

نايه تي ۸۷ سوره تي (مريم): ﴿لَا مَن أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾.

به بيان ده كات كه نه و كه سانه كه سانتيك عه ديكيان له گه ل خودا بيت، پيشتر

په يمانتيكيان له خودا سه نديټ، كه له سر نه م په يمانه بتوانن نه م كاره بكن.

ثابته تی ۸۶ سوره تی (زخرف): ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾.

به بیان دهکات که نهم پیمان و عهده عهدهی شاهادت به حق له روی عیلمه وه یانی که سانیك که شاهادت به حقیان له روی علمه وه دابی گیشتون به دره جهی شهید، بۆمان عهدهیان له خودا سه ندووه یانی خودا قسهی به مانه داوه که له رۆژی قیامت دواي ته واو بوونی دادگا له سنوریک که خودا خوئی دیاری دهکات رینگ به که سانیك ده دات که دوعای خیر بکه ن بۆ که سانیك که شایستهی نه و دوعایه ن.

ثابته تی ۲۶ سوره تی (نجم): ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾.

یه کیک له مانه ی ته سریع کردووه که مه لانیکه تن چۆن له ثابته تی ۱۸ ی سوره تی (ال عمران) به یانکرا نه وانه ی شاهادت به حق ده دهن یه که م خودا خوئی وه مه لانیکه ته وه اول العلم له جن و انس غهیری نه وان که خودا ئیزن و ره زای بی، که نه وانه ن وا عهدهیان له خودا سه ندووه که عهده که بیان عبارت به وه شاهادت به حقیان دابی له روی ته وحیده وه اول العلم بن وه به شیک له مانه مه لانیکه تن بۆمان ئیجازه ی دوعای خیریان ده بی، خودا خویشی بهر له گشت که س وه که له ثابته تی ۴۴ له سوره تی (زمر) (قل لله شفاعة جميعا) خودا له دهستی خویه تی شفاعت، نه شهید و شاهديه که ده مینیتته وه بۆ غهیری خودا یه اول العلم له جن و انس وه نه وانه ش وا گیشتون به دره جهی شاهادت به حق به علمه وه نه وانش شه فاعه تیان ده بی به مانای دوعا چونکه له ثابته تی ۶۹ ی سوره تی (نساء) ئیمانداران ده کرین به چوار به شه وه (نبیین - صدیقین - شهداء - صالحین)

جاری قاعده په کمان هه په وهختیک چنه د که سیک له سیفته تیکدا وه که یه کن، به لام وهختیک بمانه وئ له یه کیان جیا بکه یه وه جاری شو که سیهان که سیفته زیاده ی نیه هر به و ناوه بانگی ده که یه، به لام شه و ی سیفته زیاده ی هه به له سر شه به و سیفته بانگی ده که یه.

بؤ نمونه / کومه له پیاوړیک له و شویتنیکن یه کیکیان دکتوره یه کیکی تریان شه انداز یاره شوانی تر سیفته تاییه تیان نیه، جا بؤ ناوه تیانان پیاوه دکتوره که به دکتور بانگ ده کړئ وه شه انداز یاره که به شه انداز یار بانگ ده کړئ، به لام شوانی تر له بهر شه و ی سیفته جیا که ره و یان نیه هر به پیاو بانگ ده کړئ.

بؤ نمونه / ته وای شه وانه ی که مشرک به مشرک ناویان ده به یه، به لام شه وانه ی شه هلی کتابن به مشرک ناویان نابیه ی به وجودی شه و ی که مشرک، به لام به سیفته تاییه ته کیان که شه هلی کتابن ناویان ده به یه هر چه نده مشرک یکن. ده ی (نبیین) صالح هه شه هیدیش هه، به لکو له مانه زیاتر تیا یانه یه به م سیفته ناو ده برتین.

وه (صدیق) صالح و شه هید هه، به لام به سیفته ممتاز ده کیان که صدیق ناو ده بردریتن (شهید) صالح هه، به لام به و سیفته ممتاز ده یان ناو ده بردریتن، به لام (صالح) فقه ته شه و سیفته تیان هه یه بؤ یان ده کړئ به ناو نیشان و ناوه تیانان. نبی : شه وانه ی له ریگه ی وه حیه وه هه ولده دهن بؤ هیدایه تی خه لکی.

صدیق : صدیق (صیغه مبالغه) یه شه وانه ی که به راستیان وتوه له روانگه ی تیمان وه له ژبیانان ره نگدانه و ی پتوه دیاره.

شه هید : شه که سیک به (قول و عقیده) به کارو کرده و ی لاله الله شه هادته به ته وحید بدا له هه موو ژبیانی.

جا وهختيک که سيک شه هادەت دەدات لێ قبول دەکړي، وهختيک ئه‌م که سه‌ بابەت گيرى پينچه‌وانه‌ى قسه‌که‌ى نه‌ييت.

کاتیک ئينسان ده‌لێت (اشهد ان لا اله الا الله) له‌و وهخته‌ دروسته‌ پيى بوترى (شاهد)، هه‌روه‌ک که سيک لێده‌دات پيى ده‌وترى (ضارب)، که سيک ده‌کوژي پيى ده‌وترى (قاتل)، که سيک کۆمه‌ک ده‌کات پيى ده‌وترى (ناصر)، ئه‌گه‌ر ئيدامه‌ى نه‌صره‌ته‌که‌ى داو بوو به‌ به‌رنامه‌ى پيى ده‌وترى (نصير)

که سيکيش به‌که‌مجار شه‌هادەتى به‌ ته‌وحيد دا رووى کرده‌ طاغوت و گوتى بزائن که حەقى (الوہیة) هى خودايه‌و ئيوه‌ حەقى ئه‌وه‌تان نيه‌، ئه‌مه‌ ئيتر پيى ده‌وترى (شاهد)، به‌لام ئيتر له‌سه‌ر ئه‌مه‌ به‌رده‌وام بوو ره‌نگى داوه‌ له‌ ژيانى، پيى ده‌وترى (شهيد) ئيستا شه‌هيد به‌ که سيک ده‌لێن که بکوژي وه‌ هه‌تا عباره‌تى وا به‌کار ده‌هێنن له‌ قورئاندا بۆ کوژران (قتل في سبيل الله) به‌کار هاتوو نه‌ک (شه‌هادەت).

که سيک که وتى (اشهد ان لا اله الا الله) دواى ژيانى له‌گه‌ڵ گونجاند ئه‌وه شه‌هيدە.

ئو شه‌هيدانه‌ ده‌بن به‌سى به‌شه‌وه :

١-نبين ٢- صديقين ٣- شهيد..

ده‌ى بۆمان چ له‌ مه‌لائيکه‌ و چ له‌ مؤمنين ئا ئه‌و ئايه‌ته‌ى ٨٦ له‌ سوره‌تى (زخرف) به‌يانى کردوو ده‌يگه‌يه‌نيت به‌ کۆمه‌ک، ئايه‌تى ٢١ له‌ سوره‌تى (فصلت) بۆمان ئىجازه‌ى دوعاى خيريان ده‌دریختى له‌ قیامه‌تدا.

﴿لَا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

که سيک وا هاواريان له‌به‌ر ده‌کړي هيجيان له‌به‌ر ده‌ست نيه‌ له‌ شه‌فاعەت، ته‌نيا که سائیک شه‌هادەتى به‌ حەقى دابى له‌ رووى عيلمه‌وه‌ وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ چوووبون،

بۆمان ئىجازەتى دوعاى خىريان پى دەدرىت بۆ ئو كسانەى كه خوداى گوره
 نىزنى بههشتى داون يان ئوان شتىك ناگوپن له برپارى خودا.
 (مهسهلى دىقئ ئه مهيه لىره)

جا شههيدى هه ر قهوميك بۆ قهومى خۆى / مثلاً / محمد عليه الصلاة والسلام بۆ
 ميللهتى خۆى وه هه ر ئه مجارهى وا له هه ر عه سرتك ئه وانەى وا به راستى شههيدن
 ئه وانيش بۆ ئو قهوم و كەس و كارى خۆى ئىجازەتى دوعاى خىرى پى دەدرىت وه
 مه لائىكه بۆ گشت مۆمنين، جا ههچ كەس بۆى نيه كه سىك ديارى بكات بۆ ئه وهى
 بلى ئه مه دوعام بۆ بكات له قيامهت، ههچ كەس بۆى نيه ئه م وه سفانه به (جزم)
 به كار ببا چونكه خوداى گوره ده فهرمويت ﴿فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ
 اتَّقَى﴾.

ئيوه خۆتان تهزكیهى خۆتان مه كەن هه ر خودا ده زانى كى ته قواى هه به وه
 خوا ترساوه. كه وابوو ئيمه ده ست نانتينه سه ر كه سىك غه برى (نه بيين) وه غه برى
 سابقين الاولين) له مهاجرين و انصار له ريگه يه ك نه گور رۆشن كرايىته وه كه بۆمان
 فلان وه سفیان هه به.

به لكو له عه سرتك كه سانىك هه ن (اتمام حجه) ده كەن به سه ر خه لكيدا وه ئه وان
 مه فهومى شه هيد تبيان دا (تحقيق) ده كات بۆمان، هه ر كام په يوه ندى له گه ل ئه
 قهومى خۆيان دا هه به كه له دواياندا، كه له دواى ئه مه كارى دادگا ته واو بوو بۆ
 ئه وهى ئه وانيش عه لاقه يه كى روحيان به نيسبهت به م ته رتبيه دراو ن خوداش
 ئىجازه يان ده دا كه ئه وه عه لاقه ي خۆيان ده رده بپن، داوا ده كەن خودايه ئه وهى
 شايستهى ليخۆشبوونه بى به خشه، ده قه كه ئاواى لى دى (كه خودايه خۆت
 بريارت داوه بيبه خشى منيش حه ز ده كه م بيبه خشى) حه قيقه تى شه فاعه تى دوعا

نهمه به هه تا دوعای خیری دونیاش ئاوابه، ئه وه نیه که مه لایکته دوعای خیر ده که ن بۆ مؤمنین ﴿لَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾ دوعا ده که ن.

دهی که سبک توبه ی کردووه ریگه ی غهیری خودای بهرداوه خودا وه عده ی داوه لیتی خوش بی ئیستا مه لایکته ش ئه مه ده لئین (یانی خودایه هه رخوت بریارت داوه له وه خوش بی منیش پیم خوشه رازیم به م بریارت) یانی هیچ گۆرانکارییه ک روو نادات ته نیا خودا له بهر حکمه تیک که خوی ده یزانی ره بتی دوعای ئه م شه هیدانه ده دات. ئه مه قاعیده ی شه فاعه ت جۆری یه که می باسما ن کرد باوه پ بوون پیی شرکی گه وره یه و هیچ مؤمنیک نابێ باوه پ به مه بکات، که داخه کم ئه مپۆرێک له مسولمانان تووشی ئه مه بوون.

به لام دووه مینه که یان ته ماشا ده که ن ئیجازه ی دوعای خیر که بۆ که سانیک مسته حقه ی ئه م دوعایه ن، دوا ی ئه مه که کاری دادگا ته واو بوو بی ئه وه ی له دونیای که س دیاری بکات، بلێ فلان دوعام بۆ ده کات، بی ئه م دیاری کردنه، چونکه به س خودا ده زانی کێ شایسته یه ئه م دوعایه بکات.

جا لیره بووه به شتیکی فره ی که ئیجازه بدیریت به که سانیک دوعای خیر بکه ن شتیک عه قیده نیه له مه سائیلی ئه سلی عه قیده نیه.

احادیثی زۆریش هه ن له م زه مینه که به عزتکیان خراپ فه هم ده کریت.

بۆ نمونه / حه دیتیک هیه (شفاعتی لأهل الکبائر من أمته) شه فاعه ت بۆ ئه هلی گوناخه گه وره کان له ئومه ت. ده قیق فه همیان نه کردووه، که خودای گه وره له ئایه تی ۱۷-۱۸ ی سوره تی نساء به یانی کردووه که که سانیک وا له سه ر (سیئات) بن تا نزیکي مه رگیان وه ختیک ئیت هر هیچ ریگه یان نه ماوه ده ست که نه ته وبه وه ئیت توبه یان لی قبول ناکریت، به س ئه هلی که بائر که سانیکیان ده که ونه به ر شه فاعه ت تووشی که بیره بووبن، به لام ته وبه یان کردووه، ئه وه ی له سوره ی فرقان له کۆتایی

دەفەر مۆیت که (عباد الرحمن) نه تووشی عبادەتی غەیری خودا دەبن وه نه تووشی قەتلی به غەیری حق دەبن وه نه تووشی زینا دەبن ئەگەر هەر که سێک تووشی هەر کام لەمانە بێت ئەوا تووشی گوناح و تاوانێک بوو ئەیخاتە دواوه، لەبەر ئەوه ئێستە دەکات دەفەر مۆیت :

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُدْخِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

حَسَنَاتٍ﴾، بێجگە لەوانەى له دواى ئەوهى تووشى یەكێ لەو سێ كارە بوون تۆبەیان كردووه و ئیمانیان هێناو كردەوهى پاكیان ئەنجامداوه ئەوانە نهتهنا گوناحهكەیان خودا چاوپۆشى لێدهکات، بەلکو دهیگۆرێت به چاکه.

دهى ئا بۆمانن مستهحقى شهفاعةتن به عنى که سێک تووشی کهبیره بێى لهوه و دوا تهوبه بکات و بگەرێتهوه خودا خۆى وه عدهى لیخۆشبوونی پێداوه، ئیجازه دهدرێت به پێغه مبهرى خوداش عليه الصلاة والسلام دعای لیخۆشبوونیان بۆ بکات. نهک که سێک که له سەر (کهبیره) چووبى تا ئاخر، ئاوا نیه که خودا لێى خوش بێ وه له نهتیجه ههچ که سێک رێگه نادرێت دعای بۆ بکهن.

وه کهسانیکیش نهفى دهکەن (اجتهاد)یان بهوهیه که وا دهزانن ئەم استثنایانە مهفهومێکی تریان ههیه ئەو وهخته رهبتى ئایهتى سورهتى (فصلت) نایدهن به ئەوانهوه که نابزانن بۆ چی نایدهن.

﴿مَنْ أُولَٰئِكَ أَكُفَّرُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، که دهلیلێ قاتعه، لهمه کێشه نیه چون له مهسهلهى ئەساسى عهقیده نیه.

بهلام ئاگادار بن ئەو شهفاعةتى باسمان کرد که باوهڕ بوون پێى شرکى گهورهیه ئەمه له مهسهلهى عهقیدهیه و باوهڕ بوون پێى تاوانیکى گهورهیه، که ئەویش شرکى گهورهیه، خوداش قهت له شرک خوش نابێت.

به لّام له و ه یان مایه ی نه وه بیکهینه (اختلاف) که سیّک بلیّ خودا ریگه به هیچ کهس نادا دعای خیر بکات له رۆژی دوابی وه که سیّک بلیّ ریگه ددهات نه مه نابیته لختلاف نه و بزانی نه و یان گومرا بووه وه نه و یان و بزانی نه میان گومرا بوه، نا.

به لّام نه وانه ی شه فاعه تیان بۆ ده کریت،

۲۳ سبأ ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾.

شه فاعه ت له لای خودا بۆ هیچ کهس سودی نیه مه گه ر بۆ که سیّک که خودا نیجازه ی پی بدا.

۲۶ نجم ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذِنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾.

که نه بی خودا رازی بیت بۆ نه وه تا دعای بۆ بکریت.

﴿لَا يَسْقُونَهُ إِلَّا أَلْفَوْا وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْلَمُونَ﴾ (۲۷) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۲۸﴾ (انبیاء:

۲۷-۲۸).

له باره ی مه لانیکه وه که جوابی عقیده ی مشرکین که نه یانکه ن به کوری خودا، چینیک به یان ده کات که به نده ی به ریزی خودان وه به فرمانی نه و کار ده که ن وه هه رچی له بهر ده ست و پشت سه ریاندایه خودا ده یزانی رابردو ئاینده یان وه بۆ غهیری که سیّک که نه و رازی بیت تکا ناکه ن لیره ش به یانی کردووه که نه و که سه ی دعای بۆ ده کریت ده بی له وانه بیّ خودا لیتی رازی بیت.

﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شِئَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

(زخرف: ۸۶).

ئەو كەسانەى وا ئەوانەى ھاواريان لىدەكەن غەيرى خۇدا ھېچ كاميان دەسلەتتى
شەفاعەتتى نىيە، مەگەر كەسىڭ كە شەھادەتتى بە ھەقى دابىى ۋە بە ئاڭاىى ۋە لە روى
علم ۋ زانستەۋە ئەم شەھادەتەى دابىى.

بۆ تەۋزىئەى ئەمەى كىيە شەھادەى بە ھەقى دابىى بە عىلمەۋە.

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (ال عمران: ۱۸).

لەۋى سى دەستە لە شەھاء بەيان دەكرى بەر لە گشتىڭ بۆ خۇدا خۆى
شاھىدە شەھىدە بە توحىد دواى ئەۋە (مەلانىكە) دواى ئەۋە (اول العلم) لە (جن و
انس) شەھادەتتەيان داۋە كە كەس غەيرى خۇدا جەلبى نەفع ۋە دەفعى زەرەرى نىيە،
شەھادەتتەيان داۋە بەم ھەقى ئەمە ھەقىكەتتە كە لە ئايەتتى ۸۶ سورەتتى (زخرف)
دا دەفەر مۆيت: بەۋەى كە خۇدا بە ھەر كەسىڭ بەشى رىڭكى خۆى پىداۋە لە بەشى
(امرى تەسخىرى) ۋە لە (امرى ابتلاىى) ۋ (تەشرىئىى)) ئاۋا بەرنامەتتەكى دانائە كە
ئەگەر مراعات بىكرىت ھەر كەس بەس رىڭكى خۆى بەۋ جۆرە پىنى دەگات.
(تەۋزىيىڭ لە اولو العلم)

علم وعالم لە قورئاندا غەيرى ئەم ماناىيە يە كە لەلاى خەلڭدا ھەيە :

بۆ نمونە / لاى خەلڭ عالم ئەۋەيە يە كىڭ لە عىلمەكان بزانىت.

بەلام لە قورئاندا لە ئايەتتى ۹ لە سورەتتى (زمر) ۋە ئايەتتە بەر لە ئەۋ تەۋزىئە
دراۋە.

ئەھلى علم لە فەرھەنگى قورئاندا ئەۋ كەسانەن كە شەۋيان بە (قيام) ۋ)
سجود) ۋە دەگوزەرتىن، ئەۋانەى كە ھەقىيان بۆ رۆشن بۆتەۋەۋە مولىئەزم بىۋىن بە

حق، نیلترزامیکی وا که ناسایش و ره‌ه‌تیاں پی تهرک نه‌کات، هه‌لیان ده‌نی بۆ
نه‌وه‌ی ته‌حه‌مولی ناخۆشی بکه‌ن له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی خودا.

اولو العلم – (الذين يعلمون) یان بۆ به‌کار ده‌هیندریتت، نه‌ نه‌وه‌ی له‌ رشته‌یه‌ک
زانستی ئیختصاصی بیت.

له‌ ئایه‌تی ۱۸ ال عمران (اولو العلم) بۆ نه‌وه‌ که‌سانه‌یه‌ به‌راستی خودایان ناسیوه
وه‌ شهاده‌تیاں به‌مه‌ داوه، یانی به‌ ته‌واوی وجودیان له‌ هه‌یاتیاں فکریان به
عه‌مه‌لیان نه‌و یا داوه که‌ خودایه، هه‌ر نه‌وه‌قه‌ی که‌ له‌ ئایه‌تی ۸۶ سوره‌تی
(زخرف) دا ده‌فه‌رمویت :

بۆ نه‌وه‌ی رونتر بیت له‌ قورئان الولو العلم به‌ کۆ ده‌وتری :
ئایه‌تی ۸-۹ (زمر)

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُوَ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَرَبُّهُ رَحِيمٌ ﴿٩﴾
رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾﴾

له‌ پێشدا به‌ یانی بۆ سه‌باتی ئینسان ده‌کات که‌ وه‌ختێک توشی زیانی‌ک ده‌بیت
ده‌که‌ پێته‌وه‌ بۆ لای خودا و هاواری لێ ده‌کات، به‌لام وه‌ختێک که‌ خودا نعمه‌تیکی
پێ ده‌دا نه‌و هاوارانه‌ی که‌ له‌وه‌ وپێش کردبووی له‌ بیری ده‌چێته‌وه‌ و دیت شه‌ریک
بۆ خودا قه‌رار ده‌دا، له‌ فه‌رمانپه‌وابی و فه‌ریاد ره‌سی دا (الوهیه - ربوبیه) بۆ
نه‌وه‌ی خه‌لک له‌ ربی خودا ده‌رکات هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کات ده‌فه‌رمویت به‌ (مبلغ) بلی
که‌مێک به‌رخوردار به‌ له‌ نه‌تیجه‌ی کوفره‌که‌ت یانی ده‌زانین بۆ هه‌یاتی دنیا بۆ
نه‌وه‌ی هه‌قت خسته‌ پشت گوێ.

نم مودده ته فرسته له دهستی دهر نه چي چونکه تو له اصحابي ناري، له ناگر دوور ناکه ويه وه، نيت دوايي له دواي نه مه قياسيک باس دهکات، نه ري شو که سيک به ره غبه تي خوي له دره ننگي شه ودا ساجدو قائمه (جا شو مه سئله ي (وقت ي شه و له ناياتي تر دا زور به يانکراوه که حه دي اقل نويزي مه غريب و عيشايه، دواي شه و ش نويزي وه تره، که له دواي عيشا تا بهر له نويزي به ياني لاي که مي يه ک ره کاغه ته.

به تاييه ت بق نينساني داعي يه که مجار به شيوه ي ته کليف بوي ده بيت که قيام اليل بکات له دواي نه مه که مه رحه له يه ک گوزه را (تخفيف) ده بي.

جا ده ف رموي ت:

﴿أَمَنْ هُوَ فَتَبْتَ أَتَاءَ الْإِلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾.

نایا که سيک به رده وام وه بهر ه غبه تي خوي (قيام اليل) ي هه يه وه له ناخره ت حه زه ر دهکات نه مه وه که شه و بو له پيش دا به يانمان کرد له نايه تي پيشودا؟ نا.

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ﴾.

بلي نه وانه ي که ده زانن له گه ل نه وانه ي که نازانن وه که يه کن.

کام بوون نه وانه ي که ده زانن نه وانه ي شه و نويزيان هه بوو.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ﴾ نه وانه بوون که ف رموي ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ﴾..... إِنَّمَا

يَذْكُرُ أَوَّلُوا الْأَنْبِيَّ.

ته نها نه وانه ي داراي (لوب) ن داراي عه قلي پاک، نه وانه ي بير ده که نه وه فه رقي نه م دوانه دهر ده که ن.

نایا تيک که (قطعا) نه م مه سه لانه ي پي سابت ده کري:

۲۱ فصلت ﴿نَحْنُ أُولَآئِكَ فِى الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِى الْآخِرَةِ﴾

مهلائیکه له زمنی شو قسانه ی ده یکه نه به نسبته به وانه ی استقامه یان له ریگه ی توحیده له زمنی شو به شاره تانه دا ده یده نه، شو هس ده لئنه که نیمه هم له دنیا هم له ناخړه ت (اولیا) ی نیوه ینه.

اولیاء : ولی یانی قه رار گرتنی دوو یان چنه شتی به شوین یه کدا به بی شو ه ی شتی که بیته به ینیان، نه بیته فاصیله و ره بتیان به یه که وه بیته. وه ختی که شو او دوو یان چنه شتی به شوین یه که قه راریان گرت بی مانعه، یانی په یوه ندی نزیکیان به یه که وه هیه.

دهر نه تیجه وه لی له لوغه تی عره بی به کاهینراوه بوهر مه وجودیک یان هر که سیک له گهل هر که سیک تر دا راستی یه کی بیته و نزیکیان به یه که بیته.

بو نمونه / باوک له گهل مندا ل په یوه ندی هیه، پی دی ده لئنه (ولی امر) مؤمنین له گهل یه کدا وه لی یه کن چونکه په یوه ندیه که له به ینیاندا هیه، نه هی له منکر ده که نه مر به معروف ده که نه یان (مشرکن) له نویژ کردن . وه لی له قورئاندا، که سیک به رشته یه که تاییه ت بیته به ئیددعا به کی تاییه ته وه، ئیتر وه لی یه هه تا وای لیها توره.

بو نمونه / به عزیک له علماء له کتبه کانیان نویسیویانه فلان که س ده ستنکی بالای بووه له ویلايه تدا وه که شو ه ی ولایه ت علمی نحو خویندن بووه که ده ستنکی بالای بووی.

له حالئیکدا له قورئاندا ته ورنه له مه وردی وهلی ئا بهم جوړه ددهات.

یونس ۶۲-۶۳-۶۴

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۳﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾.

نه ها نه وليانې خدا نه ترسيان له سهره نسبت به نابنده كه نه فعيكيان بقرنيه
يان زهره رنكيان توش بيت وه نه خفت ده خون نسبت به گوزشته هيچ
ناره حه تيه كيان نيه نه فعيكيان ده رچووه نيستا ناساري نه وه ماوه نينجا كين
﴿أَوْلِيَاءَ اللَّهِ﴾ نه وانه ي نيمانان هينا به ناسيني رتي خدا ته تسليم بوون، كه وتنه
ناو نارامي وه له حياتيان دا ته قوانين بوو، نه وشتانه ي خدا نه هي لي كرديون
له وانه خزيان ده پارسا، بزمان هم له دنيا و هم له ناخرهت موزده يان بقره هيه.
ليزه په يوه ندي ﴿أَوْلِيَاءَ اللَّهِ﴾ و خدا بهم شيوه به يانكراوه، له تهره ف بزمان
وه نيمان وته قوا له تهره ف خداوه (بشري) له دنيا و ناخرهت، له بهين هر
كه سيك و خدا ناوا په يوه نديك بوو نه وه وهلي يه.

جا له زه مينه ي وهلي نابي چينيك جيا بكرتته وه بلين نه وه وهلي يه قسه ي
دهروا له لاي خوا نه وه تاوانه.

جا قرار وايه هرچي (مؤمن) وهلي بيت، وهلي خدا بيت، نه گهر وهلي نه بي
دهبي مراجعه ي نيمانې بكانه وه.

دهليلي نه مېش نه وه يه له مه وردی به سهراتي قه ومه گاني رابردو قه ومي نوح
قه ومي هود عليهم السلام وه غيبري نه وان، وه ختيك ده ف رمويت كافر ده كانمان له ناو

برد وه ئه‌وانه‌ی ئیمانیان بوو ته‌قوایان بوونه‌جانمان دان ده‌فرمویت ﴿الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ئه‌وانمان رزگار کرد له‌عه‌زاب.

خو لیره‌ش فرمویه‌تی ﴿أُولَئِكَ أَلِلَّهِ﴾ ئه‌وانان ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ﴾ ده‌ی مه‌عنای ئه‌وه‌یه هه‌رچی په‌په‌وه‌ی ئه‌و پیغه‌مه‌رانه‌یه‌علیهم‌السلام
گشتی وه‌لی بووه. چونکه ته‌عریفه‌که‌ی ئه‌ولیا کرا نه‌گه‌رپه به‌سه‌ریان، که‌وا بوو
ده‌بی هه‌رچی ئیمانداری راسته‌قینه‌یه وه‌لی بیت.

ئه‌گه‌ر که‌سیک وه‌لی نه‌بیت مانای ئه‌وه‌یه له‌ئیمان‌ه‌که‌ی (زوعف) هه‌یه، نه‌بوته
مایه‌ی ته‌قوای به‌رده‌وام، ده‌بی مراجه‌عه‌ی خو‌ی بکات.

ئه‌مجاره که‌سیک که له‌گه‌ل خودا ئاوا په‌یوه‌نده‌ی‌کی په‌یدا کرد له‌لایه‌ن ئه‌مه‌وه
ئیمان و ته‌قوا، له‌لایه‌ن خوداوه (بشری) له‌دو‌نیاو قیامه‌ت، جا ئیتر چه‌ند ولا
یه‌تیکیش له‌مه سه‌رچاوه ده‌گرێ، (من دون الله) نیه له‌ته‌ره‌ف خوداوه‌یه،
له‌گه‌ل مه‌لانیکه که عبادی خودان به‌نده‌ی بی چون و چه‌رای خودان، په‌یوه‌ندی
ولایه‌ت به‌ره‌قهار ده‌بی.

٢١ فصلت: ﴿نَحْنُ أُولَئِكَ وَكُنَّا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
نَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ (٢١)

له‌گه‌ل (مؤمنین) ی تر په‌یوه‌ندی وه‌لایه‌تی به‌ره‌قهار ده‌بی ٧١ التوبة:
﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَرُطِبُوعُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ أُولَئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٧١)

جا نیستنا رابتهی اولیاء و مه لانیکه و مؤمنین چیه؟

۷-۸-۹ غافر گوشه بیهک له م په یوه نډیه ولایه ته به بیان ده کړیت.

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾.

نه وانهی که ته ختی فرمانپه وایی خودا هله ده گرن، نه وانهی له ده وری باره گای خودان نه وانه (تسبیح و حمد) ی خاوه نه که ی خویان ده کن و ئیمانیان هه یه و (استغفار) ده کن بؤ نه وانهی ئیمانیان هیتاوه له جن و انس.
استغفار به م شتوه:

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾﴾.

له م سى ثابته گوشه بیهک له په یوه نډی مه لانیکه له گه ل (مؤمنین) به بیان ده کړیت، داوای مه غفرت بؤ ئیمانداران به م شتوه ده کن، خاوه نه که مان رحمت و علمی تو به هه موو شتیک گه ییوه، جا تو داپوښه گونا می نه وانه ی گه پانه وه بؤ ریگه ی تو وه له عه زایی ناگری بلنسه داری دوزخ بیانپاریزه، خاوه نه که مان بیانبه ناو به هه شته کانی خوت که خوت وه عده ت پیداون وه خویان له (تاباء و أزواج و ذریات) یان که تو هر شتیک نرا ده ی بکه ی ده یکه ی هپ شتیک ریت لی ناگریت وه له ناخوشیه کان بیانپاریزه به راستی هر کس تو له و روزه له ناخوشیه کان

بیباریزی ئه وه ره حمت پی کردوه به زه بیت پئدا هاتوته وه ئا ئه وه به دهست که وتنی مه تله بی گه وه .

لیره مه لائکه له گه ل (مؤمنین) په یوه ندی به به شیوه ی دوعا کردن کار ده کن .

۲۱ فصلت (ملائکه ده لئین ئیمه هم له دنیا و هم له ئاخرت وه لی ئیوهین) یانی ولایه تی مه زه ری هه به له دوعای مه لائیکه ته کان وه مه زه ری دوعا وه کوله غه زوه ی به در مه لائیکه کومه کی مسو لمانیان کرد .

هه ره که سیک ده لئیت ئیجازه به مه لائیکه نادریتت له قیامت دوعا بکن با ده لیل بیئی نایه ت بیئی که نه .

له زه مینه ی په یوه ندی مؤمنین له قیامته دا :

۶۷ زخرف ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ .

له و رۆژه دوستانی گیانی دوژمنی به کن بیجگه له بهین (مؤمنین) ،

ئه وانه ی شه فاعه ت نایانگریته وه :

۱۸ غافر ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ ، ئه م رسته له دوی به قیه ی

ئایه ته مه تله بیکه ، هه ندیک ده لئین له مه وردی قیامته دایه به ته وجوه به ره وه ندی

ئایه ته کانی له وه و پیش که له مه وردی هلاکی دنیا له دنیای اتمام حجه دایه ، له

دوی ئه و رسته ئه مه ئه فه رموی : پیشه که ی ئه مه به ﴿وَأَنْذَرُكُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ﴾ له پیشدا فه رمویه تی که هۆشدار به رۆژی قیامت بدریت به

خه لک، جا لیره ه ده فه رمویت وه هۆشداریشیان پی بده بۆ رۆژی ئه و به لایه ی که

ته و او نزیکه .

(ازفه) نه‌ونده نزيك كه وهختى تـنگ بۆتـوه زۆرى نه‌ماوه كه بېته بهر،
 وهختك كه له داخا نه‌وانه‌ى وا گرفتارى به‌لا و ناخوشى ده‌بن ده‌سه‌لاتيان نيه كه
 ديفاع بكن له خويان وه هرچى ئومېديان بو گشتى رووخاوه، له داخا دليان
 گه‌بشته لاي حه‌نجه‌ره‌يان هيجيان بۆ ناكړت ئا له‌وا رۆژنكدا ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 حِمِيمٍ وَلَا سَنَعٍ يُطَاعُ﴾.

له ئاوا رۆژنكدا بۆ زالم نه دۆست گياني هه‌يه كه بگه‌يه‌ته فريايان وه نه تكا كار
 گوڤى بۆ راده‌گيرى قسه‌ى لى وه‌ريگيرى.

جا هه‌رچى زالمه قه‌تاو قه‌ت دوعاى خيريان بۆ ناكړت، به پېنى ئه‌و ته‌فسيره
 ده‌لېت (أَرْفَهُ) به‌لايه‌كه له دونيا نازل ده‌بى دواى اتمام حجه هه‌ر ئه‌و مه‌تله‌به‌ى ئيمه
 ده‌گه‌به‌نيت وهختك له دونيادا بۆ هيلاكك پېشه‌كى عه‌زابى قيامه‌ته، كه له زۆريك
 له ئاياتى قورئاندا ده‌رده‌كه‌وى له دونيادا بۆ نه‌جات له‌و هيلاكيه دوعاى خير و تكا
 و ناله بۆ زالم قبول ناكړت، رۆشنه كه له قيامه‌تيش له دادگاي خودا قبول
 ناكړت.

كه‌وابوو نه‌وانه‌ى ايجازه‌ى دوعاى خيريان بۆ ده‌كرى غه‌يرى زالم.
 جا بۆ نه‌وه‌ى بزاني غه‌يرى زالم كين ئه‌بى زالم و موشته‌قاتى زالم له قورئاندا
 ملاحزه بكرتت له چى به‌كار هاتوه، هه‌ر كه‌سك زالم راست بو به‌سه‌رى ئيتير
 ئيجازه‌ى دوعاى خيري بۆ نادرېت له قيامه‌تدا، هه‌ر كه‌سك زالم راست نه‌بوو
 به‌سه‌رى ئيجازه‌ى دوعاى خيري بۆ ده‌درېت.

بۆ نمونه / له جېگه‌يه‌ك خه‌لك ئه‌كا به سى به‌شه‌وه (سابقين بالخيرات -
 مقتصد - ظالم)

۱- (مؤمنین) دەرەجە یەكەمن پېشپەون، ئەكەونە بەر خەلگی تر لە ھەولدان لە خێرو چاكە و ماپەى سەعادەت و خوشبەختیەو.

۲- مقتصد : میانپەوان ۲- زالمەكان لە دواى چەند ئایەتێك لەو تەقسیمە بەیان دەكات، كە بۆمان وان لە دۆزەخ.

بە عبارەتێكى تر لە سورەى (واقعه) بەیان دەكات، كە سابقین عبارەتن لەوانە كە نزیكى بارەگای خودان، لەبەر ئەوە كە جولانەوێك وا لە جاھلیەت پەیدا بوو ئەوان پېشپەو بوون رێیان روشن كردۆتەو بۆ خەلگی، دەرەجە دووش كە مقتصد كەسانێكن كە بەشوین سابقین، لە دواى ئەمە كە ئەوان رێیان روشن كردۆتەو، چون پەیرەوى ئەوان بوون. وە بە تەعبیرەكى تر (اصحاب الیمین)ن.

بەلام بەشى سێیەم ئەوانەن كە لە سورەى واقیعه ھەر لەو تەقسیمە كە ئەيكات بە (ضالین مكدبین) ناویان دەبا كە جەزایان دۆزەخ، عەزابی ئەبەدى.

جا ھەر لەم نمونە لە قورئاندا زۆر بەیانى حەقیقەتى زولم دەكات، دیارى كردنى ئەوانەى زالمەن كە ئینسان ئەكرێ بە جۆرێك لەو ئایاتە مراجعە بكات، مەعناى زالمى بۆروشن بێتەو بزانى زالم بە كى دەوترى لە قورئان وە دەر نەتیجە بزانى كێیە ئەوانەى ئیجازەى دوعای خێریان بۆ نادریت.

بۆ نمونە / وەك لقمان دەفەرمویت بە كۆرپەكەى :

﴿إِنَّكَ أَشْرَكُ لَظَلُمْتَ عَظِيمٌ﴾ لە مقەدەمەى سورەتى لقمان ئەوەى كە توشى

شرك بێت زالمە بە زولمێكى گەورە، ئیتر وا لە بانترین دەرەجەى زولمە.

دەى ھەر كەسێكىش وە لەمەوپێش باسماں كرد خۆى شەفیعیك بۆ خۆى دیارى بكات و بپیار بدا كە كەسێك تكای بۆ دەكات، دەگاتە فەریای لە دادگای خودا، ئەوە توشى شرك بوو زالمە بە زولمى زۆر گەورە، ئەوانە ناكەونە بەر دوعای خێر.

که واپوو تهنه که سیک نه که ویتنه بهر نه دوعای خیره که (مرتکب) توشی هیچ شیوه یه که له شیوه ی شرک نه بویی، بویه نیجازه ی دوعای خیری بۆ ده ریت له لایه ن خوداوه .

هه روا خودای گه وره ده فهرمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

لێزه دیاری ده کات گوناحی شرک شایانی به خشنده نیه له بهر نه وه نیجازه ی دوعای خیریش به هیچ کهس نادریت له م زه مینه دا له خواری نه وه ده فهرمویت: بۆ هه ر کهس که ویستی مه غفره ده کات به نسیب که تووشی هه ر گوناحیکی تر بوو بیت.

هه روه ک (مه شیئه) زۆر کهس له غهیری نه وه مه عنا واهیه تی (اشتباه) ده کات یانی متوجه نابن، که وه ختی خودای گه وره ده فهرمویت ﴿بِرُّقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ یا ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ یا ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ یا غهیری بۆمان په یوه سستی نه کا به مه شیئه ته وه یان هه روا بی بهرنامه یه له حالیکدا نه گه ر ئینسان که مێک ورد بیت ته وه له و ئایه تانه ده ورو به ری نه م ئایه تانه که نه م وشه ی تیا به کار هاتوووه بۆی روشن ده بیت ته وه که (مشیه) له سه ر بهرنامه و نیزامیکه، خودای گه وره ده فهرمویت: من هه ر کهس گه ره کم بوو تیری ده کم وه هه ر کهس گه ره کم بوو برسی ده کم، بۆ نه م گه ره ک بوونه (اسباب) ی داناوه نه گه ر که سیک (اسباب) ی تیریوونی جیبه جی کرد خۆراکی خوارد خودا گه ره کهیه تی نه و تیر بیت.

مه گه ر (مشیه) تیک تاییه ت ده خاله ت بکات و تیر کردنی له نانه که بسینتیه وه) نه گه ر که سیک نه سبابی تیر بوونی فه راهه م نه کرد خوداش گه ره کهیه تی که نه و که سه برسی بی، نه گه ر که سی حازر نه بوو که گوێ بگری بۆ هیدایه ت وه به

نیرادهی خوی ریی خودای هه‌لنه‌بژارد (خوداش گهره‌کیه که گومرپای بکات) نه‌گهر که‌سیک گوئی نه‌گرت بق هیدایهت و نیرادهی خودا حه‌قی هه‌لبژارد خوداش گهره‌کیه نه‌و هیدایهت بدات.

وه مه‌عرفهت و عه‌زابیش هه‌ر به‌م شتیه‌یه‌یه:

﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾.

(مشینه) مانای نه‌وهی که تو به‌دوای نه‌وهی حه‌قه نه‌که‌وی که بۆت روژشن کراوه‌ته‌وه، دهی خودای گهرده‌ش گهره‌کیه عه‌زابت بدات.
بۆ نمونه / لیژه ده‌فه‌رمویتی غه‌یری شرک نه‌گهر که‌سیک توووشی گونا‌حیک‌ی تر بی‌لیتی خوژش ده‌بیم نه‌گهر گهره‌کم بوو.

له‌ئایه‌تی ۱۷ و ۱۸ ی سوره‌تی نساء: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السُّوءَ بِمِغْلَلٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝١٧ وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُنْتُ لَأَن تَكُنْ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٨﴾. وه‌ك باسما‌ن کرد روژشنی کردۆته‌وه که نه‌وانه‌ی وا
تووشی گونا‌می گهرده‌ن نه‌گهر زوو په‌شیمان ببه‌وه نه‌وبه‌یان کرد یانی مرته‌که‌بی
بونه‌یان له‌شوینه‌واری فشاری غه‌ریزه و شه‌هوت و نه‌وانه‌وه بوو له‌له‌حه‌زه‌ی
زوعفی به‌شه‌ریبه‌ه‌وای غه‌له‌به‌ی کرده‌سه‌ری وه‌تووشی کارێک له‌م کاره‌گه‌ورانه
بوو، به‌لام له‌عه‌ینی حالدا تۆبه‌ی کرد و په‌شیمان بۆوه نه‌مه‌له‌وانه‌یه‌که‌خودا لی‌تی
خوژش بی‌.

به لام له نايه تي ۸ ده فرمويټ: نه وانه ي وا هر گوناح نه نجام ده دهن تا
 وه ختيك مهرگان نزيك ده بيت دهرانن تازه هيچيان پي ناکرت له و کاته توبه
 ده کن، نه له وانه توبه قبول ده کين وه نه له کافره کان، يانی له گه لا کافر له لای
 يه ک باسيان ده کات که و ابو نه وه ي وا ده فرمويټ: ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن
 يَشَاءُ﴾.

(مشيئ) ه که ليره نيشان کراوه بؤ نه وانه نيه که هر له سر گوناحي گوره ن
 وان نايه نن تا نزيك بوونه وه ي مهرگ که دهرانن هيچيان له دست نايه ت.
 ئيستا بزاني نه و شته ي که له بؤ (صحابه) ده لئين (رضي الله عنه) وه بؤ نه وانی
 تر ده لئين (رحمه الله)

نه مه علمای سه له في مسولمان زانيويانه که ده شي هر که سيك چؤن مستحقه
 ناوا دوعای خيري بؤ بکرت له قورئانيشدا ته ماشايان کردوه خودا بؤ (صحابه)
 بؤ (سابقين الاولين) وه نه وانه ي (متبع بالاحسان) ناوا فرمويه تي من رازی
 بووم لتيان..... نايه تي ۱۰۰ سوره تي (توبه).

چؤن دهرانن خودا له وان رازی بووه وه ختيك ناوي که سيك له سابقين له
 متبعين بالاحسان دينين ده لئين (رضي الله عنه) يانی چی دواي نه وه که زانيويانه
 خودا لتيان رازی بووه به لاميش دوعا ده کن که خودا لتيان خوش بي.

نه مه زؤر روشنه بؤ نه وه که سانتيك (اشكال) بگرن بلئين وه ختيك که سيك خودا
 ليتي خوش بووه ئيتير فائيده ي چی يه ئيجازه ي دوعای خيري بؤ بدات توجه به مه
 بکه ن يان مه سه له ن بؤ فارق له به يني صحابه و پيغه مبه ران عليهم السلام ته ماشا
 ده کين، خودا له مه وردی محمد عليه الصلاة والسلام ده فرمويټ: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ وه ختيك زانيمان خودا سه لاوات له سر نه و

لَئِيْدَہ دات لہ دواى ئوہ دہ فرمويٲ ئيوہ ش سہ لاوات بدہن ئہ وانيش ئيتہ (مؤمنين)
 صہ لاوات لَئِيْدَہ دہن بہ حہ قى خويان زانيوہ بہ تہ کليف بؤ ئہ و صہ لاوات لَئِيْدَہ دہن نہ
 (رضي اللہ عنہ) وہ ہر کہ سيٲک مستحہ قى ہر دوعاى خيٲرٲک بيٲت دہ بيٲت لہ و
 جوٲرہ دوعاى خيٲرى بؤ بکہن۔

ئا بہ م جوٲرہ بہ يانى ئہ سلى شُرک لہ فہ ريادرہ سدا، يانى ئوميد بہ غہ يري خودا
 پيا کردن بؤ (جلب النفع و دفع الضرر) وہ هاوار ليٲکردنى لہ سہر ئہ م ئہ ساسہ .
 لہ حہ ديسيٲک کہ ترمزى (رحمہ اللہ) ريوايہ تى دہ کات وہ دہرہ جہى (حَسَن)ى
 پى دہ دات کہ حہ ديس لہ لہ حازى دہرہ جاتہ وہ يا (صحيحہ) - يا حسن - يا
 ضعيفہ - يا موضوع) :

موضوع : ئہ رزشى نيہ کارى پى ناکرٲت.

ضعيف : بؤ ئوہ ناشى استنادى پئوہ بکريٲت.

بہ لکو صحيح و حسن دہ کريٲ استناديان پى بکريٲت.

بہ تاييہ ت وختيٲک ئو مہ وزوعى وا حہ ديسہ کہ بہ يانى دہ کات.

لہ فورئاندا ئہ سلہ کى بہ يان کرا بيٲت بہ شيوہى تہ بينيٲک بؤ گؤشہ يہ ک لہ وہ
 تہ وزيعيٲک لہ مہ پيدا بکات استناد بہ مہ مناسبہ .

لہ م حہ ديسہ ريوايہ ت دہ کات کہ پئغہ مبه رى خودا عليہ الصلاۃ والسلام

فہرموى :

(من حلف بغير الله فقد كفر او اشرك)

ہر کہ س بہ غہ يري خودا سوئند بخوا، دوو ريوايہ تہ راويہ کہ کہ وٲوٲتہ (شُک)

ليٲيان يان فہرموى (فقد كفر) يان فہرموى (فقد اشرك) ئہ واکا فر بووہ يان مشرک

بووہ يان يہ کيٲکن، چونکہ مشرکيٲک بؤى روونکرا بيٲتہ وہ ئيتہ دواى شرکہ کى

هاوبہ شہ لہ گہ ل کوفر ئہ گہر وازى نہ هيٲنا.

ئەمە مەرزوعىڭكە بەحس كراۋە سۈيىند خوارىن بە غەيرى خۇدا كە چۈن لە بەر
 ئەمە يە تۈزىك (تعزىمى) تىايە، ھەمىشە لە ناو (علماء) مەوردى باس بوو، بۇ نمونە
 (ابن مسعود) رەزاي خۇداى لى بىت يەككىگە لە سابىقن دەللىت: (ئەگەر مەن بە درۆ
 بلىم بەخۇا پىم ئاسانترە پىم خۆشترە بە راستى بلىم بە پىغەمبەر غلبە الصلاة
 والسلام يا بەسەرى فلان يان فلان). چۈنكە بە درۆ بلىم بە خۇدا توۋشى گوناھىك
 بووم، بەلكو ئەگەر بە راستى بلىم بە پىغەمبەر غلبە الصلاة والسلام يان بەسەرى
 فلان يان ئەوا توۋشى نەوعىك لە شرك بوومە ۋە گوناھكانى تر لە خوارى شركن،
 لە بەر ئەۋە ئىنسان دەبى ھەرگىز بە غەيرى خۇدا سۈيىند نەخوات، بەلام بەعزە
 شتىك ھەن بە شىۋەى (تعزىمى) ناللىن تەنيا زمان لىي راھاتوۋە، ۋەك بە گيانم يان
 بە گيانى باۋكم، بەلام بۇمانش نەللىن باشە مەكروھن.

بۇ نمونە لە عەرەبى دەلى (لعمرى) يا (لعمرى)

بەلام ئەۋەى بە شىۋەى بە گەرە زانن سۈيىندى پى بخوات، ئەۋا ھەرەمە نابى
 بېكەى.

ھەر لەم زەمىنەدا ھەدىسىك (امام بخارى رحمە اللہ) لە كىتەبەكەى (معتبر)
 ترين كىتەبە لە كىتوبى ھەدىس رىۋايەت دەكات كە پىغەمبەر غلبە الصلاة والسلام
 فەرموئەتى:

(من حلف بالآلة والعزى فليقل لا اله الا الله)

صەھابە جار جار لە بەر عادەتى پىشۋويان بىدايەت لە دەميان دەرەدەچۈر
 دەميان گوت (والعزى) فەرمۈى: ھەر كەسىك لە دەمى دەرچۈر دۋاى تەجدىدى
 مەسۇلمانىيەت كەى بكا تەۋە، تەجدىدى تەۋحىدەكەى بكا تەۋە بلىت: لا اله الا الله
 چۈنكە ئەم سۈيىند خوارىنە لە زمەى لىدەدات ۋە بۇ ئەمەى تۆلەى بكا تەۋە بلىت:
 لا اله الا الله.

(له مەوردى خويندەنەوى ھەر شىتېك لەسەر كەسىك وەختىك تووشى شىتېك دەبىت دەچنە لای ھەندى كەس).

بۇ نمونە / بەنىك دىنن چەند دانە گرى يەكى لىدەدەن لە ھەر گرى يەكدا شىتېك دەخوینىت بەوى ئىتر نەخۆشە كە چاك دەبىت وە ھەر ھەما لە دەوردەى جاھىلى دەچوونە لای بەعزە مەشاىخىك شىتېكیان دەخویندەو بەسەر بەن و شتدا گرىيان دەدا بۆيان وەختىك موسلمانەكاتن لە دوايدا كە مەسائىليان بە وردى بۇ روشن كرايەو لە قورئاندا لەم زەمىنەدا سوئاليان بۇ دروست بو، پرسىيان لە پىغەمبەرى خدا عليه الصلاة والسلام كرد ئايا لەمانە دروستە ئىمە ئىجامى بەدەين يان نا؟ لە ھەر بى پىي دەگوترى (رقىە) شىتېك ئىنسان بىخوینى بەسەر كەسىك بۇ ئەوى خۆشپىتەو و چاكبىتەو، ھەرموى: بىانھىنن بىخوینن بزانم چۆنە (اعرضو علي رقاكم لا بأس بالرقمى ما لم تكن شركا) صحيح مسلم لە كنىبى ژمارە دوولە كتابى ھەدىس.

كە (حوص بن مالك) دەلى ئىمە لە جاھلىەتدا ئەم كارانەمان دەكرد وتومان بە پىغەمبەرى خدا عليه الصلاة والسلام ئەى چۆنە ھەرموى بىانھىنن بزانن چۆنە ھەر كاميان شرك نەبوو قەيناكا.

يانى بىدىبا شىتېك لە غەبرى خوداى تىدايە اعتماد دەكەنە سەر ئەو كە خۆشيان پىي بەخشی و ناخۆشيان لەسەر لا بات نەھى لى دەكرد، وەختىك لە غەبرى ئەو بوايە، وەك داوا لە خوا بكات خودايە شفاى پىدە، ئا لەمانە بۆمان اىجازە دەدا.

(يەككى تر لەو كارانەى كە زۆر تووشى دەبن موسلمانان حسىب گرئەنەو بە كابرايەك كنىبىك دىنى كە ناوى دوانزە دانە ئەستىرەى تىدايە بە حساب بەيان دەكات ئەم گوزەشتە چى بەسەر ھاتووە يان لە ئايندە چى بەسەر دى).

که حدیسیک ابو داود به سندى صحیح ریوایه تی کردوه ئه ویش یه کیکیه له
(علماء) ی گه وری هه دیس.

(من اقتبس شعبة من النجوم فقد اقتبس شعبة من السحر).

هه ره کس یه ک رشته له حسیب گرتنه وه له سه ره ساسی ناوی ئه سته ره کان
وه ری بگری قه بولی بکات ئه مه لقیک له شرکی وه رگرتوه

جا له ولاهش له مه وردی شرک امام بخاری ره حمه تی خودای لی بیت ریوایه ت
ده کات که دجاله ی کورپی عه بده یه کیکیه له مسولمانان ده لیّت: عمر ره زای خودای
لی بیت نامه ی بۆ نوسیم له ده وری خه لافه تی (اقتل کل ساحر وساحرة) هه رچی
پیاوی ساحر و ژنی ساحره بیانکوژه، ئنجا دیاره کوشتن هه روا بۆ شتیکی سوک و
ئاسان ناوتری.

بۆمان له وانیه خودای گه وری ده فره رمویّت: دروسته که سیک بکوژی یه به
قصاص یان فه ساد له زه وی بکات و بلای بکاته وه، که ئه م سحره (فساد فی
الارض) ه که خه لیفه عمر ره زای خودای لی بیت بینا له سه ره ئه مه ده ستور ده دا که
هه رچی ساحر بوو بیکوژن، جا ئه و مسولمانانه ده لێن: ئیمه ش دوا ی ئه وه سی دانه
ژنی ساحرمان ده س که وت کوشتنمان.

ده ی وه ختیکیک ساحر ئه مه حالیه تی حسیب گرتنه وه ش له سیحر دیاره
مه نزله تی چۆنه وه ئه وه ی ده چیته لای ئه ویش دیاره مه نزله تی چۆن ده بیّت.

هه روا له زه مینه ی سحر، حسیب گرتنه وه به شیکه له سیحر، امام احمد وابن
حبان ره حمه تی خودایان لی بیت ریوایه ت ده که ن که پیغه مبه ری خودا علیه الصلاة
والسلام فره رمویه تی: (ثلاثة لا يدخلون الجنة مدمن الخمر و مصدق بالسحر وقاطع
رحم).

سئ گروپ هه ن که ناچنه به ههشت ئه وانهی شه راب خۆرن به بهرده وام تۆبه
ناکه ن وه ئه وانهی سحر به راست ده زانن وه ئه وانهی هاتوچۆی خزم و کهس و کار
ناکه ن.

ههروه ها امام مسلم رحمه تي خودای لی بیت ربوایه ده کات پیغه مبه ری خودا
عليه الصلاة والسلام فرمویه تی :

(من اتی عرافا فسأله عن شيء فصدقته لم تقبل له صلاة اربعین یوما)

عراف : له گه ل کاهین نزیکن له یه ک، به که سیک ده لئین ئدعا ده کات که من شت
ده زانم، بۆ نمونه له ئاینده ی ئیوه ش ده زانم، ئاوات لی دیت ئاوا مه که،
کاهینیش ماناکه ی نزیکه ی ئه مه، که سانیک ئاوا قسه ده که ن له مه سائیه
غیبیه کان ئه وانه ی که ده لئین ئیمه ده زانین له ئاینده تان، جا ده فه رمویت: هه ر
که سیک بچیته لای عراف یک شتیکی لی بهرسی دواپی باوه پی پی بکات چل روژ
نوژی لی قبول ناگریت.

ئه گه ر ئینسان که مێک بیر بکاته وه له م هه دیسه ده زانی ئه م مه سه له چه ند
گه وریه نوژ کردن، خودای گه وریه له قورئاندا به یانی کردوه که نوژ سه رچاوه ی
چاکه یه که خراپه داده مالی وه که له ئاخری سوره تی هود ده فه رمویت :

﴿وَأَقْرِضْهُ مَالًا مِنَّا لِيُؤْثِرَ عَلَىٰ نَفْسِهِ يَرْجِعْهُ إِلَىٰ نَفْسِهِ﴾

له دوو سه ری روژه وه به یانی و عه سه ر چه ند وه ختی که له شه و نوژ بکه چونکه
کاره چاکه کان خراپه کان لا ده بن، نوژیش سه ری کاره چاکه کانه بۆیه خراپه لا
ده بات.

ده ی گوناحی چوونه لای (عراف) و باوه پ پیکردنی پیی گوناحی ئه وه نده
گه وریه که خودای گه وریه گوپی بۆ ناگری چل روژ، چونکه توشی ئه وه بووه باوه پ

به كه سيك دهكات كه ده لئيت غيب دهرانم وه وتوومانه غيب غيبري خوداي گه وره
كهس نايواني.

به لام دواي ئه م چل رۆژه ئه و كه سه تۆبه يه كي ته واو بكات له م كارهي كه
كردويه ئي به لكه بجي يه كسهر نويز بكات، ئه م نويزانه نويزيك نين له سهر ئه ساسي
عه قيده يه كي پاك و گونجاو دامه زراييت، له ولاشه وه نويزه كه ي به حسابي خوي بو
خودا دهكات.

ئه م هه ديسه ئاوا ده گه يه ئي ئه گه ر تا چل رۆژ نويز دهكات نويزه كه قبول
ناكرت، چونكه له م زه مينه غه له ته ئه م نويزه ي كردوه، به لام بوچي دواي چل رۆژ
لئى قبول دهكرى له حالتيكه تۆبه ش باس نه كراوه له بهر ئه وه كه باسي ئه وه دهكات
ده لئيت چل رۆژ نويزي قه بول نابي ياني تاوانيكي گه وره ي كردوه ده بي تۆبه بكات،
ئنجا دواي ئه م چل رۆژه نويزي لي وهرده گيري.

به لكو كه سيك بهر له و چل رۆژه به هوش خوي هاته وه ته ويه يه كي ته واوي كرد
دياره تۆبه ش ده رگاي كراوه يه خوداش قه بولي دهكات.

جا ئه وه ي له جي يه ك شتيكي گشتي به يان دهكرى مه قسود ئه وه نيه هه سر
بكرت، ياني ئه وه ي ئه گه ر شتيك بوو غيبري نويز پيش ئه و چل رۆژه تۆبه بكات
ئه وه باشه ئه گه ر نا گوناكه كه ئه وه نده گه وره يه كاتا تۆبه دهكات نويزي چل رۆژي
لي قبول ناكرت.

ئينجا له دواي ئه وه عه قيده ي راست بكات وه وه نويزه كان له سهر عه قيده ي
ته واو دروست ده بي.

(وه به عزه شتيكي تره هه ن به شوم دهرانن، بو نمونه: دهنگي به عزه په له وه ريك
وه چاوپيكه وتني به عزه گيانله به ريك له كاتي سه فهدا، هه تا له ژماره به عزه

ژماره يەك بە شوم دەزانن وه پڙمه ده لێن ئیتر سه بری هینا له کاره که ده ست
هه لده گرن).

له م زه مینه ش هه دیست هه یه به سه نه دیکى باش له به زار ریوایه ت کراوه
پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام فهرمویه تی :

(لیس منا من تطیر او تطیر له او تکهن او تکهن له او سحراو سحر له)

له ئیتمه نیه که سیک شتیك به شووم بزانیّت، له بهر ئه وه ی ئینسانی مسولمان
عه قیده ی ئه وه نده به هیزه که ته نها خودا به وه ده زانی که خو شى ده به خشی و
ناخو شى لاده با وه بۆ ئه وه ش ئه سبابى معیه نی دانا وه پڙمین سه به بی لادانی
زه ره ر نیه له قانونی خودا، شتیكه وه همی خه لك دروستی ده کات، جا که وه همیش
ئاوا بوو وه ئه وه ی خه لکی تریش بۆی ده کن فره قی نیه، بلێ ئه و کاره مه که له بهر
ئه وه وه ههروه ها که سیک کاهینیک خه به ریکى بۆ ده دا بۆ حاله تی له گوزه شته یان
له ئاینده و له وه ی که له ناو ده روونیا یا که سیک ئه م کاره ده کات یانی ئه م دووانه،
یانی خو ی کاهین یی ئه م کاره بکات یان که سیک ئه م کاره ی بۆ بکریّت وه ههروه ها
که سیک سحرى بۆ بکریّت وه که سیک سحرى بۆ بکات و قبولی بکات.

(له هه دیستیک بوخارى و مسلم ریوایه تیان کردووه) ده فهرمویت له زه مینه ی
نه یی کردن له زه مینه ی افراط له ته عزیمی پیاوچا کانداه فهرمویه تی:

(لا تطرونی کما اترط النصرای عیسی ابن مریم انما انا عبد فقول عبدالله
ورسوله)

ئه وه نده به مندا هه لمه دهن ئه وه نده ته عریفم مه که ن له سنور ده رم که ن وه ک
چۆن (نصارا) به عیسای کوپی مریمیان کرد من عه بدیکم به نده یه کم بلێن عبدالله
ورسوله.

جا بۆ پېغەمبەرى خدا عليه الصلاة والسلام دروست نه بى غەيرى به يانى
عه بدايهت و رسالت، ئيتىر وى له وهى بۆ كه سانىكى تر رهنكه پياو چاكيشى نه بن
ئەم كارە بكن.

به داخوه له م زەمىنه به ئەمرى پېغەمبەرى خدا عليه الصلاة والسلام پشت
گوئى خراوه له قەدىم و له تازەدا له وه سفى زۆر شت و تراوه دروست ئەويه كه
نەمى لى كردوه هەر ئەوش وا خۆى لى دەترسا.

هەتا له مەزەلەتى پېغەمبەر عليه الصلاة والسلام زياتر به رزكردنەوه ابو داود به
سەنەدىكى باش هەدىستىك رىوايهت دەكات كه يەككە له مسوڵمانان به ناوى عبدالله
دەلى :

(انطلقت في وفد بني عامر الى رسول الله صلى الله عليه وسلم)

له گەل گەوره كانى تايفى بنى عامر چووم بۆ لای پېغەمبەرى خدا عليه الصلاة
والسلام

فقولنا انت سيدنا گوتمان تۆ سەيدو گەورهى ئىمهى. قال السيد هو الله
تبارك وتعالى

فەرمووى سەرور و سەيد (الله) يە نەمەن رەدى كردەوه ئەم وتەيه.

(نسائي) به سەنەدى باش له م زەمىنه به هەدىستىك رىوايهت دەكات :

كه (انس ابن مالك) رهزای خودای لى بيت دەلئت: كۆمە لىك هاتن بۆ لای
پېغەمبەرى خدا عليه الصلاة والسلام ووتيان:

(يا رسول الله يا خيرنا وابن خيرنا سيدنا وابن سيدنا)

ئەى پېغەمبەرى خدا ئەى باشترينى ئىمه كۆپى باشترينى ئىمه ئەى سەرورەى
ئىمه كۆپى سەرورەى ئىمه،

فرمودی: (یا ایها الناس قولوا بقولکم ولا یتھوینکم الشیطان انا محمد عبداللہ ورسولہ ما احب ان ترفعونی فوق منزلتی الّتی انزلنی اللہ عز وجل)

فرمودی قسہ کی شایستہ بکن ٹمہ چی یہ دہیلن شہیتان نہ تان کیشی بؤ لای خوی من موحمہ دم بہ ندہ و رہ سولی خودا من پیّم ناخوشہ لہ مہ نزلہ تیک خودا بؤی دانوام ہم بہن و بہ رزم کہ نہ وہ مہ نزلہ تی من عبودیت و رسالہ تہ سیدنا و خیرنا بؤمان چی یہ بؤمن بہ کاری دہ بہن.

وہ لہم زہ مینہ دا (اشتباہ) تا ئو حہ ددہ گہ بیوہ کہ دہ خالہ ت کراوہ لہ گو شہ نیہ لہ مہ سائیلی عیبادہ تی کہ حق نیہ بہ ہیچ جوڑہ دہ خالہ تیک تیا بکریّت، سہ لہ واتیک کہ پیغہ مہر علیہ الصلا والسلام خوی سیغہ کی داناوہ کہ دہ بی بہ پیّی ٹوہ سہ لاوات بدریت ہہ لساون زیادہ تی تیا دا کراوہ کہ حہ دیسی ترمان ہہ یہ بؤ ٹمہ دہ فرمویّت:

(کل ما لیس علیہ امرنا فہو رد)

(من احدث فی امرنا ہذا ما لیس منہ فہو رد)

ہرچیہ ک فرمانی ٹیمہ ی لہ سہر نہ بیّ بہ پیّی فرمانی ٹیمہ نہ بیّ مہ ردودہ یانی ٹہ گہر چی بہ قسہ عبادہ تی خودا بیّت بہ سہری دادہ تریٹہ وہ.

ہہ لساون بہ خلاف سیغہ یہ ک کہ خوی دایناوہ لہ سہ لاوات دانہ وہ بہ خلاف ٹمہ قاعدہ یہ ی کہ دایناوہ و تہ نہا ٹمہ حہ دیسہ ش نیہ تہ واوی قورٹان ٹمہ بہ یان دہ کات دہ بیّ شوین ٹو شتانہ بکہ ویت کہ پیغہ مہر علیہ الصلا والسلام دایناوہ بہ بیّ زیادہ.

لہ سیغہ ی سہ لاوات وشہ ی (سید) یان زیاد کردوہ ٹاخر صحابہ لہ پیغہ مہر یان علیہ الصلاہ والسلام پرسی خودا فرمویہ تی: (صلوا علیہ) چلون سہ لاوات لہ سہر لیّ بدہ ین.

فرموی ناوا بلّین (اللهم صلی علی محمد وعلی ال محمد کما صلیت علی ال ابراهیم وبارک علی محمد و علی ال محمد کما بارکت علی ال ابراهیم فی العالمین انک حمد مجید)
 ئەمە روایەتیکە بەعزە روایەتی تر هەن بە ئەمە گۆراوە (علی ابراهیم وعلی ال ابراهیم)

و هەر هەروەها روایەتی تریش هەن (ازواج و نزیاتە) زیاد کراوە بە (ال) هکە کە ئەوانە بە شیوەی تاییەت ناویان براوە لە جملەی (ال) کە لە هیچ کام لەم روایەتانە وشەی (سید) نیە .

دە ی هاتوون لێرە وشەی (سەید) یان بە کار بردووە کە ئەمە یە ک زیاد کردنی شتێکە لە بەرنامەی عبادەتی کە پێغەمبەر علیہ الصلاہ والسلام دایناوە کە ئەمە وەرناگیری پێی دادەدرێتتەوہ .

دوو لە وەختی خطاب کردن لە گەڵ خودا دا ئەسلەن بێ ئە دەبانە یە پێغەمبەری خودا علیہ الصلاہ والسلام بە سەید ناو بیا .

سێ لێرەدا خەریکی داوای رەحمەتی بۆ دەکە ی (صلّ علیہ) یانی رەحمەتی پێ بکە یانی ئە و شتانە ی کە ئە کړی پێی بدریت پێی بدە ، دە ی نیازمە ندی ئە وە دە گە یە نێ بە بارە گای خودا دە ی چۆن تۆ بە سەید ناوی دە بە ی .

(لە مە وردی بە گە وەرە دانانی قە بری پێغەمبەر ان علیہم الصلاہ والسلام وە کردنیان بە جێی نوێژ بۆ م بارە کی):

امام مسلم حە دیسیک روایەت دە کات پێغەمبەر علیہ الصلاہ والسلام مدە تیک بەر لە وە ی وە فات بکات فرموی

(الا ان من کان قبلکم کانو یتخذون قبور انبیائهم مساجد الا فلا تتخذ القبور مساجد فإني انهاکم عن ذلک)

ئەھا ئەوانەى وا بەر لە ئىيۆه بوون ئەهاتن قەبرى پىڧەمبەرەكانيان عليهم السلام دەکرد بە جىيى نوڧڧيان بۆ بەرەكەت دەچوون لەوى نوڧڧيان دەکرد كە نوڧڧەكەيان باشتەر قبول بى، هۆشتان بى قەبرەكان نەكن بە جىيى نوڧڧ ئەوه من نەهيتان لى دەكەم.

وه هەروەها دايكمان عائيشه و ابن عباس رهزای خودایان لى بىت دەلڧن كە:
لما نزل برسول الله طفيف يقرح خميسة له على وجهه فاذا تم كشفها قال وهو كذلك: (لعنة الله على اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبيائهم مساجد) يحذر ما صنع متفق عليه.

وه ختڧك پىڧەمبەرى خودا عليه الصلاه والسلام كەوتە حالەتى مەرگ لەو وەختە پارچەيەك پەرۆك لەلايدا بوو هەروا بەين بەين دەيدا بەسەر دەم و چاويدا لە دواى بەيڧڧك لەسەر دەم و چاوى لايدەداو دەيفەرموو نەعلەتى خودا لە يەهود و نەصارا چونكە قەبرەكانى پىڧەمبەرەكانيان عليهم السلام كرده جىيى نوڧڧ دەترسا لەوهى لەوه و پىڧش كراوه دووبارە ئەنجام بدريتەوه دەربارە بە قەبرى ئەويش.
يانى ئەگەر كەسڧك بچڧتە سەر قەبرى ئنسانىكى صالح يان ئەو بە صالحى بزانى بچڧت وا بزانى نوڧڧەكەى لەوى باشتەر قبول دەبى، ئەوه دەكەويتە بەر نەعلەتى پىڧەمبەر عليه الصلاه والسلام.

ئەگەر كەسڧك نەزانى ئەمە قەبرە رىبوار بى كڧشه نىە. بەلام ئەگەر زانى بە هىچ جۆريك نابى نوڧڧى تڧدا بكات.

هەتا بە بەشيوەى (مطلق) نەهى كراوه لە وهى كەروو لە هەر قەبرڧك ئنسان نوڧڧ بكات.

لە هەديسيكى تر امام مسلم رىوايەت دەكات.

(ولا تجلسوا على القبور ولا تصلوا اليها).

دانه‌نیشن به‌سەر قەبران جا دانیشتن به هەر شیوه‌یه‌ک چ به شیوه‌ی اسراحت
چ اهانت چ به شیوه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ره‌که‌ته وه نه رووبه قەبران نوێژ بکه‌ن.
هه‌تا بۆ ئه‌وه‌ی ته‌واو به هاته به‌ده‌ست خه‌لکه‌وه نه‌دریّت ئاوا که امام مسلم
ره‌حه‌تی خودای لّی بیت ر‌یوایه‌ت ده‌کات جابر ره‌زای خودای لّی بیت که یه‌کیکه
له‌سه‌حابه ده‌لّیت:

(نه‌ی رسول الله عن تجصيص القبر وان يقعد عليه وان يبنى عليه بناء).
پ‌تفه‌مبه‌ری خودا نه‌هی له‌وه کردووه که قەبرگه‌چکاری بک‌ریّت، فه‌قه‌ت ده‌بی
خۆل و به‌ردوشت بی تا وه‌ختیک ئه‌م ئ‌تسکانه نه‌مان بوون به‌خۆل یه‌کیکی تر
بن‌یژیت له‌وئ وه نه‌هی کردووه بینا به‌سه‌ریان دروست بک‌ریّت ته‌نیا به‌و خۆله‌ی که
به‌رز ده‌ک‌ری‌ته‌وه و ئه‌و ک‌یله‌ی بۆ داده‌ن‌ری ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌مه قەبره.
جا ئه‌مه ه‌یچ ناگه‌یه‌نئ ئه‌گه‌ر پاش ماوه‌یه‌ک زانرا ئه‌و ئ‌تسک و پ‌روسکه نه‌ماون
یه‌کیکی تر بن‌یژ‌ری له‌و قەبره.

مخالفی ئه‌وه نیه خودا ده‌فه‌رمو‌یت ئ‌تبه له‌قیامه‌تدا فوو ده‌که‌ین به‌شه‌پ‌پوور
(بوو) گشتی له‌قەبره‌کان هه‌ل‌ده‌ستنه‌وه، چونکه له‌وه‌ختیکدا شه‌پ‌پوری یه‌که‌م
ل‌یده‌دریّت ئه‌م عاله‌مه گشتی ت‌یک ده‌چی ئاسمان و زه‌وی گشتی ت‌یک ده‌چی وه‌قەبر
و هه‌رچی شته ئه‌روخ‌ینئ به‌یه‌کدا.

ئه‌مجاره له‌وه‌ختیک ک شه‌پ‌پوری دووه‌م ل‌یده‌دریّت ئه‌وه زه‌ویه‌کی تر دروست
کراوه له‌و‌یدا به‌شیوه‌یه‌ک که خودا خۆی ده‌زانئ لاشه‌ دروست کراوه‌ته‌وه چونکه
ئه‌مه شتیکه علما ر‌ییان داوه وه‌ختیک قەبر لاشه‌ی ت‌یدا نه‌ما دروسته لاشه‌ی ت‌ری
تیادا بن‌یژ‌ری.

ئایا ئه‌م حوکمه (تعمیم) ده‌دریّت بۆ ته‌واوی (افراد) که‌سه‌کان بۆ نمونه: بۆ
پ‌تفه‌مبه‌ری خودا علیه الصلاة والسلام؟

تهنایا یهك شت ههیه (استثناء) دهكات ئهویش مسوڵمانان نسبت بهوهی
ئهدهب و ئحترامیان بۆ پێغه‌مبه‌ریان علیه الصلاة والسلام كه قه‌بری ئه‌وان دهستی
لی ئه‌دریته به شه‌رتێك هه‌چ جووره زیاده‌یه‌کی بۆ نه‌کری.

دهی پێغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام هه‌چ کات ئیشاره‌ی نه‌کرد كه قه‌بری
ئیسماعیل علیه السلام له کوێ یه‌ خوهر له مه‌که‌دا بووه له ده‌ور و به‌ری که‌به،
به‌لام ئه‌وخوا خوا‌ی بووه که‌س پێی نه‌زانی گوم بن له‌به‌ر چاوی خه‌لك كه نه‌یان
که‌ن به (معبد) جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ کوشش بکری كه قه‌بر دیار نه‌بی له‌به‌ر ئه‌م حاله‌تانه
که نه‌ وه‌ك خه‌لك بچن بیانکه‌ن به‌ په‌رسنگا، به‌لام قه‌بری پێغه‌مبه‌ر علیه الصلاة
والسلام و صحابه ئه‌مه ئیتر له‌به‌ر ئحترام و رێز جێی قسه نیه.

قه‌بری پێغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام بیدایه‌ت له حوجره‌ی دایکه عایشه‌دا
بوو، یانی سه‌قف و بیناو بۆمان بوو (قبلا) دروست کرابوو پیش ناشتنی وه زیاتر بۆ
ئوه له‌وێ نێژاوه بۆ ئوه‌ی له دهستی خه‌لکی دوریی نه‌چن بۆ پارانه‌وه بیه‌کن به
شوینی شرک.

دهسه‌لاتداران هه‌میشه کاریان کردووه دوو جێگه زۆر پرا‌زیننه‌وه به‌رچاوی بکه‌ن
که بۆ خو‌یان قازانجی هه‌یه، یه‌کێک قه‌بری رابه‌رانی مسوڵمانان یه‌کێک مساجد زۆر
بۆمانیان (مجلل) کردووه چونکه دلی ئینسان متعلقه به‌م جێگه‌یه‌وه له شو‌ینه‌واری
ئهم رازاندنه‌وه‌ی ئهم جینگایانه ئیتر (اعتزاز) ناکه‌ن به‌سه‌ر و دام و ده‌زگا.

له‌ هه‌دیسێک امام مسلم ره‌حه‌متی خودای ئی بیت ر‌یوایه‌ت ده‌کات له‌ علی
ره‌زای خودای ئی بیت ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام ده‌ستوری پێدام هه‌ر
قه‌برێک به‌رز بێت له‌گه‌ڵ زه‌ویدا رێکی بکه‌م،

(ان النبي بعثه امره ان لا يدع قبرا مشرفا الا سواه)

یه کیک له (انحرافات) عقیده شایع بووه له ناو مسولمانان نه مهیه به عزه شتیک که علاقه و پویه ندیان به پیاو چاکان بئ به مباره کی ده زانن و چاوه روانیان هیه بئی به واسته بۆ پیدانی خویشی و لادانی ناخویشی .

له نمونه / له زه مانئ پیغمبر علیه الصلاة والسلام شتیک رویدا، نه یگتر نه وه حه دیسه که ترمزی ریوایه تی ده کات به یانی دهره جی حه دیسه که که به صحیح داده ئی ده لئیت: قال: ابو واقدی لیسى (خرجنا مع رسول الله الى حنین ونحن بالكفر وللمشركين سدره يعكفون عندها)

ده لئیت: له گه ل پیغمبره ری خودا علیه الصلاة والسلام به ری که وتین به ره و حنین گروپیک چووین تازه مسولمان بوو بووین هیشتا عه قیده مان به ته واوی نه چه سپا بوو له ناو دلمان له وی مشرکه کان دره ختیکیان بوو دره ختی (سدر) نه چوون به پیروزیان ده زانی به به ره که ت و ئیت نه وه نده مه شهوور ببو پبیان ده ووت (ذات الانواط) ئیمهش به لای دره ختیکی تر تپه پرین وتمان به پیغمبره ری خودا علیه الصلاة والسلام (ذات الانواط) یکیش بۆ ئیمه دابئی.

پیغمبر علیه الصلاة والسلام فه رموی : (الله اکبر) نه م ره وشتتانه ده بئ دووباره ببه وه قه سه م به خودا نه و قسه ی بنی ئیسرائیل کردیان ئیوهش کردتان، به نی ئیسرائیل دواى نه وه ی موسا نه و هه موو شته ی بۆ کردن

پیغمبر علیه الصلاة والسلام زۆر توپه بوو گوتی :

(الله اکبر إِنَّهُ السَّنَن وَالَّذِي نَفْس بِيَدِهِ قُلْتُمْ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ).

فه رموی: الله اکبر بۆ مان به عزه ره وشتیک دووباره ده بنه وه له ناو میلله ته کاند قه سه م به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته هه ره نه و قسه ی بنی ئیسرائیل له گه ل موسا کردیان له گه ل مندا کردتان وه ختیک له ده سستی فیرعون

نه جاتيان بوو به لای قهوميك دا رويشتن مشرك بوون كه فەريادەسيان هەب و
 نه وانيش داوايان كرد له موسا عليه السلام له دواي ئەم گشتە زەحمەتە كه
 له گەلەيان كيشا بووی و هەولێ دابوو كه دەروونيان پاك بكاتەو ئەمەي غەیری
 خودا به (آلهه) فەرمانپەرە و فەريادەسی خۆيان نه زانن داوايان لێ كرد وەك چۆن
 ئەو قەومە ئالەهەتيان هەيە بۆ ئێمەش چەند ئالەهەتيك دا بنێ بیانكەين به وەسيلە
 به واسيتە له به يني خودا وە جوابی موسی (انکم قوم تجهلون) ئێوہ گروپێکی
 نه زانن ئنسانێک خودا بۆ ئەوہی دروستکردوہ که راستەوخۆ داوا له خودا بکات بێ
 هیچ کەسيکی تر له به ينيا، ئەوجا فەرمووی: ئەو رەوشت و کارانەي مللەتانی بەر
 له ئێوہ بوویانە ئەوہ تە ئێوہ وەکو ئەوان دەکەن.

ئاوا جوابی دانەوہ له بەرامبەر ئەم پێشنیارەي که ئەوان ووتیان هەتا لێرە ئەو
 جملەي لەقورئاندا دەربارەي قەومی موسی عليه السلام دەگێرێتەو ئەو بەبیر
 هێنانەوہيە (اجعل لنا الها کما لهم الهة) تا داوا کردنی قەزاردانی درەختێک داوا
 کردنی قەزاردانی ئیلاهیکە فەريادەسيکە ئەکرێ بە شەريکی خودا له نەتيجە
 داواکردنی شرکێکە که پێغەمبەرەان عليهم السلام بۆ مابارەزە و محارەبە لەگەڵ ئەمە
 نێردراون.

(هروا له زه مينه ی (احتياط) به ستنی هرچی مه نفه ژک که شرک لییه وه
دوره چی بۆ ئینسان).

له به عزتک له حه دیس نه وعیتک ئحتیات به یان کراوه هه تا له قسه کردن له
هتانی ئه لفازتکدا به دم، که لازمه ئینسانی مسولمان دیقته له مانه بکات که
قسه یه که مترین ئیشاره تی تیدا بیت به شرک ئه گهرچی له لایه کی زۆر
زه عیفیشه وه بیت ئه قسه یه ئنسان دوور بی لئی.

بۆ نمونه / له حه دیستک که (ابو داود) به سه نه دیککی صحیح ریوایه ده کات :
(لاتقولوا ماشاء الله وما شاء فلان ولكن قولوا ماشاء الله ثم شاء فلان)
مه ئین ئه گهر خودا و فلان کهس بیانه وی به لکو بلین ئه گهر خودا بیه وی ئینجا
فلان بیه وی جیا یان که نه وه له یه که.

بۆ نمونه / بلی له سایه ی خودا و وه به وه سیله ی فلانه کهس ئه مه بۆ ئه وه ی
ئهم که سه چاکه یه کی هه بووه بۆ ئه وه ی سوپاسی بکات به م جوړه .
بۆ نمونه / پیاوێک ده که ویتته ناو چالێکه وه یه کێک دئ ده ری دینئ ده بی بلی به
سایه ی خودا وه به وه سیله ی فلان رزگارم بوو، بۆ ئه وه ی ئنسانی مسولمان
که مترین قسه یه که له شرک له ده می ده رنه چی.

نابی بلی له بهر خودا و فلان نه بووایه ده مردم.

(له ناوانی ئینسان ئاوا ناوێک بنین)

بۆ نمونه :

له حه دیستکی صحیح دا پیغه مبه ری خودا علیه الصلاه والسلام ده فره مویت :

(ان اخنح اسم عند الله رجل تسمى ملك الاملاك لا مالک الا الله)

زه لیل ترین ناو ئه وه یه یه کێک ناوی خۆی بنی (ملك الاملاك) یان شاهینشا.

سوفیانی ابن عوینہ یہ کیلکہ لہ سہ لہ فی صالح رحمہتی خودای لآ بیت دہ لیت:

وہک شاہین شا لہ لای عہ جہ مان ہر ئو مہ عنای ملک الاملاک دہ دات.

چونکہ ئم ناوہ ئس لہ کی ئوہ یہ کہ فرمانی یا دہ س لاتی بہ سہر کومہ لیک

دیاری کراودا ہہ یہ، بہ لام شاہین شاہ کہ ئس لہ کی شاہن شاہہ.

پیغہ مہر علیہ الصلاہ والسلام ئمہ ی بہ زہ لیلترین و بہ سترین ناو ناو ناوہ.

ہتا ئہ گہر ملک بگوتری بہ کہ سیک وہک لہ سورہ ی بقرہ بنی اسرائیل داوا

دہ کہن لہ یہ کیلکہ لہ پیغہ مہر ان علیہم السلام ک (اجعل لنا ملکا) مہ لیکیمان بؤ

بینہ بؤ ئوہ ی شہر بکین، بہ لام ئم مہ لیکہ فرماندہ ی لہ شکرہ نہک مالک.

ملک : مصدری (ملک) بہ مانای فرمانرہ وایی دہ س لات بہ سہر شتدا بہ لام شاہ

لہ قہ بیگہ کہ مہ عنای لوغوی ئا بہم شیوہ نیہ، لہ قہ بیگہ بؤ فرمانرہ وایی ئیران

ہروا قہ سہر بؤ روم، خافان بؤ ہی چین غیری ئوانہ.

(ملک) دروستہ بؤ فرماندہ ی شتیک بہ کار بہیتری، بہ لکون ملک الملوك ئدعایہک

نور بہرزی تیدایہ کہ تہ وای فرمانرہ وایی تروان لہ زور دہ سستی ئودا.

ہروا بہ دہرہ جہ ہر ناویک توزیک لہ و ملک الملوك تیدا بیت بہ و مقدارہ بہ سستی

دہ بیت.

جا بہ ئندازہ ی نزیک بوونی لہ ملک الملوك بہ ست بوونی دہ بی.

(ہر وہا لہ زہ مینہ ی ئوہ ی ئینسانی مسولمان تووشی کہ مترین شرک نہ بی)

حہ دیستی صحیح ہہ یہ پیغہ مہر علیہ الصلاہ والسلام دہ فرمانیت):

قال الله تعالى: (يُؤْذِنِي اِبْن اِدم يسب الدهر وأنا الدهر اقلب الليل والنهار).

دہ فرمانیت: خودا فرمانیت: بہنی ئادہم ئزہ تی من دہدا جوین بہ روزگار

دہدا (زمان) لہ حالیکدا ئو بہ کاری روزگاری دہ زانی کہ روزگار ئمہ ی بہ سہر

ہیناوہ ئوہ منم ئمہم بہ سہر ہیناوہ، منم کہ شہو و روز دینم، بہس جوین دان

به رۆزگار(اعتراف) به وهی داوه که غهیری خودا خوشی و ناخوشی ده به خوشی دهی
ئمه نه وعیک له شرکه: ده فهرموت: ئنسان بهم شیوه ئه زیهتی من ده دا.

وهک رۆزگار له ناو عهره بان باو بووه وشه (دهر)

ئهبی ته وای ئالو گۆره کان به هی خودا بزانی له دای ئه مهی ئه م کاره روو
ده دا، له بهر ئه وهی خودا (حکیم) به مانای ئه وهی ههر کاریک دهیکا جی به جی
دهیکا، جا ئنسانی مسولمان ده بی رازی بی به مه که ئه م کاره به جی به ئه گهرچی
ئه نه زانی.

تبیینی:

ئسانیک خهریکی لابرندی ئه م جۆره شتانهی دا، ده بی بزانی به عینوانی دین
بۆمانیان پی ووتراوه، بۆیه ده بی وهک مسولمانیک مامه له له گه لیان بکرت که له
زه مینه یه که له زه مینه کاتن سه ری لی شیواوه، جا ده بی دلسۆزانه حاللی بکرت به
حیکمهت و به شیوه یه کی جوان بۆی روشن بکرت وه که ئه مه لادانی عه قیده یه به
ئارام له سه ر خۆ وای لی بکرت وازی لی بهیئت.

ئهک واقسه بکهی که ئه مه به قهستی تووشی ئه م شرکه بووه وه له نه تیجه
هه لئس و که وتیکی نا سازگاری له گه ل بکهی.

ریگهی راست ئه وه یه له سه رخۆ ئارام به ده لیلی موحه کم ئه م شتانه روشن
بکرت وه له دای زه مینه سازیه کی زۆر. ئه وکه سه ی هه له که ی بۆ راست ده کاته وه
پیش هه موو شتیك ناصح بوو بی ئه مین بووی، پیغه مبه ران علیهم السلام ئه یانگوت
به خه لکه که ی خویان (انی لکم ناصح امین) من بۆ ئیوه دلسۆزانه دلسۆز و ئه مین و
ئهمانت دارم ته نها هه ده فم ئه وه یه له کار ئیوه بگه یه نم به خوشبه ختی و ریگهی
خوشبه ختیان نیشان بدهم وه هه یچ جۆره قه سدی خیانه تیک زه ربه دانیک به ئیوه م
نیه وه ختیك ئه وه یان ده گوت ئه وان هه رگیز جوابیان نه داوه ته وه ناصح نین غه ش

له کارتان هه په ئه مین نین خه ریکی خیانه ت کردنن ئیوه . ئه مه یان پېشتر جی به جی کردبوو له ناو خه لگ که ناصح و ئه مینن له بهر ئه وهی ئه وان نه یان ده توانی ره ددی ئم قسه یان بده نه وه ، ئه مه ههنگاوی یه که مه که ئینسان دهی هه وی بانگه وازنک بکات بۆ ریی خودا، جا له بهر ئه وهی یه که م دهست پی دهکات له مه سائیلی عه قیده وه ئه ویش بی ئه وهی که مترین حاله تی ئه وهی سوک ته ماشا کردنی بهرامبه ر (استهزاء) پی کردن به لگو به و په ری دلسۆزی به علم به ته بیننی کتاب و سوننه ت باوه ری بۆ دروست بکات که ئم جۆره شته لادانه له دین.

وه ههروه ها ئه گه ر له گه ل خه لگی بی عیلم و نه زان نه گه یشته ئه وهی قانعیان بکات ده بی عوزریان بۆ بینیته وه ، چونکه ئینسانی وا هه یه ۷۰-۸۰ سال ئه مه ی به گوێ دراوه که دینه وه ئیستا که له که سێک وه ئیتمه قبول نه کاتت (مه عزور) عوزردار ده بیت، چونکه ئه مه له ناکاوه بۆ چه ند سالتیک پێیان نه ووتوووه و شتی وای نه بیستوه .

وه ههروه ها بۆ که سانیك له (علماء) نه گه یشتبته ده ره جه ی ئه وهی فه مه له م جۆره شتانه به ته وای بکه ن ئه وانیشت ده بی له گه لیان زۆر نه رم و له سه ر خۆ بن . به لām که سانیك که تیده گه ن که ئنسان له دوا ی ئه وهی مه راحلی ده عوه ت به حکمه و مه و عیه زه ی حه سه نه ی پی دهکات بۆی روشن ده بیته وه فه قه ت عیناده وه خۆشیان ده زانن که حه قه .

ئه کړی له گه ل ئه م جۆره که سانه له قورئاندا به یانکراوه به شیوه ی توند به ره نگاریان بییه وه .

هه لته ته ئم بابته ته وه ناگه یه نی که دین ئه وه نده ده کړی پۆشیده بن له گه ل مسولمانان نه ته نها عوامی مسولمانان به لکه (علماء) یان له م زه مینه بکه ونه اشتباه و شوبه وه . بۆ ئه وهی بزانی دین ته وای ته وای و روشنه ئه و قورئانه ی وا

شەش ھەزارو شەشسەد و شەست و شەش ئايەتە بگەينە ۱۳ قىسىم يەك بەش لە زەمىنەى احكام وايە بەيانى ئەوھى كە چى ھەرامە چى واجبە چى سەنەتە چى مەكروھە چى مبالەغەيە تەعبىرى تر بەيانى نزاى سىياسى اخلاق و اجتماعى و اقتصادى و شەئارى عىبادەتى.

بەقيەى ئەم قورئانە بە ئىستىسنايى (قىسسى)ك كە عىبارەتە لە گوزەشتەى داعيان بۆ تەوحىد و بەرخوديان لەگەل مشركاندا كە بەلامىش پەيوەندى ھەيە بە عەقىدەوھ وھ ھەروھە باقىە گشتى پەيوەستە بە بەيانى عەقىدە.

بەجۆرئەك ھىچ مەسەلەيەك لە مەسائىلى ئەساسى يەوھ بە ئىمە بەوھ بى بەيانئەك سەد لە سەد نەھىلراوھتەوھ كە ھىچ عوزئەك بۆ ھىچ كەسئەك ھەيئەت.

چونكە ئەم قورئانە نۆرە تەنھا نور تارىكىەكان رووناك دەكاتەوھ وھ تەنھا نور پىيوستى بە رووناك كەرنەوھ نىە، دەى ئەگەر يەك تارىكىەكى تووش بى تەنھا دەبى ئەم قورئانە رووناكى بكاتەوھ وھ تەنھا ئەم قورئانەيە پىيوستى بە رووناكى تر نىە.

لە سورەتى قمر خوداى كەوړە دەفەرەموى: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ

مُذَكِّرٍ﴾.

سوئەد دەخوا كە ئىمە قورئانمان وا سادە و ئاسان كەردە ھەر كەسئەك بىيىستى ئىتر بىر بكاتەوھ ھەياتئەك كە قورئان بەيانى دەكات دەى كەس ھەيە بىرى ئەوھى كەردىتەوھ. يانى ئەو قورئانە شتئەك بەيان دەكات رىشەيان لە فترەتى ئنساندا ھەيە فەقەت پىيوستى بە تەكانئەك ھەيە. چونكە بىر كەرنەوھ ئەوھيە شتئەك پىشتەر بىزانى دوايى لەبىر چوون بىرى لى بكاتەوھ.

دوو جۆرە تىگەيشتن ھەيە

(۱) زهن: وشك تى دهگات. (۲) قلب: به فكر كړنه وه و لټكولینه وه.

بۆ نمونه: دائره يه كه هيه له م اشاره كه سيك هيچ كاريكي به م دائيره يه نيه، به لام ده زانئ نه م وجودى هيه، به لام يه كيكي تر به رتوه به رى نه م دائيره يه نه م له بن و بناوانى ده زانئ تا واى لى دئ زور په يوه ست ده بى له دلى گير ده كات كه نه م مه سلحه ت و خوځشى به م شوينه وه په يوه نده له بهر نه وهى علمى ته واوى نيه تى ناگات. (دو جو تيكه يشتن هيه له قورئان)

۱- تيكه يشتن له راستى يه كانى دين ئاوا به ئنسانيك زمانى عه ربه ي باش ده زانئ قورئان نه خوځيښته وه هر نه و ئايه تانه ي نورن، بۆ نمونه: له زه مينه ي ته وحيدا نه و ئاياتانه به سهرى ده روا يانى نه چى به گوښى تيان دهگات، به لام فه قه ت تى دهگات يانى له و زه نه سارد و سره ي جيكه يه ك داگير ده كات به ناوى زاتيك ئيتر هيچ كاردانه وه يه كى نابى.

۲- به لام فه هميكي تر بۆ قورئان هيه كه ئينسان له بهر نه وهى (استعدادى) پيشه كى هيه (استعداد بالفعل) له بهر نه وه وه ختيك ئايه تيك له قورئاندا ده خوځيښته وه وه كه له زه مينه ي ته وحيدا، ته ماشا ده كات نه م قورئانه له ته ره ف خودا ئاخر عنوانيكي گه وړه ي تدايه كه تۆ نابى بچوك ترين فه رمان له غه يري خودا قبول بكه ي نه گه ر قبولى بكه ي تووشى شرك بووى وه هه تاكاتيك له ده روونى دده نه م ئينسانه ته واو ده چيته ناو قه لبيه وه.

ته عبرتيك كه (سيد قطب) رحمه الله زور به كارى ده با له (في ضلال) (لمسى) ده كات نه دا له دلى ته نها نه وه نده بزاني له گه ل ده روونى تيكه ل ده بى ئيتر گشتى له مه ولا به و پتیه ده روا.

وه زورتيك له وانه سه رو كاريان له گه ل قورئاندا بووه هيه به ناوى كه سى عالم نه وانه ي مقدارتيك عه ربه بيان زانيوه وه توانيان متاله عى قورئان بكن به شيوه ي

یہ کہم لہ قورٹان گیشتون، هتا ئه گەر داوايه که یان دهرک کردووه دهرکه که نه چۆته ناو قهلبه وه که دوايي ئیتیر ته وای جولانه وه یان له م رووه وه په یوه ست بیت، به شیکي مه حدود بون هه میسه نه که هه ر نیسه بت به قورٹان نیسه بت به ته وای کتابی ئاسمانی به شیکي مه حدود بون که ئه و راستیه چۆته ناو دهروونیان گری داون به ته عبیری قورٹان وشه ی (قلب - فؤاد) به کار ده با.

قلب : عبارته له و قوه ی رۆحی ئینسان دهرکی ده کات، ئیتیر ده گۆرێ په یوه سستی ده بی پیتی (منقلب) ده بی

فؤاد : ئه وه یه وه ختیك حه قانقیك دهرک ده کات له دلی ئینسان ده دا ده سوو پیتی به علاقه به و راستی یه وه .

به شیکي که م بوون له درێژایی تاریخ که گریان گرتبوو منقلب بون به م حه قیقه ته .

که وایو ئه وه که به شیکي زۆر له گه ل قورٹاندا سه رو کاریان بووه ، به لام ئاوها مه سائیلیك مه ته ره ح نا که ن ئه مه (حه) ت نه بۆ ئه مه ی که ئه م مه تالبه وا مه ته ره ح نه کریت له ته ره ف که سانیکی که مه وه ناحق ده لیلی ناحق بوونی نه .

نا ئه مه مه سه له ئه وه یه ئه و زۆرینه یه فه قه ت به زهن ئه مه یان دهرک کردووه . وه چونکه حازر نین به نیسه بت ئه و (حقائق) ه (انقلاب) ی دهروونی په یا بکه ن هه ولده ن ئه و حقائقه مقداریك به جوریکي تر نیی بگه ن، قهید و قیودیکی بۆ پهیدا بکه ن، له بهر ئه وه له بهر ره خنه نه جاتیان ببی هه ول ده دا بۆ ئه مه ته ئو لیلیك ته قیدیك شك بکات له م زه مینه دا، ئیتیر خوی رزگار بکات له ده ست ئه مه .

زۆری ئه و که سانه ی ئه م داوايه دهرناخه ن ده لیلی راست بوونی ئه وه ی که له لای ئه وانن نه (ئه مه بۆ یه کیکه علمی نه بی کاتیك یه کیک شتیکی بۆ باس ده کات له دین).

ئەو كەسەى شىتېكى بۇ مەترەح دەكرى پېتى بلى تو حازرى ئا ئەم مەتلەبە كە
بۇ مەترەح دەكەى بېچى لە جەمەى عولەما لەوئى مەترەحى بگەى؟ ئەگەر ئەو
كەسە حازر بوونى خۆى نىشاندا ماناى ئەو اطمأنانى ھەبە لە رووى ئاگایەو
ئەمە مەترەح دەكات وە ئەگەر نا گەرەكە ئەو ئىنسانە بخەلەتینى.

بۇ بەشى تەقوا تەماشىا بگە ئەم كەسەى ئەم شتە مەترەح دەكات بزانین حازرە
سەر و مالى دابنى لەو رېگەى ئەوئى مەترەحى دەكات. ئەگەر حازر بوو ديارە ئەم
ئىنسانە بۇ ئەو دەچى (اعتمادى) لەسەر بكرىت لە رووى دىنى.

ئەمە گەيشتېنە ئاخىر شت لە زەمىنەى شرك لە (فەزىادەرسى) يا (امرى
تسخىرى).

جا (مشركين) فەزىادەرسىان غەبرى خودا بوو بەندەكانى خودا و بئەكانى
بەندەكانى خوداىان كىردوو بە فەزىادەرسى خۆيان، بېشكىش لە ئەفرادى
بەشەريان كىردوو بە (مغنى) قانونگوزار بۇ خۆيان.
شرك لە زەمىنەى (قانون گوزارى) فەرمانپروا:

ھەرەك لەو ھەو پېش باسما كىرد ئەم عالەمە مەخلوقى خودايە، دەى ھەروا
مەخلوقى خودايە دەبى (مأمور) ئەویش بى خۆى ئىرادەى بگات.

وەك كاروبارى بەشەر نىبە بۇ نمونە / ئۆتۆمبېلېك لە كارخانەكەيدا دروست
دەكرى دواتر ئەو دەيدا بە يەكېكى ترواتا لە دەست كى بى ئەو كارى پى دەكات
بە گوئىرەى وىستى خۆى^(*).

(*) لېوانا مە ئەم چەن رەستەيت پەن دەلەيم بۇ ئەوئى لە ئەواوى دەسلالەت ياساى خودا بە سەر دروست
كراوھەكانى بگەى: ئاگادارە ھەم دروستكارىك دروست كراوئىكى ھەبە وە ھەم دروست كراوئىكىش نوسراوئىكى
ھەبە وە ھەم نوسراوئىكىش بارستى بەيانى دروست كراوھەكەى تېدايە، جا ھەر كەس لەو نوسراوھە لایەت چ
بەلای راستدا بى چ بەلای چە ئەوا زەرەر مەندو رەنجە رۇ دەبېت.

به لام بهرنامه‌ی خودا تهنه‌ها خودا ئیراده به دروستکراوانی دهکات (امری نسخیری) یان یانی سوننه‌ت و قانونو جه‌بریان بۆ دابنی وه (امری اختیاری) یان بۆ دیار دهکات. ئایا ئیمکان هه‌به‌به‌غیری خودا که سیک بتوانیت حوکمیک له‌جوزئی ترین ژیانی به‌شهریه‌ت بگات و ده‌رکی بگات یا له‌ریگه‌ی تره‌وه‌ بزانئ که ئه‌بی له‌زه‌مینیه‌ک چی بگرئ وه‌چی نه‌کرئ.

مه‌وجوداتی ئه‌م عاله‌مه‌غیری خودا به‌تقسیم ده‌بن به‌دوو به‌شه‌وه‌حه‌واندس و مه‌وجودات ده‌بن به‌دوو به‌ش: (١) عالم الغیب (٢) عالم الشهاده، که له‌پیشدا ته‌وزیح درا.

عالم الشهاده : ئه‌و مه‌وجودات و روداوانه‌ی له‌زه‌مانی ئیستادا هه‌ن وه‌یان له‌گوزه‌شته‌وابوون، به‌لکو په‌یه‌ه‌ندیان به‌زه‌مانی ئیستاده‌نه‌پچراوه‌، یانی ئنسان به‌شیوه‌ی دروست به‌مانه‌ی بۆ گواستراوه‌به‌شیوه‌یه‌کی وا که وه‌ک خۆی دیبیتی وه‌ئو روداو و مه‌وجوداته‌ی له‌وانه‌ن ئنسان ده‌توانئ به‌چاو سه‌بیریان بگات ره‌نگ و جوړیان ببینی به‌م ریگه‌یه‌بتوانن له‌زه‌مینیه‌ی بۆمان ته‌جروبه‌بگات ئه‌وه‌ی که مه‌ربوته‌به‌ته‌جروبه‌وه‌نسبه‌ت به‌وانه‌وه‌ئه‌نجامی بدات.

٢-عالم الغیب: عباره‌ته‌له‌مه‌وجودات و روداوانه‌ی که له‌پشت ئه‌م عاله‌می شه‌هاده‌وه‌هه‌ن یان له‌گوزه‌شته‌یا له‌ئاینده‌گوزه‌شته‌یه‌ک که پچراوه‌وه‌

که‌وايه‌بزانه‌الله‌دروستکارو به‌دی هه‌نهره‌وه‌ئیمه‌دروستکراوین وه‌قورئانیش نوسراوه‌وه‌راستو ره‌وایی ژیانی ئیمه‌له‌قورئاندايه‌جا هه‌ر که‌سیک له‌و قورئانه‌لادات چ به‌لای راستدا چ به‌لای چه‌پدا بیشک ره‌نجه‌رۆو مالکاول ده‌بیته‌.

ئهمه‌بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌و کارخانه‌کا سه‌پاره‌که‌ی ئێ دروستکراوه‌سه‌پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرئ، ده‌بن ره‌چاوی ئامۆژگاری و ریمونیه‌کانی کارخانه‌که‌وه‌رگرئ و لئی لانه‌دات، وه‌ک کیشو رۆن و به‌نزیو ئاورو سورعه‌تی، گه‌رنا خۆشی و ماله‌که‌ش رو له‌فه‌تانو تیا چونن.

نابندهش یا له زه‌مانی ئیستادا هه‌ن، به‌لکو له‌وانه نین بتوانی به وه‌سیله‌ی چاوه له گه‌یاندندا (ارتباط) به‌رقه‌رار بکات،

له نه‌تیجه له‌وانه نین له ژێر ته‌جروبه قه‌رار بدات، یانی ده‌رکێک ئنسان (عالم الشهادة) وه په‌یدای ده‌کات له رێگه‌ی چاوه‌وه ده‌بێت بپییڤی، وه ده‌رکێک ئنسان له (عالم الغیب) په‌یای ده‌کات له رێگه‌ی (قلب) هوه ده‌یگرێ.

به‌لکو ته‌واوی ئه‌م مه‌علوماته‌ی ئنسان له‌م دوو عاله‌مه وه ده‌رکی ده‌کات مه‌لوماتێک که هه‌روا روشن له شتی ده‌ره‌وه په‌یدا ده‌کات پێیان ده‌لێن راستی (حقیقی) شتیکن که ئه‌سه‌له‌که‌یان له ده‌ره‌وه دبێت.

به‌لام به‌شیکی تر له مه‌لومات وه‌ک مه‌لوماتی (سمع) ی یانی ئه‌وانه‌ی ره‌بێیان به (عالم الشهادة) و (عالم الغیب) هوه نیه رووداو نین له (حقائق) نین به‌لکه عباره‌تن له شت وه‌رگرتنێک که ئه‌کرێ بکریت به‌رامبه‌ر رووداو و راستی له ئه‌حکام به شیوه‌ی بریاردان داده‌مه‌زرین، ئه‌م مه‌فهومانه پێیان ده‌وترێ (اعتباری).

یانی شتیکن له ده‌ره‌وه نیه که ئه‌و مه‌فهومه‌ی لی‌گه‌را بێت، ئه‌م رسم و عه‌کسه‌ی لی‌وه‌رگه‌را بێ به ملاحه‌زه‌ی حه‌قائقی (عالم الغیب) و (عالم الشهادة) ئی‌مه خۆمان له زه‌مینه‌یه‌کدا بریارێک ئه‌ده‌ین ئه‌بێ فلان شت بکریت ئه‌بێ فلان شت نه‌کریت، ئه‌م مه‌فهوماتانه (اعتبار) تین یانی په‌یوه‌ندیان به اعتبار و قه‌راردانی ئی‌مه هه‌یه.

بۆ نمونه / علم په‌یا ده‌که‌ین به‌مه که ئه‌مه ئاوه ئه‌مجاره ده‌بێ بخۆین لێی یان ده‌بێ بپێژین یان ده‌بێ خۆمانی پێ بشۆین یان ده‌بێ گه‌رمی بکه‌ین ئه‌مجۆره مه‌وزوعانه هه‌چ کامیان له ده‌ره‌وه نیه، ئی‌مه‌ین بریار ده‌ده‌ین له مه‌فاهم و مه‌لومات، پێیان ده‌گوترێ (اعتباری).

له لایه کی تره وه ئیمه دواى شه وهى مه علوماتیک له عالمی شه هاده وه مه علوماتیک له عالمی غیب ده کهین، به پیى شه ده که مه ووزوع گیرى بکهین چونکه هر مه وجودیک به که میه تیک معیه ن وه به که یغیه تیک تاییه ت وه به استعدادی تاییه ت له جولانه وه دایه وه ته وای مه وجودات مه ماهه نگ جولانه وه ده که ن که له پیشدا باسما ن کرد، ئیستا شه ئیسا نه یه کیکه له م حقا نقه به که میه بۆ که یغیه تی تاییه ته وه به استعداد وتوانایه ک ده روونی تاییه ته وه وه ئیمیش ده بی سره نجامیکی هه بی.

ده ی شه به شى دووه میانی بابته گیرى بکات بجولیت چۆن بروت چۆن نه بروت، شه میان په یوه سته به وه مه فاهمه وه که گوتمان (اعتبار) یانی شتیک دیته پیش تۆ جا بکه ی یان نه که ی له به رامبه رى هر راستی یه ک ده بی بابته گیرى بکه ی چى بکات یا چى نه کات.

شه مه ووزوع گیرى یه به یه کی که له م دوو ریگه یه ده کری :

۱- که سیک عیلمی ببی به سر ته وای جهانی هه ستیدا (که یه - کیفیه - استعداد) گشت مه وجودات بزانی وه بینا له سر شه جولانه وهى هر مه وجودیک و روی هر مه وجودیک له مه وجودات پی بزانی تا بزانی که ئیسا ن له کو ییه وه جولانه وه بکات کام روو بگریت / حه ره که تی له گه ل باقیبا سازگار نه بیت و هه ماهه نگ له گه لیانا بجولیت. ده ی شه م (عیلمی محیته) به دیه یه بۆ ئیسا ن نیه، یانی له م ریگه یه وه ئیسا ن ناگا به وه ی که چى بگات یان چى نه کات.

۲- استدلال: شه یه که هه ندیک شتی بۆ دیاره به ملاحه زه ی شه وانه وه به کردنی بۆمان به ده لیل و نیشانه بگات به هه ندی شت که بۆ دیار نیه.

له مه فاهیمی حه قیقی ناتوانی شتیک بکات به ده لیل بۆ مه فاهیمی (اعتباری).

یانی بلی فلان شت ئارویه له (عالمی غیب) یا له (عالمی شهاده).

ئا ئىم استدلال ھەلەيە، بۇ نمونە: ئەمە ئاۋە دەبى ئاۋە بخۆي.

ئا ئىم نەتىجەيە لەو پېشەكەيە ۋەرنەگىرى بۆچۈن نەتىجە لە پېشەكەيە ۋەردەگىرى راستىكە لە پېشەكەيە ھەيە، پەلەم لېرە لە پېشەكەيە ئەبى مان نىە ووتومانە ئەمە ئاۋە نىازمان بە ئاۋە ھەيە دەتوانىن ئاۋە بخۆين دەبىمان نىە.

دەي احكام (بىايە-نەبويە) لە قەردارىكەكانن لە (اعتبار) ياتن كە بىايى ۋە نەبايەيىك لە گەلەندا ھەيە، ئەم احكامە لە ئەۋ پېشەكەيەنەي ۋە لە عالمى غىب يە لە عالمى شەھادەن لەمانە بىايە نەبويە نىە كەۋابو (اعتبار) يانە كە بىويە نەبويە يان ھەيە لەو مەلوماتە كە راستىن عالمى غىبىي يە لە عالمى شەھادە لەوانە ۋەرنەگىرىت، چۈنكە ئەۋان بىويە ۋە نەبويە يان لە گەلەندا نىە.

ئىنسان ناتوانى لە رېگەي (استمباط) ھەۋە جۈزئى ترين (حكم) لە مەلوماتىك كەكەسپى كىرۋوۋە لەم دوو عالمە استمباط بىكات ۋە بەدەستى بىنى.

ۋە لەسەر ئەمە ھىچ رېگەيەك نەبوۋە بۇ بەشەر لە درىژايى تارىخدا بۇ ئەمەي كە رشتى زىندەگى بۇ خۆي دا بىنى غەيرى ئەۋەي كە يە بە مەيل كار بىكات بلى مەيلىمە ئاۋە دەكەم يە مەيلىمە ئاۋە ناكەم.

ئەگەرچى بىشارىتەۋە بە فەلسەفە بە اصطلاح بە تەعبىراتى جۆر جۆر خەللى پى بەلە تىنىت ۋە پىشان بەدا كە (استدلال) ھە ئەگەرچى رازاند بىتتىانەۋە ۋە ايان نىشاندايى كە ئەم (احكام) ھە ۋە دادەنن لە روۋى عىلمىيەۋە بە استدلال ۋە ھەيە چى يە ۋە چى يە ئەۋەش كە دەلەين ئەخلاقى عىلمىيە يە لەم جۆرە قەسە پوۋچانە راستى ئەۋەيە مەيلىمان ھەيە ئەمە رېگەيەك بوو بۇ ئەۋەي ئىنسان ئەحكامى دەست كەۋى بە تەعبىرى قورئان (ھدى) ئەۋەي پىم خۆشە يان پىم ناخۆشە.

رېگەي تىرىش ئەۋە بوو كە ئىنسان گۆي راگرى بۇ خاۋەنى عالمى ھەستى كە علمى (مىطى) تەۋاۋى ھەيە، ئەۋە بە (استدلال) (احكام) دانانى علمى (مىطى)

تەۋاۋى ھەيە، كە ھەر شىتېك چ چۆرە بابەت گىرىك بۆى مناسبە ئۇ (احكام)ى بۆ دابىنى.

بىنا لەسەر ئەمە كە دانانى ھوكمىك لە (احكام) پىئويستى بە علمى (محيط)ى تەۋاۋ ھەيە ۋە علمى (محيط)ىش تەنبا ھى خودايە، لەنەتيجە (صادر) دەرکردنى ئەنجام دانى ھوكمىك كە تاييەت ھى خودايە قبول كىردنى ھكمىك لە جوزنى ترين جوزنياتى مەسائلى زىندەگى لە غەيرى خودا، شەرىك قەراردانى ئەۋكەسەيە بۆ خودا، كىردنى ئەۋكەسەيە بە شەرىكى خودا، چون شىتېكە (خاص) تاييەت ھى خودايە لە يەكەمەۋە.

ھەرۋەھا كەسك بلى زاتىك ھەيە ۋەك خودا، ئەمە بۆ نمونە: كە كەس ۋاى نەگوتۋە.

ئەگەر تەنبا يەك دانە ھوكم لە غەيرى خودا ۋەرىگىزى بەناۋىشانى قانون پەپرەۋى لى بكات ئەۋە توۋشى شىرك بوۋە، چونكە شىتېكى گرتۋە لە غەيرى خودا.

ۋە موبارەزە ۋە مۇجاھەدەي پىغەمبەرەن عليهم السلام لە دىرئايى مېژۋ ئەگەر قەرار بى بەشى بىكەن دەپتە ئەم بەشەنە:

۱- كەس (مۇش) نىە غەيرى خودا.

۲- كەس غەيرى خودا فەريادەرس نىە.

۳- كەس غەيرى خودا فەرمانپەرۋا نىە.

لە بەرامبەرىشەۋە پىداگىرى (مىشكىن) لە دىرئايى مېژۋ ھەر ئەمە بوۋە كە دەيانگوت ئاخىر چى يە ئىمە خۇمان بەرنامەيەك بۆ خۇمان دابىنن، ئىمە نوپز دەكەين رۆژۋ دەگىرىن حەج دەكەين فلان دەكەين، بەلام خودا كارى بە سىياسەتەۋە چى يە ئىمە بۆ خۇمان بەرنامە دادەنن.

بۆ نمونه / (مشرکین)ی عەرەب پېغەمبەری خودا علیھ الصلاە والسلام
 لەگەڵیان ئەو گۆشتە زەحمەتەیی کێشدا خودایان قبول بوو بە مانای زات و خالق،
 بە لێکۆ لە بەشی فەریاد رەس غەیری ئەویان بە واستە بۆ قەرار دەدا، لە بەشی
 فەرمانپەرەش دەیانگوت ئێمە خۆمان بەرنامە دادەنێت، کێشە سەرەکیمان لەمانە
 بوو، هەرودەها خودی وشەیی تەوحید (لا اله الا الله) نازل بەم مەسائیلە، یانی غەیری
 خودا کەس ناتوانی قانون دابنێ.

ئەدعای فەرمانپەرەوایی (الوھیه) شرک لە الھویەت.

چەند دانە نایات لە قورئان بەیان دەکەین فەرمانپەرەوایی لە بچوکترین گۆشەیی
 ژياندا (الوھیه) ئەدعای (الوھیه) وە قبول کردنی شرکە.

خودای گەورە لە سورەتی یوسف لە نایەتی ۲۹-۴۰ دا لە باسی گفت و گۆی
 یوسف لەگەڵ دوو گەنجە زیندانێکە کە خەوێکانیان دیبو گێڕایانەو، ئەویش
 فرسەتی دیت بانگیان بکات بەرەو تەوحید ئاوا دەفرمۆیت :

﴿يُصْـٰحِي السَّجْنَـٰءِ اَرْبَابٌ مُّـٰتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾.

ئەیی دوو یاری زیندان هێشتا یاری ئەو نین لەبەر ئەوە دەتێت: ئەیی دوو یاری
 زیندان چونکە هێشتا شایستەیی ئەوە نین بێن بە یاری، چونکە وان لە شرکدا
 شایستەیی ئەوەیان نیە بفرمۆی (یا صاحبی) ئەیی یارەکانم.

هەرواش لە دوا دوو نایەیی تر جارێکی تر هەر بە (صاحبی السجین) بانگیان
 دەکات کە دەیکەیتێت دەعوەتەکی قبول ئەبوو قەبۆلیان نەکردوو، یاری زیندان
 ماونەتووە.

دەفرمۆیت: ئەیی دوو یاری زیندان ئایا خاوەنانی جۆر جۆر باشتەری یا (الله) کە
 تەنھایە و دەسەلاتدارە بەسەر هەموو شتێکدا، جارێ وشەیی (ارباب) لێرە بەکار

دهبا كه كړى (رب) ه به معنای خاوهن، خاوهن چند مصداقي هیه، معناكهی كه تفصیل دهر دیت ده كړی به (۵) معناوه، په كښك له معناكهی فرمانپه وایه، لیره یوسف علیه السلام ته وجهی هم دووانه ده كات كه فرمانپه وایانی به شریان كړدوه به شریكی خودا له فرمانپه وایی، هروا كه به عزك له مخلوقاتیان كړدوه به شریكی خودا له فوریاد ره سی.

ده فهرموت: نو خاوه نانه هر په كه و له لایه كن هریه كه به هوه سی خوی فرمان دهر ده كات نایا بومان باشتن كه نینسان سهری لی ده شوی له ناویان هر کامیان شتیكي پی بلی به خلاقی نوی تر یان (الله) باشته كه تنهایه وه (قهار) یشه تنهایه كه سرچاوهی فرمان و ده ستوره، نینسان زیانی خوی ده زانیت و سهری لی ناشیوی له چند پړوه فرمانی بو نایه له یه ك لوه بوی دی وه (قهار) ه وه ختی نینسان خوی ته سلیمی هم خاوه نه كړد نو خاوه نهی له هرچی شتی خلاقی مه شیته و نیرادهی خویه ده یاریزی و نایه لیت كه كه سیكي تر ده سه لاتی بگری به سهریدا، به خلاقی هم فرمانپه وایانه وه ختی نینسان خوی ته سلیمی په كښكیان ده كات ترسی نه وهی هیه نوی تریان غه له به بكات به سهریا و دیفاع كړدنی بو نه مینی.

هه لته به یه ك دو جاریكیش یوسف علیه السلام وشهی (رب) به كار دهبا بو نو فرمانپه وایه نو مه لیکه ی كه خوه كهی دیت، په كښك له گه نجه كان له زیندان دهر ده چی ده لی (انكړني عند ربك).

له دوی نه وهش خودا ده فهرموت: ﴿فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ جاریكي تریش وه ختیك مژه دهر ك دیت بو زیندان مژدهی نازادی به یوسف علیه

السلام ددها دهفهرمویت: (ارجع الى ربك) له م چهنه نایه ته وشه ی (رب) به مفرد به کار براوه بۆ فه رمانپه وا که.

وه ختیگ له قورئان نه فی (رب) ده کری بۆ غهیری خودا (ربوبیه)
دهستور ده دریت به ئنسان له غهیری خودا هیچ که سیگ به (رب) نه ناسی
مه عنای نه وهیه له جمله ی نه و شتانه ی نه فی ده کری له غهیری خودا ده بی
فه رمانپه واش نه فی بکریت وه غهیری خودا فه رمان له هیچ که س قبول نه کانت.
دوای نه و نایه ته دهفهرمویت :

﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾

ئیه غهیری خودا بیجگه له به عزه ناویگ که راستیان نیه، بیجگه له ناویگ ژیان
بۆ هیچ که سیک تر ناکن.

یانی نه و فه رمانپه وایانه ی فه رماندارییان ده که ن وه نه و فه ریادره سانه ی
هاواریان بۆ ده که ن له غهیری خودا راستیه کیان نیه و پووچن له م دوو مانایه و هیچ
ده سه لاتیکیان نیه، له نه تیجه ئیه عبادته ی ناویگ ده که ن، ناویگ که خۆتان ناوتان
ناوه فه ریادره س نه ویش فه رمانپه وا به بی نه وه ی که له ته رهف خوداوه سولتانیک
یان ده لیل و بورهانیک ده سه لاتدار به جۆریگ که ئنسانه نه توانی له ژیری ده رچی
ئاوا ده لیلیگ له ته رهف خوداوه نه هاتوه !.

وشه ی (سلطان) له زۆر جیگه له قورئاندا به کار ده بری بۆ ده لیل که نه سلای
وشه ی (سلطان) (مصدر) هره به مه عنای ده سه لاتگرتن به سه ر شتدا.
یانی عقیده ده بی له سه ر مه عنای سلطان بیّت، یانی ده لیلیگ نه وهنده (قوی)
به هیز بیّت ئنسان نه توانی له ژیری ده رچی.

لیره وه له چندها جیگه تر سه رزه نشتی نه وانه دهکات شرک بۆ خودا قهرار
 ددهن، دهفرمویت: عه قیده تان له دهلیلکی به هیز سه رچاوه ناگرئ، به لکو له
 هه وه سه له نه وهامیکه.

﴿مَاعْبُدُ﴾ له وشه عبودیهت و عبادت به کار براوه بۆ فرمان جی به جی
 کردنی فرمانپه وایان وه هاوار کردنه فیهیادره سان.

وهختیک ئهسان له قورئان دهستوری پی دهدریت که غهیری خودا عبادهتی
 که سه نهکات، یانی فرمان بهرداری له غهیری خودا نهکات وه هاوار له غهیری
 خودا نهکات که فرمان بهرداری له غهیری خودا ئهتافه به وهی که سیک غهیری
 خودا دهسهلاتی هیه به سه ر شتیک له شتهکان، واته: مه وجودیک دهتوانی بیبا
 به ره وه سه ر نهجام له حالیکدا هیچ مه وجودیک له ژیر چنگی هیچ شتیک غهیری خودا
 دا نیه.

هه روه ها خودای گهره دهفرمویت:

﴿إِنِ الْحُكْمُ لِلَّهِ﴾

حکم: له مصدری (حُکْم) به مهعنای گیردانی شت کۆنترۆل کردنی شتی که له
 چوار چپوهی چاکه بهیئیته وه به ره وه فساد نهچی.
 بۆ نمونه / وشه (حکمه) دروست کراوه.

حکمه: بۆ لغاو دهکریته ده می نهسپ ئیتر کۆنترۆلی دهکات نایهلی نه م لا و
 نهولا بکات که خۆی یان سواره کهی تووشی فساد بی.

نه مجاره فرمانیک که له لای خوداوه دهردهچی بۆ نه وه ئهسان گیر بداو بۆ
 ریکهی تر نهچی هه ره و ریکه چاکهی ئهسانه وه لادان له م ریکه فسادی ئهسانه.

جا ده فرمويټ: حکم فرمانړه وايه ک که نئسان له سر رټگه ی چاک بهيټيټه وه
نيه بؤ غه يری خدا،

به نه فيه کی قاطع ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾.

نه گه رچی جوزنی ترین فرمان بی نابی بؤ غه يری خدا.

دوايي ﴿أَمَّا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾.

فرمانی دا خدا که غه يری نه و فرمان به رداری له که س مه که ن هوار له که س
مه که ن.

﴿ذَلِكَ الَّذِينَ الْفَسِمُ﴾.

ئا نه وه به ره وشتی رټک و پاک، ره وشتیک که سر په رشتی نئسان ده کات بؤ
خوشه ختی و چاکه.

قیم : نه و دینه کونټرولی نئسانه، نازل به سر نئسان نابه لی به ره و نه وه ی وا
ناشایسته بجولی بؤی.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

به لام زودتری خه ک نازانن ته نها رټگه یه ک که نه بی نئسان خوی ته سلیم بکات
ته وحیدی رټگای خودایه. وه هیچ جوړه فرمانیک له ژيان نيه غه يری خدا.

نه و خودایه ی خه لقی کردووه که (امری تسخیری) به ده ست نه وه وه حه قی
نه ویشه که امری ابتلائی و اختیاری نئسانی به ده ست بی.

یانی به عباره تیک ساده ده عوه ت له لای پیغه مبه رانه وه علیهم السلام ناوا
ده بیت که خه لکینه مه گه ر نعترا ف نا که ن که خودا خالقتانه، ده ی ده بی هر
نه ویش نامر بیت.

وه كه سيك كه علمى ته واوى ببيت نه وه ده زانيت چؤن فرمانپه وايى بكات و له هر زه مينه يه كدا چؤن فرمان بكات.

هر له م زه مينه دا خوداي گه وړه له سوره تى شورى له ثابته تى ۲۱ به يان ده كات كه فرمان و ده ستوريك له غه يري خودا وه نه و كه سه ي فرمانيك نه دا ره وشتيك داده ني له غه يري خودا هر نا نه و كار ه ندعاى حه ق (ربوبيه) وه قبول كردنى شريك قهرار دانه بو خودا.

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

نرى نه وه نه وان به عزك شهريكيان بو خودا قهرار داوه چيان بو كردون به گومانى زورك بومان يا رازق يا چين كه خودا ناويان ده ني شرك نه و كه سانه وا له دين و له نيزام و به رنامه ي ژيان شتيكيان بو داناون رييه كيان بو داناون غه يري نه وه ي كه خودا نيزنى پي داون.

ياني نه گړ له به رنامه ي ژياني خه لكدا كه سيك ره وشتيك عه رز بكات غه يري نه وه كه خودا نيزنى داوه نه و كه سه شهريعه تيكي داناو ده ديتكي داناو وه به و عه له به وه به شهريكي خودا.

له دوايى ده فهرموت: نه م كار ه زور گرنگه گوناخكي زور گه وړه يه نه مه نه گړ له برياريك نه بوايه كه زووتر داومانه برياريك كه يه كس هره نئسان هلاك ناكه ين له به ين نا به ين، نه گړ له به ر نه و برياره نه بوايه كه نه وه كاريان ته واو ده كرا كوتايى پي ده هات، چونكه توشى كاريك بوون كه جه زاي زور زور سه نكي نه، به لام له گه ل نه وه شدا كه موله تيان نه دريتي له سه ر نه ساسى نه و برياره نيه مال ناكريت ويل ناكريت.

به راستی ستمکاران نه وانهی ره وشت و فرمان له غیری خودا قبول ده کهن،
غیری خودا قانون گوزار بی نه وانه شکهنجهی دهرده داریان هه به له دوايیدا.

نه وه نه م نایه تش به بیان ده کات قبول کردنی فرمان نه گهر چی جوزنی ترین
بیته چونکه هیچی دیاری نه کردوه (مالم یاذن به الله) گشتیه (مطلق) به بی نیزنی
خودا شهریک قه راردانی نه و شه خصه به بق خودا.

به مه و به زۆریک له نایات که شرکی (مشرکین) ی زه مانى پیغه مبه ر علیه الصلاه
والسلام وه له دهرانه گوزه شته کانیش نا نه وه نه بوو که زۆریک گومانى ده کهن.

بۆ نمونه / وایان زانی بی له ده وری فیرعه ون که فیرعه ون خالقه یان نه و
نیددعای خالقیه تی کردبی یا له ده وری نه مرود که نه و خالقه و نیددعای خالقیه تی
کردبی یان نه و بتانه ی سهر به خو ن له خو شی پیدان و ناخو شی لابر دن؟ نا.

شرک لایه کی نه وه بووه که غیری خودایان کردوه به واسته له به ینی خوداو
نه وان.

لایه کی دی نه وه بووه که قانون و به رنامه ی ژانیان له غیری خودا
وه رگرتووه .

خودا ناوی نه و (مقنن) نه و قانون گوزارانه به طاغوت و (رب -اله) غیری
نه مه وه ناویان به شهریک داده نی.

له سورته تی انعام له نایه تی ۱۲۱ وه نا نه م مه سئله یه به بیان کراوه و روشن
کراوه ته وه که جیگه ی هیچ جو ره ته ئویلیک نیه وه ریگه ی دهرچوون له ده ست نه م
راستیه به ته وای باس کراوه ، هیچ به هانه یه که نه ماوه بق هیچ کهس له به رنامه ی
ژیان بتوانی که مترین فرمان له غیری خودا وه ربگری که مه سئله یه کی جوزنی
به بیان کراوه که له و مه سئله یه نه گهر بیته و غیری خودا فرمان به ردارى بکریته
نه وه شرک روی داوه وه ده فهرمویت: نه گهر ئیتوه ناوا بکه ن ئیتیر ئیتوه له

مشرکین، مهسه له نه خواردنه له گزشتی نه و ناژه لانه ی به ناوی غهیری ناوی خوداوه سر ده پردرین یان له سر (نصب) سرده پردرین (نصب) یانی نه و نیشانانای ده چه قینرین بۆ که سانیك خه لک باوه پیا ی هیه که نه هلی به ره که تن یانی له تهره ف نه وانه وه به ره که تیک دیت ده بن به وه سیله ی خویشی پیدان و ناخویشی لابردن.

ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾.

نه وانه ی وا بۆ غهیری خودا سرده پردرین له وانه مه خوڼ وه به راستی نه گهر نه و کاره بکه نه وه ده رچوونه له به ندایه تی خودا.

فسق : یانی ده رچوون له به ندایه تی خودا، بۆ نه وه به کار دی که توویشی گوناحی گهره بووه نسان له دین ده رده کات.

فسق و فاسق له قورئاندا غهیری نه و مانایه که له ناو خه لکی هیه، نه سللی وشه که عباره ته له وه ی که خورما پی ده گات.

فاسق : له ناو خه لکی به مسولمانیک ده لئین بی به ند و بار بی، به لکو له قورئاندا (فاسق - کافر) هه ره یه کیکن.

بنی ئیسرا ئیل نه مه یان قبول بوو که نه مه کتیبی خودایه، به لکو حوکمیان پی نه ده کرد نه ویش له به ره چی یه.

۱- له وه ده ترسان نه وانه ی که لئیان داوا ده کرا که حوکم به (ما انزل الله) بکه ن احبار و ره بان ده سه لاتداره کانیان نه ترسان له مه ی که حوکمی (ما انزل الله) گرفتارییان بۆ دروست ده کات له لای خه لکه وه.

۲- له مهش که (متاع) خویشی دونیا یان هه لپژاردبو.

له بهر ئەم دوو شتە تەڕکی حوکم بە (ما انزل الله) یان دەکرد هەر لە بهر ئەوێ
تەڕکی حوکم بە (ما انزل الله) یان دەکرد خودا دەفه رمویت: کافرن.

ئایەتی دواى ئەوێش چەند دەستورێک لە تەورات بەیان دەکات کە
دەستوراتێکن بە نەسبەتی کۆمەڵەی دین زۆر جووژن هەندیکیان، بە لکو لە دواى
بەیانى ئەم دەستورانه باس هەن دووبارە دەکاتەو.

دەفه رمویت: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ
تَصَدَّقَ بِهِ، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾.

لە ئەوان بۆمان نوسیویون لەسەر یان فەرمان کردبوو کە هەر گیانێک گیانێک لە
بەرامبەرێوەیە یانی ئەگەر کەسێک کەسێکی کوشت ئەو کەسە دەکوژێتەو
چاویک لە بەین برا چاویک لە بەین دەبرێتەو گۆییەک لە بەین برا گۆییەک لە بەین
دەبرێتەو ددانێک لە بەین برا ددانێک لە بەین دەبرێتەو بە شێوەی قساص.

و لە دواى ئەمەى ئەم قانونە دادەمەزرێنیت کە هەر کەسێک گەرەکی بوو
حەقی خۆی بێنێتەو جا هەر کەسێک بە راستی بە کەیفی خۆی لە بەرامبەر خوش
بوو ئەو دەبێت بە کەفاره بۆی بۆ گوناخەکانی.

جا لە شوێن ئەمە دەفه رمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ﴾.

و هەر کەسێک بە (ما انزل الله) ئەوێ خوا نارویتی حوکم نەکات هەر ئەوانەن
زالمەن.

جا دەتەوێ بزانی زالم کێیە ئەوێ کە حوکم بە (ما انزل الله) نەکات یانی ما
انزل الله دەبەن لە جێ یەکی تر دايدەنن کە شتێک لە غەیری جێی خۆی دابنێ.

جا وشه ی زالم له نه زه ری خه لك له وانه به بچوك بیت، به لام نه گه ر ملاحه زه ی
 بگه ی له قورئاندا مصدری زالم و موشته قاتی زولم له چ جینگه یه ك به كار براوه چ
 سزایه ك چاوه روانیانه، بۆی روشن ده بیته وه زالم دوره له ره حمه تی خودا.
 بۆ نمونه / وه ختیك ته قسیمی خه لك ده كات بۆ به هه شت و دۆزه خ له جییه ك
 ده فهرمویت: سی به شن

۱- سابقه بالخیریات ۲- مقتصد ۳- ظالم

وه زالمه كان له دواى چهند ئایه ت به یانی ده كات له دۆزه خن.
 له نه تیجه ظالمون و كافرون له مه ئالدا ده بن به یه ك .
 له زه مینه ی نصاری عباره ته كى دى نزیك له مه ده فهرمویت:
 له پێشدا ده فهرمویت (ولیحكم اهل الانجیل بما انزل الله فيه)
 با نه ملی انجیلیش به وه ی كه خودا له انجیل ئاردوویه تی به خواره وه حوكم
 بكه ن وه هه ركه س به ما انزل الله حوكم نه كات. ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾. هه ر ئا نه وانه ن فاسق.

له دواى ئه وه ی حه قی بۆ روشن ده بیته وه له قورئان وه له به ندایه تی خودا وه
 له فهرمانی خودا نه مجاره لئی ده رده چی.

بۆ نمونه / (سجده) وه ختیك به یانی سه ره نجامی خه لك ده كات عباره ته كى ئاوا
 ده كات، به لكو نه وانه ی وا ئیمانیا ن هه یه ئه وه سه ره نجامیا ن به هه شته وه (واما
 الذين فسقوا في النار).

وه نه وانه ی له به ندایه تی ده رچوون نه وانه جینگه یان دۆزه خه .
 هه روه ها پێشتر وتمان فاسق له قورئاندا له گه ل كافر له غه یری ته عبیری
 مه فهومی لوغوی فره قیكى وایان نیه .

رونکردنه وه يه كه له هه ر سى وشه ي (كافر - ظالم - فاسق).

وه له نه تيجه ئه م چهند ئايه ته روشن ده كه نه وه كه له دواى ئه مه بۆ كه سانتيك روشن بۆوه كه فه رمانى خودا له زه مينه يه كدا چيه ئه گه ر خستيانه پشت گوئى به هه ر به هانه يه كه بى حوكميان پى نه كرد ئه وه كافرو ظالم و فاسقن)

كه ميك زياتر ته وزيع له مه وردى ئه م سى عيباره ته :

(كافر ظالم فاسق)

- كافر : كفر به مه عناي داپوشين : وه ختيك به كيك شتيك ده شاريتته وه له مه عنه وي وه ختيك به كه سيك ده وترى كافر كاتيك مه تله بيك به ده ليل و بورهان سابت بكرت به جوړيك له لاي قه لبيا ن روشن و حازد بى له به ر چاو حزورى بى ئه م مه تله به ئه مجاره له نه زه ر خستنى ئه م مه تله به ته وه جو ه نه كردن به وه مه تله به ، ته تسليم نه بوون به وه و به خلاف ئه وه مه تله به بكات، ده يitte كافر.

له نه تيجه كافر كه سيكه حقه ي بۆ روشن بۆته وه، به لام پشت تى ده كات.

- ظالم : زالم : دانانى شتيكه له غه يرى ئه و جيگه يه ي خوى، له غه يرى چوار چيوه ي به نديا ته تى دابنى، به رنامه ي خودا كه ده بى بۆ حوكم پى كردن و فه رمانه وايى بيت له غه يرى ئه مه دا يينى.

ده ي ته ماشا ده كه ين نزىكى به كن ئه م دوانه يانى ئه و كه سه ي حقه ي بۆ روشن بۆته وه ئه يشاريتته وه پى ده وترى كافر هه ر ئه و كه سه حه قه كه ي له جگه جى خوى داناوه كه زا ئه .

يانى به ته عبيره كه ي تر پى ده وترى شار دويته وه وه به و ته عبيره پى ده وترى له غه يرى جيگه ي خوى دايناوه .

كافر و ظالم مصداقه كه يان يهك كهسه، فقهه له شويني جياواز شه م دوو دانه
عباره ته به كار براوه بۆ شه م كهسه كه كاريكي كرووه نسبت به حه قيك له
حه قه كان كه بۆي روشن بۆته وه .

- فاسق " كه له چوارچيوه ي به ندايه تي كه بۆي دامه زراوه ده رچي (تجاوز)
بكات وه ختيك حه قي بۆ روشن ده بۆته وه و چوارچيوه يه كي بۆ مه تره ح ده بي
نسبت به م حه قه نه گه ر هه وليدا له وه ده رچو وشه ي فاسق بۆي به كارد ده هيني له
حاليكدا هه ر شه كاره عه يني زولمه كه يه وه عه يني كوفره كه يه .

به س شه م سي وشه يه له مه ئال و له سه ره نجامدا يهك شتو مصداقيه كه يان يهك
باسه، شه م به عباره تي جۆراو جۆر بۆمان به كار ده هيندرت.

هه روا كه زۆريك شت هه ن له زه مينه كانى تر له نه زه ر به حاالاتى جۆراو جۆر
كه ليما تي جۆراو جۆر به كار ده بري، به لكو له مصداق هه ر يه كن.

بۆ نمونه / وشه ي (زه كات) به وه ده ووترى يه كي پاره ي هه بي كاتى زه كاتى
هات لى ده رده هيني و نهيدا به خه لك، به م ئعتباره كه له و ماله ده رده چى ده بۆته
سه به بي (تزكى) ئنسانه كه .

وشه ي (انفاق) يش هه ر بۆ شه م عه مه له به كار ده برديت به و (اعتبار) ه كه شه
عه مه له وهك شه وه يه كه تونيليك له عه مبارى ماله كه ي ده كات بۆ خير.

وشه ي (صدقه) هه ر بۆ شه م به كار ده برديت به م (اعتبار) ه كه به خشيى شه م
ماله (تصديق) ئيددعا ي ده كات كه پيشتر بويني كه وتويه ئيماندارم .

ده ي شه م ئاياتى سوره ي مائده به هانه يهك ناھيلىت به ده ست كه سه وه وه
ته ئويلاتيكيش كه كۆمه ليك ده يكه ن كه حوكم كردن به غه يري ما انزل الله كوفر نيه
به (اعتقاد) ي كوفره ته ئويلاتيكه هه ر ده ردى خويان ده خوا وه هيج جۆره
مسته مسه كيكيان له قورئاندا وه له شيوه ي عه ره بي به ياني عه ره بي نيه وه نه گه ر

قەرار بى ھەر كەس ئىجازەتى بى زابىتە، ئاۋا تەئۋىلىك بىكات قورئان ھىچى لەسەر
حالى خۇى نامىنىتتەۋە، ھەر كەس مەىلى بوو ھەرچىەكى بە مەىلى خۇى تەئۋىل
بىكات، دەى كا كە ئوۋەش دروست نىە.

بەبىر ھىنانەۋەيەك كەسانىك وا حەقىان بۆ رۆشن نەبۆتەۋە بەگىشتى يا لە
زەمىنەيەكدا حوكمى ما انزل اللە پى يان نەگەىشتوۋە يان گەىشتوۋە پىيان بەلام
(اقامە حجة) نەكران بەراستى بۆيان رۆشن نەبۆتەۋە حوكم نەكردى ئەۋان بە ما
انزل اللە جاھىلىيە تە توۋشى شىرك بوون، بەلكو پىيان ئالەين كافر ۋە جەزايەك كە بۆ
كافر ھەيە لە تاخرەندا بۆ ئەۋان نىە.

لە ھەر تەكلىفك (وسم) مەترەحە ھەر كەسىك بە ئەندازەى تواناى و
ئىمكانىياتى تەكلىفى لى دەكرى لە كۆمەلەى حوكم بە ما انزل اللە ئەمە مەترەحە.
چون حوكمى خدا ھەم بۆ دامەزاندنى پەيۋەندى خەلك لەگەل خودايە ۋە ھەم
پەيۋەندى لەگەل خۇيدا ۋە ھەم لەگەل بەندەكانى خدا و نەمەتانىك كە خدا لە
(اختيار) ى ئىنسان قەرارى داۋە بۆ ھەموو بۆمان دەبى.

بە شىۋەيەكى تر حوكمى خدا ھەم نىزامى شەعائى يان بە تەعبىرى خەلك
عبادەتى لىۋە (نشأ) گرتوۋە، ھەم نىزامى ئەخلاقى كە پەيۋەستە بە خودى
ئىنسانەۋە (تزكىە)، ھەم نىزامى اقتصادى ۋە ھەم نىزامى اجتماعى ۋە ھەم نىزامى
سىياسى.

دەى ئاۋا تەماشا دەكەين ئىنسانىك خۇى بە تەنھا ئىمكانى نىە كە بتوانى ما
انزل اللە لە تەۋاۋى ئەۋزەمىنانە حوكمى پى بىكات.

دەى ئەۋەختە ئەۋەحوكم بە ما انزل اللە ى ناسىۋە، دەى چارەى چۆنە ؟

که ما انزل الله ی ناسیوه ئەمە کاری پێ ناکات، بۆ نمونه / لە زەمینە (اقتصادی - سیاسی - اجتماعی) چونکه تەنهایە ئەم ناکرێت ئەو جۆره حوکمه گشتیان دەبێ کۆمەڵێک خەڵک بەیەکەوه ئەنجامی بدەن.

ئەمە بێنا لەسەر قاعدە (وسع) هەر ئنسانێک ما انزل الله دەناسێ چەندێک تواناو ئیمکانی هەیە، جاری خۆی تەنیا ئەنجامی بدا کامە موکەله فە لەوانە دەست پێ بکات و ئەنجامی بدا لە بەشی شەاعنر و بەشی ئەخلاق وه لە زەمینە (اقتصاد و سیاسەت و اجتماعی) ئەوهی وا دەکری ئەو کەسە ئەنجامی بدا.

بەلام ئەوانە (وا خۆی تەنیا ناتوانی ئەنجامی بدات، ئەبێ کۆمەڵێک بەیەکەوه بن لێره شتێک مەترەحه.

کۆمەڵێک هەن کە ئەمە دەبێ ما انزل الله حوکمی پێ بکریت وه (اقامه حجه) شیان بەسەر دا کراوه، کۆمەڵیکیش هەن لەم رێوهوه بێ خەبەر ن ئەگرچی مسوڵمانیشن.

ئەوانە (وا ئا ئەو شتە دەزانن (مکلف) ن هەر لەو لەهزهوه کە دەیزانن دەست پێ بکەن پێشەکی بۆ داریژن خۆیان ئاماده بکەن و کە حوکم بە ما انزل الله لە تەواوی زەمینەکاندا بکریت.

ئەوانە (وا نازانن دیاره کە تا وهختێک دەزانن تەکلیفیکیان بۆ مەترەح نیە لەم زەمینە چونکه وهختێک ئنسان (مکلف) دەبێ شتێک بزانی، جا ئەوانە (وا دەزانن (مکلف) ن ئەوانە ئاگادار بکەن کە حوکم بە ما انزل الله ئاوابە وه ئینسان (مکلف) ه حوکمی پێ بکات.

ئەمجاره ئەگر گشتی بەیەکەوه جولاوه بە حاکم و مەحکومهوه بۆ ئەوه کە حوکم بە ما انزل الله بکریت دیاره کە زۆری پێ ناچی مەسئەله حەل دەبێ.

به لّام ته ماشا ده کهین واقع وا نیه، به لکه به عه کسه وه زۆرینه هه میشه کۆسپن له رینگه ی حوکمی ما انزل الله.

کۆمه لیکیان له رووی جه هل و عناد و کوفره وه، کۆمه لیکیش که تیناگن، ئه ویش ده بی تیکه یه نرین که ما انزل الله له ته وای ژیا نی ئسان دایه ته نیا نوێژ و رۆژو مسولمان نیه.

لیره ئه که سانه ی وا هه ست به مه سئولیه ت ده که ن (مکلف) ن دیقه ت بکه ن بزانی پێشه کی چی بۆ ئه و کاره چۆنه و له کوێه ده ست پێ بکات شروعی بکه ن، به لّام (مکلف) به ده ره نجام نین.

یانی ده عوه ت ده ست پێ ده که ن به چا کردنی خۆیان و خانه واده یان و کۆمه ل و ئه وه خته چا کسانیه که له راست کردنی بینش و عه قیده.

پێشه کی بۆ داده نین بۆ ئه م کاره وه به ته وای توانایانه وه ده ست پێ ده که ن، جا ئیتر تا هه ر کوێ چوون خودا هه ر ئه وه نده یان لێ داوا ده کات یانی تا هه ر کوێ توانایان هه یه.

به س ئا وای لیدیت

۱- که سانیك وا بی خه بهرن.

۲- که سانیك وا به خه بهرن، به لکو هه یج نا که ن یانی اقامه هه کراوه به سه ریان، به لّام کاری پێ نا که ن.

۳- که سانیك وا به خه بهرن خه ریکن کار ده که ن.

ئه وانه ی وا ده ی زانی اقامه هه کراون کاری پێ نا که ن هه ر ئیستا کافرن که حوکم به ما انزل الله نا که ن.

ئه وانه ی وا بی خه بهرن (مکلف) نین تا وه ختیک خه بهر دار ده کرین.

ئەوانەى وا ئىماندارىن بۆيان رۆشن بۆتەوۋە بە تەواۋى ئىمكانەۋە خەرىكن كار دەكەن ئەگەرچى ئىستا لە بى ئىمكانات كارەكە سنوردارە ئەوانە تەكلىف لە كۆليان كەوتوۋە يانى ۋەزىفەى خويان ئەنجام داۋە، ئىتر (مەذب) نابن.

لە دواىى بۆچى حوكم بە ما انزل الله تان نەكرد، چونكە خودا دەزانى حوكم بە ما انزل الله شتىك نىە يەكسەر بىكرىت و ئەنجامى، دەى ئەبى پىشەكى بۆ دارپۇزى. ۋە ئەوانە ھەروەك ئەۋەيە ئىستا حوكم بە ما انزل الله بگەن.

بە مانايەكى تر لىرە تەسلىم و نىەتە ئەوانەى كە بە نىيەت خەرىكن حوكم بە ما انزل الله دەكەن گەرچى لە واقع رەنگە سەدەيەكى تىرىش ئىمكانى نەبى، ئەوانە حوكمىان بە ما انزل الله كرىۋە، كافىر و ظالم و فاسق نىن.

ۋە ئەوانەى ئاگادارىن ۋە بە نىەتىش حوكم بە ما انزل الله ئاكەن ئەوانە كافىر و زالم و فاسقن.

لەبەر ئەۋە ۋەختىك داۋا دەكرىت لە ئىنسانىك كە (تەھدى بىت نىسبەت بە ەمەلىك لە رىگەيك تا پىيەۋە بىجولئى كە لەپىشدا بىنشىكى دروستى نىسبەت بەم ەالمەو خالقى ەالمى ئنسان و پەيوەندى ھەر كام لەمانە بە ئەۋى ترەۋە لە دلى ئەۋ ئنسانە جىگىر بىت.

بىنش راست بىكرىت لەم زەمىنەيە كە پەيوەندى خودا لەگەل مەخلوقدا ەبارەتە لە پەيوەندى خەلق و ئەمر كە لەمەۋ پىش تەۋزىع دراۋە، پەيوەندى ئنسان لەگەل خالق و ۋە ئەم ەالمە لەگەل خالق ۋە ئىتر مەعلومە كە پەيوەندى مەخلوق و مەمورە لەگەل خلق و ئامردا ۋە پەيوەندى ئنسان لەگەل ئەم كەۋنە ەبارەتە لە يەك: ئەمەى كە ئنسان مەبودىكە داراى ھىزى بىننن و ئەم ەالمە ئاياتن ۋە تەزىماتىك لە بەينى بەشەكانى ئەم ەالمە ھەيە بە ناۋى سۈننەت كە ئنسان بە بىننى ئەم ئايەتانە دەگاتە دەركى ئەۋان.

دوو: به ناویشانی ئه‌مه‌ی که ئینسان هه‌م دارای (اراد)ه‌یه ده‌توانیته (تسلط) بکات به‌سه‌ر ئه‌م نیعمه‌تانه که خودا پێی داوه، ئه‌م عاله‌مه (مسخر)ه بۆ ئنسان به‌ئیزنی خودا وه له ته‌واوی نعمه‌ت‌کان که خودا دایناوه ئیسفاده‌ی لی بکات. ده‌ی ده‌بی له پێشدا ئه‌م بینشه له دلی ئنسان جیگیر بیی و روشن بیته‌وه. مه‌ودای ئه‌وه ئنسان ئه‌م بینشو عه‌قیده‌یه‌ی له دڵدا جیگیر بوو (متعه‌د)ه بۆ هه‌ر کارێکی خێر و چاکه و عه‌مه‌لی صالح.

ئه‌مه به‌ر له‌وه‌ی ئینسان بۆی روشن نه‌بیته‌وه وه کاری ئه‌و چی به‌ ئه‌م که‌ونه وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خودا وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌م که‌ونه وه له‌گه‌ڵ ئنسان به‌ گشتی چۆنه هیشتا بۆمان وجوژیاتی بۆمانی بۆ روشن نه‌بیته‌وه داوا کردنی ئیلتزام و (تعهد) له زه‌مینه‌ی (اعمال) یه‌کی له دوو نه‌تیجه‌ی هه‌یه.

۱- یا ئه‌وه‌ی که ئه‌م ئنسانه بی ئه‌وه‌ی بزانی چی ئه‌کات ده‌ست ئه‌کات به ئه‌نجامی کرده‌وه‌یه‌ک چون تاریکه نازانی بۆ ئه‌م کاره ده‌کات؟!؟

۲- یان چونکه نازانی نایکا ملتزم نابیت

به شیوه‌ی دووهم دیاره هه‌ڵدان که بی ئه‌نجام ده‌بی هه‌ڵده‌دریت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کارێک بکات، به‌لام نایکات،

به شیوه‌ی یه‌که‌میش که کوێرانه ده‌یکات، ئه‌مه شتیکی نه‌یه که خودا گه‌ره‌کی بی له به‌رنامه‌ی خودا ئه‌مه روشن کراوه‌ته‌وه که وه‌ختیک شتیکی له ئنسانیک داوا ده‌کری ئه‌نجامی بدات ده‌بی به (بصیره) به به‌رچاو روشنی ئه‌نجامی بدات.

وه یه‌کیکی له زه‌مینانه‌ی که قورئان زۆر سه‌ره‌زنشی (مشرکین) ده‌کات ئه‌وه‌یه که له کار و کرده‌وه‌یان تاریک بی ئه‌وه‌ی بزانی چی ده‌کات، فه‌قته له‌به‌ر ئه‌وه ده‌وتری له باب و ئه‌ژدایان پێیان گه‌یشته ملته‌زمی بونه وه ئه‌گه‌رنا نازانن جه‌قه

یان باتله خیره یا شه. که وای بوو بی شه وای روشن بکریته و ده وای لی بکریته
ملته زم بیت بی شه رزه.

نا له بهر شه و ده و ده تی پیغه بهر ان علیهم السلام هه میشه له و ده دستی پی
کردوه که بینشو عقیده و هه سائلی سه ره کی عقیده بهر له جوزنیات بویان
روشن بکریته و ده وای شه که ئنسانیک هه سائیلی سه ره کی عقیده ی بۆ روشن
کرایه و هه بینشیکی دروستی بۆ پیدا بوو، شه مجاره وای لیده کری که له زه مینه ی
شه و هه ملی چاکه و بهر ته نه خوی پی ده کری شه نجامی بدات به شه خلای چاک.
و هه ختی که که سائیکی جوراو جور په یا بوون که بینشیان راست کرابوو و هه
زه مینه ی شه خلای تاکی دا هه ر کام بۆ خوی ئلتزامی ده رکه و تبوو، شه مجاره
ته کالیفی کومه له په یا ده بی که شه مجاره لییان وای ده کریته که کاریکی و به
کومه له شه نجامی بدهن.

مه راحل به جوانی روشنکراوه ته و ده که له سوره تی عصر خودای گه و ده
ده فهرموت : ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ ۝۲﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝۳﴾ .
له پیشتدا سویند ده خوا به زه مانه که که سی که له م زه مانه دا بکولیته و ده
نیشانیده دا کی زیان داره کی زیاندار نیه.

هه رچی ئنسانه وان له زیان بیجگه له گروپیک که چوار سیفه تیان هه به.

۱- شه ویه ئیمانیان بیت.

امنه : (افعال) ریشه که ی (امن) به مه عنای ته ماس ترس که و تنه ئارامی.

امنه : یانی دارای ئارامی له وای شه له حاله تی نا ئارامی شه حاله ته تازه یه ی
بۆ په یا بوو که له شه من و ئارامیدا بیت.

ئەمەش دۆختىك دەبىت كەنسان دواى لە ناو تارىكى جاھىليەت وەك ئەو
كەسەى لە شەوى تارىكدە ھەنگاۋ ئەنى نازانى بەرەو كۆى دەپوا ئايا پىشى چالە
يان چىە.

دواى زيان لە ناو ئەو تارىكى وەختىك نورى ھىدايەتى پى دەگات بۆى رۆشن
دەبىتەو دەبىتە ناو ئەو مەيدانە رۆشنەو بە تەواۋى وجودىەو لە دەروونەو
تەسلىم دەبى.

كە ئا لەم شىۋەى (امەن) ى بۆ پەيدا دەبى ئەمە تەسلىمى دەروونە (ئىمان).
دواى ئەمە كە ئەم تەسلىمە دەروونىەى بۆ پەيدا بوو، جا ھەر لە تەرەقى ئەو
كەسەو كە ئەم نۆرەى پىدراو تەواۋى لايەنگىرىە دەرەكەكان ئەكرىنە دوو
بەشەو (۱) صالحات (۲) سىئات كە ئەو ئىسانە بە (اقتزا)ى ئەو شوناس و
تەسلىمە دەروونىە مولتەزم دەبىت بە ئەنجامى كار و كردەوى چاك (صالحات)،
دوور كەوتنەو لە (سىئات)، ئەمە ھەنگاۋى دووھە ئەوانەى وا خۆى تەنھا دەتوانى
ئەنجاميان بدا لە پىشەكى كاردە ھەن ئەوانە يەكەم جارن كارتىك وا پىويستى بە
كەسى تر نىە لە دوايى راستكردنەو بىنىشو پەياپوونى تەسلىمى دەروونى،
دەست دەگات بە ئەنجامدانى ئەوانە.

وەختىك چەند كەسەك ئاوا دوو سى بوون ئەمجارە نۆبەى ئەو يە ھەر كاميان
بىتتە (چاودىر) ى ئەوان بە دلسۆزى چاودىرى ئەوانى تر بىكات بە شىۋەى
ھاوبەش.

يانى ئەو ى خدا پىى داو بە ھەق بە ئەو ى تىرى رابگەيەنى وە ئەوانەى
لەگەل يەكەن پىشتى يەك بگرن بۆ ئەو ى بوپزانە ئەم كارە بگەن، وەك لەم ھەدىسە
دەفەرەمۆيت :

(المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا).

باوه‌پدار بۆ باوه‌پدار کۆمه‌له‌که‌یان وه‌ک بێنایه‌ک وابه‌که‌ چۆن خشته‌کان یان
به‌رده‌کانی ئهم بېنایه‌ پال ئه‌ده‌ن به‌یه‌که‌وه‌یه‌که‌تر راگیر ده‌که‌ن و پشتگیری ئه‌وانه
بۆیه‌که‌تر بېنایه‌کی دروست ده‌بی.

کۆمه‌له‌ی ئیمانداران ئاوانه‌ ده‌بی پشتگیرییه‌که‌تر بکه‌ن.
ده‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌ لازمه‌ وه‌سیه‌تی حه‌ق بۆیه‌که‌تر بکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و
حه‌قه‌ی که‌وتونه‌ته‌ سه‌ری بھێنیتته‌وه‌ و پایه‌داریان بی.

﴿وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾

ئهمجاره‌ جۆلانه‌وه‌ له‌ پێی حه‌قه‌، هه‌روا که‌ له‌ زۆریک له‌ ئایاتی قورئاندا
به‌یانکراوه‌ له‌ (قصص المرسلین) وه‌ له‌ غه‌یری ئه‌ودا ملته‌زمی خۆپاگری مشکلات و
زه‌ختی زۆر حه‌تمه‌ن ئه‌ینسانێک حه‌قی قبۆل کرد به‌مقداری ئلتزام به‌و حه‌قه‌ به‌و
مقداره‌ ده‌رده‌سه‌ر و ئه‌زیزه‌ت و ئازاری بۆ فه‌راهم ده‌بی.

بۆ نمونه‌ / له‌یه‌که‌مه‌کانی سوره‌تی ابراهیم ده‌فه‌رمویت:
هه‌رچی پێغه‌مبه‌ر بووبی علیهم السلام قه‌ومه‌کانیان وتویانه‌ پێیان یان له‌و ولاته‌
ده‌ربه‌ده‌رتان ده‌که‌ین یان ئه‌بی بێنه‌ سه‌ر ره‌وشت و به‌رنامه‌ی خۆمان.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا﴾

ئیمکان نیه‌ ئه‌ینسان حه‌ق قبۆل بکات نووشی ده‌ردی سه‌ر نه‌بی. جا ده‌ردی
سه‌رو ئه‌زیزه‌ت و به‌لاو ناخۆشی له‌و وه‌خته‌ به‌عه‌زه‌ ئه‌ینسانێک ئه‌یحه‌تمالی هه‌یه‌ شکست
بخوا و بچێته‌ دواوه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ لازمه‌ له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک له‌و کۆمه‌له‌ هۆشی به‌
ئهوایی تر وه‌ه‌ بیت. وه‌ سه‌بر بگرێ له‌گه‌ل ئهوایی تر دا یانی هه‌ر کامیان به‌رپرسی
ئه‌وه‌یه‌ که‌ چاوی له‌وانی تر وه‌ه‌ بیت.

وهختىك توشى گرفتارىك ده بن ئاموزگاريان بكات بۆ ئەمە كە لەسەر ئەو دەردى سەرى و موشكلاته بىننە وه و خۆ راگرن، سەرەنجامى خۆ گرتن لەسەر ئەمە چۆنە لەم جۆرانە كە دلگەرم و خۆراگر بىت.

ئا ئەمە تەنھا رىگەيە كە ئنسان لە (خسران) رزگارى دەبى وە لە نەتيجه خۆشى چاوه پوانىتى.

وه بىنا لەسەر ئەم قاعدە نا دروستە ئنسان وهختىك (مواجه) دەبىت لەگەڵ كۆمەلەك يان لەگەڵ كەسەك كە بنشيان زۆر تىكچووه لادانى عقيده بيان تيدا هەيە يان لە زەمىنە ئى (الترام وتعهدات) لە كرده وه دا جۆرىكيان ئەسلەن هەر نايناسن لى تى ناگەن، خەريك بىت شتىك لە جوزئيات بۆيان چاك بكات.

بۆ نمونە / كەسەك لە بىنشوو عقيده زۆر زۆر دووره لە ئنسانى مسولمان ئەو بىت خەريك بىت لەگەلى كە غەيبەت كەردنى پى تەرك بكات يا نەزەر نەكەردن وه غەيرى ئەمە.

ئەمجۆرە شتانه ئەگەر مۆفق بوون قبول كرا كە غەيبەت نەكاتو نەزەر بە نامەحرەم نەكات بە عنوانى بە عەزە شتىكى بى ئەساس و بى پايه بۆمانى قبول كەردووه نازانى بۆچى تا وهختىك كە بىنشوو عقيدهى رۆشن نەكەيتە وه وه مەسائلى ئەساسى بە تەدرىج مەترەح نەكەرى بۆى (تعهد) يان ئەبى خەريك بوون بە مەسائلى جوزئيه وه هەروەك ئەو بە كە لە كوردى دەلى (گاپان بە كەردە وه رۆيشتوو پىريژن لە گۆلگە سۆرە دەپىچتە وه).

بە ناو نيشانى سەنەدىك زۆر بە هەيز لەم رووه ملاحەزە كەردنى نازلا بوونى (احكام) لە تەرەف خواوه لە قورئاندا بۆ مسولمانان.

بۆ نمونە / مەسەلەيەكى ئەساسى وهك (ربا) كە پشتى ئنسان دەشكىنى وە هەتا لە سورەتى بقرە وهختىك كە تەبىنى دەكات بۆ مسولمانان وه بە يانى دەكات

که ریبیا خۆر له دنیا و له قیامەتدا تیا چۆنە ئەفەرموئ: ئەگەر کەسیک هاتو له دواى ئەمە که حەقى لەم زەمینە دا بۆ روشن بۆتەو هەر دەستی ئەکیشاوه ئەوە ئیتر هەمیشە وایە دۆزەخ وە ئەوە (کفار اثم) ه ناهەرموئ (کافر) دەفەرموئ (کفار) زۆر زۆر کافره (اثم) ناهەرموئ (اثم) زۆر زۆر گوناخ کار وە تەنها گوناخیکە که خودا دەفەرموئ: دەستی لى ناکێشن دەبى بزائن، که خودا و پێغه مەبرى خودا عليه الصلاة والسلام لەگەڵتان جەنگ دەکەن، دەى ئا ئەم مەسەلە ئەساسیە تەماشای دەکەین لە سورەتى بقرە لە ئاخى نازل دەبێت، که تاریخی نزولى بەو جۆرەى که لەو کتیبەى پەيوەستن بەم مەسائیلەو بەیانی دەکات نزیکى سالى هەشت و نۆى هجرىە یانى ۱۳ سالى مەکو و دەورى حەوت هەشت سالى مەدینەش هیچ لەو ئاخەرى دەورانی رسالەت نازل دەبى بۆ ئەمە مەگەر شتیکی که خودا زۆر گرنگی پێنەداوە یان لەبەر ئەمە بوو که پێویستی هەبە بەوەندە پێشەکی چنێن ئەبى لە پێشدا ئەم ئنسانە روشن بنەو و دەرویان تەسلىمی ئا ئەو بینشەى (عقیدە) پێیان دەدرێت ببێت و فێرین بە ئلتزام و (تەهد) لە هەر زەمینەیکە که پێیان ئەدرێت تا دواى ئا لەم زەمینەش حوکمیان بۆ نازل دەبى.

لە مەسەلەى تەحریمی شەراب تەماشای دەکەین (حەد الاقل) لە سالى سێیەمى هجرى که ۱۶ سال لە دواى دەست پێکردنى بونى قورئان نازل دەبى.

و هەر وەها زۆریکی تر لە مەسائیلی ئەساسى بۆمان گشتى بەیانی دەکات، که پیش لەوێ لە هەر زەمینەیک ئنسان چاوەروانى بێت خەڵک مۆلتەزم بن بە کاریک لە چاکە یان مۆنکەریک تەرك بکەن ئەبى لە زەمینەى راست کردنەوێ بینش و عقیدە سەرەتا کار بکات، دواى ئەوە لەو تەئمینی پەیاوون ئەجارە مەسائیلی فەردى ئەخلاقی ئەجارە که کۆمەڵێک پەیاوون لەناو ئەوانە بە ئەندازەى پێویست

چەندىك لە ئەحكامى بۇ ئەكرىت ئەو كۆمەلە مولتەزمى بن ئەوانەيان بۇ مەترەح دەكرى.

شرك لە فەرمانرەوايى و قانونگوزارى ئايەى ۲۱. لە سورەى توبە خوداى گەورە دەفەرموى:

لە جوابى شەرىك بۇ خودا قەرار دان لە قانون گوزارى رۆشن كراوتەو وە نذر ئايەتىك لەم زەمىنە قابلى تەوجىبە كە چوار دانە لە مستەلەحاتى گرنگ لەو ئايەتە شەرح كراون بۇ ئەو دەشیت ئنسان ھەمىشە ئەم ئايەتەى لەبىر بى تا ئەوانەى لە روى عىنادەو وە لەم زەمىنەدا دەست دەكەن بە ئاڤەوا وتن جىبى قسەيان نەمىنى ئەفەرموى:

لە زەمىنەى باس لە حالى اهلى كتاب و انحرافاتيان لە دواى ۲۸ ئايەت كە كار لەگەل (مشركىن) دەپریتەو، مەوزوعى مسولمانان نسبت بە (مشركىن) بەيان دەكات لە ئايەتى ۲۹ دیتە سەر بە يانى بابە تگىرى مسولمانان لەگەل ئەهلى كتاب، جا بۇ ئەو ھىچ جۆرە ئشكالتك بۇ مسولمانان نەبىت، لەمەكە خودا دەستورىان پىدەدا كە (مقاتلە) بكەن، لەگەل ئەهلى كتاب مسولمانان نەلین جا چۆن بچىنە جەنگى بەلامن قتاليان لەگەل بكەين لە حالىكدا علمایان ھەبە اهلى كتابن و نوێژ دەكەن و انحرافاتيان بەيان دەكات چ (عەواميان چ خاصيان علما احباو رهبان) نيان كە ئىتر مسولمانان بەھانە بەكیان نەبى بەكك لە انحرافاتەكەيان ئەمەبە كە ئەفەرموى:

﴿ اتَّخَذُوا أَسْمَاءَهُمْ وَرُءُسَهُمْ أَرْكَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾

جارځيکيان وشه يه کي تڼدايه مه عناي لوغه ويه که يان ته وزيغ بده ين:

انخذ : يان له وشه ي (تخذ) يان (اخذ) هوه يه ريشه ي ته سلپه که ي له مه عناي (مقرر) کردني شتيک به شيوه ي به رنامه بؤ قهرار دان برياردان له سر شتيک که ناوا بيټ ليړه ولا.

(احبار) : کړي (حبر) ريشه که ي (حبر) به مه عناس مەر که ب جا مەر که ب ته وه تا شويته واري به سر کاغه زوه جي دميتني له دواي نه وه له م وشه وشه ي (حبر) يان دروست کردوه بؤ عالم که شويته واري جي دميتني له ناو خه لگدا هه لپه ته به عزه که سيک به (اشتباه) وا ده زانن وشه ي (حبر) فقهه ت بؤ علمای يهود به کار ده بري، هه روا که وهختيک له ثابتيک له ثاياتي قورئان ده ليليان بؤ ده هينريته وه ده لئين: جا نه مه په يوه سته به (مشرکين) يا به (نصاري) غه يري بؤ مان بؤ نه وه ي هيچ قسه يه کيان نه ميټيټ نيشاره ده که ين :

که به ابن عباس ره زاي خوداي لي بيټ ده وترئ (حبر الامة) که نه و (مفسري) قورئان بوو له ناو صه حابه نا نه م له قه به ي پي درا نه وه ئيتر بزائن (حبر) بؤ عالمي مسولمانانيش به کار ده بري.

ره بان : کړي (راهب) له مه صده ري (رهب) به مه عناي ترسان و له رزش له مقابلي شتيک به جوړيک ئينسان حه زهر بکات و بگه رپته وه له ترسي نه م شته به نه و که سانه له (نصاري) له مه سيحيه کان نه چوون گوښه گيريان ده کرد ويو خويان ره وشتيکي خاصيان بوو بؤ عبادت ته وترئ (ره بان) به شيوه ي کو و هه ر که سيکيان (راهب) که له نه وه نه وه له بهر ترسي خودا وه له حه زريک له ته قواوه بوو که نه م کاره يان کردوه به لام له دوايي ئيتر نه مه بووه له قه ب بي نه وه ي نه و که سه ترسي تيا بي يا نه ي بي.

که راستی ئەمە لە ئەم میللەتە ی ناخر ئەوان وا گوێشەگیری دەکەن ریاژەت دەکەن بە عنوانی لەخوا ترس و تەقوا وەلی لە ناو خەڵکدا مەشهورن تەبەقە ی مەشایخ.

وشە ی (یعبد) که لە عبادەت تەوزیع دراوہ.

إله: فەرمانپەرە وایان و فەریارەرەسان.

ئەفرەموئ (ئەمەلی کتاب عالمەکانو راھبەکانی خۆیانیان بە عنوانی (اریاب)

اریاب : کۆی (رب) ه که ئەویش چەن دانە مەعنای هەن دویان فەرمانپەرە وا و فەریارەرەس هەرۆک وشە ی الە.

اریاب و فەرمانپەرە وا و فەریارەرەسی خۆیان لە خواری خوداوە قەراریاندا کردنیان بە فەرمانپەرە وای خۆیان، بەمە که قانون و بەرنامەیان لێوهرده گرن وه کردنیان به فەریارەرەس خۆیان، لەمە که هاواریان لێ ئەکەن و ئەیانکەن بە وەسیلە بۆ لای خودا.

جا یەکەم مناسەبە لەگەڵ (احبار) دوهم لەگەڵ (رهبان) وه هەرۆهە مەسیحی کۆپی مریەم ئەوان کردیان بە (رب) ی خۆیان ناویان نا کۆپی خوا کردیان بە (الە) فەریارەرەسی خۆیان، لە حالێکدا دەستوریان پێ نەدرا لە کتێبەکانیان بێجگە ئەوەی که بەندایەتی و عبادەت بۆ (الە) بکەن که غەیری خودا ئەو (الە) هکی تر نییە، دوورە و پاکە بۆ ئەو شرکە ی ئەوان تووشی دەبن.

ئەمە لەم ئایەتە روشن کراوەتەوہ که قبول کردنی فەرمانێک لە غەیری خودا دروست قەراردانی ئەو شەخسە ی (رب) بە (الە) بە (معبود) بە شەریکی خودا وه یا هاوار کردن لە کەسێک غەیری خودا هەر بەو شێوە یە.

خۆ ئەوان (احبار و رهبان) یان بە ناوێشان ی خالق و رازق محی وممیت ئەوانە نەزانیوہ بە عنوانی زانایەک شە یخێک و راھبێک بۆمانیان ناسیوہ، تەنھا مەوزوعێک

که بویانه له بهرامبهری (احبار) و (رهبان) هوه‌مه بوه که نسبت به (احبار) نه و عالمانه فتوایان بۆ داون فتوای بی (استناد) بی نه وه له‌سه‌ر کتیبی خودا بی به هوه‌س و ناره‌زووی خویان به‌لامنیش له‌وانیان قبول کردوه.

وه له (رهبان) یش ئینتزاریان کردوه که واسته‌یان بۆ بکات له‌لای خودا و جلی نفع و ده‌فعی زه‌ره‌ریک به‌و ریگه‌یه بکریت، هه‌تا هه‌دیسک له‌م زه‌مینه‌یه دا هه‌یه له‌مه‌وردی ته‌وزیحی ئه‌م عدی کوپی حاتمی تائی له‌ ئه‌م ناخزه‌ی ده‌ورانی مه‌دینه‌وه مسولمان بوو وه‌ختیک مسولمان بوو چوو بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاه والسلام سه‌لیبیک له‌ ملی دابوو، هه‌ر که دیاری دا له‌ دووره‌وه پیغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاه والسلام ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه، ئه‌ویش عه‌جیبی کرد چونکه له‌ ناو (نصاری) بوو ته‌واو لئی تیک چوو بوو هه‌تا وه‌ک سائری عه‌ره‌به‌کان نه‌بوو چونکه نه‌وان ده‌یانزانی (رب) و (اله) غه‌یری بۆمان به‌ جوانی چۆنه‌ ئه‌و بینشه‌که‌ی تیکچوو، وتی: جا خو (احبار و ره‌بان) یان نه‌ به‌ (رب) و نه‌ به‌ (اله) نه‌ به‌ شه‌ریکی خودا قه‌رارداوه‌ که‌ی ئاوا بووه‌.

پیغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاه والسلام فه‌رمووی: (احبار و ره‌بان) هه‌لایان بۆ هه‌رام ده‌کردن و هه‌رامیان بۆ هه‌لال ده‌کردن وه‌ به‌لامنیش لێیان قبول ده‌کردن ئا نه‌وه‌ بوو به‌ مانای (اله) (رب) شه‌ریک دانان بۆ خودا.

نه‌وه‌ له‌م ئایه‌ته‌شدا وه‌ک ئایه‌ته‌کانی پیشوو که‌مترین فه‌رمانیک قبول بکریت به‌بی ئیزنی خودا شه‌ریک دانانی نه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ و فه‌رمانه‌که‌ی لی قبول ده‌کری کردنیه‌تی به‌ (اله) و (رب) و (معبود).

جا له‌ ئایه‌ته‌ چوار دانه (مسطح) روشن کراوه‌ته‌وه‌ شایه‌نی تێرمانن:

١- (رب) به‌ شیوه‌ی کۆ هاتوو (اریاب) لێره‌دا (رب) به‌ مه‌عنا‌ی که‌سیک و قانونیک دابنی بۆ هه‌ک فه‌رمانیک ده‌ریکات بۆ هه‌ک یان که‌سیک ببیته‌ واسته‌ بۆ

ئەوان بچەنلاي و داواي لى بكن كه بىتته وه سىلهيان لاي خودا بۆ جەلبى نەفع و دەفعى زەرەر بۆ بۆمان بەكار براوه، ئەمە دەبن بە دوو دانە لە ماناكانى (رب) لە داوايى زياتر روون دەكرىتتەوه كه (۵) ماناي هەيه دويان فەرمانپەرەواو فەريادپرەس.

۲-آله : كه لىره به شىوهى رهخه دهفەرموئىت ئىمه تەنها وتبومان يەك (آله) عبادەت بكن ئىستا بۆمانيان كەردووه بە (آله) ى خۆيان، يانى ئەگەر كەس ئىك فەرمان ئىك دەريكات تا بە ئارەزوو هەوەسى خۆى بە بى استناد لەسەر بەرنامەى خودا، ئەو بوە بە (آله) ئىددعاى (الوهيه) تى كەردووه وه خەلكيش لىي قبول بكن قەبولىيان كەردووه كه (آله) بىت.

وه هەرەها كەس ئىك بكن بە واسىتە و وه سىله مادەم قبوليان كەردووه وشەى (آله) ى بۆ بەكار دەهيندريت.

وشەى سىيەم بە شىوهى فعل هاتوو لىره (لىعبد) عىبادەتى يەك (آله) بكن. يانى قبول كەردنى فەرمان لە غەيرى خودا وه قەراردانى كەس ئىك بە شىوهى واسىتە بۆ لاي خودا ئەوه دەبىتتە عىبادەت.

وه لە ئاخىرەوه دەفەرموئىت: كەس ئىك ئاوها قبول بكرىت كه فەرمان ئىك دەريكات وه كەس ئىك بكرىت بە واسىتە لە بەينى ئىنسان و خودا ئەوه كراوه بە شەرىكى خودا.

بۆمان چوار دانە وشەى نۆز گرنگن ئەگەر رۆشن بن بۆ ئىنسان هىچ جۆره (ابهام) ئىشكالىكى لەو جۆره زەمىنە سەرەكە بۆ نامىننەتتەوه.

دەى تا ئىستا باسى ئەوه كرا كه ئنسان هەرا كه دەبى غەيرى خودا خالق ئىك وه يا ئامرىك بە (امر تسخىرى) قبول نەكات وه ئامرىش بە (امربتلاى) يانى فەرمانپەرەوايە تىشى قبول نەكات.

ئىستايەك مەسەلە مەترەح دەبىي ئىش ئىكەنلىكىگە قورئاندا تەۋاىي (احكام) بۇ تەۋاىي (زەمان و مەكان) كاتو شوپن و شەرىعتەكان نازل نەبوۋە ۋە سۈنەتلىك تەبىئىي قورئاننى كىردۈۋە تەۋاىي (احكامى) جۈزئى تىيائىيە، فەقەت ئىكەنلىكىگە ۋە زەمانە پىتغەمبەر ئىلەى الصلوة والسلام رىئى پىي كەۋتۈۋن و تەبىئىي كىردۈۋە بەجياكەرەۋەى ھەندىك كە ھىچ ۋەختىك ناكۋىي. دەى لەبەر ئىكەن چارە نىي ئىنسان دەبىي لە غەيرىي خۇدا فەرمان قىبۇل بىكات.

لە مەسائلى جۈزئىيەتە تەننىيائىي پىنناكرىت ۋە ئاھەر ئىكەن بۈۋە بە سەبەبى ئىكەنلىكىگە (ئىجتىھاد) پەيا بىت لە دۋاى ئىكەن كە شۇرا نەماۋە مەزھەبى جۇراۋ جۇر ھاتۈنە ئىستايە چارەى بۇمان چۇنە قىبۇل كىردىي ھۈكۈمىكەن لە (مىجتەھد) ھەر ھۈكۈمى ئىكەنلىكىگە ھەيە دانانى (ارباب) يا (مەبۇد).

لە سۈرەتى نىسائ لە ئايەتى ۵۹ سى سەرچاۋە (مىصدى) دادەمەزىن بۇ ئىكەنلىكىگە مەسۇلمانان رۈي تىيىكەن دەستور و فەرمانى لى ۋەرگىن.

لە زەمىنەى نىعمەتە مادىيەكاندا لە پەيۋەندى لەگەل ئىستىفادەى ئىنسان، ئىكەنلىكىگە تەنە خۇدا كىردۈۋى بە دۈۋەشەۋە، بەشەك لەم نىعمەتەنە ئىۋانەن كەھەر ئىكەن جۇرە ۋا خەلق كراۋن قابىلى ئىستىفادەن بۇ ئىنسان ۋە پىۋىستى بە ھىچ جۇرە تايىيەمەندىكە (تەخسىۋى) نىيە ھەر كەس بە پىي نىيازى خۇى دەتۈانى ئىستىفادەيان لى بىكات ۋە بۇ نەمۇنە ھەۋا - گەرما - رۇشناىي - ئاۋ... ئىكەن بەشە لە نىعمەتە مادىيەكان ئىحتىياجى بە (اھلى تەخسىۋى) نىيە گىشى ۋەك يەك ئىستىفادەيان لى دەكەن.

بەلگۈ بەشەك تىر لە نىعمەتە مادىيەكان ھەن كە ئىكەن بە شىۋەى جۈزئى لە ئىختىيارى ئىنساندا قەرار بەدرايە ھەۋا زايە دەبۈۋن و بە فەپۇ دەچۈۋن و ئىنسان

نەیدەتوانى ئىستفادەيان لى بکات وە نەدەمانە وە بۆ زەمانىكى دى كە ئىنسانى
ئە و زەمانە ئىستفادەيان لى بکات.

بۆ نمونە / ئەگەر بەھاتايە خودا لە جیات ئەو مەعدەنى ئاسنى خەلق بکات
تەواوى ئەم صناعتە ئە ئاسن دروست دەکریت خەلقى بکردايە ئىستفادەى چى
دەبوو ئىنسانى چەند قەپن لە مەوبەر نە ئىستفادەى لەم شتانه دەکرد وە نە نیازی
بوو، دەى نەتیجە دەبوو بە وەى بە لامن هەروا بەمانايە وە و زەنگ بیگرتبان وە بە
عزىکیان لەناو چوویان بۆ ئەوانەى دواى كە دەتوانن ئىستفادە لەم شتانه بکەن نە
بە لامن پەکیان دەکەوت.

بۆ نمونە / ئەگەر تەلەفریۆن پیشتر هەبوايە ئىستفادەى چیبو: خۆ کارەبا نەبوو،
خەلگ بۆچى بەکارى دەهینا.

جا ئاسن پیشتر و ئىستاش بە شیوەى (کلى) گشتى دەردەهینریت ئنجا بە
شیوەى جوزئى شتەکانى لى دروست دەکریت.
سەیارە و سیلاح و شتى تر.

لەبەر ئەو ئەم دەستە لەنعمەتەکانى ماددە، گشتیەكەى دروست کردوو وەك
(معدنى ئاسن) (نقط)، ئىستفادە لەمانە پەيوەستى کردوو بە نیازی ئىنسانە وە كە
لەهەر زەمان و مەكانىكدا بە پىئى پىئوستى خۆيان بىرى خۆيان لەم مادە جزئیات
دروست بکەن.

يانى لىرەدا مەسئەلەى (اجتهاد) و (اختصاص) مەترەح دەبیت، یەشێك لە
ئىنسان كە ئىستعدادیان زیاترە دەبن بە (مجتهد) وە (إخراجی) (جزئیات) لەم
(كلیات) دەكەن.

هه‌رواش له زه‌مینه‌ی نعمة‌ته مه‌عنه‌ویه‌کاندا خودا کردوونی به دوو به‌شه‌وه:

۱- به‌شی بینشو عه‌قیده نه‌وه به‌ته‌واوی به گه‌وره و بچوکیه‌وه خودا خو‌ی ته‌بینی کردووه مه‌سائیلیک وائمه موکه‌له‌فین به ئیمان هتینان به و مه‌سائيله، نه‌وانه‌ی که فه‌قه‌ت وه‌زیفه‌ی ئنسانن نه‌وانه به ته‌واوی روشن کراونه‌ته‌وه که زۆرینه‌ی قورئان خه‌ریکی نه‌وانه‌یه وه‌ک ته‌وحید و ئاخ‌ره‌ت و جزئیاتی بۆمان.

۲- (احکام و اعمال : نه‌وانه‌ی وا شه‌رائتی زه‌مان و مه‌کان ده‌خاله‌تی تیاپاندا نه‌ تا ئنسان له‌م کوپه‌ی زه‌ویه هه‌یه ئنسان به‌سه‌ریه‌وه ده‌ژی نه‌و (احکام) ه‌مه‌ناسبن نه‌گۆپن له‌گه‌لیان، نه‌وانیش هه‌روا به شتیه‌ی جوژنی به‌یانکراون، وه‌ک له‌ قورئاندا که‌یفیه‌تی ده‌ست نوێژ - رۆژو - حج وه‌ شته‌کانی تروه یا به‌عزێکی دیکه له‌ قورئاندا ته‌نزیم و ته‌رتیب نه‌دراون، وه‌ک که‌یفیه‌تی نه‌دای نوێژ نه‌مه له‌سونه‌ت به‌یانکراوه نه‌مه به‌شیکیان به‌ پێی شه‌رائتی زه‌مان و مه‌کان ناگۆپین.

به‌لکو (احکام) زۆر تری نه‌و لایه‌نگریه‌ ده‌ره‌کیانه‌ی وا بۆ ئنسان مه‌تره‌حه‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل شه‌رائتی زه‌مان و مه‌کان دا هه‌یه (کاتو شوین).

بۆ نمونه / احکامی اقتصادی - احکامی سیاسی - احکامی اجتماعی.

بۆمان به‌ جیا‌کردنه‌وه‌ی به‌عزێک له‌ جزئیاتیان:

وه‌ک بۆ نمونه / له‌زه‌مینه‌ی (اقتصاد) له‌تیکه‌ ناوێک به‌سه‌ر نه‌که‌وتنی کاتێ ئنسان به‌لای دا ده‌پوات.

به‌ بێجگه‌ له‌و جزئیاته‌ که‌مه‌ی که‌ ناگۆپین به‌قیه‌ی (احکامی جزئی) له‌م زه‌مینانه به‌ پێی شه‌رائتی زه‌مان و مه‌کان ده‌گۆپێ وه‌ له‌به‌ر نه‌مه له‌ قورئاندا ته‌نها (کلیات) به‌یان کراوه.

هه‌روه‌ک چۆن (معاذن) له‌ نعمة‌ته‌ماده‌یه‌کاندا (کلیات) دروست کراوه.

وه بق (استخراج)ی ده رکړدنی (احکامی جزئی) له م (کلیات)ه بهر له
هه مووکس هه ر نه وهی که نه م وهجه به سهری نازل بووه پټغه مبهری خودا علیه
الصلاة والسلام موکله ل ف کراوه به ده سټپکړدنی له م زه مینه بق ته بیښی نه م)
احکامه کلی)ه .

هه لټه دیاری ته بیښی نه م احکامه به ته ناسی شه راننی مکانی و زه مانیه
(کاتو شوین).

یانی نه و جارک نمونه یه کی دیار کړدووه که چوڼ (استخراج) کړدنی قانونی
(جزئی) له (کلی) وه چوڼ ته تبیق کړدنی قانونی خودا.

پټغه مبهر علیه الصلاة والسلام جارک نیشانی به شهریه تی داوه به خوی و به
شاگردانی ده سټپه روه رده ی خوی وه نمونه ی بویان داوه که چوڼ له م قانونه
(کلی)ه (جزئیات) ده ربه ټنن پیاده ی بکن. جا نیر دوا ی نه وه به کتاب و سوننه ت
که نمونه یه بق به شهر که له رووی نه وه وه دووباره نه م قه وانین و گشتی کتابه جی
به جی بکات.

خودا له م عالمه خوی به سهرته هه روا باسما ن کړدوه له مه و پیش که ته وحیدی
(افعال)ی غه یری خودا فاعل نه یه .

به لکو له غه یری شیوه ی استسنا یدا که مه شیوه تی تاییه تی ده که ویته کار له
قوری له شیوه کاند ا (افعال)ی خودا له رنگه ی (اسباب) ه و نه نجام ده دریت، نه و
هوی به شیک ی قوریان (جبری و تسخیری) بن، به شیک ی که میان (اختیاری و
ابتلائی) بن.

یانی به ته عبیریکی تر به شیکیان غه یری ئیراده ن وه به شیکیان به ئیراده ی
ننسانه وه یه .

نه مجاره قه راره فەرمانېك غه یری خدا نه بیټ نه له زه مینه ی (تسخیر) ی وه نه
له زه مینه ی (اختیار) ی ابتلا ئیدا.

خو ئیستا له (اختیار) دا له ولاشه وه ئیمه وتومانه ئیمه هه ین و سوننه ته که
ته بینی کتابه غه یری نه وه ئیتر ئیستعدادات به هیچ شتیکی تره وه نه.
ئیستا ده بی چی بکه ین له لایه که وه ده بیټ غه یری خدا (امر) ېك نه بیټ،
له لایه کی شه وه نه م ئنسانه له زه مینه ی (احکامی جزئیدا) بیجگه له کتاب و
سوننه ته که زه وابتیکه هیچی تریان نه.

چاره له م زه مینه نه وه به که وا وتمان نه م ئنسانه و ئیستعداداته کانی ئنسانیش
وه ک سائری موجودات (اسباب) ن بو (افعال) ی خدا.

نه بی به م شیوه که خدا خو ی (مقرر) ی کردووه نه و ئیستعدادانه ی ئنسان بېن
به مه زه یری نه مره کانی خدا.

له هه زه مانېك و له هه مه کانی کدا ته واوی ئیمانداران به شیوه ی شورایی له م
زه مینه دا (اقدام) بکه ین یانی چو ڼ هه ر ئیستعدادېك سه به بیکه له نه سباب بو فعلی
خدا نه بی هیچ ئیستعدادیکی (علمی) یان (اراد) هی نه خرېته لاه هه مووی له پېش
چاو بیټ.

ئیستعدادېك زیاتر له خو ی کاری لی داوا نه کریت وه واشی لی نه کرې که که متر
له خو ی بکات.

ته واوی ئیستعداداته کانی ته واوی که سه کان له (علم و اراده) کو بېنه وه له نه و
کلیاته ی قورئان.

نه وه ش ته نها شیوه به که خدا خو ی دایناوه بو ی، نه مه به له هه زه مانېك له
هه مه کانی کدا ته واوی ئیمانداران به شیوه ی شورا له م زه مینه کار بکه ن.

يانى چۆن ھەر ئىستعدادىڭ سەبەبىگە لە فەلى خۇدا ئىبى ھىچ ئىستعدادىكى
(علمى يان ارادەى) نەخرىتە لاو ھەمووى لە پىش چاۋەو ەبىت.

ئىستعدادىڭ زىاتر لە خۇى كارى لى داوا نەكرى ۋە داۋاشى لى نەكرى كە كەتر
لەخۇى كار بكات.

تەواۋى ئىستعداداتەكانى تەواۋى كەسەكان لە زەمىنەى (علم و ارادە و اقدام)
كو بىنەو لە ئو (كليات) ەى قورئان بە شىۋەيەكى گونجاو زەوابتىڭ كە بە شىۋە
(مبين) ەيە جزئيات دەربەپنى.

ئەگەر بەم شىۋە بوو :

۱- ئىستعدادەكان ۋەسىلەى خوا بوون بۆ (افعال) ى خوا لە قالبى بۆمان ۋە
خۇدا كارى كىدوۋە.

۲- خۇى لە كىتەبەكى بە رەسمى ئو ەى ناسىۋە كە ئەگەر شورا بوو (واجب
الاتباع) ە.

ۋەختىڭ ئىستعدادەكانى ئەم كۆمەلە ئىماندارە كە بۆمان ئەسبابن بۆ (افعال) ى
خۇدا بگەونە يەك بەو جۆرە كەخۇدا دەفەرەمۆيت: بەشىۋەى شورا ۋە بۆمان
كۆتايىن بەفەرمانىڭ لە زەمىنەيەكدا ۋە (اتفاق) بىى لەسەر ئەمرىڭ لە زەمىنەيەكدا
ئو ئەمرە بە ئەمرى خۇدا حىسب دەكرى.

ۋە بەم شىۋە ھەروا كە لە زەمىنەى (خلق) دا فەقەت خۇدا بوو ۋە لە زەمىنەى
ئەمرى تەسخىرى فەقەت خۇدا بوو لە زەمىنەى ئەمرى ابتلائى ھەر ئو ۋە كەسىڭ
نەبوو بە شەرىكى خۇدا.

چون چارەيەك غەبرى ئەمە نى، لەبەر ئو ۋە خۇدا ئەمەى بە رەسمى ناسىۋە و
بە ئەمرى خۇى قىۋلى كىدوۋە.

له بهر نه وه شاو ده بوو که خودا بڼ هره زمانه کيک يان بڼ هره مه کانيک
پيغه مبريکي نارد بوايه.

که نه مه ماناي نه وه بوو به شهر نه وه نيه که به سهر پيښي خوي که وي وه
(ابتکا) ي له سهر بگريښت بڼ نه وي بتواني وه زيفه يه ک که پيښي سپيږدراوه کاري پي
بکات. وه نه مه ش غه يري نه وه که خودا بڼ به شيري دانا وه به شهر نيس تعداداتيکي
هه يه که نه ي نه مه ده کات.

شيوه يه کي تر نه وه بوو که له کتيبه ناسمانيه که ي خودا ته واري (احکامي
جزئي) وه ته واري شيرائيته جيا وازه کاني زه مان و مه کان بنډر دريښته خواره وه،
ده ي نه مه بڼ خودا ساده يه ناسانه، به لکو به شيري بيچاره ناتواني نه مه وه ربرگري و
تهحه معمولي بکات.

چونکه رهنګه مليوننيک کتيب لازم بيت، حه تا وهخت هه يه نه مړو حوکميک
مناسبه به ياني ده گورښت، ده بي نه م گشت کتيبه نسانني بي چاره چوڼ
تهحه معمولي بکات وه چوڼ تنيان بگات و حفزيان بکات وه له دوا هره کاميک له
وکتيبانه بڼ شيراشتي (خاص) ي خوي جيا بکاته وه له و شيراشته جي به جي بکات.

وهختيک نه مه به نسيه تي نينسان مه حاله ممکن نيه، ته نها ري نه مه بووه خودا
(کليات) ه که له و نه حکامه به پيښي شيراشتي زه مان و مکان ده گورښت ديار ي بکات و
زه و ابتيکيش دابه زريني بڼ (استخراج) ي (جزئيات) له مانه و نه مجاره بيداته ده ست
خودي به شهر.

جا نيجازه ي نه داوه هره که سيک بڼ خوي ده ست بکات به (استخراج) چونکه
ننسان (اشتباه) ده کات غه لته ده کات. که پيغه مبري خودا عليه الصلاة والسلام
باشترين نينسان له فوراندا به يانکراوه که چنه جار له (اجتهاد) ي نه پيکاوه خودا
راستي کردو ته وه.

بۆ نمونه: له سورەتی انفال له زەمینەى ئەسیرەکانى غەزوەى بەدر دا له سورەتی عَبَسَ له سورەتی إِسْرَاءَ لەوئى دەفەر مویت: ئەگەر راگومان نەکردبای لەسەر پێ خەریک بوو ئەوەندەى نەما بوو کە بەرەو لایان کۆشش پێیان بکەى وه غەیری بۆمان.

چونکە ئێسان جێی (اشتباە) و غەلەتە خودا ئیجازەى نەداوه بە کەس دەست بەکار بن لەم زەمینەى چونکە له کەسەکان هەلە زۆر زۆر دەبێ فرمویەتى: (جمعی) بێ تەواوی کەسەکان بەیەکەوه کۆ ببنەوه تا هەلە ببێتە (حەدى اقل). ئەو کەترینە ییش (مغفورن له) خودا لێیان خۆش دەبێ. بە ناوینى شتیکی دروست له ئێسانی قبول دەکات.

تەنها رێگەىەک کە عەمەلى بێت و (امکان) ی بێ بۆ ئێسان ئەمە بپوه کە (استنباطی) (جزئیات) له (کلیات) کە له شەرئەتێ جیاوازی زەمان و مەکان بپێری بە دەستی شورا.

شورا ئەگەرچی عبارتە له (اولو الامر) یانی ئەوانەى کە ئەمر بە دەستی ئەوانە، ئەوانەى کە حەقى (استمبات و استخراجیان) هەیه دەبێ:

۱- تەسلوتى بەسەر لوغەتى عەرەبدا بێت.

۲- تەسلوتى ئەسرا و مەسالحیک و قانون گوزاریەک کە خودا بە رەسمى ناسیوه بێت.

۳- له شەرئەتێ زەمان و مەکانی خۆیاندا ئاگادار بن .

ئەگەرچی بۆمان کە راستەوخۆ له گەل (استنباط و اجتهاد) ره بپیان هەیه، بەلکۆ هەر لەو ئایەتە کە ئیشارە بەوه کراوه، دواى ئەوەى بەلامن ئیقتافیان دەبێ له گەل شتیکی هیشتا شیوهى قانونیەت پەیا ناکا (اعلان) به گشتی ئیمانداران بکریت وانا (اعلان) کرا هیچ کەس (اعترا) ئیکی نەبوو ئەو وەختە دەبێ به قانون.

دهه فرمویت ﴿فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء: ۵۹.

نیجازهی (تنازع) له بهینی خهك و له بهینی (اولو الامر) وه لهولا (مُرد) ههكه میش فقههت خوداو رهسوله نهك (اولو الامر).

ئه مه مانای ئه وهیه وهختیک گه یشتن به (اتفاق) و (اجماع) له سه رشتیک (اعلانی) به مسولمانان بکهن، وهختیک هیچ (اعترا) ئك نه ما ئه وه ده بی به قانون جا ده رچوون له مه ده بی به ده رچوون له فرهمانی خودا.

سوره تی شوری ئایه تی ۳۹ خودای گه وه دهه فرموی:

﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَكَائِهِمْ﴾

ئه مرئ ئیمانداران شورایه له بهینی ئیمانداران نهك له بهینی فقههت (اولو الامر). یانی تهواوی ئیمانداران ههقن له هه رهسه ئه له یهك له مه سائيله كان.

جا له (استخراج) ئه وانهی (اهلی تخصص)ن کاریانه ئه مجاره له نه زهر کردن به سهریان تهواوی ئیمانداران هه ره كه سی كه شاره زایی هه یه مه لاحه زات ته رج بکهن كه له وانه یه ئه و مه لاحه زاته ی ئه وانه بی به سه به ب بۆ گۆرینی حوكمیک كه دهریان کردووه.

ده ی وهختیک حوكمیک به م شیوهیه ده رچوو خودا قبولی کردووه وه به ئه مرئ خۆی ناساندووه.

وه به م شیوهیه له هه ره زمان و مه کانتیکدا هه ره حوكمیک مه وردی نزول بی (استخراج) ده کرئ و بی فرهمانی خودا نه. ئه مرئ خودایه هه ره كه خهلق هی خودایه.

به لام مهسه له ی په یا بوونی (اجتهادی) فەردی په یا بوونی (ائمه) زانایان
مه زه بهی جۆراوجۆر ئه مه حوکمی چۆنه.

{حوکمی مه زه به له ئیسلامدا}

له دواى ئه مه که خه لافهت و شورا نه ما وه زانایانی مسوڵمان په رت بوون
چاره به که نه بوو بۆ عوله ما غه بیری به کێک له دوو شت که به کێکیان توانی هه لێژێرن.
(سکوت) بێدهنگ بن هیچ کهس له هیچ زه مینه به کدا حوکمێک (استنباط و
استخراج) نه کات که ئیتر ئه م ئوممه ته که سێکی نه بی بۆ ئه وه ی شتیکی بۆ روشن
بکاته وه ته وزیعی بۆ بدا له کتاب و سوننهت.

یا ناچار هه ر کهس له لایه که وه له شارێکدا له ولاتی کدا ده ست بکات به
(استخراجی جزئی) له (کلیات) ئه م شیوه یان هه لێژارد، به لکو خۆیان هه رگیز ناوا
ته سه وریکیان نه بوو له زه مینه به کدا که روژێک ئه و ئیستمباتانه ی ئه وان ده بن به
مه زه به یێک هه تا وای لیدی که ته رجیعی ئه وان به سه ر کتاب و سونهت ده دن.

وه له هه ر شیوه به که ئه وه مه سه له به که بوو له رووی ناچاری تووشی هاتن که
خودا له حا له تی زه رورهت و ناچاری ئه مه له مسوڵمانان قبول ده کات، بۆ هه میشه
قبولی ناکات.

له حا له تی زه رورهت قبولی ده کات یانی له موده ده تی کدا که ئه م مسوڵمانانه
هه ول به دن بۆ په یا کردنی مه راحلی ده عوهت و فه عالیهت کردن بۆ دووباره بۆ سه ر
کار هێنانه وه ی حکومه تی ئیسلامی.

له ئا ئه م مه رحه له نا وه ختیێک حکومه تی ئیسلامی دیته وه سه ر کار، چونکه
هیچ ریگه به کی تر نه یه، ناچار ئیجازه ده دریت که خه لکیێک په یڕه وه ی له م (استنباط
و استخراج) (جزئیاته ی) (ائمه) بکه ن وه ئه گه ر چی له وه ختیێکدا که شورا بییت

بۆمان به شرک داده نریت، ئیستا ئا له م شەرشته ناچار قبول ده کړیت، چونکه هیچ ریڼه یه کی تر نیه، بۆ ئنسان له وهختی زه روره تدا شتی ممنوع (مجان) ده بی.

به لّام له گه لّ نه مه دا مسولمانان ده بی بزائن که هیچ له حزه یه ک (معاف) نین له فعالیه ت بۆ نه وه ی نه م شەرشته بگورئ بۆ نه مه ی که حکومت و خه لافه تی ئیسلامی و شورا بیته وه سه رکار وه نه مجاره کتاب و سوننه ت بیت و شورا به کار بی و (احکام) لیره ده رچئ مسولمانان له سه ر یه ک به رنامه بن و نه مر فقه ت نه مری خوا بی.

ئا نه م شەرشته ی ئیستا مسولمانان تیایدا ده رین که دوا ی استمباتاتی (افراد) ده که وئ نه م شەرشته یکه که فقه ت له بهر ناچاری له مسولمان قبول ده کړئ وه زه روره تیکه که وه ک قاعده یه ک هه یه له شەرعه تدا عوله ما به یانی ده که ن که نه و شتانه ی وا له بهر زه روره ت (مباح) ده کړین و ئیجازه ده درین به (تناسب) له گه لّ زه روره ته که دایه بۆ هه میشه نیه.

بۆ نمونه / وهختیک شتیکی حه رام له خوراک حه لّال ده کړئ بۆ ئنسان تا وه قتیکه که حه لّالی ده ست ناکه ویت، حه لّالی ده ست که وت ده بی ئیتر ده ست بکیشئ له خواردنی حه رامه که.

نه مه یه ک

دوو نابئ هه روا دانیشئ به دیار حه رامه که وه بلئ خۆ تازه خۆ نه مه هه یه با هه ولّ نه ده م بۆ حه لّاله که نا ده بی له و کاته کۆشش بکات بۆ نه وه ی حه لّاله که ی ده ست که وئ.

لیره دا نه م مسولمانه ناچاره په پیره و ی له م (احکام) انه بکات، به لّام له عه ینی نه وه دا نه بی بزانی که هه میشه واجبه له سه ری که هه ولّیدا بۆ نه مه که شەرثیت بگورئ و شورا بیته وه سه رکار.

جا ئوئەش كەسانىڭ ھەن بە بەھانە يەك دەگەرپن ۋە خەتتەك ئەم جۆرە قىسانە دەكرى، كە ئەمە ھېچ جۆرە ئىپھانە بە (أئمة) نىسبەت بە مەزھەبى تېدا نىبە. چونكە ۋىتان كە ئەوان ناچار بوون لە يەككە لە دوو رىگە يەكيان ھەلبىزىن انشاء الله خودا جەزاي خىريان بداتە ۋە چارە يەكيان غەيرى ئەمە نە بوو. بەلكو تەماشىا دەكەين خودى ئەوان لە عەينى ھالەتدا خەرىك بوون كە شەرئىت بىگۇپن.

- بۇ نمونە / بۆچى امام ابو حنىفە ئەۋكاتە ئەزىيەتى درا؟
ئەيان ۋت ئەبى بىبى بە قازى لە ئاخىرى (بنى أمية) سەرەتاي (بنى عباس) قەزاۋەتى قبول نەكرد لە ۋ حكومەتە ئاۋايان لى كەرد ھەتا مەعلوم نىبە چۇن مرد.

- امام مالك بۇ دەستگىريان كەرد؟
- امام احمد بۇ شەلاقيان لېدا؟
- امام شافعى بۇ ھەلات لە دەستى ھاروونە رشىد؟
- قوتابى امام شافعى بۆچى لە زىندان مرد ۋ ئەشكەنجەيان دا؟
- ۋابىن تىمىيە يان بۇ ئەشكەنجەدا؟
- بەلكو بەر لەۋانە (سەئىدى كوپرى زىپر) ۋ (سەئىدى كوپرى مسىب).
ئەو عالمە گەۋرە گەۋرانەى كە ئىستى خەلك بەرنامەكەيان لە غەيرى دەستىۋىژ ۋ نوۋىتەك بى رۆح ۋ رۆۋيەك بى (مفھوم) ھېچكە نازانن، خۇيان لە عەينى ئەمە كەخەرىكى (استنباط ۋ اجتهاد) بوون خەرىكى ئەۋە بوون شەرئىتەكە بىگۇپن.
ھەر ئەو (امام ابو حنىفە) ۋ فتۋاى ئەدا بۇ ئەۋەى (زىد بن على) (زىن العابدین) كە خەرىك بو ئەمەى (انقلاب) ئەك بىننىتە روو حكومەتەكى ئىسلامى بى كار فتۋاى دەدا كە خەلكى كۆمەك بىكەن ۋە (متهم) بوو بە لایەنگرانى ئەو.

ئا ئەمە تەوزىچىك بۆ ئەمە كەوا نەزائىن ئەم ئىمامانە خۇيان راژى بون بەر
شەرئىيەتتى تېيدا بوون لەبەر ناچارى ئەم تەبىئانە فەردىيەيان ئەكرىد، لە عەينى
ئەوئەش ھەوليان دەدا بۆ ئەمە كە شرئىيەتە كە بگۆين.

وہ مەسائىلىك (فرد) ین یانى پەيوەندیان بە یەك كەسەوہ ھەبە ئەوانە كەسەك
كە بە پىئى مەوازنىك وا لە دین دانراوہ لەو زەمىنەدا (اجتھاد و استنباط) بكات، ھەر
بە عنوانى فەرمانى خودا ئەوہى كە پىئى دەگات قبول دەكرى نایبەتە شرك.

بۆنمونە / كەسەك لە بىبابانىكدا لە جىيەكدا كە پىئى ئاشنا نىيە گىر دەكات
نازانى قىبلە لە كوئىيە لە ویدا دەبى بە پىئى ئاگایەك كە ھەبەتە لە وەزەى
جوگرافىيە ئەو شوئە ھەولدا جەھەتەك لە جەھەتەكان بە عنوانى قىبلە قبولى بكات.
ئەوا (اجتھاد) ە فەردىە لە ویدا لەبەر ئەمە كە چارەى تری نىە قبول دەكرى.

ھەروا وەختىكىش ھەبە مەسائىلىك ھەن (جمع) ین بەلكو ئىنسانىك خۆى تەنھا لە
جىگەيەك گىر دەكات كەسى تر لە گەلى نىيە وە ناچارە لەو زەمىنەدا (استنباطىك)
بكات ئىجتھادىك بكات لەوئەش لەبەر زەرورەت لىئى قبول دەكرى ئەوہى كە
ئىستىمباتى دەكات لىئى وەردەگىرى بە عنوانى فەرمانى خودا، بە شەرتەك
(استمبات) و (اجتھاد) ە كە مراعاتى زابەتەيە كە دانراوہ بۆ (استنباط و اجتھاد)
بكات.

بەلام غەبرى ئەم شىوانە پەپرەوى كردن لە فەرمانىك غەبرى بۆمانى كە بەيان
كرا، خودا پەپرەوى بە تاغوت ناوى بردووە وە شرەك و دەرچوونە لە رىگەى
تەوحىد.

له سوره تی نساء ثابته تی (۹۰-۵۹)

(به بیان دهکات مه صدر و سرچه شمه ی نه حکام فقهه ت سیان).

دووم (به بیان دهکات که لادان له و سى دانه سرچه شمه په بیره وى له طاغوته
روکردنه طاغوت و فرمانبردارى کردن له طاغوته)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾.

بانگ به نه وانه ی که به شیوه ی گشتی پیش له درچونی نا نه م حوکمه
ته فصلیه ی نیمانیا ن هیناوه به هرچیه ک که له تهره ف خوداوه بی نیستا یاد ناوهری
نه و نیمانیه گشتی به نه و وهد و په یمانه که له پیشدا له گه ل خودا کردو یانیه
نه کریتو وه و لیان داوا ده کړئ که نه و نیمانیه و نه و (عهد) ه که نیستا بویان مه تره ح
ده کړئ (محکم) بیگن وه مولته زم بن پنی که چی به ؟

۱- له مه سانیلی ژياندا گوی راپه لى خودا بکن.

اطیعوا : له کلیمه ی (طوع) به مه عنای نارام بوون.

نیتماعه مه عنای نه وه به که نئسان خو ی رام و فرمانبردارى بی چن و چن رای
که سیك بکات.

نهمه ی له یه که مین ثایاتیک نازل بوو بؤ به شهر، نه مه بووه که ده بی به فرمانی
خودا نیتماعت بکات، ته نها نا نه مه یان نیه خیتاب به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نه مه
مه تره ح ده کړئ به لکه نه مه و شته کانی تریش که له دوا ی نه مه ه ن به یه که وه
مه جموعه ی بؤمانن که لیږده د مه وردی تیرامانن تا نه وترئ که خوا اتیعوا الله
له مه و پیشیش ه ر بووه چو ن وتت که له پیشدا نیمانیه (اجمالی) بووه له م
زه مینه دا نیستا به دریژی مه تره ح ده کړئ.

۲- اطيعوا الرسول : وه هروهها فرمانبردارى له رهسول بگن لهو تهبينانه وائيكات بؤ كتاب الله رام و فرمانبردارى بئ چن و چهرای ئه ویش بن.

۳- واولو الامر منكم : وه بهرپرساى خۆتان ههروا ئيتاعت بگن فرمانبردارى له ئهوانيش بگن ههلبه ته به ههرفيگه وه ئيستا بهيانى دهكهن:

قاعده يه كه ههيه له عه ره بى وه له هه زمانىكى تر كه وهختيك له له فزىك به يه كئ له حروفى (عطف) يا به تهعبيرىكى تر به حروفى (رد) (عطفى) دهكرىته وه سه ره له فزىكى تر وه رهبت ئه كرى پئوه (احكام) يك بؤ ئه وه له فزو له ته رتيب جمله به نديه سابت بووه بؤ ئه ویش سابت ده بئ.

يانى بؤ نمونه ئه گه ره (عطف) له فزىك له سه ره له فزىكى تر كراوه كه ئه وه فاعل بوو ئه ویش ده بئ به فاعل ئه وه مفعول بوو ئه ویش ده بئ به مفعول وه ههروهها.

بيننا له سه ره ئه مه ئه گه ره بيفه رموايه: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾. (اطيع) ئى دووهم باس نه كرا با هه ره ئه وه فه هم ده كرا كه اتاعت له پئغه مبه ريش عليه الصلاه والسلام بگن و له اولو الامر يش بگن.

به لام ته ماشا ده كه بين جارىكى تر (أَطِيعُوا) زكر كراوه واتيعو الرسول ئه مه له به ره ئه وه يه كه (الرسول) به بئ (أَطِيعُوا) باس بكرايه ته نها مراد ئه وه ده بوو ته نها ئه مه (امكانى) بوو فه هم بكرايه له م ئايه ته كه (رسول) بئ كه م وزيا د بئ ته بين فرمانه كانى خودا عه رزه ده كات و ئيتاعت له ئه وه به عنوانى رونگه ره وه يه كئ (صرفه) و ههچ جو ره ته فصيلاتىكى به شيوه ئى ته بين له ته ره ف خۆيه وه عه رزه نه ده كرد.

نونه ئى ئه مه له مه وردى (خُمسى غنيمه).

ئه فه رموى (لله وللرسول).

به لام له مه وردی انفال نه فهرموی:

﴿قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾.

نافهرموی وللرسول.

نه و هیان که ده فهرموی للرسول (ل) تکرار نه کاته وه نه گهرچی به بی (ل) یش هر نه مه فهم ده کرا که (خمس غنیمه) بۆ ره سوله، به لکو فهرقی بوونی لام و نه بوونی لام نه ویه که وه ختیک ده فهرموی (الله وللرسول) (ل) تکرار ده بیت وه نه مه ده گه یه نری که نیستحقاقیک له تهره فی پیغه مبه ر بۆ (فیئ) و (خمس غنیمه) هیه له بهر نه وهی (خمس غنیمه) و (فیئ) ته حویل ده دریت که ئیتر هیچ جۆره حه قینکی پیوه نیه غهیری نه مه، که به شیوهی هی خودا بیگه یه نی به مسارف خۆی، به لکه له بهر نه وهی که له غنیمه تدا به شیک بووه چۆن به فرماندهی له شکر بووه و وه (فیئ) نه قشی اساسی بووه که به سیاست و کارزانی خۆی و له خۆی کردووه بی نه مهی که له شکر بکه ویتنه جهنگ نه مه (فیئ) ه به ده ست بهی نری. وه له ولاره شه وه (تحريمی صدقات) ی لی ده کری خۆی و خزمانی نزیک خۆی حه قیان نیه له سه ده قات..

(دفعی ته مه) ده بی بکات و به هانه نه دا به ده ستی خه لکه وه که بلین له خه لکی ده ستینی نه یا بۆ خۆی و خزمانی، له بهر بۆمان بۆ نه وهی که نه و و خزمانی نه و که ریگی تریان نیه فه قیرو مه ساکینی خزمی نه و بۆ مه عیشت به یانکراوه وه (استحقاق) ی یان هیه له (فیئ) و (خمس غنیمه).

﴿لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾. بۆ خوداو بۆ ره سول.

به لکو (انفال) که عبارته له مه نافع و معادنی غهیر ته بیعی هه تا رسوایش تیا زه حمه تی نه کیشاوه هه موو که س وه ک یه ک مساوین تیایدا نه فهرموی:

﴿لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾.

بۆ خودا و رهسوله نه بۆ خوداو بۆ رهسول.

یانی لایره صرف هی خودایه ده بی بیگه یه نی به شیوه ی مالیک که حه قی گشتی پیویه نه و جۆره که خودا ره وشتی بۆ داده مه زیننی.
ئه مه وه ختیک له فزتک (عطف) ی ده کرتته وه له سه ره له فزتکی تر.

لایره دا که ده فره مویت: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ ئه مه استقلالی رهسول ئه مر و فره مان صادر کردن ده گه یه نی هه لبه ته له وه نا که خۆی استقلال ی بی له ده رکردنی هوکمتیک به م مانایه یه که احکامتیک وا له قورئاندا (إجمالین) وه ئه گه ره ئه و ته بیینی یان نه کات به شه ریته رتیان پی نایا ده رکیان ناکات، وه ختیک که ئه و ته بیینی ئه کا ئه وان (ایبتکا) له زه مینی خۆیان نه که ن (ایبتکا) له سه ره توانای علمی خۆیان نه که ن که بلتین نا ئه مه له م قورئانه وه رناگیرئ وه ده رنه تیجه شوینی نه که ون بلتین ئیعه هه ره له خودا ئه مر وه رده گرین ئا ئه م ته بیینی ئه مه له دوا ی ئه مه که خودا به عنوانی مبین قبولی کردووه (اقتزای) ئه وه ده کات که ئه وکه سانه ی ئیمانیان هتتاوه به عنوانی رسول هه رچه کیشی که ئه و ته بیینی ئه کات بۆیان به عنوانی په یامی خوا وه ری بگرن وه ئیتاعه ی لیتکه ن به س چون ئه و له ته بیینه که (احکام) یک عه رزه ده کات که ئه وان خۆیان نه یانده توانی له (کلیات) ی قورئان (استخراج) بگن که وایوو وه ئه وه ی ئه م فره مانانه له ته ره ف خۆیه وه صادر ده بن هه رچه نده ئه و (مبین) ه له ته ره ف ئه وه وه صادر نابن، له به ره ئه وه ئیتاعه ت کردن له ئه و نه و عتیک (استقلال) به و ئه دات له فرمان صادر کردن.

ياني وهك ئىمەى كە ئۇ فەرمانانەى وا ئۇ صادرى دەكات غەيرى ئۇەىە كە
 له كتابدا ھەىە ھەر چەندە حەقىقەتەكە جزئياتىك كە ئۇ زانىبىەتى لەم كىتابە
 دەرى ھىناوۋە بەياني كىرۋە بۆمان.

بەلكو لە دواى ئۇە دەفەر مۆيت: (واول الامر منكم)

ئىستا بۆچى لەمە نەيفەر مۆو (اطيعوا اولو الامر منكم) خۆ مادام (اطيعوا) ى تىدا
 تىكرار كىردە ھە ئىسان چاۋە پىتى ئۇە دەكات جارىكى تىرش تىكرار بىتتە ۋە كە (اولو
 الامر) پىش ھەروا نەوئىك كە ئەكرى ئۇوانىش تەبىئاننىك بىكەن وا (سائرى) (افراد) ى
 بەشەر مەسۇلمانان زىيان لى ئۇ ناكەوئى ۋە دەرنە تىجە شوبىھنىك استقلال بۆ بەلامن ۋە
 ئىتاعەت لە بەلامن ۋەك ئۇمە ئىتاعەتنىك تايىبەتە بە ئىزافەى ئىتاعەت لە خودا و
 ئىتاعەت لە رەسول.

(اتيعوا) ى لىرە باس نەكرد تا ئۇمە دەرىكات واى لى نەبەت كە خەلكى (اولو
 الامر) پىش بگەيننە مەنزىلەتى (رسول) نە ۋەختىك بە لابرەنى (اطيعوا) (عتقى) ى اولو
 الامر دەكرىتە ۋە لەسەر رەسول بەياني ئۇە ئەكات كە اولو الامر بە عنوانى صرف
 رەسول كە مەبىنى كىتابى خودايە فەرمان صادر دەكەن ۋە ئىتاعەت لەوان
 ئىتاعەتتىكى خاص نىيە، بەلكە لە چوارچىۋەى فەرمانبەردارى لە خودا و رەسول
 ئىتاعەت لەوان دەكرى.

ۋە ئۇەى لەپاش ئۇمە دىت ھەر لەم ئايەتە زىياتر ئۇمە رۇشن دەكاتە ۋە
 ۋەختىك كە ئىجازەى تەنازع و كىشمە كىش لەگەن اولو الامر دەدات تەنھا رىگەى
 گەپانە ۋەى چارە بۆ ئۇم (اختلافە) كىتاب و رەسول باس دەكرىت، مەعنەى ئۇەىە
 كە ئۇمىك لەتەرەف اولول الامر صادر دەكرىت ۋەك ئۇمىك نىيە كە لە تەرەف
 خودا يان لە تەرەف پىتغەمبەر عليه الصلاة والسلام صادر دەبى.

اولول الامر:

وشى (اولول) كۆيە بۆ وشى زوو نەك جەمىي لەفزی لە مەعناوە كە زوو يانی.

امر : مصدر به مانای فرمان دانان.

اولول الامر : يانی ئەوانەى وا حەقى ئەوەيان هەيه تا فرمان صادر بکەن كە لە
ئایەتى ٢٨ ى شورى بە شێوەى عمومي بەيان دەکات كە ئيمانداران امرهم شورى
بينهم.

يانی ئیرادەى ئومورى کۆمەلى ئيمانداران لەسەر ئەساسى کتاب و سوننەت دەبێ
تەواوى ئيمانداران دەخاڵەت بکەن لە هەلسۆپاندنى کارو بارياندا.

بەلام ئەم دەخاڵەتە شێوەى جۆر بە جۆرى هەيه، بەشێكى عبارەتە لە
(استنباط) ى احکام لە کتاب و سوننەت ئەمە (تخصصى) دەوێ وە هەموو کەسێش
(متخصص) نیه لەبەر ئەمە هەندێك لە ناو مەجموعەى ئيمانداران جیا دەبنەو بە
عنوانى (مجتهدين) ئەوانەش كە حەقیان هەيه لە کتاب و سوننەت (امر استخراج)
بکەن وە بمان گەيەنن لەبەر ئەوە لێره دەفرمويێت: (اولول الامر منكم) يانی ئەوانە
كە حەقى ئەوەيان هەيه كە ئەمر صادر بکەن، جا ئێتووە كە دەبن بە کۆمەڵ ئەو
ئەمرەى كە شورايە لە بەيئتانا پێى هەڵدەستن وە وزيفەى خۆتان هەركام بە پێى
توانايەك كە خودا پێى داون لە بەرامبەرى ئەوە ئەنجامى بدەن.

يانی اولو الامر وەختێك فرمانێك (صادر) دەردەكەن هەريەكەم جار شێوەى
قانونى پەيا ناکا لەبەر چەند شتێ.

ئەم ئەمرە ئەمرى گشت ئيماندارانە وە لە سورەتى شورى فرمويەتى: ﴿وَأْمُرْهُمْ

شُرُئِيَّيْنَهُمْ﴾ نەيفەرمووە (امرهم شورى بين اول الامر منهم).

ئەمرى ئيمانداران شورايە لە بەيىنى گشتى ئيماندار يانی تەواوى ئيمانداران

حەقیان هەيه لەسەر هەر ئەمرێك لێرهدا لە رستەى دواى ئەمە فرمويەتى: ﴿فَإِنْ

نَزَعُمْ ﴿١﴾ نه گهر کیشمه کیشمتان که و ته بهین وه یه که م شت که فه هم ده کری له
 (تَنَازَع) تنازع له بهین (الَّذِينَ آمَنُوا وَ أُولُو الْأَمْرِ مِنْهُمْ) ه چونکه اولو الامر مه نزله تی
 خوداو ره سولیان نیه له فرمان صادر کردن حقی تنازعی دراوه، نه تیجه له گشت
 بۆمان نه وه فه هم ده کری که وه خَتِیک اولو الامر (اجماع) ده که ن له سه ره مرِیک
 نه بی عه رزه ی بکه ن به (جامع) گشتی مسولمانان به حوکمی نه مه که
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

الْمُنْكَرِ﴾ ته وای تا که کانی مسولمانان یه که یه که مه سئولی کومه لن وه نه بی هر
 کام وه لی بی بۆ سائری که سه کانی کومه ل به عنی (امر به معروف و نهی له منکر) بۆ
 هه مو که سه کانه به حوکمی نه مه (جامعه) حقی نه زه ری به سه ره نه م حوکمه هه یه
 که اولو الامر (اجماع) یان له سه ره کردووه چونکه استمبات به شیکی له سه ره نه ساسی
 (تخصص) له مه سائیلی رۆژو ناگادار له مه سائلی رۆژ وه وه ختی وا ده بییت که
 که سیک وا اولو الامر دانین مه سائیلیک له وه زعی رۆژ بزائن که نه گهر ته بیینی بکه ن
 بۆ اولو الامر ره ثیان بگۆپی بینا له سه ره نه مه وه ختی که عه رزه کرا به (جامعه) ی
 مسولمانان نه گهر مه جموعه ی مسولمانان یا فه ردیک له مسولمانان ئیعترازیکیان
 هه بوو ته بیینی ده که ن. به ده لیله وه نه گهر ده لیلیان هه بوو له سه ری توانیان اولو
 الامریان قانع کرد وه رۆشن بۆوه بۆ اولو الامر که هه له یان کردووه له
 ئیجتهدا ده که یاندا خۆ نه بی چاو پیندا چوونه وه بکه ن.

به لām نه گهر که س ئیعترازی نه بوو وه نه گهریش ئیعترازیک بوو بی پایه و بی
 نه ساس بوو هه سستی ئاره زوو بوو له دوا ی نه وه نه م فرمانه ی اولو الامر حوکمی
 قانون په یا ده کات وه ک حوکمی کتاب و سوننه تی لی دی.

جا نه گەر (تنازع) په يا بوو (فرده الى الله والرسول) گه پانه وه بۇ كتاب و
سونه ت.

به لام ره ننگه كه سيك خيتابي (تنازعتم) تاييهت بكات به (اولو الامر) نه گەر ئيوه
له ناوختاندا له وهختي استنباط و اجتهاد اختلاف له به ينتان په يا بوو بيبه نه وه
بۇ كتاب و سونه ت به مانه عمل بكن بۇ نه وه ي بگن به اجماع و (اتفاق).
به لام هر ملاحه زه يه ك ساده يي ثايه ته كه به يانده كات كه دوو ته ره في تنازع الذين
امنوا واولو الامر منهم نه كه مجموعه ي اولو الامر به يه كه وه به لئى نه مه ش له
دوره جه ي دوو هم فهم ده كرى.

ياني به م شيوه يه كه وهختيك حه لى تنازعى مسولمانان و اولو الامريان به
گه پانه وه بۇ لاي كتاب و سونه ت هه رواش حه لى تنازع له به يني تاكه كانى (اولو
الامر) له كاتى ته شاوړ و (استمباط واجتهاد) ياندا به م شيوه يه ده بى، به لكو نه مه
مه عنايه ك به دوره جه ي دوو هم فهم ده كرى.

دوايى ده فهرموت: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾.

نه گەر ئيوه ئيماننان هه يه به خواو به روژى ناخره ت ياني ئيمان به خواو به
روژى ناخره ت نه گەر واتان نه كرد دياره ئيوه وانين.

﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾.

ئا نه وه باشتره له خلاف نه وه له له حازى ته ئويله وه چاكره .

تاويل : ياني هر شت يك ره تى بگه يته وه بۇ نه سلئى خوى نه وه ي كه نه بى
منته يي بيته وه پتئى بۇ لاي نه وه له هر شت يك نه سله كئى هه يه كه سه ره نجامى
نه وه ده بى كوتايى به وه ده بى.

ئا ئىستا روشن بۆۈە كه (الله) ئوامرىكى هەن كه له كتابى خۇيدا گە ياندوويه تى به به شهر به واسيتهى پيغه مبه ر عليه الصلاة والسلام ئه وان ئيتاعت لىكرديان بى چون و چەرايه .

وه ئيتاعت نه كرديان كوفره و ده رچونه له ئىسلام.

ره سول ته بينى (كلييات) له م كتابه وارد بووه وه (جزئيات)يان به پيى شەرئيتى زه مان و مه كان ئه گورپى كر دوويه تى وه هه روه ها ته بينى مه سائيليكى كر دووه كه هه رگيز ناگورپى به پيى شەرئيتى زه مان و مه كان وه له مه وردى به يانى كه يفه تى نويز و ته رتيبى نويز و وه ئه و ته بينانهى ئه و نه يكر دبايه مجتهدين ئىستاش رتيان پى نه ده برد وه رهنگه هه نديك ته ئويلى ئىستاش نه زانن له چ ئايه تيكه ئه و ديار ده كه وى كه شيوهى نيمچه سه ره خويه كى پي ده دا هه رچه ند ئيمه ده زانين ئه و خوى فرمان ده ر ناكا ته نيا له كتابى خودا ي وه رگرتووه ئه و ته بينانهى ئه و يش واجبه ئيتاعه تى.

دواى ئه وه ش اولو الامر كه به لامن حوكميك ده ر ده كه ن به (اجماع) دواى ئه وهى عه رزهى جاميعهى ده كه ن كه قبول كرا ئيتاعه كرنى ئه وه ش بى چون و چەرا واجبه .

تتبينى:

ئه وهى اجتهاد ده كات ده بيت:

١- شاره زايى ته واوى له زمانى عه ره بى هه بى.

٢- له مه صالح و فه لسه فهى ته شريع به ئاگابن.

٣- له مه سائيلى رۆژدا (تخصص)يان بى.

ئمه ته نها بۆ مه جلسى شورا ده بيت كه ئه وان حوكم (استنباط) ده كه ن.

له شوین هم نایه ته ده فرمویت :

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ رَزَعُوا أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُشَاحِكُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾.

ئوه نابینى نه وانه ی وا گومانیان وایه خوځیان به دهم ده لاین به لام به ناحق
نیمانیان هیناوه به وهی وا بۆ تو نیردراوه وه نه وهیش که پیش له تو نیردراوه .

یانی که سانیك وا نیددعای نیمان به قورشان و به توروات وانجیل سانی
کتیبانی خودا ده که نه به لکو ئیددعا که یان دروژه گهره کیانه که په پرهوی له تاغوت
بکه ن یانی بگه پتنه وه بۆ تاغوت وه له نه وه فرمان وه رگرن له جیایی خودا و
ره سول واولو الامر لیره له به رامبه ر نه وه باسکراوه که غه پری نه وانه ی له نایه ی
پیشوو باس کراوه به ته فسیلاتیک له پیشدا باسما ن کرد ده بی به تاغوت .

تاغوت له وشه ی (طغیان) ه به مانای له حده ته جاوز کردن، هه ر شتیك یا هه ر
که سیک له حده ی خو ی که به ندایه تی په تجاوز بکات یان تجاوزی پی بدریت
که سانی تر له حده ی خو ی تی په پرنی له جیات نه وه که به نده یه ک بیناسی به
فرمانه راوه و فریاد ره س قبولی بکه ن نه وه پتی ده ووتری تاغوت .

ده فرمویت: بۆمانی که نه مریان پی کراوه کوفر به تاغوت بکه ن قبولی
نه که نه وه فرمانی بخه نه پشت گو ی، نه وه ی له که ل نه وه دا ده چن بۆ لای تاغوت که
حوکمی لی وهرده رگرن فرمانی لی وهرده رگرن، بۆمان درو ده که نه که ده لاین نیمه
نیمانان به قورشان و به کتیبانی تری ئاسمانی هیناوه، بۆمان شه یتان گهره کیه زرد
دورزان بکاته وه له هیدایه ت نه و او گومراهیان بکات .

دهی به م جوړه رښ د بېته وه که فرمانبه رداری کردن له غېږی خودا به
توزیعائی له پېشدا باسماں کرد په کښکه له شپوه گوره کانی شرک شریک بڼ خودا
قەرار دان (نومری ابتلائی) له فرمانپړه وایی.

له نایه تی ۸۲ سوره تی نساء

به یانی نه وه دهکات که (اولو الامر) له ناو خویندا دهسته دهسته دهن وه هر
مه سته له یه که لم مه سته لانه (راجع) دهکرتن له دهسته یه که له وانه به (اسطلاحی)
نومړی (کومسیون) ټک وه له دوی نه مه که فرقی خاصی نو نه مړه رهئی خوین
دوره دهن نه درېته هه موو دهستی اولو الامر وه گشتی (اجماع) دهکات له ساری
نه وچاره عه رزه دهکرتی به نومت و دوی نه وه شپوهی قانونیه ت په یا نه کا که
له وی ده فرمویت :

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾.

وه ختیک مه سته له یه که له مه سته له ی سیاسی نه وهی که نه منی نارامیه که ده خاته
ناو دلی خه لک یا ترسټک دروست دهکات پټیان دهکات که سانی بی به ند و بار
خوین پی (مقید) بوون به هیچ زه وابتیکه وه بلاو ده که نه وه له گشت جینگه یه که
له ناو خه لک که نه مه کاریکی ناشایسته یه.

﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنَيطُونَهُ مِنْهُمْ﴾.

ن گهر له جیای نه م کاره بیانبردایه بڼ لای اولو الامر نه وانه ی و نه زانن
استمباتی حوکمی نو مه سته له بکه ن له اولو الامر نه یانزانن که ری چونه و نه بی چ
حوکمتیک له باره ی نه مه وه ده رچی.

لیره دوو جار وشه ی (منهم) باس کراوه.

(منهم) ی به کم اولو الامر منهم بۆ کۆی مسولمانان نبی اولو الامر منهم ی دووم که سانیك له گشت مسولمانان و نه زانن چۆن استمبات بکن له و مه وزوعه .
یانی خودی اولو الامر گروپ گروپ ده بن بۆ هر مه سئه له یه ک گروپیک ده توانن استمبات بکن.

له پێشدا ئیشاره درا به وهی که که سانیك ته ئویل ده کهن به وهی که :

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

ده لاین (من لم يحكم) یانی که سیک و معتقد نه بی ئیمانی نه بی به ما انزل الله نه که سیک که له واقعییه تی زیاندا حوکمی پی نه کات.

له نه تیجه ئاوی لی دیت که نه گهر هاتوو که سیک (معتقد) بوو به مه که نه م کتیبه کتیبی خودایه به لکو فه رمانه وایی له سه ره و نه و نه ساسه نه نه کرد نه وه ئیتر ناکه ویتنه به ره مه .

به شیوه یه کی تر یانی خودا نه م گشته پیغه مبه رانه ی علیهم السلام زه حمه ت داوه که بین نه م خه لکه رازی بکن که معتقد بن نه م کتیبه کتیبی خودایه جا له وه دوا ئیتر عه ملی پی نه کهن زۆر گرنگ نیه که خودا هه رگیز کاری نه وها ناکات.

له به ره نه وهی نه صارا و یه هود معتقد بوون که انجیل و ته ورات کتیبی خودان، به لام حوکمیان پی نه ده کرد نه مه ی که له گه ل مه سالحیان یه کی نه ده گرت.

جاری به پیچه وانه ی نه و تیگه یشتنه ی که خه لکی وای تیگه یشتون که کافره کانی زه مانی پیغه مبه ر نوح و هود و سائری پیغه مبه رمان علیهم السلام عه قیده یان به خودا و به مه لانیکه و به سائیری مه سائلی غه یبی نه بووه وه کو فریان عباره ت بووه له مه ئایاتیك له قورئان هه ن که به یان ده کهن نه وان معتقد بوون به و

مەسائیلە غەیبیە، بەلکو تەسلیم نەبوونیان بە فەرمانی خوداوە ئیتاعت نەکردنیان
لە ئەو پێنەمبەرە یەکە کتیبی لەلایەن خوداوە بۆ هێناون.

بە تەعبییریکی تر قبوڵ کردنی فەریادەرە سێک وە فەرمانپەرەوایەکی تر غەیری
خودا لە ژياندا جولانەووە لەسەر ئەم ئەساسە ئا ئەمەبو کوفریان کرد.

بۆ نمونە / لە ئایەتی ۲۴ لەسورەتی مۆمنون لە مەوردی عەقیدە بە مەسائلی
غەیبیەووە دەفەرمویت: کە نوح وەختیک کە هات بۆ لایان دەعوەتی کردن بۆ
عبادەتی خودا و تەوحیدی خودا و (الوھیە) بۆ غەیری خودا، قائل نەبوون ئاوا
جوابیان داوە.

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ
عَلَيْكُمْ﴾.

ملأ: یانی ئەوانە ی وا هەموو جینگایەک پر دەکەن لە خۆیان و لە ناوی خۆیان و
لە ئانصار ی خۆیان دەسەلاتداران و (مترفین و مستکبرین).

ئەو (ملأ) ه ی لە قەومی نوح کە لە دوا ی ئەمە حەقیان بۆ روشن بۆووە پشتیان
لێ هەلکرد و کافر بون.

پێیان ووت ئەمە هەر بەشەرێکە وەک ئێمە رویان کردەخەلکەووە گوتیان هیچ
(امتیان) یکی بەسەر ئێوەدا نیە فەقەت گەرەکیە بەم شێوە خۆی بکات سەرور و
ئاغا بەسەرتان حەقیقەتیک نیە لەم زەمینەدا بۆ:

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾.

ئەگەر خودا گەرەکی بوابە هیدایەتی ئێمە بدا مەلائیکەتی دەنارد بۆمان، ئاخر
چۆن ئێمە دەکەوینە شوێن بەشەرێک، ئاخر چۆن دەکری خودا لە بەشەرە سولێک

هه لَبْرِيئِي ئەگەر بەشەر بێ ئیمەش وەك ئەوین ئیمە خۆمان بەرنامە بۆ خۆمان
دادەنیتین.

﴿مَا سَعَيْنَا هَذَا فِيَّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾.

ئیمە شتی ئاوامان لە ئەژداد و باپیرانمان نەبیستوو بەشەرتك هەستێ بلی
پێغه مبه‌رم.

دەئە ئەوەتا ئەو خەلكە لێردەدا معتقدن بە الله وەم بە ملائكە.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً﴾.

لەگەڵ ئەوەشدا كافر بوون خودا چى بەسەر هێناون.

لەبەر ئەوە حازر نەبوون بكەونه ژێر فرمانی خودا ئیتاعە لەو پێغه‌مبه‌ره‌ی كە
خودا ناردوویەتی بكەن.

لە ئایەتی ١٤ لەسورەتی فصلت لەم زەمینەدا دواى ئەمە كە بەیانی دەكات كە
ئیمە تانفەى عاد وە تانیفەى سەمود لە دواى ئەمە دوە‌فەرموئ: بۆمانمان لە بەین
بردن هۆشداركە دەدا بە قەومی محمد علیہ الصلاه والسلام كە بەلامنیش ئەكەونه
بەر ئەم سوننەتە وە لەبەر ئەمە بەلامن لە بەین چوون.

لە ئەوان دەگێژیتەو وەختك پێغه‌مبه‌ران علیهم السلام دەهاتنە لایان.

﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً﴾.

هەر عەینی ئەو قەسەى قەومی پێغه‌مبه‌ر نوح کردیان.

وەختك پێغه‌مبه‌ران علیهم السلام دەهاتن بۆ لایان دەیان ووت ئیمە بەشەرمان
قبول نیه وەك پێغه‌مبه‌ر علیہ السلام پێغه‌مبه‌ر علیہ السلام دەبێ مەلائیکەت بێ وە
ئەگەر خواوەنەكەى ئیمە گەرەکی بوایه مەلائیکەى دەنارد بۆمان.

﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾

که وایبو چونکه نَبوه هاتون مه لائیکه نه هاتره وه نَیمه به وهی نَبوه هِنّاوتانه کافرین به وه قبولی ناکهین به وجودی نه وهش زانیومانه ده زانین چبیه.

هه روا له نایه تی ۵۲ له سوره تی زخرف

فیرعه ون عینی قسه به رامبه ر به موسی علیه السلام دووباره ده کاته وه نه و فیرعه ونه ی که خه لک وا ده زانن که نه و وتی خوام به مانای نه وهی که خالق بی و رازق بی وه سائری سفاقی خودا.

نه لی: ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يَبِئْسَ

نه ری من باشترم یا نه و کابریه ی ئنسانیکی نه وهنده زه عیفه که وه خته له حالی قسه کردندا نه توانی نه وهی ده یه وی ده ری بخات.

﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا عَلَيْهِ أَسْوَرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَلَّةٌ مَّعَهُ الْمَلَكُ الْمُقَرَّبُونَ﴾

ده ی نه گهر راست ده کات پیغه مبه ره نه شیا مال و سه روه ری هه بوایه یا نه گهر نه وه نیه .

﴿أَوْ جَلَّةٌ مَّعَهُ الْمَلَكُ الْمُقَرَّبُونَ﴾

بۆچی مه لائیکه که له گه لیا هاوپی له گه لیا نه هات.

تا نَیمه ش قبولمان کردایه.

یانی فیرعه ون باوه ری به وه هه بوه که مه لائیکه هه یه.

له نایه تی ۱۴ له سوره تی نمل خودا ده فهرمویت:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾

فیرعه ون و (ال فیرعه ون) شکاری نه وه یان ده کرد که موسی علیه السلام پیی ده گوئن له حالیکه ده وروونه وه به قینیان پیی هه بوو که له سه رحه قه.

به لّام له بهر نه وهی گهره کیان بوو هر خویان فرمان دهرکن نه بڼه ژیر فرمان
نه و هیان قبول نه بوو.

هه روه ها له نایه تی ۱۰۲ له سوره تی اسراء موسی علیه السلام رووی تی
دهکات نه فرموی به فیرعون

﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ﴾.

به راستی که تو زانپوه قه سم ده خوا که وای بزمانی من پیم راگه یاندوی له م
نایه ته له معجزاته نه و که سه ناروومی که خاوه نی ناسمانه کان و زهوی به بؤ
نه وهی ناروومه که بهرچاوی خه لکیان پی روشن بیته وه بکه ونه سه ریگه ی
حق.

له نایه تی ۱۲۷ سوره تی اعراف:

ثالی فیرعون (ملا) ده سه لاتدارانی ده ورو به ری به فیرعون ده لّین:

﴿أَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ﴾.

نه وه تو چوڼ واز ده ینی له موسی فساد بکات له سه ر زهوی وه خوټ و
نالیه ته که ت ویل بکن.

یانی فیرعون (آله) ی هه بوو فیه ریا دره سانیکی هه بوو به شیوه ی واسته له
به ینی خوئی و خدا وه هه روه ها بؤ (تقرب) نزیک بونه وه له بؤ خدا قهراری
دابوون.

هه روا که نه و مه لیکه ی زه مانى پیغه مبه ر ئیبراهیم که پتی ده لّین (نمرود)

نه ویش هه ر به و شیوه یه وه له نایه تی ۲۵۸ سوره تی بقره به بیان دهکات گفت
و گو له گل ابراهیم علیه السلام له سه ر نه مه نه بوو که (الله) وجودی هه یه یا خلق
یا فلان.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ﴾

گفت وگویی له سر (رب) بوو فرمانبره واهبی کی بی.

که (نمرود) ده یگوت ده بی من بم چونکه ده سلاّم هیه به سر مردن و ژبانی خه لک. که ده توانم یه کی بکوژم و یه کی رزگار بکه م له بهر نه وه ده بی من فرمانبره واه بم، له دواي نه وهی ابراهیم علیه السلام وتی من له که سیك فرمان ورده گرم که مردن و ژبانی به ده سته، نه ویش وایده زانی که که سی بکوژی و که سی بهر نه کات و نه یکوژی مانای نه هیه که ژبان و مردنی به خشیوه، بی خه بهر له وهی که نه ویش سوننه تی خودایه که خودا وای کردووه نه و بی به سه بهی مهرگ یا ژبانی که سیکی تر وه له حقیقت ژبان و مردن وا له دهستی خودایه.

وه هه روه ها له سوره تی انبیاء نایه تی ۶۸ وه ختیک که پیغه مبر ابراهیم علیه السلام بته کان ده شکینی خه لکه که هاواریان بهرزه ده بیته وه

﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَ تَكُم﴾

بگن کومه کی خودا کانتان بگن، بگه نه فریایان.

یانی (آله) یان بوو بۆ (تقرب).

خودا ده فرمویت: نه وانه ی پیش له ئیوه له به ینمان بردوون (اله) یه کیان هه بوو که به شیوه (قربان) بۆ وه سیله ی (تقرب) بۆ لای ئیمه نه وانه یان هه بوو که هیچ فائده ی پی نه گه یاندن وه عه جیتر له مه له سوره تی (نمل) له نایه تی ۴۸-۴۹ له مه وردی نه و (۹) نه فره و وشتره که ی صالحیان علیه السلام کوشت نه فرموی: بۆ ده ست کرتن به م کاره هه لسان ته دبیرکیان کرد نه فرموی:

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (١٨) قَالُوا
تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ﴾ (١٩).

نه فرموی: له شاردا گروپیکي ۹ نه فەری هەبوون که کاریان فەقەت فەساد بوو
له سەر زهوی هەرگیز کاریکی چاکه یان نه ده کرد وه خفیک وستیان زه ربه یه که بدهن له
صالح وتیان با قەسەم بخۆین به خودا عەجیبه که شو بچین خۆی و خانه واده که ی له
بهین بهرین نه مجاره بۆ سەر پەرشته که ی وا دیاره صالح علیه السلام که سیکی
هەبووه پشتیوانی بووه ده چینه لای نه و که سه ده لێن ئیتمە ناگامان له و کاره نه
نه ماندیوه و حازر نه بووین له وی چ ته دبیریکیان کردبوو چۆن شه و ده یکوژین که س
نامانبینی که وا بوو سویتده که مان ناکه وی (ما شهدنا) (شهید) یانی حازر و بینەر
له بهر نه وه گوتیان حازرین به لام له بهر نه وه ی شه وه که س نامانبینی.

خه ریکن پیغه مبه ریک ده کوژن به لام بیر له وه ش ده که نه وه که دواپی نه و قسانه ی
ده یکه ن درۆ نه بی (وانا لصادقون) ده ی نه مه کاری که سیکی نه که نه فی وجودی خودا
بکات. تا نه و حه ده ش په یوه سته به وه ی که له م زه مینه دا درۆ نه که ن.

له نایه تی ۲۱ سوره تی فرقان به شیوه یه که گشتی نه وای نه و که سانه ی
بانگه وازی حەقیان خستۆته پشت گوئی نه فرموی که: به هانه یان نه مه بووه که
بۆچی خودا مه لاتیکه ی نه ناردووه هه ر نه و به هانه ی له قهومی نوح و عاد و ثمود علیهم
السلام گیرا مانه وه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾.

له دواى ئه مه ده فهرمويت: كه هه رچى ره سول بهر له تق ناردوومه هه مووى
 خوراكيان خواردووه و چوون به پيدا، نه فهرموئ: نه وانهى و به ته ماي نه وه نه بوون
 كه بپنه وه لاي ئيمه له قيامه تدا قسه يان نه مه بووه كه نه گهر نه مه بهرنامهى خودايه
 ربي هيدايه تى ئيمه يه كه ئيوه ده لئين پيغه مبه ران بوچى خودا مه لائيكهى نه ناردوته
 سه رمان يان بو خويان نه ديت تا قبول بكهين، جا ده فهرمويت: به راستى له خويان
 زور خويان به گه وه هاتوته بهرچاو به راستى زور سهركهش بوون.

له مانه له هه موويان سه ير تر ئايه ي ٥٧ سوره تى قصص كه به يان دهكات
 ده رباره ي كافره كانى زه مانى پيغه مبه ر عليه الصلاة والسلام.

ليزه ده ده رده كه وي گومرايى زور ك قه وم قورئان سه رگوزشته يان به يان دهكات
 نه فهرموئ: كه له دواى (اتمام حجه) له بهين بران نه مه نه بووه كه ئينكارى وجودى
 خودا بكن يا ئينكارى مه لانكه و سائرى حقائق بكن، بهلكه نه ته نها ئعترافيان به
 وجودى خودا و مه لانكه كردووه زور كيش له سفا تى خودايان قبول بووه هه تا (إله)
 شيان بووه يانى فه رياد ره سانى نيان هه بووه كه به گومانى خويان نزيكيان ده كه نه وه
 له خودا، كه له راستيدا گومراييان نه وه بووه كه وايان زانيوه كه له ئيراده ي نه م
 جيهانى هه ستيه له هه ندك له رووه وه غه يرى خودا جوژه ده خاله تيكي هه يه.

بو نمونه / كه سانك له بهنده صالحه كانى خودا تكاى نه وه ده كن كه ببى به
 سه به بى نه مه به عزك له سوننه نى ئيلاهى راوه ستن له روئكدا نسبت به كه سانك
 نيش نه كن.

وه به شه كهى تر له گومراييان نه وه بووه كه (اسباب) يان به داراي ته ئسيري زاتى
 زانيوه وه هه م نه مه بووه كه له ژيانيان فه رمانيان له غه يرى خوداو له ئنسانه كانى
 سه ره وهى خويان وه رگرتووه.

دوو مشرکین (اعتراف) به وجودی خوار (اعتراف) به به عزتک سیفاتی خودا و هیچ
نه بووه به شافیعیان له لای خوداوه وه به سه به بی شه وی که خودا له عه ملیان
گوزده شته بکات.

نایه تی ۵۷ سوره تی قصص له هه مویا عه جیتر.

ئهم نایه ته له دوی مه تالیک هاتوه تئیدا به یانی سه سه ختی له سه رکوفری
قهومی پیغه مبه محمد علیه الصلاة والسلام.

ئه و گشته ته بینه ی بۆ کردن، ئه و گشته زه حمه ته ی بۆ کیشان لێی دور
که و تنه وه و کوفریان به حق کرد، به لکۆ له لایه کی تره وه که سانیک له ئه ملی کتاب
ئه وانه ی که به راستی کتبی خودایان بووه هه لئانی گرتووه له علمایانی اهلی کتاب،
وه ختیک که حه قیان بۆ روشن بۆته وه مه نزله تی علمی نه بووه به مانعی شه وی ئیمان
بهینن ئیمان به پیغه مبه ریک که نه خوینده وار بوه له (عُرفی) جاهلی مه نزله تی له خوار
مه نزله تی علما بووه جا له و بۆنه وه ده فهرمویت :

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

ئه و گشته زه حمه ته ی ده کیشی قه ومه که ی هیدایه ت بدات، به لام ئه وان مه تدی
نه بوون، که سانیکی تر مه تدی بوون، لێره سونه تیک ئیلاهی له نمونه ی هیدایه ت و
گومرایی نه خاته به رچاو که عبارته له وه یه که ئینسان نه گه ر خوی (مستعد) نه بی
هیچ رینگه وه سه یله یه که نه ئه م سونه ته ئیلاهی هیچ که س ناتوانی بیگژی.

ئه فهرموی به راستی تو ناتوانی هه ر که س که پیت خوشه بیخه یته سه ری
قه ومه که ی خۆت هیدایه ت بده ی چونکه ئه وان حازر نابن.

وه ختيكيش حازر نه بن تو به شاري و دسه لاتي شهوت نيه سوننه تي خودا
 بگوري بو شهوت نه وان مستعد بن بينه سهر پي، به لام خودايه كه گهره كي بوو هر
 كه سي هيدايهت بدا هيدايه تي ده دا.

جا مه شينه تي خوداش شتيكي بي قاعیده و بهرنامه نيه.

مه شينه تي خودا ويست و ئبراده ي خودا هر شهويه كه سوننه ته كاني خوداي
 پيك هيتاوه، يه كيك له سوننه تي ئيلاهي نه مه يه نه گهر ئينسان شه و تيروانينه ي وا
 خودا پني داوه له زه مينه ي هيدايه تدا خسته ي كار و ئاماده ي پيا كرد وه له تهره ف
 خوداوه ريگه ي درا مهندي ده بي.

جا نه سوننه ته به ولاوه ته عبيري لي ده دا ده فهرمويت، هر كه س گهره كي بوو
 هيدايه تي ده دات گهره كي بوو گومراي ده كات.

ياني هر كه س ئاماده يي تيدا بوو بوو هيدايهت خوداش هيدايه تي ده دا وه هر
 كه سيش ئاماده يي تيدا نه بوو خودا هيدايه تي نا دا.

﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

شه و ئاگادار تره به شه كه سانه ي ده كه ونه سهر ري بو شه كه سانه ي ئاماده ن بوو
 هيدايهت هيدايهت به نسبي شه وانه ده كات وه شه ویش به زور نايكات به قورگيانا
 قه راره خو يان (مختار بن).

له دواي شه ئايه ته عوزييك له تهره ف قهومي محمد عليه الصلاة والسلام به يان
 ده كات عوزييك عه جيب له م عوززانه ئيعتراف ده كه ن بو شه وه ي كه هيتاويه تي
 هيدايه ته، به لكو موشكه يه كه مه تره ح ده كه ن بوه به سه به بي شه وه ي ئيمان نه هيتن.

﴿وَقَالُوا إِن نَّبَعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾

وتیان له زه مینه ی عوزر هیتانه وه که بۆچی ئەم گشته زه حهته ئەو ده یکیشی
 بۆچی ته ئسیریان تی ناکات، نه گهر ئیمه شوینی هیدایهت له گه له تو قبولمانه که
 (هدی) یه ههتا به وشه ی (هدی) که له ئەسلدا (مصدر) وه ختیك مصدر به کار برا بۆ
 زاتیك بۆ نمونه: قورئان نیشانه ی مباله غه کردنه که ئەوه نده (هادیه) ههروهك خۆی
 هیدایه ته ئەلێن نه گهر ئیمه بکهوینه شوین (هدی) ئەو به رنامه ی که تو هیتاوته له گه له
 تو دا هاو مه سیر بین ئەوا ئیشاره ده که ن به وه ی که ئاسایش و به سامانیونی وه زعی
 (اقتصادی) ئەوان له سایه ی ئەوه یه که به لامن په رده داران و سه ره رشتانی
 که عبه یه کن پره له بتانی عه ره به کان.

ئەم عه ره بانه بت په رستن مه رکه زی بت په رستیه کان که عبه یه قوره یشی
 سه ره رشتیاری که عبه یه به سه ره رشتی که عبه وه مه نزه ته یایان په یا کردوه که
 له وه سه ره وا که ئەمنی ئیقتصادی و سیاسی وجودی نیه ئەم قوره یشیانه ئەکه ونه
 رێ به ره و شام و یه مه ن گشت کهس له بهر خاتری ئەوه ی سه ره رشتیاری که عبه ن
 ریزیان ده گرن.

ههروه ها هیچ کهس هیرش ناکاته سه ر ولاتیان، وان له ئەمن و ئاسایش وه
 ئازوقه یان و رزق و ریزیان به ره حه ته ی جی به جی ده که ن.

ده ی ئیستاش فکر ده که نه وه ده لێن نه گهر ئیمه ئیمان بینین ده بی ئەم بتانه
 لابه ین بۆمانمان لا برد خۆ ئەم خه لکه به م شه رته ئیمه یان قبوله په رده دارانی که عبه
 یه کین مه رکه زی ئالبیه ی ئەوانه، ئەو مه نزه ته مان له ده ست ده رده چی نه ته نها ئەمن
 و ئارامی نامینی بۆمان به لکو هه ر ده مان رفتن ئا ئەوه یه که ده بیته به مانعی ئەوه ی
 ئیمه ئیمان نه هیتین.

جا جوابیان ده داته وه ده فهرمویت:

﴿أَوَلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجِبْنَ إِلَيْهِ تُمَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

ئەمە ئەو بۆرۈلە ناكەن كە ھەتا بەو ھالەتو كە ھەيانە ئىستا وان لە شر ك ولە كوفردا، ئىمە ھەرەمىكەمان بۆ داناون ئا ئەمە مەكە و ھەرەمى مەكە كە ئىتر لە لای ھەمووكە سانى تر مەھرەمە و بوونى بە لآمن لىرەدا بوو بە سەبەبى ھىزان لە ھەر جۆرە تراننىك، ئەو بۆ بىرى ئەو ناكەنەو كە ئىمە ھەرەمىكى ئامىنە مان بۆ دامە زانندوو ىانى ھىچ جۆرە ترس و دوو دلىك بۆ ئەو ى لەم ھەرەمەدا بۆى نى ەوتەنھا ئەمنى ھە ىە لە رووى سىياسى ەو بە لگە ھەرچى شت كۆ دەكرىتەو دەھىترى بۆ ئەو ى.

ئا ئەمە مەشىئەتلىكە لە تەرەف ئىمەو ە وە لاىقتىك تابىتە بەم شوئىنە و ئەھلى ئەم شوئىنە دەفەر موئىت: ئىمە بە وجودى لادانىان ئاوا بۆمان رىك ھىتاون دەى ئىستا ئەترسن ئەگەر ئىمان بىنن ىە كىتابە رست بن ئىمە دەستىان لى بكىشىن بە لآم زۆرتريان ئەمە نازان.

دەى كوفرى قەومى پىغەمبەر محمد علەى الصلاۃ والسلام بەم شىئو ە روشن دەبى كە تەنھا ئەمە بوو كە لە بەر مەسئەلەى ژيانى دونىا حازر نە بوون تەسلىمى ئەو بن نەك نەيانناسىو ە يان ئىنكارى وجودى خودا يان مەلا ئىكە بگەن ىانى شتى ترىان كرىبى بە لى لە جىگای تردا جار جار ئىنكارى ئەمە دەكەن كە ئەو رەسول بىت دەبى گشتى بە شەر رەسول بىت، بە لگە ئەمە دەرى دەخات كە ئەو ئىنكارىانە ى كە كرىو ىانە مەسئەلەى عنادى بوو، چونكە لىرە وەختىك ئىتر خەرىكى ھىتانەو ى عوززىك بوون ھالەتى ئەو عنادە تابىتە ىان يان لە بىر چۆتەو لە دەستىان دەرجوو ە ئىعترافىان كرىو ە بەو ى كە پىى دەزانن.

ئەم ئايەتە دەرى دەخات كە ئەمە حەقىقەتى دەورى ئەساسى بۆ ئيمان
نەھىتانان ئەوە بووہ .

بەم شىئوہ ئىنسان زۆر مەسائلى بۆ روشن دەبىتەوہ ، بە تايبەت لە جوابى ئەو
كەسانەى دەلئىن :

﴿وَمَنْ لَّا يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

يانى كەسئەك مەتەقد بە ما انزل الله ئەبى كافرە ئا ئەمە هېچ جېنى قەسەيەكيان بۆ
ناھىلئەوہ .

چونكە لێرە ئەوان دەزانن ئەوہ (ھەدى) يە بەلكو شوئىن نەكەوتنى لە بەرژيانى
خۆيان وە ژيانى دونيايان ھەلبارد بە لە دەستدانى ئاخەرەت ئا ئەمەيە كوفەر لە دواى
ئەوہى (اقامە حُجَّة) كران .

جا لە زەمىنەكانى ترى غەيرى تەوھىد نمونەى زۆر ھەن بۆ ئەوہى كوفەر عبارت
لە ئىنكارى فەلان حەقىقەت نىہ ، بەلكە وجودى ئىعتراڤ بەو حەقىقەتە تەسلىم نەبوون
بە (اقتزای) ئەو ئىعتراڤە .

بۆ نمونە / سورەتى ماعون لە ئايەتى ئەول سوئالئەك دەكات لە دوو ئايەى دواى
ئەوہ جوابى دەدەنەوہ وە لە چەند ئايەى دواى ئەوہ شىداتە وزىجاتى تر ھەن بەيان
دەكات .

له نه وه له وه ده فهرمويت :

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾

سوناله ده بينين نه ري ديت، به لام چونكه وه ختيك كه سيك شتي ببيني نه تواني
قه زاوه بكات به سه ريا له بهر نه وه ﴿أَرَأَيْتَ﴾ به كار براوه. بؤ نه وه ي حوكم و
قه زاوه تيك له زه مينه يه كدا بكرت.

نه ري ديت نا ده ي حوكمي خوت بده ره ئي خوت له م باره يه وه بلئي به ئيمه كه نه
كه سانه ي وا دين به درو ده خه نه وه كييه بؤ نمونه ﴿يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾ كه سيكه
ننكاري وجودي قيامت بكات باسي شتيكي تر له مانه.
ئيجازه نادا جواب بداته وه خوي جواب ده داته وه.

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يُحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾﴾

ده ي نه گهر ده ته وي بزاني كي يه دين به درو ده خاته وه و روژي جه زاي قبول
نيه، نه وه نه و كه سه يه وا به وه زعي ناخوشي به شددت يه تيم دهرده كات يه تيميك
كه بيده سه لات و ده بي سه پر رشتي بكرت وه يارمه تي ئنسانيك نادا كه تواناي نه وه ي
نيه خوي بزيئي نه كه نه مه (مكذي بالدين)

ياني نه گهر ئنسانيك زاني كه قيامت هه يه به لكو هوش به لاي بي ده سه لات و
نيازمه ندانه وه نه بو نه و نعتراف به وجودي قيامت يه وا نه بو كه ناگاداري بكات
بابه ت گيريه كه نه وه به كرده وه وتويه تي قيامت درويه چونكه نه گهر بلئي قيامت
راسته خوي حازر ده كات.

ده ي خو بؤ حازر كردنيش نه وه ده بي حه قى خودا بدا وه صاحب حه قترين كه س
بؤ مانن كه له و نايه ته باسيان ده كات.

دوایی ده فەرمویت: ﴿قَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾.

باشترین شت یە کەم عەمەلی صالحە کە لە ئینسان دەردەچی ئەو نوێژە، ئەگەر
رۆحی نەبوو ئەگەر ئەو تەئسیرە ی دەبی بیبی نەیبوو بۆ ئینسان مایە ی عەزاب و
بەدبەختی یە نە ک مایە ی خوێشەختی.

بە عزتک و الیک دەدەنەو کە کە سانتیک گوی نادن نوێژەکانیان دەفەوتی. بەلام نا
هەر ئەو ی و نوێژە دەکات بە لکو نوێژە کە ی کاری لێ ناکات لە کارو کردەو ی.

﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾.

ئەوانە ی و لەو نوێژەیان دەیکەن غافلن. یانی قەرارە وەختی ئنسان نوێژ دەکات
ئەو نوێژە لە (فحشاء منکر) دووری بخاتەو.

هەر وەکو دەفەرمویت :

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾.

نەمل: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾.

سێ شت جا ئیستا سێ شتی بەرامبەری یۆمان بە (بشری مشوش) بە استصلاح

﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ﴾ مقابلی ﴿وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾

﴿وَالْمُنْكَرِ﴾ مقابلی احسان.

والبع مقابلی عدل

یانی (انفاق) نەکردنی بە خزمان و دوستان ئەو فحشا و منکرە.

دە ی وەختیک یە کێک لە فحشاء (انفاق) نەکردن و (بخل) ه نوێژتک کە ئنسان

نەگەرێنیتەو لە کاری ئاوا فەحشا و مونکەرە.

نویژنیک ئنسان دوور نه کاته وه له و کرده وانه ی له سوهره تی ماعون باس ده کری (ده رکر دنیه تیم و نه دانی خواردنی هه ژاران، وای بۆ ئه و نویژکه ره ی ئه م نویژه ده کات.

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾.

له نه تیجه ئه و نویژه بۆ ئه وه یه که فه قه ت پيشانی خه لکی بدا نویژ ده کات نه ک بۆ خودا.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾.

وه ئه م نعمه ته ی که خودا پیتی دا بوو که ئه بی له ره وان بی یانی بیجگه له وه ی خویان نیازیان پنیه تی نا ئه و نعمه ته که ده بی له ره وان بی ئه یگر نه وه و به ری ئه گرن وه نایگه یه نن به شوینی خوی.

سوهره تی مظفین

وه ختیك باسی که م به خه لکدان و زیاد وه رگرتن له وه خستی معامه له ده کات له دوا ی که میك ده فه رمویت:

﴿الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ۝ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا نُنَادَىٰ عَلَيْهِ ۝ إِنشَاءً قَالَ ۝ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝﴾.

له پيشدا جار ی هه ره شه ده کات له (مظفین) یانی که م دانی شتیك له حه قی خوی که متر بدریت ئه وانه ی وا وه ختیك له خه لکی شت وه رده گرن گشتی ئه سینن حازرنین که له که مترین حه ق له لای خه لکی خوش بن، وه خستی که به خه لک ئه دهن لینی که م ده که نه وه، جا ده فه رمویت: ئه ری ئه وه ئه وان هه ر گومانی ئه وه ناکه ن هه ر بیریک له وه ناکه نه وه که له دوا ی مه رگیان زیندوو بکرتنه وه بۆ روژتکی گه وره روژتیک

خه ځكه له حوزې رب العالمين راښووستن، جا دوايي ده فرمويټ: هروا ناكړيت بومان
هي ښوانه والاناو (سجين) جا ده زاني سجين چي په ؟

سجين : به تفسيري به عزه كتيبيكه وه په روه نده يه ك گشتي په ته واوي
په روه نده تاكه كاني كافره كان وگومراياني تيدايه كه نه فرمويټ: نه وكتيبي به ره فهم
نوسراوه ياني هيچ كام له كرده وه كانيان بزر نابي.

جا دواي ښمه هره شه ده كات له وانه ي كه رڼي چه زا به درو ده خه نه وه، به درو
خسته نه ويان ښو ويو كه ښاوا له گه ځكه دا ده جولانه وه حقي خويان له خه ځكه
ده ستين به لام حقي خه لكې به ته واوي ناده ن، كه سيك ښاوا بكات به وجودي
ښو هس باو هري به رڼي قيامت هه يه ښو (مكذب بيوم الدين). ښو كافره به رڼي
قيامت.

بو چونكه فره قي ښو و كه سيك باو هري به رڼي قيامت نيه هيچ نيه، به لكو
هر دوو يه كجور هلس و كه وت ده كن. دواي ښو ده لي ښو گوماني ښو هس ناكه ن
زيندو ده كړنه وه بو ښم رڼه گوره يه.

وه يا له ښايه تي ۸۵ سوره تي بقره به يان ده كات ښو رڼينسان به شيك له كتيبي
خوداي قه بول كړد ملته زم بي پيښي، به لام له به شيكي تري به وشه ي (بعض)
ده فرمويټ، هه تا يه كه مه سه له ش ده گړنه وه به شيكي تري قبول نه كات له به ر ښمه
له گه ځكه هه وهس و ښاره زوي ناگونجي ښو فرمويټ ښو كوفره.

ده فرمويټ: ښمه له بني ښسراښيل په يمانان سه ند بوو كه به كتر نه كوڼن كه س له
مال و شويني خوي دهر نه كن.

ښه مجاره ده فرمويټ: ښو به شيك له فرماني خواتان خسته پشت گوي كوشتار
ښه كن خه ځكه له مالو شويني خويان دهر نه كن به لكو وختييك كه سيك له تايفه ي

خۆتان به خهسارهت دیته بهر دهستان مالّ و سهروه تی بو خرده که نه وه له
خهسارهت رزگاری ده که نه ده فره مویت ؛

دهی نه وه ئیوه به عزتک له کتیبه کان ئیمانی پی ده هیمن له دواي نه مه که
ناسیوتانه ملته زم ده بن پنی وه کوفر به به عزتکی ده که نه له پیش چاوی ده خه نه و
له وهی که تیابه تی ملته زم نابن.

ئهوانه ی له ئیوه که ئاوا کارێک ده که نه جه زایان چیه غهیری ریسوایی له ژیا نی
دو نیا غهیری نه وه که له رۆژی قیامت بگه رێند رینه وه بو قورسترین عه زاب وه خودا
له وهی که ئیوه ده یکه نه غافل و بی ئاگا نیه .

بو نمونه / وهختیک که سیك له ناخۆشی رزگار ده که نه به لکه نه مه له گه ل ه وهس و
ئاره زوو ده خوینی چونکه له قه ولی خۆتانه پیتان ناخۆشه له خهسارهت بن .
به لکو نه وه خته ی توپه ده بن ئهوانه ی وا خۆتان رزگارتان کردن ده یانکوژن و
مالّ و سامانه کی داگیر ده که نه .

ئیتیر له مه رۆشن تر نیه ئه گه ر که سیك له فره مانه کانی خودا له دواي نه مه ی که
رۆشن کرانه وه ته نها یه که فره مانیش له بهر نه مه که له گه ل ه وهس و ئاره زوو ناگو نجی
پشت گوئی خستبی ملته زم نه بو خودا به کافری داده نی و ئاوا هه ره شه ی لیده کات
له ژیا نی دو نیا و قیامت .

ئا به مانه ئيتړ نه و گومانه نامينې که کوفر گومرايې و له سر ريتي خودا نه بوون
 نه مه نيه که ته نيا ننگاري وجودي خودا بکريت يان ننگاري روژي قيامت بکريت يان
 ننگاري قورئان بکريت يان شتاني تر له م جوړه.

به لکه له دواي نه وهی که سيک ئا بوماني هه مو ئيعتراف پي کرد ته تسليم نه بوون
 به وهی که نه يزانې له و باره يه وه وه نه جولانه وه به به رنامه ی، نه وانه نه وه يه که
 قورئان پتي ده لئيت کوفر.

به لئې له قورئاندا باس کراوه که ئنساني ئيماندار نه کړي توشي گوناھي گه وړه بيت
 له له حزه ی زوعف و بي توانايي ئيمان، بلئين: تووشي زينا ده بي، به لام له عه يني
 کاتدا هه ست به شهرمه زاري ده کات وه له دواي نه مه ش که له کاره که بټوه له
 سوره تي نساء له ثابتي ۱۷ ده فهرمويت (من قريب) زوو توبه ده کات و ده گه رپته وه
 ئا نه مه دياره که هه وه س و ناره زووی خوی نه کردووه به (اله) بوخوی.

به لکو وه که له ثابتي دواي نه مه ده فهرمويت: نه گه ر هاتوو هه ر تووشي خراپه و
 گوناخي گه وړه بوو گوښي نه دا وهه ستي به شهرمه زاري نه کرد له کاتي گوناخه که و
 دواي نه وه زوو په شيمان نه بټوه هه ر چوو له ساري چوو له ساري تا نزیک مه رگ وه
 ئيتړ هه ستي کرد ئيتړ تواناي نه وهی نه ماوه که کارک نه نجام بډا که له وه خته بلئ
 توبه م کرد خودا ده فهرمويت: له وه خته ئيتړ توبه ی لي قبول ناکريت نه وانه
 نه شکه نجه ی به در دمان بق ئاماده کردوون هه تا له ثابته که له گه ل کافره کان
 به يه که وه ناويان ده با.

نه فهرموي: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُبْشِرُونَ
 قَرِيبٍ. وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمْ

أَلَمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتُّ الْتَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارُ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١﴾.

به م جوړه بۆمان روشن ده بېته وه که بیر و بۆچوونی مسولمانانی نه مړو له
مه وردی نیسلام و کوفر شرک و ته وحید حقانقی دین چه ندیک دورره له وهی که له
قورئان دهرک ده کری.

بۆ نمونه / که سیک که ده لیت نیمانم به خوا هه یه وه شه عاثرکی دین جی به جی
ده کات وه که وهی نویژ ده کات یان رۆژوو ده کری نه مه بووه به تیگه یشتنی نیمان
له لای رۆر له مسولمانان.

وه هه تا وشه ی گه وړه ی (توحید) لا اله الا الله مه عناکه ی نه وه نده غه ریب بوه به
مه عنایه ک بیگانه له له فزی (اله) دانراوه که نه گه ر نیستا مه عناکه ی خوی به خه لک
بگوتری به یان بکریت نئسان له گه ل رۆر له مشکلات توشی ده کات واتا کیشه دروست
ده بی.

عاملیک هه یه بۆ نه مه ی مسولمانان له م دوا ی به مه عنا ی وشه یه وه (اله) که
هه میشه به سه ر زمانیا نه وه یه لئی غافل بوون، هه لبه ته هه میشه که سانیک بوون که
حه قیان باش ناسیوه وه رایانگه یاندوه.

وه هه روه ها عامل بۆ نه وه ی که وشه ی (رب) مه عنا که ی غه ریب بوو له سائری
مسطلحاتی) نیسلامی دروست ناسینی نه وانه رۆر ته نیسیری هه یه له لایه نگری
نیساندا وه له نیمان بوونی نئساندا نه بوونی به مسولمانیک ته قلیدی چینی به که می
مسولمانان بهر له وهی که قورئان دابه زئی خویان له ناو جاهلیه تدا بوون وشه ی (اله) –
رب) و شتانی تر له م جوړه وه ختیک به کاریان ده هیتا نه یانزانی به چ مه به سستیکه وه
ده یلین هه ده فیان له به کار بردنی نه م که لیمانه روشن بوو وه ختیک بۆ نمونه

ده يانگوت (الله) شتيك وا خوځيان رووبه روو بوون له گڼيدا به كرده وه سه روگاريان له
 گه ټي بوو وه دهرروني خوځيان نسبت به م شته دهناسي نا ټوه يان مه به ست بوو.
 له بهر ټوه وه ختيك كه ده عوه تي توحيد دابه زي وه راگه يه نرا به ټوه وان كه
 (لا اله الا الله) خلك تي گه به شتن كه چي نه في ده كړي هه ده ف ټوه يه كه چي نيسپات
 بكرت.

بۆ نمونه / كاتيك به ردك يان شتيكي تر ده كړي به (اله) ټوه به رده يان ټوه به
 واي نه كړدوه، به لام باوه ربوني دهرروني ټوه كه سه نسبت به و به رده واي كړدوه
 ريزيكي لي بگيري باوه پي پي بي، به لام ټوه له لاي هه موو كه سيك وانيه لاي يه كيك
 ريزو نيحترامي هه يه وه بيكا به (اله) وه لاي يه كيكي تر له وانه يه بيكا به سيكچكه
 بۆ ټوه ي چايه يه كي له سر لي بني.

له بهر ټوه ي وه ختيك كه پيغه مبه ر عليه الصلاة والسلام ته واو نيسلامي به
 توفيقى خودا موسى له ت كرد به سر عه ربه ستاندا وه به ت كانيان شكاند و تيكيان دان
 نه ي فهرموو: ده بي ته واوي ټوه م بتانه سزا بدرين به هيچ جوړيك قابلي نيسفاده نين
 به لي ټه شكيتري له بهر چاوي ټوه وان كه هيچ كاريكيان نيه، بۆ نمونه: ټه گه ر ته خته بوو
 دوايي نسان ده تواني له شتيك نيسفاده ي لي بكات.

ياني ټوه باب ته گيري نينسان نسبت به و شته ټوه شته ده كات به بت.
 ده ي مسولماناني چيني يه كه م ټوه ده زانن چون خوځيان حال ته كه يان بوو له بهر
 ده ميان، به لكو له دواي موده تيك مسولمانان چونكه له كومه ليك نيسلامي هاتبوونه
 دنيا به په روه شيكي زه عيف نيسلامي يان ديوو له گه ل كه سانتيك وه كه سانتيكي ترش
 په روه رده يك به هيژ درا يوون له گه ل به لامن تيكه لاو بوون جيا يه كيش نه بوو له
 به نينا ټوه م حاله تانه يان به شيوه ي واز له به رامبه ري مه خلو قاتي خودا وه نه بوو،
 نمونه / بتيك نه بوو له به رامبه ريان ټه گه رچي حال ته كانيان (تبديل) بوو به وه ي كه

له بهرامبەر بهنده صالحه كانى خوداوه بىت وه ئىتر ياده بوبتېك بۆ ئوان دانەنن
چون ئەم حالەتە به روژشنیه له بهرامبەر بهرد و تهخته و فلان نه بوو ئەمجاره ئىتر
وشى (اله) به معنای وه زعی خۆی نه ما وهختیک (اله) به کار ده برا ته سه وریان
ده کرد (اله) یانی ئه و بتانهی که ئه وهخته بوون وه ئه وه نه مانیه ئه وهخته بون
وه ئه وانه نه ماون ئىتر کێشه یه که نه ماوه.

له حالیکدا (اله) بابەتگیری ئنسان دهیکا به (اله) وه له هه موو عه صرو زه مانیک
ده کریت (اله) به شیوه یه که له شیوه كانى بىت که مناسبه له گه ل وه زعی ئه وه نه مانه .
بۆ نمونه / وای لى بى (اله) بهن به په رله مانیه که ته شریع ده کهن و قانون بۆ
خه لک داده نین یان بىت به ئاسارى یه کێک له پیاو صالحان به مباره که به وه سیله ی
جلبى نفع و دفعی زهره ر ئه زانن.

ده ی ئا له بهر ئەم بۆ به یانی راستی ته وحید بۆ مسو لمانان لازمه که ئنسان یه که م
هه نگاوى رۆشن کردنه وه ئەم (إسطلاحة) گه وره ئیسلامیه (اله) وه هه روه ها له پال
ئوه دا (رب) وه به شوێنی ئه و اسطلاحه كانى تر.

{ (اله) یانی چ له چى هاتوه }

اله : له فعلی آل - یأله، که له سه ره تاوه بۆ مه عناه یه کی ماددی به کار هینراوه
که له حاله تیکى رۆز بیدایه وه ده ستی پى کردوه تا گه یشتوته که مالى خۆی.

عه ره به کان وتویانه: آل الفصیل

فصیل / به چکه و شتر

وه ختی و شتر به چکه یه کی بوو وه چوو بۆ له وه پ به درێزایی رۆژ نه وه به چکه بى
تاقه تی دایکه که ی بوه برسی بووه و با په باپی کردوه و (احساسی) ده ردی
برسیه تی کردوه په ناگه یه کی نه بووه که په نای پى ببات بۆ ئه وه چاره ی خۆی
بکات، یانی هه ستی به وه کردوه بۆ ئه وه ی زهره رێک هه یه بۆ ئەم برسیه تیه به لکو

رَبِّي لاداني نه بپوه وه نه نفعيځ هه يه كه شيره كه بيت هم تير بكات، به لكو ربي (جلب)
 نه وه نه بپوه له دوايي كه نيواره دايكه كه ي هاتو ته وه هه لم هه لم راي كرد پوه خزي
 خستو ته ژير سكي و دهمي ناو ته گوانه كه ي شيري خوار پوه نا هم حاله تي چووني
 بو لاي دايكه كه ي وتو ويانه (آله الفصيل).

ليږه زهره ريك هه يه و چا كه به ك هه يه :

وه دايكيځ له جلبي نفع دهكات تير بوون بو دفعي زهره دهكات برسي بوون وه
 شتيكي تر هه يه كه نا بو مان ده زانن كه به چكه وشتره نه مجاره وه ختي نه هم باوهره
 په يا دهكات وه له دهر وونه وه ته تسليم ده بي كه دايكي

(جلبي نفع دفعي زهره) بو ي نه كا خوي نه خانه په ناي وه هاواري بي ده بات و
 داواي كومه كي لي دهكات وه نه ویش كومه كي دهكات. ياني نه هم بيچووه هه ست به وه
 دهكات كه كاري به ژير ده ستي نه هم دايكه به نه و سه به شتيكي نه هم ده بي له ژير نه مرو
 فه رمانی نه و دا بي هه ستي به ده سه لاتيځ به سه ر خويده دهكات وه ختيځ نه و
 ده سه لاته ي نه و (اعتراف) بي دهكات له دهر وونه وه ته تسليمي نه وه ده بي كه
 قه بولي نه وه بكات، نه مجاره ته ماشا ده كه ين كه لايه نگر يه كي مناسبی ده بي كه به
 شوين نه ودا ده چي.

ده ي نا له مانه بو مان دهر ده كه وي كه (اله) ياني مه وجوديځ كه ننسانتيځ وا بزاني
 (جلبي نفع و دفعي زهره) دهكات نيتر نا يا سه به خويان به واسيته بيت، وه ختيځ نا
 نه هم ي لي زاني نا هم باوهره ي په يا كرد له دهر وونه وه ته تسليم بي ياني نوميد و
 ره غبه ت نسبت به وه په يا بكات وه له دهر وهش لايه نگر يه كي مناسبی له گال نه مه
 بي هاواري لي بكات داواي كومه كي لي بكات. نه مه لايه ك.

لايه كي تر نه مه كه (احساسی) ده سه لاتيځ بو نه وه به سه ر خويده بكات مادام
 جلبي نفعي بو دهكات دفعي زهره، نيتر ده سه لاتيځي هه يه به سه ر يا نه مجاره له

دەروونەو بەبەت گێریەك بكات مەناسب لەگەڵ ئەو باوەرپە که پەيای کردووە یانی (خوف و رهب) یکی تیا پەیا بوو نسبەت بەو دەسەڵاتدارە وە لایەنگیریەك مناسب لەگەڵ ئەوا که فرمانداری بێ چوون و چەرای لەوێ که بە دەسڵاتداری خۆی دەزانیت، ئا ئەو شتە دەبیته (اله)، واتە: (اله) یانی فرمانپەرەوای فەریادەرەس.

فەرمانپەرەوایەك و تەرەف وای دەناسی که دەسەڵاتی بەسەرەوێهە لەبەر ئەو (رهب) و ترس پەیا ئەکا نسبەت بە ئەو وە فرمانبەرداری ئەبی.

فەریادەرەسێك تەرەف وای دەناسی که جلبی نفع و دفعی زەرەر ئەکا، جا ئومید و رەغبەتی پێ پەیا ئەکات وە لەبەر ئەو هەواری لی ئەکا و داوی کۆمەکی لی ئەکات، ئا ئەمە پێی دەوتری (اله).

{مەعناى وشەى (رب) هەر بۆمانیه، بەلام بە فەرقيکەو {
 ئەصلى وشەى (رب) مصدر له (رَبَّ يَرْبُ) بەخێو کردن.
 رب؛ یانی خاوەن.

۱- جا خاوەن یەكەم كاریك ئەیکات لەگەڵ ئەوێ و لە ژێر دەستی یانی بەخێو کردنەکی ئاوايه که ئەوێ و ئەو لازمیەتی بۆ گەشتن بەرەو نوقتهی که مائی (تهیه) دەکات یانی (جلبی نفعی) بۆ ئەکا وەکو ئەوێ دایکێك خۆراك و شتانی تر بۆ مندالەکی ئامادە دەکات.

۲- ئەمجارە رێگرتک دیتە سەرری ئەوانە لادەبا (دفعی مشاگل) دفعی زەرەر دەکات، وەك ئەگەر نەخۆشی بۆ مندالە که پەیا بوو دایکە که دەبیاتە لای دکتۆر بۆ چارەى.

۳- وەختیک جلبی نفع و دفعی زەرەر لە دەستی ئەو خاوەنەیه ئەبی ئیتەر (تسمیم) ئەو بۆی بگری ئەبی حەرەکانی بەرەو ئەو نوقتهی که مال لە ژێر دەستی ئەو

و له ژیر چاودیری ئو بیټ، که ئه مه به (ملك) ته عیبری لیده دریت به عه ره بی حه قی ته سهر ف و ده سه لات به سه ر شتیك. وه هه ردوو مه عنای یه که م و دووهم به (الرحمن و الرحیم) ته عیبری ان لی ده دریتته وه هه لبه ته خاص ناکه ین به مه عنای یه که م و دووهم ئه لئین مه جموعه ی (الرحمن و الرحیم) یانی هه رچی خیر و خوشیه پیتی ده به خشی وه هه رچی زهره ر و ناخوشی یه لای ده با له سه ری (امر) وه (مالك و ملك) که مه عنای سی یم یا (معبود).

۴- وه ختیك بۆمان بوو مه عنای چواره م ئه مه ده بی (ئامر) - (معبود).
 ۵- (معین) ئه وه که سه فه رمانه وه یا بیټ و به کرده وه فه رمان ده ریکات، جاوه ختیك فه رمان ده رده کات، ئه مجاره به پیتی شه رائت و یاسایه که ئه مه ش ئه وه ده کات که جلیبی نفع و ده فعی زهره ر ده کات، که وا بوو هاواری لی ده کات و داوای لی ده کات که که م هه کی بکات.

ده ی به م شیوه یه مه عنای (اله) و (رب) له له حازیکه وه فه رقیان نییه ئه وه (۵) شته هه ن به لکو فه رقی له مه یه که هه ر (۵) یان راسته زخو مه عنای (رب) ن.

(رب) مه عناکانی:

۱- الرحمن

۲- الرحیم

۳- مالك - ملك

۴- معبود - امر

۵- معین

که له سورده تی فاتیه به ته رتیب هه ن.

به لکو (اله) راسته وخو بۆ دوو مه عنای ئاخیر (معبود و معین) به کار ده هیندریت، مه عناکانی تر شه رتن وه که مقدماتن بۆی.

یانی که سیّک که ئامربئی له بهر ئه وهی به راستی (مالك ملك).

که سیّک معین بئی له بهر ئه وه که به راستی جلبی نفع و دفعی زهره ده کات.

به م شهرتانه وه به م که سه ده ووتری (اله).

به س هر پینجیان راسته وخو مه عنای (رب) ن، به لکو دوی ئاخیر مه عنای (اله)

راسته وخو وه سبئی پیشوو ده بن به شهرت بۆ مه عنای (اله).

جا چونکه سئی مه عنای یه که م ئه بن به مقدمات بۆ دوو مه عنای ئاخیر دوو مه عنای

ئه خیری لایه نگری خارجی په یوه ندی پتوه هه یه، ته ماشا ده که بن له سوره تی فاتحه

سئی مه عنای یه که م به شیوهی (اسم) له دواى ئه مه که ده فه رموئیت: (رب العالمین) به

گشتی به یانیان ده کات، ئه مجاره به ته فصیل ده فه رموئیت: (الرحمن الرحیم) (مالك

يوم الدين) ئه مجاره نافه رموئیت: (معبود المعین) ده فه رموئیت: (ایاک نعبد وایاک

نستعین).

چونکه وه ختیک ئینسان خودای به (الرحمن الرحیم) ناسی ره غه بی تیدا په یدا بوو

به (مالك ملك) بیناسی (رُهْبَى) تیا بوو یانی ئومید و ترس ئه مجاره ئیتیر لایه نگری

ده ره کی کاری ده بئیت، ئه بئی به کرده وه فه رمانبه رداری بکات (نعبد). مه عامه له کردن

داواى کۆمه ک بکات (نستعین).

وه (اله) بۆ ئه م دوو مه عنایه ی ئه خیر به کار ده هینرئیت، به م جوّره روّشن

ده بئیت وه که (اله) پتویستی به روی عه مه له (اله) توحیدی عه مه لیه، به شی یه که می

که ئنسان هر ته نها خودا به (رحمن رحیم و مالك) بناسی به استلاحی علما پئیی .

ده لئیت (توحیدی ربوبیه) ئا، یانی ئینسان خودا هر به وه بزانی.

به لکو توحید بۆ (معبود و معین) ئنسان به کرده وه فه قه ت فه رمانبه رداری له خوا

بکات وه به کرده وه فه قه ت داواى کۆمه ک له و بکات ئه مه پئیی ده وتری (توحیدی

الوھیه).

ته ماشا ده که ين له سوره تي (ناس) دا به تۆزىك فهرقه وه له وى ده فهرمويت:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، (رب) ليتره (رحمن ورحيم).

﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ بۆ مالك يوم الدين.

﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ بۆ مه عبود و معين (نعبد ونستعين).

دهى به م شيوه ره روشن ده بيتته وه كه ئنسان وه ختيك ده لى (لا اله الا الله) يانى

چى:

فرمانپه وايه كه به راستى فرمانپه وايه بيت بۆ شه وه بشيى شه مر بكات، فرهاد ره سيك كه به راستى بى جلبى نفع و دفعى زهره ر بقتوانى بكات وه بۆ شه وه بشيى كه ئنسان (رغبى ورجاءى بى پتيان غه يري الله وجودى نيه.

دهى مسولمانان به م شيوه ماناي (اله) و (رب) يان بزانيايه و بناسيبا كار دروستى ده بوو.

يانى شه وه قى (الوهيه و ربوبيه) غه يري خودا به هيچ جورىك حازر نه بى ئيعترافى تيا بكات.

به لام به داخه وه زورى مسولمانانى شه مرۆ شه م معنايه يان (رب) و (اله) ده يگه يه نن شه يدن به غه يري خودا.

جا (الوهيه و ربوبيه) په يوه ندى هه يه به (شهادة).

اشهد ان لا اله الا الله

وه ختيك فيرعه ون وتويه تي: (انا ربكم الاعلى).

به مه عناى چواره م ي (رب) وتويه تي يانى من باشترين فرمانپه واي ئي وه م.

ماناي (اشهد ان لا اله الا الله)

شه رحى حه قيقه تي شه هاده ت و كه يفيه تي شه هاده ت.

به ر له گشت شتيك مه عناي (لغوی) شهاده :

ماده ی (ش - ه - د) دوو دانه (مصدر ی) هیه که مه عناي دوه مینیان
متره تیبه له سر مه عناي یه کم .

۱- مصدری یه که م (شهود) به مه عناي جزور و نه زهری شتن یانی ئینسان هم
حازر بی له لای نه و شته بۆی پروانی که نه مه قهوی ترین شیوه یه کی عیلمه .
ناخر ئینسان له لای شتيك بی به لام بۆ نه پروانی ره نگه شتيك وه سف بکات ناته واو
بی و وه همی تیدا بی یان نه گهر حازر نه بی له دور دوه بروانی نه ویش هه روا به لام
نه گره وختيک له لای دابوو هم بۆی روانی هیچ جزوره (اشکال) ئیک نایه ته زانینه که ی
له م باره یه وه .

۲- مصدری دووهم (شهاده) نه قل کردن ی علمیک به وه سیله ی جزور و نه زهر (حازر
و بینهر بی) په یا بوو بۆ که سیک که جزور و نه زاره تی نه و جزوره مه تله به ی نه بوه به
جۆریک بۆی نه قل بکریت ، نه ویش وه ک نه وی لی بی چون نه و علمی په یا کردوه به نه م
شته نه ویش ناوها علمی پی په یا بکات ، به لام ده بی نه و نه قل جی (اعتماد) بی وه
نه گره نا به رامبه ر به وه ی وه ک نه وی لی نایی .

بۆ نمونه / نمونه یه ک له ژبانی خه لک :

دوو کابرا به ناوی احمد و محمود باخیکیان هیه که مه وردی نزاعه له به ینی
هه ردوکیان محمود ده لی نه م باخه می من بووه احمد سه ندویتی له من ، به لام له به ر
نه مه که خۆی توانای نیه بۆی ناگریت که باخه که ی لی بسه نیتوه ناچار ده چی
دهستی به دامه نی که سیک جی (اعتماد) له ناو خه لکدا ده بی له وانه ی وا جزور نه زهری
نه مه بوون که نه م باخه حه قی محمود به ته من هه ر له زوه وه چاویان لی بووه
که باو و باپیری محمود به سه ر نه م باخه وه بوون ، ئیستا له ناکاوه م دواپی یه احمد
داگیری کردوه نه م دوو نه فره که حازرو نازری نه و بوون دین له ناو خه لکدا نه و

راستیه ده‌گه‌یه‌ن که ئەم باخه له ئەسلدا هی محمودە چونکە نێمه حازر بوین و نازر بووین لەو‌ه‌ی که ئەمه هی محمودە، احمد که زه‌وتی کردووه شه‌هاده د‌ه‌ده‌ن جا ئەگەر احمد که زه‌وتی کردووه به (اشتبا‌ه) ئەو‌ه‌ی ه‌ه‌ست پ‌س‌ی کردبوو د‌ه‌ه‌ست د‌ه‌ک‌یش‌ی له زه‌وت و کار ته‌واو د‌ه‌ب‌ی وه ئەگەر له رووی گ‌ه‌رد‌ه‌ن ک‌ل‌و‌ف‌تی ئەم کاره‌ی کردبوو ئیحمالی ه‌ه‌یه وه خت‌یک که خه‌لک پ‌ی‌یان زانی ئیتر ب‌و‌ی نه‌ک‌ر‌ی ئیدامه‌ی ئەو زه‌وت کردنه‌ی ب‌د‌ات و ناچار د‌ه‌ستی ل‌ی ب‌ک‌یش‌یت‌ه‌وه، به‌ل‌کو به‌عه‌زه وه خت‌یک‌یش زانیی زه‌وت‌کردنه‌ک‌ه‌ی لای خه‌لک ه‌یچ ته‌ئس‌یری ناکات د‌ه‌سه‌لاتی ه‌ه‌یه و به‌رده‌وام د‌ه‌ب‌ی جا ئەگەر له‌م ش‌ی‌وه یان بوو ئەمجاره زه‌وت ل‌ی‌ک‌راو محمود چاوه‌رت‌ی ئەو‌ه‌یه که ه‌ه‌ر ئەو دوو که سه‌که بانگ ب‌کات ب‌یانبا له دادگا وه له ر‌ی‌ی ئیج‌راو ته‌نف‌یزی حوکم له‌و‌ی دووباره ئەم شه‌اده‌ته ب‌ده‌نه‌وه ئەو علمه‌ی وا ه‌ه‌یانه ن‌س‌به‌ت به‌و داوايه نه‌ق‌ل‌ی ب‌که‌ن به‌ره‌و دادگا که ب‌ینا له‌سه‌ر ئەو علمه که ب‌و‌ی په‌یا د‌ه‌ب‌ی له‌مباره‌وه حوکم د‌ه‌رده‌ک‌ر‌ی به‌گ‌ه‌رانه‌و‌ه‌ی ئەم حقه‌ ب‌ۆ زه‌وت‌ل‌ی‌ک‌راو وه ل‌ی‌ره دا ئیتر احمد کاری نام‌ین‌ی د‌ه‌تر‌س‌ی یان نات‌ر‌س‌ی یان د‌ه‌سه‌لاتی ه‌ه‌یه، چونکه د‌ه‌سه‌لاتی دادگا ب‌ان‌ت‌ره، ئیتر کاری ته‌واو د‌ه‌ب‌ی.

ئ‌یستا ووت‌مان خودا ه‌ه‌یه که خاوه‌نی حه‌قی (الوهیه) یه به‌عز‌یک له در‌ی‌ژایی تاریخ (الوهیه) تیان ب‌ۆ خ‌و‌یان ئ‌ید‌عا کردووه، چونکه قه‌رار ن‌یه خودا ئەم ئ‌ن‌سانه له (اختیار) نوما ب‌کات، چونکه ئەم ئ‌ن‌سانه مه‌وردی (اختیار)ی ب‌ۆ ب‌ک‌ر‌یت چاکه ب‌کات وه بیه‌و‌ی خ‌راپه ب‌کات، له‌به‌ر ئەمه له ر‌ینگه‌ی س‌و‌ننه‌تی جه‌به‌ریه‌وه له (اب‌تلاوه) واردی کار ناب‌ی به‌ ز‌ۆر ئەوانه‌ی زه‌وت د‌ه‌که‌ن له به‌ینیان ب‌یا و نه‌ه‌یل‌ی کار ب‌که‌ن، به‌ل‌که وه خت‌یک که زه‌وتی ئەم (الوهیه) ک‌را که س‌ان‌یک خ‌و‌یان ناونا (فه‌ریاد ره‌س) که س‌ان‌یک خ‌و‌یان ناونا فه‌رمان‌پ‌ه‌وا خودا ئەگ‌ر‌ی له ناو خه‌ل‌ک‌دا ئەوانه‌ی وا (معتمد) ن ئەوانه‌ی وا ئەو باوه‌ریه یان ه‌ه‌یه وه ه‌ه‌روه‌ها خه‌ل‌ک‌یش باوه‌ر د‌ه‌که‌ن به‌قسه‌کانیان ئەوانه

هه لده بئيرتو له پيشدا تبيان دهگه يه نى كه وه زح چى يه نم (الوهيه) حه قى شه وه و
 حه قى بومان نيه زه وتيانكردوه، وه ختيك شه كه سه به وه سيله ي شه وهيدايه ته
 تاييه ته كه پتيان نه دريت بويان روشن بوه (شهود) يان په يا كرد به م داوايه، ته بعه ن
 ليره شهوده كه شهودى (بصير) ه يانى نسان به (قلب) ي حازر و نازرى شه مه ده بى
 كه (الوهيه) هى خودايه هى غه يرى خودا نيه. چونكه نه گه ز (محسوسات) بووله
 ريگه ي چاوه وه ده كرى، به لام نه گه ر (معنوى) بووله ريگه ي (قلب) ه وه ده كرى،
 وه ختيك خودا تاياتى خوى نيشانى شه كه سه داوه كه جيتى (اعتماد) ه واى ليها ته كه
 به (قلب) حزور و نه زاره تى شه داوايه ي كرد كه (الوهيه) فقه ته هى خودايه نه مجاره
 (مكلف) ده بى له ناو خه لكدا هه روه كه شهودى كه محمود كه سانى (معتمد) ي ده هيتنا
 بو شه وه ي له ناو خه لكدا (شهاده) بده ن. له ناو خه لكدا وه به رامبه رى (غاصب)
 نه وانه ي زه وتيان كردوه كه من (اشهد) يانى نيستا قسه يه كه ده كه م (اشهد) كه
 نيستا به كارى ده با له ماوه ي (شهاده) مصدرى دوهم به يانى داوايه كه ده كه م له مه و
 پيش (شهود) م بووه بو شه داوايه، كه چى نا شه (الوهيه) كه نيوه زه وتتان كردوه
 شه (غاصبين) حه قى نيوه نيه وه خه لكينه قبولتان كردوه له مانه كه زه وت بكن
 و له سه ر زه وت كردن بوجلينه وه به رده وامى بكن بزانن حه قى بومان نيه وه نيوه ش
 ره نى خوتان ده رپن له به رامبه ر بومان.

جا نه گه ر ليره كار ته واو بو شه وه ي وا (الوهيه) ي زه وت كردوه (اشتبا ه) ي
 كردبو و واى زانيبوو كه حه قى هه يه له به ر شه مه ده ستنى كيشا چوه كه ناره وه نيت
 داوايه كه ناميتنى، به لام نه گه ر (انكار) ي كرد حازر نه بوو دستى له و مال و خوشيه ي له م
 ريگه يه وه ده ستنى كه وتوه واز نه هيتنى. به لام بو برينه وه ي كار دادگايه كه پيك
 ده هيتنى به لكو نه كه له دونيا له قيامه تدا دادگا پيك ديت له وى (غاصب) و شه وه ي

(الوهيه) ى زهوت كړدووه زهوت ليكړاوه كه خودا خوږه ټي حه قى زهوتكړاوه كه
 (الوهيه) يه وه (شاهد) له م زه مينه دا گشتى حازر ده كړين وه له وى كار ده بږيته وه.
 ئا ئم خولاسه يه له مه عناى (شهاده)

ئهمجاره به ته فيصل:

وه ختيك ئم دوو پياوه (معتمد) ه (شهاده) ددهن كه ئم باخه هي محمود وه
 احمد زهوتى كړدووه ئه بى خوږيان بهر له هه موو شتيك ته واوى لايه نگرېه كاني زيانيان
 وا بيت كه له م شايه ټي دانه بوه شينه وه، نهك نينسانى خراب بن. بى نمونه: شايه تيان
 دا كه ئم باخه هي (محد) ه، دواى ئه وه چون له و باخه دا سيويان له احمد وه رگرت،
 دهى ئيتر ليتره دا خه لك سيقه يان بهم كه سانه ناميني يان ئه گره هاتوو ئم
 (شهاده) يان دا دوايى پيكيه نين به دم احمدى زهوت كه رو له گه لى هه لسان و
 دانيشتن براده رايه ټي و معامه لاتيان بوو، ئه مه له شهاده كه كم ده كاته وه، به لام
 ده بى ئه وانه ي شهاده ددهن كه احمد زهوت كه ره ده بى ته واوى هه ول و كوششيان
 بى ئه وه بى كه ئم حه قى محمود وه رگرنه وه، به شيوه يه كي تر ده بى هه م
 دهر ونيان وهك ئم قسه يه بيت كه گه ياندويانه به خه لك كه احمد زهوتكړه محمود
 زهوت ليكړاوه، هه م ته واوى كار و كړده وه يان له م زه مينه ته ئيدى ئم قسه يان بكات،
 ئه گره نا ته نها قسه كه بوو له و دوا له دهر وونه وه خو شه ويستيه كان نيسبت به
 (غاصب) زهوتكړاوه بوو رقيان ليتى نه بوو وه ته كي بى ته رزشى دهر ده چى و ناوى
 ناندريت شهاده.

جا ئم دوو نه فره له له حزه ي شايه ټي دانيان شهاده ئه دا ده كنه به يه كم
 هه نكاو دروسته وشى شاهد يان بى به كار بيرى، هه روا يه كه نه فهر چون قتل نه نجام
 ده دا پيى ده وترى (قاتل)

(هر كه سيك جاريك له يه كيك (افعال) ي نه نجام دا (اسمي فاعل) له (مصدر) ي نهو (فعل) ه دروسته بۆي (مشتق) بكرتت وه بۆي به كار بهيئري. جا نه گه ر دواي نه مه هر له سهر نهو ه چوو نهو دوونه فهره شهاده يان هر دوباره كرده وه له شرانتي جورا و جور ترسي ته ماح واي لينه كردن بگورين و سارد بينه وه جولانه وه يان كرد وه لايه نگريه كانيش له دهروون وله دهروه وهك يهك بوون، نهو وه خته سهر په رشتي كه سيك بكات پتي ده تين (والي)، ليره ش نه مه كه وا له سهر نه م شهاده نه چي تا دواي وازي ليناهيتني به ته واي جولانه وه به حالاتي دهرونيه وه ته نيدى نه م قسه يه ي دهكات پنيده ورتي (شهيد) ده له مه وردى مه سنه له ي حه قى (الوهيه) طاغوتان و خاوه ني حه قى نه صلي كه خودايه وه نهو كه سانه ي شهاده له م زه مينه يه نه دا ده كه ن دروست به م ته رتبيبه يه.

وه ختيك كه تاغوتيك نهو حه قه (غصب) دهكات خوي دهكات هه رمان په واي خه لكى يان فه رياد ره سي خه لكى خودا له سهره تاوه يه كيك له وانه ي وا شايبسته ترين كه س بي به لگه شايبسته ترين كه س له هه ره سه رو زه مانتيك هه لده بزيئري بۆي راده گه يه ني به ياني بۆ دهكات به ثاباتي (افاق انفس) كه (الوهيه) حه قى خودايه، وهك بۆ نمونه: پيغه مبه ر نوح پيغه مبه ر ابراهيم پيغه مبه ر محمد عليهم السلام وه سائري شاهداني ده ره جه ي يه كه م له شه هيداني ده ره جه يه كه م. نه م ئنسانه تي ده گه يه ني بۆي روشن ده كاته وه تا (شهود) په يا بكات به م داوايه، جا رايده گه يه ني ياني (مرسلي) دهكات بۆ نه وه ي بجيت شه هاده كه رابگه يه ني، ده ي به م ته رتبيبه نه وه ي وا يه كه م جار هه لي ده بزيئري به ته عبيريكي تر ده يكا ته (نبي) دوايي (مرسل) وه ختيك ده يكا به (نبي) تتي ده گه يه ني (شهود) ي پي ده دا له م زه مينه وه ختيك شهودي په يا كرد نه مجاره بۆ شهاده نه يكا به مرسل نه وانه ي وا نهو ه لئانده بزيئري نه م مه نزه ته يان پي ده دا (معتمد) ترين كه سن له زه مانى خوياندا.

نه مجاره كه سيك له وانه له دواى نه مه كه خوى تى گيشت، بۆ نمونه: پيغه مېر
 ابراهيم ودها شهوډى په پيا كړد بو له م مه سه له يه كه وه ختيك له گال د هسه لاتداره كى
 زه مانى خويدا روو به روو له م زه مينه دا قسه ي له گال كړد وه نه و نه يوت د بى من (اله)
 بم به ماناى چواره مى (رب) يانى فه رمانږه وا بم پيغه مېر ابراهيم ده ليلى شاوا بوو كه
 ﴿رَبِّىَ الَّذِى يُحْيِىْ وَيُمِيتُ﴾ فه رمانږه واى من د بى كه سيك بى كه مردن و ژيانى له
 ده ست بى نه و يش ده ستى كړد به مجادله كړدن جائه وه چى په منيش مردن و ژيانم له
 ده سته كه سيك نه هيلم نايكوژم كه سيك ده كوژم نه مه ژيان و مردنه. له حالئ كدا نه و
 كه سى نه م شته ده كات له دائره ي سوننه تى خودا نه م كار ده كات، حه قيقه تى
 مردن و ژياندن به ده ستى خودا خوږه تى، له به ز نه وه پيغه مېر ابراهيم عليه السلام
 نه م ده ليله ده گورځى بۆ ده ليليكى تر، ده فه رمويت: من خوم تنه نا نيم فه رمانږه واى
 به سر مندا به ته نهاى (امكان) ي نه من به شيكم شا له م عالمه وه نه م جهانى
 نافه رينيشه ده ستگايه تى (واحد) ده بى هه ماهه نك جولانه وه بكن (تقدير) يك كه
 خوا كړد وويه تى بۆ نه م به شانه نه و ئيستعدادانه خاص كه داوږيتى به هر كام له مانه
 سازگاره له گال ئيستعداده كانى نه وانى تر به س كه سيك ده توانى به شيك له مانه
 لايه نى بۆ دامه زرينى بزاني به قيه چؤن جولانه وه ده كهن وه تاييه تمه نديان چى به.
 نه و جاره ابراهيم عليه السلام ده فه رمويت: (الله) رؤز له رؤزه لاتوه ده ردينى له
 رؤز شاواوه شاواى ده كات نه گه رده سه لاتى شاوات بوو توانيت به سر نه و جيهانى
 هه ستى شاوا حوكم بكى نه و وه خته مناسبه من ليت قبول بكه كه فه رمانږه واى
 به سر مندا بكى.

لیره کابرای کافر که حقی بۆ روشن بۆوه حازرنیه قبولی بکات نیتر قسهی
 نامینی چونکه یه قبولیتی که (الله) رۆژ له رۆژه لاتوه هه لدینی وه له رۆژئاواوه
 ئاوی دهکات، دوو لیره نیتر جیی قسهی نامینی که منیش دهتوانم ئاوا بکه م.
 دهی وهختیک ئاوا یه کیک له م ننسانه تاوانبارانه حالی دهبی له دوی شهود به م
 مهسئه له پهیا دهکات جا (مأمور) دهبی بۆ ئه وهی که بیته ناوخهک.
 جا قهزیه ئه ساسی ئه وهیه که یه که م که سیک که (شاهد) ه له گه لی قسه دهکات
 (غاصب) ه که یه.

ئهسله ن ته بیعتی (شهادة) ئه وهیه که (غاصب) ه که بزانی له م باره وه چۆن بهر
 له گشتیک نه یزانی بوو به (اشتبا ه) ئه مهی زهوت کردبوو.
 وه کو یه کیک له زه وتکاراوانی (ال فیرعون) وهختیک حقی بۆ روشن بۆوه ئیمانی
 هینا و دهستی له (غصب) ه که کیشاوه و قبولی کرد که ئه مه حقی خودایه.
 ههیه دانه هه ن له روی (اشتبا ه) وه (غصب) ی ئه م حقه یان کردوه.
 که وابوو یه که م جار دهبی له گه ل خۆیان رو به روو بیته وه جا ئه گه ر کابرای
 (غاصب) قبولی نه کرد خه لکه که ش له مه تی ده گه یه نرین که خه لکینه ئیوه ش بزانی
 حقی (الوهیه) هی خودایه بۆمان به ناحق بۆخۆیان (ادعا) یان کردوو و گرتیان ته
 دهست.

ئه وه خته ئه گه ر ئه م خه لکه جورته تی وایان بوو که له دوی ئه مه بۆیان روشن
 ده کریتوه ئه وانیش ئاوا شتیک ئه نجام بده ن یانی له دوی ئه مه که (شهود) به م
 مهسه له یان پهیا کرد حازر بن که به لامنیش ئه م (شهادة) بده ن وه خۆیان بده ن به
 پال ئیمانداران پهیره یی ئه وان و ئیمانی پێ بیئن ئه گه ر نا حالی نابن یان حالی ده بن
 به لام زاتیان نیه ئه ترسن له تۆله ی ئه و ته ره فوه که حقی (الوهیه) ی زهوت کردوه،
 ئه وه دیاره له لای ئه وی تر ده میننه وه و به وهی که ده زانن حقی هی که سیک تره

بوټمان (غصب) يان كړدووه له سهر قبول كړدنی ئا ئه و داوايه به رده وام ده بن وه فرمان له فرمانپه واه رده گرن و هاوار ده كه نه فرياد ره س به ناحه ق.

به لام به پټي به يانی قورټان له دريځايي ميژوو هه ميشه به شيك كه م بوون كه حازر بوون لايه نگرۍ له و شاهده بكن و بيته پال نه و نه و انيش رو به روۍ (غاصبين) بوه ستن نه م (شهاده) په نه دا بكن.

وه ټورينه يان حالۍ نه بوون يان جورته تيان نه بووه نه م كاره بكن، به لام هه چوون بيت نه م (شاهد) ه نه بي رتي خوي به رده وام پي بدات و نابي ده سته وستان دانيشي ته نها به (شاهد) ابوون ته و او نابي ده بي بين به (شهيد) ايش.

يانی به حالاتی دهر وونیان وه به لایه نگرۍ و جولانه و هی دهر و هیان هه ميشه نه م بگه یه نی جولانه و هیان عبارته بی له (شهاده) وه له سوره تی (عادیات) ده فهرموت

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝۱ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝۷﴾

ننسان نسبت به خاوه نه که ی خوی حق داپوشه وه هه ر خوشی (شهيد) ه له سهر نه م وه ته وای جولانه و هی خوی به زمانی حال هاوار ده کات که نه م ننسانه (کنود) کو فرانی نیعمه ت که ره حق داپوشه ره.

جا نه و ننسانه (شاهد) ه ش که له لایه ن خوداوه (مأمور) ده بی ژبانی له م جهته وه بی وه نه گرن له لای خودا لی قبول ناکرت نه یتوانیوه (اعتما) دیک وها نسبت به خوی له دلی خه لکدا بکات که نه م (شهود) ه به خه لکه که په یوه سست بکات وه خه لکیش بویان روشن بیته وه (اقامه حجه) بی به سهریان وه لای خه لکیش به عنوانی (شاهد) و (شهيد) قبول نابی، چونکه وه ختیک ته ماشا ده که ی خوی نه قسی قسه که ی خوی ده کات، ئیتیر باوه پریان پی نامینی.

تا نيزه جوان روشن ده بيته وه كه نئسان ئه بي له ژيانيدا ببي به (شهيد) هه روا
باقى (اصطلاح) ه ئيسلاميه كان (اصطلاح) ي (شهيد) (شهاده) زه ربه ي گه وره ي
لى كه وتوه وه ختيك به كيك ده كوژى ده ئين پله ي شه هاده ي هه به .

ئاخر شه هاده يانى نئسان ببي به بانگه وازخواز له م زه مينه شهاده بدا كه حقه
زه وتكراوه هى خودايه وهى بزمان نيه ، كه وا به لايانه وه ئه مه چو ن شه هاده تى پى
ده وترى به ر له وهى نئسان بمرى ئه بي ئه مه ي جى به جى كرد بى ، به لى به كيك له
كرده وه كانى نئسان ئه وه به كه له رى خودا ده كوژى (مقتول فى سبيل الله) ئه وه
به كيك له شه هيد ه كان ، نه ك شهيد فه قه ت (منحصر) بكن له وه .

وه به ر له وه ش باشتر ئه وه به كه نئسان ئه وه ش بزانى كه غه يرى ئا ئه م نئسانه
(معتقد) دانه ئه وانه ش وا له شوين ئه وان روشتن و به رده واميان دا به رى ئه وان ، له
دوايدا غه يرى پيغه مبه ران و په يره وانى راستى ئه وان شهادى ترين جارى به كه م
شتى (شهيد) و به كه م (شاهد) له م زه مينه دا خودى خوايه له دواى ئه وه مه لائيكه تى
خودا ده سته ي ستيه م ئه م نئسانان به به نده يانتيك كه خودا هه ليان ده بژيى .

له ئايه تى ١٠ ي سوره تى ال عمران ده فه رمويى :

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

ئه م ته عبرى (اولو العلم) بۆ هه ر كه ستيك له مه گه پشت له و داوايه ئه و جولا نه وه ي
له گه ل ئه مه ي ئه نجام دا يانى چوو (شهاد) هى له سه ر (شهود) ئه نجام دا ئا ئه وه پيى
ده وترى (ذي العلم) له قورئاندا كۆيه كه ي (اولو العلم) ه ،

دهی به م ترتیبه هر که سیک له که سه کانی به شهر راوه سستی له سهر ئهم
(شهاده) و بیگه یه نی نه چیته ئه وریزه وه، ریزیک که له پیشه کی خودا له دواى مه لائکه
وه له شوین ئه وهش ئهم که سه له به شهر.

وه ههروه ها ده زانین که م جار ئهم شه هاده بویته هوی ئه وهی که (غاصبین)
دهست له (غصب) بکیشن له بهر ئه وهی جارینکی ماوه بۆ ئه وه که بۆمان ئه دای
(شهاده) بکن له قیامه تدا.

قهرار ئه وهیه که هر که سیک وایمان ده میتنی به بهرنامه ی خودا شهید بێ هه روا
قهرار له سهر ئه وهیه که هر ئنسانیک به ئیمان بێ ئه گهر هاتوو که سیک شهید نه بوو
ئه وه که م وکوپێ له کاریدا هیه. چونکه هر که سیک ده بێ بلی (اشهد ان لا اله الا
الله) تاله ریزی ئیمانداران قبول بکړیت وه دیاره ته له فوزی (مجرد) ئهم وشه
ئهرزشی هیه، چونکه منافقیش ئهم ده لێ ئهم ته له فوزه وه ختیک ده خوا که
(مبتنی) له سهر ئهم (شهود) بێ وه به یانی شهاده تی مبتنی له سهر ئهم شهوده، جا
ئه گهر هاتوو که سیک ئهم وشه ی به م جوړه ته له فوز کرد له دوایدا له سهر ئه و
حه ره که تی نه کرد ئهم ئه بێ به ئه وانه ی وای پێیان ده فهرمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢١﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا
مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٢﴾

به س قاعده ئه مه یه که قهرار له سهر ئه وهیه که هه موو که س (شهید) بن،
هه ره که سیک (شهید) بێ ئه گهر هاتوو که سیک شهید نه بوو هه روا ئه گهر هاتوو که سیک
وه لی نه بوو ئه وه نه قسی له بهرنامه کیدا هیه.

جا ره حمه تی خودا ئاوایه که ده ره جه یه کی تری له خوار (شهید) بون داناوه بۆ
ئه وهی ئه گهر ئنسان بگاته ئه و ده ره جه یه ش لێ قبوله که موئن بیت، به لام راستی

ئەو يەكە ئەو ئىتر ئاقسە (مقتصر) ە لەو يەكە خۇدا ئەمرى پىي كىرد بوو
دەستورى پىدا بوو، قەرار بوو شەھىد بىي شەھىد نىيە فەقەت وا لە دەرەجەي (اصلاح)
پىي دەوترى صالح.

هەروا لە ئايەتى ٦٩ لە سورەتى نساء ئىمانداران لە بەشەر دەكات بە چوار
دەستەو يەكيان (نبين - صديقين - شهداء - صالحين)
نبين : كە دەرەجەي يەكەمن لە (شهداء).

صديقين : دەرەجەي دووهمەن كە لە شەھادەيش بانتر (صديق) هەيەكە تەواو
ژيانان ئىسپاتى راستى بىژيان لە ئەو قسانەيان دەكات كە وا وتويانە (اشهد ان لا اله الا
الله).

شهداء: كەسانىكىن كە ئىتر دەرەجەي نبوہ تيان نىيە دەرەجەي صديقان نىيە
ئاوئىك خاس پەيا بگەن ئىزافە لەسەر شەھىد بوون كە بەواو ناويان بىري.
جا بۆمان دەكرى جار جارىك هەر لە كارەكانيان بەرامبەر بە شەھادە پىيان بلى،
بەلگە لەسەرى ناچن زوو دەگەرئەو و پەشيمان دەبنەو و تۆبە دەكەن، لەبەر ئەو
بەلامن وەك صديقين نين بەلگەن چونكە لەسەر ئەو نەچوون لەبەر ئەو بە شەھىد
قبول دەكرين.

بەلگە دەرەجەيكي تر كە لە خوارەو بە دەرەجەي (صلاح) ئەوانەي وا دەگەنە
ئەم دەرەجە فەقەت ئەو يە ئىمانداران و تاحە دىك كارى چاكەيان كردووە، بەلام
ژيانان ئاوا نەبوو شەھادە بىي لەسەر ئەو داوايە بە تەواو سازگارىي لەگەن ئەو
قسەي كە دىانگوت.

بۆ دەليل لەسەر ئەو يە هەموو كەسك دەبىي شەھىد بىي ئەگەر كەسانىك نەبوون
ئەو كەم و كورپى لە كاربان هەيە.

ثابته تی ۱۴۲ سوره تی بقره: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾.

نیوه مان کرد به نومه تیکی مام ناوه ندی نه به لای (افراط) نه به لای (تفریط) بز
 نه وهی نیوه (شهداء) له سهر خه لکی بن، یانی به زیانتان شهاده که بدهن له سهر نه و
 داوایه که نیتربینه (حُجّه) له سهر خه لکه وه ههروا ره سولیش شهید بئ به سهر نیوه،
 نه ویش زیانی شهاده بئ که نیتربنیوه به هانه یه کتان نه مینی.

وه له سوره تی حه دیلدا ثابته تی ۱۹ به شیویه که زۆر ساده ته عریفی شهداء
 نه داته ده ستمان و ده فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾.

نه وانهی که نیمانیان هیناوه به خوا و به پیغه مبه ره کانی خودا نا نه وانه که هه م
 الصدیقن هه م شهداءن له لای خواوه نه که یان.

هه لبه ته له بهر نه وهی نه م (مسطلحة) غه ریب بووه هه ندیک که س وه ختیک نه و
 ثابته ده خوینیتته وه ناوای ده خویننه وه:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ لیسه (وقف) ده که ن دواپی
 ده لئین: ﴿وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾.

که نه وه (اشتباه) بیکه وه قی خویندنه وهی له م ثابته نه وهیه که ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، بز گشتیان ﴿أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾.

هه لایته دهسته ی صالحین لایره باس نه کراوه چونکه مقدارێک نه قص هه یه له ئیمان و عه مه له کانیاندا، له بهر ئه مه ئیتر ناویان لایره نه براوه .

وتمان ئینسان ده بی له ژیا نیدا ببی به (شهید) نه ک به مه رگه وه، ئه وه شمان ووت یه کێک له وه مه لانه ی وائ نسان تکمیلی (شهاده) ی پی ده کات ئه وه یه بکوژی له ریی خودا له سه ر ئه مه شهاده یه عنی له بهرامبه ری (غاصب) وه بوه سستی تا ئه کوژییت.

قه رار ئه وه یه که هه موو شه هیده کان خۆیان حازر بکه ن بۆ ئه مه وه یانی ده بی هه ر له یه که م جاریوه خۆی حازر بکات بۆ ئه وه ی له به ی ن بچی له ریی ئه م شهاده یه جا به عزیزکیان ده کوژیین له شهاده که کوژیانه له ریی خودا. به عزیزکیان هه ر به حاله تی ئاسایی ده مر ن وه شهاده که یان به ژیا نیانه، به لکو فه قات ئه و کوژیانه ی تیدا نیه .

جا کوژیان له ریی خودا خۆی (مقصود) نیه ئنسان ده بی خۆی له ژیا نیدا شهاده بدا جا ئه گه ر به جولا نه وه یه ک دروست به ره و شتیێک دروست که له کتاب و سوننه ت روژن کراوه ته وه کوتایی هات به کوژیان ئه مه باشه، ئه گه ریش نه بوو قه رار له سه ر ئه وه نیه هه روا خۆیدا به کوشت و وایزانی خودی خوین رژان ئه مه شهید ده گه یه نی رهنگه زۆره ختی خۆ به کوشت دان خۆ ده رکردن له ده ست مه سئولیه ت بی.

ئاله م باره وه کوژیان له ریی خودا یه کێکه له هه نگاوه کانی که (شهاده) ی به حه ق ی پایی ئیسه بات ده کری.

ئایه تی ۱۴۰ سوره تی ال عمران له باسی غه زوه ی احد ئه فه رموی:

﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ﴾.

ئاخر بۆ ناره حه ت ده بن که له وه ی به شیکتان لی کوژیاره ئه گه ر زه خمیێک له ئیوه که وتوو ه ئه م جاره خۆ ئه وه ومه ش یان قوره یش هه روا زه خمیکیان لی که وتوو ه .

﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾

هه وهی رۆژکار که هه لی ده سوپینێ له بهینی خه لکی جارێک به ملا جارێک به ولا.

﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

خودا دهرانی کئی به ئهوانی به راستی ئیمانان میناوه ئه وهتا خودا له وهرو پیشیش دهرانی:

لیعلم : یانی زانینی بهر له داوای میلاکې جه زا وپاداشت نیه (لیعلم) یانی تا شته که (تخصص) په یا بکات له واقیعدا درده که وی. وه علمی خودا به وه بزانی که هر چه نده له وه ویش زانویتی.

﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾.

وہ بویہ نہ م کارہی ہینا تا چہ ند شہ مہدیک تان لی وہ رگری بۆ رڈی خوی
ککسانیک والہ جوملی (شہادہ) لہ زیانیان یہ کیکیش ہہ نگاویکی کورڈان و خوی
رڈانہ لہ پینا خوا.

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾

بہم شیوہ یہ (شہادہ) بہ حق تہواو دہیٰ لہ دنیا جا چؤن کار نہ براوہ تہ
(غصب) تہواو نہ بوہ کافرہ کان دہستیان لہوہ نہ کیٹشاوہ تہوہ ئہ بیٰ ہہ روا کہ دوہ
پیاوہ معتمدہ کہ محمود بردنیہ دادگا بق تہوہی لہ ناو خہ لکدا شہادہ تیان نہ تیجہ ی
نہ بوہ بق گہرانہوہی حقی (مغصوب) زہوت لیکنراو دادگاہہ ک پیٹک بہتیریت لہوئی
ساحب حقی (و غاصبین) و شاہدین لہوئی حازر بکرتن کار لہوئی کوٹائی پی بہتیرنی۔

ثابته تی ۶۹ سوره تی زمر (اعلان ای دهست به کار کردنی دادگا وه حازر بوونی ره ئیسی دادگا که خوی صاحب حقه وه شاهدین وه غاصبین به بیان دهکات که چون کار کوتایی پی دی.

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾

به له فزی (فعل) مازی ته عیری لی نه کاکا که نه ونده راسته وه نه وهی روویدا بی.

نه فهرموئ: سه زه وی نه وه خته رۆژی قیامت به نوری خاوه نه که ی دره خشان بووه.

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾

کتابی خودا نه وهی له سه ره ساسی نه وه قه زاوه ده کری کتابیک که بو هیدایه تی به شهر ناردوویه تی له دنیا وه له قیامه تیش دا هه ره وه حازر ده کری تا رۆشن بکریته وه که کی به (اقتزای) نه وه جولانه وهی کردووه کی نه یکردووه.

﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشَّهَدَاءِ﴾

وه پیغه مبه ران و شهداء نه هیترین پیغه مبه ران خویان وشه ی شهدائیش لی ره بو صدیقین و شهداء به کار هاتوه یانی نه و سئ دهسته له ئیمانداران حازر ده کری و (شهاده) تیک که له دنیا داویانه له وی تکراری ده که نه وه.

﴿وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

وه قه زاوه ته به حق به و جوړه ی که ده بی بکریته ده کری له به یاناندا حوکم در ده کری له سه ره غاصبین و نه وانه ی له گه لیان بوون و ژیر فهرمانیانبون و هاواریان له به ره کردن.

وه به بیان ده کری که حق به پیغمبران و شهدا بوه نه وان زولمیان لی ناکریت
هر که س به پتی که سپ و کاری خوی پاداشتی نه دریته وه.

نه مه به شیوه ی گشتی ده فهرمویت :

﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّ وَالشُّهَدَاءِ﴾.

له نایه تی ۸۹ سوره تی نحل دا به ته فصیل ده فهرمویت:

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ

هَؤُلَاءِ﴾.

بیری نه و روزده بکروه وه که هر میلله تیک شه هیدیک له خویان هه لده سستینه وه
شه هاده ت بدا به وه ی که له دنیا له ناو خویان شه هاده تی داوه وه ریگه نادا چه نه
بازی بکن بلین ناوا نه بووه و ناوا بووه.

جا ده فهرمویت: به تاییه ت توش به عنوانی شه هید له سر نه م میلله ته ی خوت
له وی راستی ده که یه وه شهاده که ت دوباره ده که یته وه.

جا له سوره تی قصص شیر به شیوه یه که روشن و جوان وه زعیه تی غاصبین وه
هروه ها صاحب حق که خوی قازی دادگایه به خودا روشن ده کریته وه.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧١﴾ وَزَعَا مِنْ

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴿٧٢﴾﴾.

بیری نه وه بکروه وه که خودا بانگیان ده کات ده فهرمویت: کوانی شه ریکه کان وا
گومانان ده کرد که شه ریکی منن، به لام جوابیک نیه جا نه فهرمویت: له هر نومه تیک
شه هیدیک ده کیشی ده یه ییتته دهره وه بق شهاده ت دان، نه م جاره روو ده که نه

غاصبین ده لئین ئەمە شەهادانی ئێمە یە ئێوە ش برهانی خۆتان عەرز بکەن کە ئەو
 حەقە هی ئێوە بووە هی ئێمە نەبوو، بەلام لەوئ بۆیان روشن دەبێتەو کە ئەمە
 حەقی خودایە (الهویه) ش هی خودایە ئەوان زەوتیان کردبوو.
 ئا بەم جۆرە شەهادەتی ئینسانی ئیماندار شەهادەت بە حەق دوازی پێ دیت وە
 کار دەبرێتەو.

.....
 خودای گەرە مۆفە قمان بکات بۆ ئەو لە (شُهدای بالحق) بین وە بۆ ئەمە
 بتوانین هەر بەو تەرتیبە ی لێرە ئیشارە کرا ئەو لە خۆمان شهود بە حەق پەیا بکەین
 دوا کە سببی ئیعتقاد لە خەڵک بکەین وە بتوانین لە گەڵ خەڵک ئەم شەهادەتە مەترەح
 بکەین وە هەر وەختێک بە (اقتزای) حیکمەت وە بەو جۆرە حەرە کە تێکی اسلامی
 صحیح نیجازه ئەدات وە خستی ئەو هات کە لە گەڵ غاصبین دا روو بە روو بین بە
 گوزەشت لە گیان و مائمان روو یە رووی غاصبین بوەستین وە بڵێین (اشهد ان لا اله الا
 الله) (وەک مۆئەنە کە ی (ال فیرعون یکنم ایمانە) تا وە خستی خۆی هاتە پێشەو لەم
 جە لە سە گەرە یە کە زانی جێی کە تمان نیە هەرچی شتە گوزەشتی کردووە حەقی
 بەیان کرد

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

وصلی الله علی محمد وعلی اله اجمعین

استغفر الله لی ولکم ولسائر المؤمنین

سبحانک اللهم و بحمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک.

